
ЕККИРАЛА КРИШНАМАЧАРИЯ

ДУХОВНА
АСТРОЛОГИЯ

Еккирала Кришнамачария

ДУХОВНА АСТРОЛОГИЯ

(c) 2004 4th Edition Kulapathi Book Trust, Visakhapatnam, India.
All Rights Reserved

The World Teacher Trust – Global
Wasenmattstrasse 1
CH-8840 Einsiedeln
Switzerland

National Contacts India:

The World Teacher Trust
45-40-36/1, Akkayya palem
Visakhapatnam, 530 016, A.P., India

Ekkirala Krishnamacharya
Spiritual Astrology

1966 – First edition in English
2007 – Първо издание на български

превод Румен Дегиков
редактор Жана Шепелява

СЪДЪРЖАНИЕ

Предговор	5
От автора	11
Увод	13
ЧАСТ I	15
Раздел I	15
1. Образуване на слънчевите системи	15
2. Общ поглед върху предмета	17
3. Трите велики центъра	19
4. Мястото на Луната в духовния символизъм	21
5. Сферата като концепция в астрологията	24
6. Някои размишления за кръга	28
7. Съответствия	30
8. Периодичност	35
9. Костенурката като символ	39
10. Класификация на зодиакалните знаци	44
11. Зодиак и пранаяма	49
12. Мерките за време в зодиака	51
Раздел II	54
1. Овен	54
2. Телец	60
3. Близнаци	66
4. Рак	73
5. Лъв	79
6. Дева	86
7. Везни	93
8. Скорпион	100
9. Стрелец	106
10. Козирог	114
11. Водолей	122
12. Риби	128

ЧАСТ II	135
Раздел I	135
1. Някои основни понятия за планетите	135
2. Значението на лунните фази	139
3. Практическо ръководство	141
4. Кармата и планетите	143
5. Асцендентът и домове	144
6. Обучение чрез планетарните вибрации	148
7. Аспекти на планетите	151
Раздел II	157
1. Слънце	157
2. Луна	163
3. Марс	168
4. Меркурий	173
5. Юпитер	176
6. Венера	180
7. Сатурн	185
8. Уран	189
9. Нептун	190
10. Лунните възли	192
Приложение А	
Речник	195
Приложение Б	
Таблица I - Дванайсетте знака на зодиака	213
Таблица II - Накшатра – зодиак	214
Таблица III - Тигхи или елонгации на Луната	215

Прегговор

“Духовна Астрология” идва от висшите нива чрез Учителя Е.К. В помощ на търсачите на истината от всички краища на планетата. Тя е дадена от Тези, които той следва, за тези, които следват него, прокарвайки пряк път към практиката на просветлението. Учениците и съратниците, които работеха с него през годините, гледат на тази работа като на синтез на астрологическата мъдрост на Изтока и Запада. Сама по себе си книгата представлява записки, които Учителя Е.К. смилено препредава от висшите кръгове.

Книгата разкрива много езотерични тайни, отнасящи се до човека и космоса, до антропогенезиса и космогенезиса. Тя разкрива много ключове към дълбоката мъдрост, дадена от великата посветена Е. П. Блаватска и помага за разбирането на Тайната Доктрина, която от своя страна подпомага разбирането на Духовна Астрология.

Тя разкрива величествената перспектива на мъдростта на Небесата, описвайки небесния принцип, функциониращ в творението чрез планетарните тела и съзвездия около планетата Земя. Тя извисява разбирането на читателя до универсалното познание, а Ученията на мъдростта на Изтока и Запада са ясно представени пред неговия поглед. Книгата също така борава с духовния символизъм на Изтока и Запада и в много по-голяма степен дава обобщена визия за Мъдростта, отколкото частния подход.

“Духовна Астрология” предлага конкретен подход за обучение, който може да бъде следван от търсачите на истината съобразно тяхната специфична планетарна и зодиакална характеристика. Този път, когато се следва, ще предизвика постепенно вътрешно разкритие на съзнанието, а това изисква високо ниво на концентрация от страна на ученика. Книгата описва множество практики, отнасящи се до символите, цветовете, звуците, числата и геометричните фигури. Тя също така дава ясен поглед върху техниката на Пранаяма в Раджа Йога, както и детайлна медитация върху разбирането на планетарните и зодиакалните енергии вътре в човешката сфера. Книгата също така предлага решение за елиминиране на човешките несъвършенства чрез изграждане на правилни аналогии и асоциации. Описана е медитацията върху луната, наталната луна и асцендента, която подпомага навлизането на търсещия в присъствието на Учителя на Мъдростта.

“Духовна Астрология” несъмнено е книга с хиляди измерения, помага-

ща по хиляди начини на сериозния търсещ, за да може той да прозре и открие своя път към Мъдростта и Истината.

Преговор към българското издание

Астрологията е била най-важният ключ към мъдростта от най-древни времена. Ведическата астрология преди всичко отвежда хората на астрологията в Хималайските и Трансхималайското региони. Вярва се, че Шамбала, свещеното място, съществува в тайни подземни области в пустинята Гоби, която е основен център на ведическата мъдрост с нейните изходи в Хималаите, наречени "Шраваста" (Шигаце) и Калапа. Разклонения на Шамбала са съществували също и в Перу. Планината Меру в Хималая и планината Амеру в Перу били известни като източния и западния полюси. Те са центровете на ведическата мъдрост в Азия и Америка.

Мъдростта е съхранявана от Йерархията на Учителите и Агелтите и е била давана периодично, на различни места, през различни времена, на различни езици, но с едни и същи символи, числа, звуци и цветове. В наше време тази мъдрост се екстернализира чрез Е. П. Блаватска, Алис А. Бейли, Учителя С.В.В., Учителя Е.К., Учителя К.П.К.

Духовна Астрология идва от Йерархията на Учителите. България, чиито корени са в Централна Азия (мястото на Шамбала) вибрира в унисон с тази древна традиция. Тази книга би помогнала да се построи мостът на България към онези свещени земи, където тази мъдрост процъфтява.

К. Парвати Кумар -
 пряк духовен последовател на
 Учителя Е. К. и президент
 на World Teacher Trust.

ПОСВЕЩАВА СЕ НА МОЯ ГУРУ,
ОТ КОГОТО ПРОИЗТИЧА
СЪДЪРЖАНИЕТО НА ТАЗИ КНИГА

ПРИЗИВ

Намаскарамс, Учителю...

Дълбоко потапяне
 Подреждане по оста на часовете
 Начало на Висшия мост
 Нива на истината
 Нулеви нива на нищото
 Нормален темперамент
 Разширяване на времето
 Електрически намек
 Етерна работа
 Хипофизен намек
 Скрита окръжност
 Странични пътища
 Мелничарят оформя център
 Вертикални нива
 Центрове за среща

...Намаскарамс, Учителю

От автора

Тази книга дължи съществуването си на моя духовен сподвижник Алберт Саси. Когато по негова сърдечна покана бях в Котагири, той ме помоли да му изпратя копие на духовните наставления, които бях получил до този момент от моя гуру. Връщайки се вкъщи, се опитах да класифицирам материала и да го разположа под определени заглавия. Но се оказа, че всъщност пиша книга. Скоро след това помолих моя духовен ученик И. В. Рагхава Рао да напечата този материал на машина. Директно му диктувах съдържанието на тази книга. Започнахме работа на 7 август 1965 и завършихме на 23 август 1965.

Инструкциите, дадени в тази книга, са от висшите кръгове. Те са от “тези, които следвам, за тези, които следват мен”. Целта, за която могат да послужат, определя тяхното място.

Доколкото ми е известно, тази книга разработва някои подробности от това, което Учителите в най-общи линии са дали чрез Е. П. Блаватска. И ако разработените тук детайли, съобразно Закона за подобие, помогнат на читателя по-добре да чете между редовете “Тайната Доктрина”, то предназначението на тази книга ще бъде изпълнено.

За да бъде по-добре подготвен да разбере съдържанието на настоящата книга, е препоръчително за читателя да прочете следната литература:

1. Е. П. Блаватска, “Тайната Доктрина”,
2. Ч. У. Ледбитер, “Учителя и Пътя”,
3. Ч. У. Ледбитер, “Чакрите”,
4. Ани Безант, “Древната Мъдрост”,
5. У. К. Джадж, “Ехо от изтока”,
6. Алис А. Бейли, “Посвещение човешко и слънчево”,
7. Алис А. Бейли, “Езотерична астрология”,
8. Алис А. Бейли, “Трактат за Космическия Огън”,
9. Алан Лео, “Законът за синтеза”,
10. Алан Лео, “Прогресивият хороскоп”.

Дори ако читателят прочете веднага настоящата книга, той ясно ще разбере всеки момент, но по свой начин. Да даде ключ, разкриващ историите, съдържащи тайната на Вечната мъдрост, е била една от главните задачи на Е. П. Блаватска. Предлаганият труд придвижва

тази задача към закономерен край. Астрологическият ключ неминуемо ще потрѣбва, за да се прочетат Писанията на света и да се разберат по правилния начин. Настоящата работа е опит именно в тази посока.

Изразявам своята благодарност на Алберт Саси и Й. В. Разхава Рао. Също така бих искал да благодаря и на Тривени Пъблишърс за тяхното усърдие и заинтересованост, благодарение на които книгата излезе в такъв красив вид.

Висакханатнам
август 1983 г.

Е. Кришнамачария

Увод

Виждащите от всички времена считат, че мъдростта е безвременна и безлична. Силата и величието на мъдростта е в зависимост от видението на наблюдателя върху тази Вселена. Гледната точка определя природата на хоризонта, който заобикаля наблюдателя като Майя. Вселената е една, в смисъл, че е една в последователност от много вселени. Вселената се определя като единство на мъдростта, в което има различни нива. Това, което виждаме около себе си, е огромна пространствена сфера, в чийто геометричен център се намира наблюдателят. Центърът на съзнанието на наблюдателя е именно ключът, разкриващ тайните на мъдростта. Чрез този процес на разкриване индивидуалността се разпростира върху цялата Вселена. Само когато има индивидуалност с обектна същност пред него във вид на Вселена, се случва процеса на разкриване в мъдростта. Затова се казва, че индивидуалността и Вселената заедно образуват две взаимодопълващи се части на *единно цяло*. И тази двоичствена единица се нарича *мъдрост*.

Наблюдавайки заобикалящия ни хоризонт осъзнаваме, че той съществува само относно наблюдателя. Сам по себе си хоризонт не съществува. Изглежда, че Земята и небето се докосват по протежение на окръжността на хоризонта. Това всъщност не е така, но те наистина се срещат, за да дадат този символ, чрез който индивидуумът придобива мъдрост. Пространството представлява финото състояние на материята, а Земята – грубото. Привидното единство ни дава привидно състояние на индивидуалност. Тук откриваме зараждането на символизма и началото на процеса, чрез който индивидуалността се разкрива в мъдростта. Казано е, че към това разкритие има шест подхода, които служат като шест ключа на мъдростта. Един от тях е астрологията, и тя представлява истинния ключ. Астрологията е два типа – езотерична и екзотерична. Именно с езотеричния клон на астрологията е свързана истинната духовна мъдрост на човека, и този клон наричаме духовна астрология. Тази наука заявява, че в своето проявление съществуване индивидуалността е троична – тя е материя, ум и дух. Тези принципи образуват нейното тяло, ум и дух, от които се излъчва нейното съзнание.

Наблюдавайки нощното небе виждаме безброй звезди, разположени без всякакъв ред. Всяка звезда е слънце, подобно Слънцето на нашата Слънчева Система. Всяко слънце всъщност е излъчването на едно

вътрешно духовно слънце, което е невидимо, но което е същинското слънце. Последното съответства на излъчващия център на съзнанието на човека. Слънчевите лъчи произлизат само като отражение на плътния план на тяхното съществуване. Този принцип на отражението е символ на универсалния ум и се нарича лунен принцип. Нашата Луна, видима в небето, е само тялото, съдържащо лунния принцип по отношение на нашата Земя, доколкото тя отразява към Земята лъчите на Слънцето. В индивидуума този лунен принцип съответства на способността за рефлексия, или идея. Този принцип се нарича ум. Освен тези два момента, слънцето притежава външна форма и цвят. Този аспект се нарича материя. За нас това съответства на физическото тяло. Тези три принципа, или начала, образуват трите велики символа за човека на нашата Земя. Всяка една слънчева система има своя Земя заедно с другите планети, и всяка Земя има своя собствена луна.

Част I

Раздел I

1. Образуване на слънчевите системи

Слънцето на нашата система е едно от милионите подобни слънца, образувачи семето на този плод, който наричаме наша пространствена сфера. В течение на времето, определено за тази пространствена сфера, слънцата възникват от пространството чрез верижан процес (еволюция в космически мащаби), изживяват своите фази и отново се потапят в същите дълбини на космоса чрез процеса на дезинтеграция, дисперсия и разпадане на "слънчеви спори". Тези спори слънчева прах, станали невидими, живеят в пространството като обособености, докато отново не дойде ред да послужат за друга слънчева сфера.

В хода на своята еволюция всяко слънце изпуска свои собствени лъчи, които са плановете на неговото съзнание и които постепенно се материализират в обектните планетни тела. Тези планети живеят определено време като мисли, емоции и действия на слънцето и се връщат или в слънцето, или отстъпват на заден план, давайки място на нова редица планети, в неравни и прогресиращи периоди от време.

Всяка планетна сфера ще бъде заменена от по-добра сфера от същия вид чрез обогатяване опита на личността на слънцето. Всяка планета на всеки стадий действа като център за съществуващите върху нея животи. Още повече, всяка планета притежава всички планетарни принципи в своите атоми, макар един принцип на тази планета да действа като основен, или математически индекс. Същото е валидно и за слънцето на нашата слънчева система. То заема своето място в група от дванадесет слънчеви системи, въртящи се около друго, по-голямо слънце, от което всички те получават своята светлина (не като отражение, а като индукция, точно както ученика от своя гуру). По подобен начин чрез индукция на волята слънцето на нашата слънчева система взима своята светлина от по-голямо слънце. Тя се приема както от нашата Земя, така и от другите планети. Висшите степени на светлинните вибрации, получавани от Слънцето, се понижават до неговата личностна вибрация и придобиват природата на нашето Слън-

це, преди да ги приемем. Едва тогава тази светлина в съответната степен се възприема от различните планети. Всяка от тях реагира и я отразява по различен начин. Земята също има своя реакция на тази слънчева светлина. Всеки план на материята на нашата Земя поглъща тези лъчи, които съответстват на този план и на честотата на неговите трептения. Всеки човек получава тези лъчи на своя собствен план на съзнание и остава спял за останалите.

Никой не може да разбере този велик план във всичките му подробности единствено със силата на интелекта, тъй като интелектът е инструмент на личността. Той може да служи само на ограничения план на предметността. Личността е такова ниво на съзнание, което може да се изучи само чрез предметността. Този, който се гържи здраво за предметността, никога няма да разбере този план, макар да се намира точно под него. Когато обаче той пожертва личността на олтара на висшия план и неговите действия отстъпят място на *Неговите* действия, когато неговите симпатии, антипатии, гледни точки и мотиви отстъпят на *Неговия* план, когато неговата воля стане *Негова* воля, тогава съзнанието му ще се потопи в това съзнание, което наричаме *съзнанието на душата*. Тогава той ще види и осъзнае в себе си всички планети, слънчеви системи и космическия план. Неговото разбиране ще е експанзията на обектната му същност в субектността, и затова този процес не е нито познание, нито разбиране, а виждане. Тази трансформация от тъмнината на обектното съществуване към светлината на субектния опит може да бъде постигната само чрез индивидуален процес, чийто времеви график и програма са заложили в планетарните и космическите процеси. Планът на планетите и елементите трябва да се имитира, и тази имитация се нарича грама, или *Яджна*. Първата стъпка към това е служенето, необусловено от мотив. Така всеки клон на мъдростта става истинен за индивидуалността. Без това всеки предмет остава само теория, независимо от неговото старателно изучаване, детайлно разбиране и изтънчени разсъждения. Както се тружат Слънцето, Луната, въздухът, огънят и годишните времена, така и човек, без всякакъв личен мотив, трябва да играе своята роля служейки на творението.

Само на такъв човек, намиращ се на нивото на душата, се открива слънчевата и космическата мъдрост. Дори напълно получил я, той не може да я предаде на другите, тъй като ограничеността на езика запечатва неговите уста, и по този начин опазва обета за секретност. Тя може да се изрази чрез него под формата на литература, която обаче също ще привлече единствено онези, които са постигнали годност

чрез служене и добродетелност, а не чрез интелект. Ето защо астрологията не е самодостатъчен предмет и точна наука за тези, които се ограничават само до изчисления на планети, оценка на склонности и компенсация на реакции. Не трябва да се забравя, че астрологията е само един от шестте ключа на мъдростта, всеки от които е седем-аспектен. Този ключ е скрит в Закона за съответствието и аналогията между природата и човека. Миниатюрният атом намира своя увеличен образ в слънчевата система, а огромната книга на историята на слънчевата система накратко е изложена в атома. Между тях стои човекът, за да проектира себе си на тези два екрана и да прочете своята история чрез своето ембрионално развитие. Аналогията между протогенезата и филогенезата му позволява да чете своята история от първия микроб до човешкото същество в десет подразделения на божествената година. Тази история се чете чрез проекция на неговата визия върху събитията през десетте /лунни – *б.пр.*/ месеца на неговото ембрионално развитие.

2. Общ поглед върху предмета

Обект на духовната астрология е духовната еволюция на човека. За нейното изучаване трябва да се състави определена представа за духовния ред във Вселената и Слънчевата система. Взаимовръзката между Вселената и индивидуалността е само въпрос на съответствие, както отбелязахме по-рано. Индивидът става самосъзнателен чрез определени стъпки, които са естествени. Първо, индивидуалността започва да се отличава от другите същества, и тази индивидуализация му позволява да живее в свят, малко по-висш от този на животните. От това индивидуализирано съзнание човек се открива към съзнанието на личността, което се постига чрез опита на сетивата и усещанията. През целия този етап той живее под нивото на слънчевия сплит. Храненето и защита на формата са неговите основни мотиви за действие. През периода на личностното ниво неговият ментален проводник се стимулира от желанието и опита. На този стадий неговото съзнание вече се намира между слънчевия сплит и гърловия център, преминавайки през сърдечния център. През този период неговите мисли и емоции са смесени. Той се самоизразява посредством опита на менталните и емоционалните взаимоотношения с другите. На следващия стадий неговият интелект се очиства. Неговите мисли се освобождават от мотиви, а емоциите се очистват до любов. На този стадий емоциите постепенно губят контрол над него, а неговото съзнание се завладява от висшите центрове. Центърът на съзнанието се премества от

нивото на личността на нивото на душата. По време на този процес се случват малките посвещения. Съзнанието му започва да овладява гърловия и аджна-центрове. Отношенията му с другите са вече само на групово ниво, тъй като вече няма лични мотиви. Той се учи да живее в единство с Висшата душа на *великите интелигенции*, работещи на тази Земя. На следващия стадий еволюцията протича от душата към духа, т.е. от единичната душа към родителската душа на тази слънчева система, и още по-високо. Духовната астрология директно осветлява тези етапи на разкритие. По отношение на гореспоменатите етапи, са налице следните моменти:

1. Когато човек живее на индивидуално ниво, във всяко негово раждане дванадесетте дома на неговия хороскоп оказват влияние върху дванадесетте аспекта на неговия индивидуален живот. Цялата видима пространствена сфера около него получава символично начало в неговия асцендент и преминава знаците на зодиака през дванадесетте дома.
2. Когато индивидуумът се разкрие до личностно ниво, домовете постепенно престават да съществуват за него. Само планетите и дванадесетте знака го подтикват към работа в света. Овен действа като първи дом, Телец – като втори и т.н. На този стадий се случва и друга интересна промяна. Позицията на луната при неговото раждане работи като негов асцендент, и от тази точка се излъчва определено влияние (само на менталния и астралния планове), което дели зодиака на дванадесет дома на неговата личност. Ако вземем Луната за асцендент и построим дванадесет дома, ще се получи хороскоп за менталните и астралните влияния. Слънцето в този хороскоп ще действа като още един асцендент (за обектната и светската сфера), и от Слънцето ще се получи още един набор домове, влияещи на неговата професионална и социална сфера.
3. На третия стадий на своето разкритие неговият натален асцендент отново придобива власт над неговото съзнание, но този път той не определя физическото съществуване, а отбелязва плана на неговата душа. На нивото на душата осезателно ще му влияят знакът и градусът на неговия асцендент. Това е така, защото наталният асцендент не е нищо друго, освен позицията на Луната по време на оплождането. *Кама*-та и *санкалпа*-та на родителите, посредством техния ум (Луна), му дават този знак и градус. Резултатът се появява в неговото физическо тяло като негов асцен-

дент. Но на този стадий от еволюцията неговото истинско тяло, или проводник на проявлението, е неговата душа, а не физическото тяло. Затова на този стадий душата се подлага на влиянието на неговата *лагна*. Има и още един интересен момент, който трябва да се отбележи. Ходът на неговата душа не следва планетарния път през зодиакалните знаци. Той следва пътя на висшето слънце, или равноденствието. И поради това за правилното разбиране на неговия по-нататъшен път, асцендентът следва да се прогресира назад. Т.е., пътят върви от Овен през Риби и т.н. Неговият асцендент сключва аспекти с другите планети по ред, обратен на предишната посока, което ще бъде обяснено по-нататък.

4. На четвъртия стадий асцендентът, Луната и Слънцето образуват три центъра на действие. Планетарните принципи като ангели водят живота на човека, а не планетите. Има три главни центъра, чрез които космическата енергия контактува с него. На космическия план има три велики сили, които са отвъд пределите на планетарното ниво. Това са слънчевият, лунният и земният принципи. Тези принципи са причини за създаването на планетите във всяка слънчева система. Всяка планета и всеки неин атом съдържат в себе си тези принципи. По-подробно те ще бъдат обяснени в следващата глава. В хороскопа на ученика, достигнал четвъртия стадий, наталното Слънце действа като слънчев принцип, Луната – като лунен, а асцендентът – като земен. Той придобива господство над тези принципи и твори чрез тях в съгласие с космическия план. Той достига степен на сътрудничество с висшите същества. Едва на този стадий откликват аспектите на планетите, сключващи се при прогресията на неговия ретрограден хороскоп. Слънцето и Луната го стимулират само по време на новолуние, пълнолуние и половинките фази. Асцендентът му влияе само при преминаването през четирите кардинални точки на деня (изток, зенит, запад, надир)

Тези четири стадия формират основното съдържание на духовната астрология. Тяхното обосноваване обяснение, доколкото е възможно на този етап, е дадено в тази книга.

3. Трите Велики центъра

В предходната глава отбелязахме, че за ученика, достигнал четвъртия стадий на развитие, съществуват три велики центъра на сила.

Тези три сили образуват слънчевия, лунния и земния принципи. Принципът се отличава от планетата по това, че планетата е резултат от принципа, а принципът е причина за съществуването на конкретната планета в коя да е слънчева система. Планетите, които виждаме сега в слънчевата система, са само символи, чрез които във вид на действието на тези планети, се разкриват скритите планетарни принципи. Работата на планетите е само алегория на живота, скрит в планетите като принцип и разкриващ се чрез събития.

За тези, които изучават астрологията екзотерически, Слънцето, Луната и Земята са познати само като сферични планетарни тела. В действителност тези сфери са физическите тела на планетните представители в нашата слънчева система. Тези представители са съзнателни същества, живеещи в тези планетарни сфери. Това са велики същества, които живеят на тези глобуси също както и жизнените единици, населяващи планетите. Те се наричат животи, и всъщност са множество от материални атоми, обхванати от единен живот на групово ниво, или нивото на душата.

Слънцето, Луната и Земята живеят във всеки един от нас в качеството им на принципи точно така, както те живеят във всеки един от атомите на нашето земно кълбо. В състава на човека, който е потенциална слънчева система, еволюирала от атом, те живеят като три принципа, или начала – дух (невидимото слънце), гуша и тяло. Духът в нас е истинският център на съзнанието, и поради това представлява истинното слънце, което е винаги невидимо. Това Слънце, което виждаме, е само фокус на ефекта на духовното слънце върху низшия план. Нашият ум получава тази искра на духа в нас и я отразява върху света на материята във вид на мисли, гуми и дела. Поради това този лунен отразяващ принцип в нас изпълнява ролята на Луна. Нашето физическо тяло е основата, на която живеем, и поради това представлява Земята. При висшия човек то се заменя от душата, тъй като местообитанието на съзнанието в него се премества от тялото към душата. За низшия човек Земята е неговото физическо тяло, което се изразява от асцендента. Но при човека-гуша асцендентът представлява душата, изминаваща своя път обратно към духа.

На космическия план има три основни фази, които обхващат цялото творение на плана на явленията, или феноменалния план:

1. Това е построяването на слънчевите системи, планетарните планове, глобусите и индивидуалностите, които ги населяват. Този

процес не е нищо друго, освен сепарацията, или обективизацията на субектния космически план. Цялата Вселена преминава в обективизация от субектните нива, което наричаме *третото изричане /utterance/ на Създателя*. Обектната Вселена образува четвъртото изричане на *Словото* на вътрешния обитател.

2. Животите, издъхвани в това четвърто състояние на Словото, ще изпитат импулса да обективизират себе си посредством своите сетивни органи в потока на еволюцията, а след това да преминат обратния път чрез процеса на субективизацията. Последната фаза може да се проследи в опита на духовния стремящ се да медитира, съзерцава и да достигне самадхи. По такъв начин всяко живо същество достига първоначалното състояние на субектност посредством своя собствен проводник на съществуването.
3. След това то отново екстернализира целия план, и по такъв начин работи в съгласие с висшите сили.

Тези три фази се символизируют от гореспоменатите три сили от планетарното ниво. Когато умът е обърнат навътре, обектният свят не съществува. Това е обектна тъмнина и субектна светлина. Това, което е тъмнина за светския човек, е светлина за духовния. Кое е тъмнина за физическото око, е истинна светлина за третото око, което се пробужда в нас, когато умът се възбужда. Времевият ключ към тази субектна светлина е новолунието. Ето защо в Коментарите (*Сатхапата Брахмана*) се казва, че новолунието е врата между външния и вътрешния човек, в която Луната действа като брава. По такъв начин Слънцето и Луната действат чрез тези ъгли /аспекти/, които се наблюдават откъм Земята като истински символи на субектността и обектността в човека. Новолунието и пълнолунието означават субектното и обектното отражение на вътрешния човек.

4. Мястото на Луната в духовния символизъм

Мястото на Луната и като планета и като планетарен принцип на духовното поле е твърде тайнствено. Някои езотерици смятат, че като отделно светило Луната няма никакво влияние върху който и да е атом, или “аз”, на тази Земя. Но като представител или екзотерическо местообитание на лунното божество, все още не материализирало се в планетарен център (доколкото то съществува в етера като едно от седемте висши космически божества, наричани същества на всеприсъствието, или *sadhyas*), нашата Луна отразява волята на това лунно

божество. За това студено светило съвременната наука знае само, че то отразява обектния слънчев лъч и нищо повече. Дори съвременните школи по йога все още не са достигнали този стадий на разкритие, който би им позволил да осъзнаят възможността на живота при точката на замръзване, а дори и по-ниско. Хималайските йоги, полюсите и четири групи определени места на земното кълбо могат да дават по-точна информация относно действието на Луната върху нашата Земя. В действителност всеки атом от шестте низши плана на всеки планетарен глобус, в това число и Земята, съдържа лунен принцип (седмият всъщност е слънчевият принцип). В книгите на мъдростта лунният принцип се нарича *Сома*, а самата Луна се нарича *Чандра*. Този лунен принцип се фокусира върху Земята от нейната майка, т.е. от сегашната Луна. Заявлението, че Луната е мъртва планета, е факт за определен стадий на съзнание, действащ като екран за “аз-а”, все още недостигнал нужния стадий на виждане. Нашата слънчева система все още не се е придвижила до стадия, на който е възможно да се реализира Сома във формата на планета. И готовогава като временен център за разпределение на принципа на Сома на Земята ще служи Луната.

На нашата Земя лунният лъч дава животинския, растителния и минералния магнетизъм. Този магнетизъм е причина за океанските приливи, образуването на облаци и кръговрата на водата, представляващи част от годишния метаболизъм на Земята. С помощта на лунния лъч, отразен върху Земята, центърът на нашата Земя може да привлича и събира материя около себе си, придобивайки по такъв начин формата на сфера от атоми (*гарбха*), която наричаме земно кълбо. Самото образуване на сегашното земно кълбо от невидимите плановете в материално състояние е следствие от магнетизма на Луната. Поради същата причина Земята е в състояние да претвори цвета на слънчевия лъч в годишни времена, флора, фауна и човек. Без лунния лъч химията и биологията на това земно кълбо би била подобно на око, получаващо слънчевата светлина, но без помощта на ума. Всички основни текстове от древните писания и техните коментари подчертават, че Луната е ума на нашата Земя.

Втората функция на Луната е, че нейният лъч, бил той видим или фин, формира менталното тяло на тази Земя. “Луната е родена от (НЕ-ГОВИЯ) ум” – се казва в една древна станца (*Пурушасукта*). По отношение на слънчевия принцип, този ментален проводник на нашата Земя има шестнадесет фази. На физическия план тези фази се проявяват като лунни фази. Те се проявяват и на нашия ментален план, действайки като настроения. В по-голям мащаб тези фази се проявяват в слънче-

вите системи и вселените. Всяко Слънце има свой лунен център, или източник на ума, на който то откликва по същия начин, както нашата Земя на нашата Луна. Това е така, тъй като по отношение на по-голямото слънце, нашето Слънце също се намира в положение на Земя. Когато тези лунни фази действат в слънчевите системи, слънцата и съзвездията, те се наричат *манвантари*, *калпи* и *махакалпи*. И тази скала се разгръща в съответствие с нашата способност за възприемие.

Върху човешките същества, живеещи на нивото на индивидуализацията, т.е., животинските хора, Луната действа като стимулатор на ума към поведение, обусловено от тяхната предишна карма и изразено посредством техните емоции, чувства и рефлексии. Това е указано от гванадесетте дома в тяхната натална карта заедно с транзитите на планетите през тези домове. У живеещите на нивото на личността Луната стимулира ума към активност на менталния план. Тази активност е обусловена от тяхната сегашна карма и се изразява посредством “единение чрез различаване”, което наричаме социална, политическа, икономическа и религиозна сфери на дейност. Те са указани от два момента: а) в кои знаци стоят планетите при тяхното раждане (а не в кои домове), и б) транзитите на планетите през тях. Първото отбелязва “съдбата”, която е неизменяема, докато те не достигнат следващия етап на еволюция на “аз-а”. Второто (транзитите) отбелязва “свободната воля”, която е изменяема от индивидуума, доколкото той е стимулиран към това от своята предишна и сегашна карма. На този стадий той вече преставя да вярва в съществуването на висш план и е убеден, че усилията на самия човек са решаващият фактор. Това указва, че Марс играе своята роля в еволюцията на личността. След това Сатурн му дава необходимата последователност на опита, докато той не започне да подготвя за съществуването на висшия план. Вторият от гореспоменатите моменти, отнасящ се до транзитите, има четири подразделения, които ще бъдат поотделно разглеждани в следващите глави.

За този, който е фокусирал своята личност върху немотивирана дейност (т.е., *свадхарма*, или *яджнардха*, заменяйки *пурушардха*), Луната формира групов ум, или съзнание на душата, съединяващо го с всички останали същества, намиращи се на същото това ниво независимо къде се намират. Тук, в тази точка, тяхната Луна променя фокуса на тяхното проявление и стимулация. До този момент всичките дела на човека са били фокусирани и стимулирани от градуса на Луната, в който е станало оплождането в утробата на майката. Този център е това, което наричаме асцендент (мистическият изток, или мистическото слънце) на раждането.

От немотивирана работа на нивото на душата човек еволюира към “нивото на великия бик”, или нивото на творене чрез своето слово (*вишугдхи-чакра*). Тук Луната чрез своите лъчи го снабдява с “масло за пламъка на творческата светлина на неговите 21 жезъла на звуковото гориво”, както това се нарича в станца на една от тантричните школи. Такъв човек използва своето обектно слово за съзидателна работа, за благословия или за установяване на порядък – при нарастваща Луна, а субектното слово – при намаляваща Луна. След достигането на тези две нива, душата се води от Луната, но не защото съзнанието е обусловено от лунните фази, а защото той вече не се противопоставя на закона. Той се подчинява на ефектите на лунните фази дори когато е свободен от тях. “Както на небето, така и на Земята” – е неговият Христов принцип. Ако нещата стоят по друг начин и свободата се използва за непокорство, се появява изкушението и се стига до падението на човека поради “дървото на познанието”. Такова непокорство се нарича индивидуална независимост, или черна магия (асурическа природа). Не от страх, и не по принуда, но от благоговение, смирение и добротелност човекът-душа съблюдава закона. На следващия стадий същият този лунен лъч твори чрез “крилатия змей” и чрез неговия поглед, който довежда “орела със змията”, за да обезсмърти своето творение. Погледите на Гаутама Буда и Господ Христос съдържат този лунен лъч, въздигнат до това ниво.

Сферата на Луната, подобно орехова черупка, съдържа майчиния (плодотворния) принцип на нашата Земя, докато нашето Слънце е бащиният принцип (оформящият принцип) за всички планети от нашата Слънчева система.

5. Сферата като концепция в астрологията

Преди да преминем към по-подробно изучаване на различните клонове на духовната мъдрост, трябва да съставим ясна концепция за някои свещени символи, използвани от виждащите (*риши*) от всички времена. Подходът на виждащия към мъдростта е синтетичен, а не аналитичен. Той подчинява своята аналитичност на синтеза. “От общото към частното” – това е свещената формула на всички риши. Когато учащите се се обърка от многочислените подробности на предмета, трябва веднага да се върне към общите контури, за да схване идеята. Такъв тип изучаване е по-скоро интуитивен, отколкото интелектуален. При интуитивния подход интелектът се явява само средство за търсене на истината. Но такова изучаване изисква набор от символи.

Всичко, което наблюдаваме в природата, само изглежда като такова. А от тази привидност трябва да преминем към това, което е. От това, “как изглежда”, към това “какво е в действителност” – се състои учебната програма на истинския езотерик. От това как нещо се представя за нас в природата, се формира нашият собствен символ – това е символът на майя, или нашата гледна точка. Небето за нас е синьо, а хоризонтът е окръжността около нас. Където и да отидем, хоризонтът изглежда като кръг, а наблюдателят се явява негов геометричен център. Но в действителност нито хоризонта, нито синьото на небето са истина сами по себе си, и това по никакъв начин не помага на езотерика. Независимо от всичко, той трябва да приеме хоризонта за кръг, а самия себе си за негов център и да използва тази майя (заманата на тайната) в качеството ѝ на символ, в който е скрита истина. В процеса на своя духовен живот той трябва да узнае истината чрез този символ и да направи живота си алегория на тази истина. От първия си ден човек наблюдава този кръг на хоризонта. Той винаги е впечатлявал неговия ум, независимо дали е мислил за него или не (природата винаги е вършила своята работа независимо от човешките възприятия). Ето защо всяка религия има сред своите символи кръга. Извън религиите кръгът също е познат, разкривайки се пред човека като нула. Този символ, подобно на много други духовни символи, не е измислен от човека, а е получен от него. Символът на кръг с точка в центъра е много съществен в астрологията. Слънцето изглежда изгряващо в една точка от този кръг и залязващо в друга, и от това астрологът получава представя за изгрева и залеза. Изгревът и залезът са относителни спрямо наблюдателя, и поради това конституират негови собствени символи. Човек лесно може да съотнесе тези точки с двете точки на своите обектвени изгрев и залез – живота и смъртта. Също така цялото обкръжаващо го пространство образува сфера, чийто геометричен център е самият той. В действителност раждането на индивидуалността е раждането на неговата сфера, геометрическият център на която е той самият. Раждането на индивидуума е раждането на неговата сфера, и този символизъм го застава да осъзнае, че съществува сфера на неговия мунданен /светски/ живот на тази Земя. Яйцето в утробата на неговата майка е прототип на тази сфера. Затова той лесно може да изучи свойствата на пространствената сфера, съотнасяйки ги със свойствата на яйцето в утробата и обратно.

Законът за съответствията му идва на помощ. Чрез изучаването на въртенето на Земята около собствената ѝ ос от един изгрев до друг, той може да разбере дейността на деня и да я съотнесе към своя живот като цяло. Повторението на деня му дава идеята за истинността

на прераждането. Постепенно той може да изучи годишното въртене на Земята около Слънцето, изглеждащо така, сякаш Слънцето се движи около Земята. Годината с шестте годишни времена и дванадесетте лунни месеци, във всеки от които има едно новолуние и едно пълнолуние, ще му даде идея за деленето на деня също на 6, 12 и 24 равни части. Тези деления той може да установи бидейки още в яйцето в утробата на своята майка. Този “ствол”, съединяващ яйцето с яйчника, съответства на изгрева на деня и асцендента на неговото мунданно яйце. Чрез него индивидът получава своето живително подхранване като дете на великата майка-природа. Пълната връв, свързваща детето с майката, докато то се намира в утробата, му дава представа за това, че между него и природата има и друга, по-нисша връзка. В деня това съответства на залеза, а в мунданното яйце от дванадесет гома тази точка ще съответства на това, което се нарича седми дом. В лунния месец тези две точки (висшия ствол и низшата пълна връв) съответстват на новолунието и пълнолунието. В слънчевата година на тези два центъра съответстват двете равноденствия: на ствола – пролетното, а на пълната връв – есенното. Тези две точки образуват точките на изгрева и залеза на годишния ход на Слънцето.

Обобщавайки казаното за символите, можем да очертаем следните моменти:

1. Съзряването на индивида в майчината утроба е имитация на слънчевия път при годишното въртене на Земята, а също и на нейното ежедневно въртене около собствената ѝ ос. Вътреутробното развитие през десетте месеца е символ на неговото еволюционно развитие, или пътя на душата.

2. След раждането той следва същия път на развитие вътре в яйцето на своите дванадесет мунданни гома на хороскопа.

3. След раждането на неговата личност той следва същия път вътре в яйцето на дванадесетте знака.

На първия стадий неговият ум действа чрез ума на материята. На втория стадий, който започва след неговото раждане, неговият ум действа чрез ума на майката-природа, т.е. чрез собствените инстинкти и емоции. На следващия стадий той действа чрез своя собствен ум, обусловен от неговата минала и настояща карма.

Интересно е също така, че има два принципа, помагачи на човека в неговата еволюция – 1) женско начало, или природа, и 2) мъжко начало, или неговото собствено съзнание. От това можем да заключим, че ежедневното кръгово движение на Слънцето също има мъжки и женски

принцип. Когато слънчевият път се раздели по диаметъра, прокаран от изток към запад, тази половина, която е над хоризонта, действа като мъжки принцип, а тази, която е под хоризонта – като женски. В карта с дванадесет гома втората ѝ част по природа е мъжка, а първата – от асцендента до седми дом – действа като женско начало. Природата на човека може да бъде прочетена по първите шест гома, а неговото съзнание може да бъде издигнато от природата чрез следването на планетите и знаците в останалите шест гома. По същата причина и еклиптиката има мъжка и женска гъга. Дори планетите биват мъжки (активни) и женски (пасивни), и това се определя от присъщата на конкретната планета природа. Слънчевата енергия в природата е активна и произвежда мъжки сили, докато лунната е пасивна, и поради това произвежда женски сили. Слънчевото начало във всеки атом действа като творчески принцип, стоящ над материята. Лунното начало действа като репродуктивен принцип, отразяващ грамата на творението на плана на материята. Тези две сили формират първата полярност във вид на пространство и време. Във всяка слънчева система слънчевият принцип действа чрез слънцето, а лунният – чрез Луната. Но това е вярно само за съществата, живеещи на нивото на личността. На нивото на душата ролята на слънчевия принцип се изпълнява от Юпитер, а на лунния – от Венера. На стадия на духовното усъвършенстване на индивидуалността, мястото на слънцето се заема от Уран, а на Луната – от Нептун.

Думата “зодиак” означава група същества. Пътят на Земята около Слънцето се е изучавал от ришите и неговите свойства са били резюмирани и символизирани във фигури, истории, цветове, цифри и други подобни обозначения. Образите на различните същества, приписвани на знаците на зодиака, са по-скоро дванадесет групи, а не дванадесет отделни същества. Тези образи на животни и човешки същества са високо символични и съдържат ключа към историите, периодично повтарящи се в хода на това творение. Така например струпването на звезди в небето, разглеждани от гледна точка на Земята, са подобни на различни образи. Тези образи съществуват като мисъл-форми в ума на нашата Земя. Атомите на нашата Земя преминават в своята еволюция през минералния, растителния, животинския, човешкия и свръхчовешкия планове, минавайки през всички тези форми. Материята на тази Земя се моделира от тези първообрази, и в резултат Земята дава на своите деца в хода на тяхната еволюция тези форми на живи същества.

Еклиптиката, която е годишният път на Земята около Слънцето, дава почва за проявлението на тези същества в различни форми с по-

мощта на слънчевата енергия по протежение на своите 360°. Еклиптиката е пояс от пространството, особено зареден със слънчева енергия за проявлението на живота във форма на тази Земя. Това е част от тази истина, която е накарала гревните да я нарекат с многозначителното име Зодиак. Той съществува около Земята като нейна аура, и тази аура съдържа всички астрални записи на земната еволюция. Когато части от тези записи се възприемат от мъдреците и се записват в алегии, те се наричат *Пурани*. Този пояс е формулата на великата мистерийна постановка, които ришите наричат *ритуал*. В нея се съдържат историите на кръговете, коренните раси, расите, индивидуалностите, техните еволюции и дори събитията от техния ежедневен живот. Те дават представа за това как хороскопът позволява да четем своя живот. За езотерика пътят на зодиака е важен курс за неговото теоретическо и практическо обучение. Зодиакът е ограничение за човека, когато той се намира на нисшите планове, и в същото време е път за неговото освобождение, когато се намира на висшите. Като ограничение, той контролира, обучава и защитава човека в пределите на собствената му съдба. Но веднага щом човек започне своето разкритие, същият този зодиак го води, давайки му съвети и показвайки му пътя към свободата и съвършенството. На третия стадий той отново формира поле за неговата саможертва в името на издигането на по-низшите същества. След постигане на освобождение човек отново се подчинява на великия план на зодиака и става доброволен работник и сътрудник на плана, получавайки своето възнаграждение във вид на развитието на своите събрата.

6. Някои размишления за кръга

Поради много причини символът кръг с централна точка е главният ключ към зодиака. Кръгът е само единият от плановете на сферата. Ние вече видяхме, че произходът на Слънцето се отбелязва от точка в пространство-времето. Пространството е потенциална сфера. То съдържа всички геометрични свойства на сферата и числовите свойства на нулата. Областта вътре в сферата е пълна с потенциални точки, които всъщност са скрити слънца, т.е. слънца в *праляйя*. Периодично всяка точка възниква от пространството, и след като се прояви като слънчева система, отново се разтваря в пространството. Това, което е преди възникването и след разтварянето, е *праляйя*, или *лайя* за тази точка. Когато точката е възникнала, или се е пробудила, тя действа като геометричен център на своя собствена сфера от пространството. В числово отношение тази точка е единица. Тя има

своя периодичност, своя собствена протяжност. Това се разбира като време, докато останалата част от сферата става пространство. По такъв начин поради възникването на точката се получава разделение на време и пространство. Това също така се нарича раждане на първото ограничено съзнание за “аз съм” (името на Бога). Кръговете от различните планове около тази точка образуват сфера. Кръгът на отделния план става активен на следващия етап. Центърът на този кръг се съединява с две други точки и се получава гуаметър. По такъв начин се появява права линия от състоянието *садхя* към състоянието *сигха*. След това става завъртане на гуаметъра. Това предизвиква друго положение на правата, и възникват две прави линии. Когато точката е била потенциална, краищата на тези прави линии са били скрити в точки като в цветни пъпки, тъй като точката е пъпката на кръга, а кръгът е цветът на точката. Първият гуаметър символично се разбира като изток-запад. След неговото завъртане имаме два гуаметъра, пресичащи се по такъв начин, че пространството на кръга се разделя на четири равни части.

Второто положение на гуаметъра символично е познато като север-юг. Така се ражда *чатурбхуджа* (четириръкия), или кръста. Това е раждането на четирите знака на окръжността. Преди раждането на точката, тези четири знака са били в нея. Дори и днес Земята, въртейки се около своята ос, имитира въртенето на точките и произвежда четирите кардинални точки на денонощието – изгрев, обед, залез и полунощ. Видимите лунни фази също описват тези четири точки, само че в лунния месец те са новолуние, втора четвърт, пълнолуние и четвърта четвърт. Видимият годишен път на Слънцето също отбелязва тези четири точки – зимно слънцестоене, пролетно равноденствие, лятно слънцестоене и есенно равноденствие. Прецесията на равноденствието с изменяща се скорост също отбелязва тези четири точки, описвайки велика година около еклиптиката. Всяка планета има свой собствен кръг, или зодиак около себе си. Слънцето също има свой собствен зодиак, който се различава от нашия, земния. Земният зодиак е въображаемият кръг около Земята, отбелязващ положението на различните звезди и съзвездия. Във връзка с това е интересно да се отбележи, че всяко планетно тяло приема формата на сфера, а не на някаква друга неправилна форма. Причината е, че самото пространство има природата на сфера и произвежда само сферични форми. Пространството крие образите в себе си и периодично ги разкрива в материя.

Сегашният стадий на астрологическата мъдрост отбелязва върху еклиптиката само дванадесет знака, наречени от нас зодиак. Но

мъдростта на ришите свидетелства, че зодиакът има безброй видове деления, всяко от които служи на собствени цели и има свой символизъм. Например кръгът е знак, който те са нарекли *Първото име на Бога (Пранава)*. Кръгът с диаметър се нарича зодиак с два знака; кръгът с кръст дава зодиак с четири знака и т.н. Ние можем да намерим зодиак с 360, 720 и дори с 1000 знака. На тези духовни пътища в делението на зодиака откриваме, че зодиаки с деление на 1, 10, 100, 1000 и т.н. образуват един набор, с деление на 2, 4, 6, 8, 12, 24 и т.н. – груг, а на 3, 6, 9, 27 и т.н. – още един. Зодиак с деление на 5 е уникален. Той се нарича *панкти*, или зодиак на *Питрите*. Също така уникален е и зодиакът със седем равни деления. Той се нарича *кумара*, или зодиак на великия ритуал *сапта танту*. Всеки от тях образува отделен символ, служещ като посветителен за ученика и за други специфични цели. Те ще бъдат разгледани поотделно по-късно. Достатъчно е да се помни, че 360-те градуса на зодиака около нашата Земя имат свои съответствия във физическото тяло и в тънките проводници на всеки човек. Те също така имат съответствия и в чакрите, или центровете на висшите принципи в човека.

В съответствие с някаква висша логика, която се обяснява на друго място (в коментарите към *Пурушасукта*), видимата, или материалната сфера се получава от невидимата сфера в пространството в два стагия: а) тя възниква като число „едно-нула“, което дава числово значение 10; б) видимата сфера всъщност е само една четвърт от невидимата. По такъв начин невидимата сфера дава числово значение 4, което се умножава по 10 на всеки от трите плана на нейното съществуване (духовно, ментално и физическо). Така това физическо явление, както и други, се изразява с числото 400 (4x10x10). Една десета от него (40) отделя от цялото това, което се пада на физическата сфера, или начална точка, докато останалите 360 конституират обкръжаващото пространство.

Такъв е смисълът на 360-те градуса около всяка точка. Разбира се тук има много отсъстващи звена, които би трябвало да се обяснят, но това ще бъде направено на друго място.

7. Съответствия

Казано бе, че всяка точка от зодиака има съответствия в тялото на човека. Разбира се, в тялото и структурата на всяко животно, растение и минерален атом също има такива съответствия. Те са не само

физически, но присъстват и в тънките проводници и принципи. Но сега нека разгледаме случая с човешкото същество. Във всички популярни книги по астрология ще намерим информация за съответствието на частите на физическото тяло със знаците на зодиака, но това е само едно от приложенията на великата истина. Например, Овен управлява главата, Телец – лицето, Близнаци – раменете и гласните струни, Рак – белите гробове, Лъв – сърцето, Дева – стомаха, Везни – пояса около пъпа и долната част на корема, Скорпион – половите органи, Стрелец – бедрата, Козирог – коленете, Водолей – глезените и Риби – стъпалата. Тези късчета информация се ползват от астролозите, за да локализируют областите в тялото, които се повлияват от позициите, аспектите, транзитите и ежедневния ход на знака. Например, когато Юпитер е в Овен, главата е добре оформена и т.н., но това е вярно само когато човек се намира на личностно ниво. Ако обаче той е на стадия на индивидуализацията, ще му влияе картата на домовете в съответствие със символизма на знаците. Например, асцендентът ще означава главата, втори дом – лицето, трети – раменете и т.н. За човека, все още не достигнал в своята еволюция до личностно ниво, Юпитер в първи дом при раждането ще даде добре изглеждаща и здрава глава. Това съответствие на частите на физическото тяло със знаците и домовете в духовната астрология има по-висока цел. Ако човек медитира върху символите на зодиакалните домове в съответствие с частите на своето тяло, то неговите клетки, нервни центрове и жлези ще се стимулират по такъв начин, че той скоро ще достигне личностно ниво. А ако медитира върху символите на планетите, намиращи се в тези домове при раждането, неговият прогрес ще бъде по-бърз. Още по-голяма полза ще има, ако медитативно съсредоточи вниманието си върху онези домове, през които транзитират планети. Времето, когато неговият натален дом пресича меридиана, е най-подходящо за такава медитация. Ако той се свърже с хора, чиито асценденти съвпадат с тези домове в неговия хороскоп, това много ще му помогне. Същото е вярно и за знаците на зодиака, когато индивидът е на личностно ниво. От момента на събуждането в него на съзнанието на душата, той започва да живее в груповото съзнание в директен контакт с тези, които се намират на същото ниво. На този стадий той трябва да съсредоточи своята духовна активност изключително върху знака на своя асцендент. След това той трябва да локализира частите на своето тяло в обратен ред на знаците от асцендента. Например, асцендентът означава главата, дванадесети дом – лицето, единадесети – раменете и гласните връзки и т.н. Към този момент ученикът получава Трето посвещение. Той живее в единение с всички сърца на своите съученици, и всички опитности на цялата група ученици след

обединението се разпределят по равно. На този стадий за него е абсолютно необходимо да бъде в тясна връзка с един от седемте *ашрами*, със своя гуру и със своята група ученици. На този стадий във всички потенци на индивидуалността се получава “завъртане около оста от хоризонтална във вертикална позиция”. Той живее в своите *вишудха* и *аджна* – центрове. Това завъртане му позволява да локализира своята глава в десети дом. Неговото съзнание “умира в първи дом и отново се ражда в десети дом”. Това е един от ключовете за четенето на *Бхагавата Пурана* (книгата с дванадесет раздела), където смъртта на Господа се описва в първата книга, а раждането – в десетата. По протежение на *брахма данда* (гръбначния стълб) на ученика се разполага вертикално целият зодиак на две половини. Той трябва да позиционира десети дом там, където е главата, а четвърти – където са стъпалата. Домовете от десети до четвърти указват неговия низходящ път (*уга*), а от четвърти до десети – възходящият път (*пингала*). Чрез такъв тип медитация той организира дванадесетте дома по двойки така, щото неговите отрицателни и положителни потенци да съвпадат и взаимно да се неутрализират. Много от тези полярни противоположности се неутрализират чрез дейността на неговите шест чакри на етерния и астралния планове. Когато това е направено, неговият гуру му позволява да извърши самият този процес и със знаците от зодиака. Пролетното равноденствие се локализира в главата, а есенното – в основата на гръбначния стълб (*муладхара*). Шестте двойки знаци съвпадат с шестте чакри. Телец и Риби се позиционират в пинеалната жлеза и хипофизата. Близнаци и Водолей – в гласните връзки и изговарянето. Рак и Козирог се позиционират в анахата и имат отношение към дихателната и циркулаторната дейност. Лъв и Стрелец – в областта на слезката (*свадхишхана*). Дева и Скорпион – в храносмилателните и половите органи (*манипура*). Тук е допуснато незначително отклонение от традиционния йогийски и астрологически символизъм, предаващ цялата истина.

Следващата стъпка предполага процес на творене чрез *прана*. Към това време ученикът вече е преминал материалната обвивка (*анна-майя*), която включва неговите физически, етерен и астрален планове. От този момент той овладява жизненото тяло (*пранамайя*), включващо астралния¹ принцип, принципът на желанието и менталния принцип. Тук

1 Астралният принцип тук е споменат във връзка с двете тела предвид широкото използване на този термин – в предходното изречение тази дума се използва по-скоро в смисъла, в който се е използвала в най-ранната теософска литература, означавайки това, което впоследствие е било наречено етерен двойник, а в даденото изречение – като принцип, свързан с желания-

елементите на въздуха и водата (дишането и циркулацията) играят особено важна роля за контролиране посоката на праната. (Читателят трябва да разбере, че ние имаме работа със седемте подразделения на седемте основни раздела в човешките проводници и тяхното взаимодействие). На този стадий ученикът следва да медитира върху това, че той изпълнява ролята на годината. Неговото издишване е лятното слънцестоене, а вдишването – зимното. Средната точка на неговото издишване ще бъде пролетното равноденствие, а средната точка на вдишването – есенното. Той трябва да вдишва бавно, без да произвежда никакви звуци. Напълнил наполовина своите гробове, той трябва да спре и да медитира върху централния вертикален канал на гръбначния стълб. Рано или късно в този процес ще се постигне равновесие. Дишането се управлява от висшето съзнание, действащо между неговите сърдечен- и аджна- центрове чрез вишудха. Всички жизнени импулси на човека се вливат в единния Жизнен Импулс, груповата прана на нивото на гушата. От тази точка на развитие ученикът започва да работи чрез планетарните принципи. Неговият гуру контролира цялото планетарно поведение и реакциите на гушата. Това става възможно, защото гуру и шишия вече нямат личности.

Към този момент читателят вече може да разбере, че процесът на изява на съответствията между знаците на зодиака и частите и потенциите в неговите собствени проводници имат по-дълбоко значение, отколкото предполага традиционния астролог. Тази медитация върху съответствията се нарича *няся видия*. Тя работи като свещенодействие, въздигайки тялото на нивото на *Неговото* тяло. Досега човек е мислил, че той самият е господар на своето тяло, но вече осъзнава, че само управлява поверената му собственост. Всички звезди в небето (които всъщност са множество слънчеви системи на различни еволюционни стадии), които по това време съответстват на зодиакалните знаци, ще стимулират частите на неговото тяло и техните принципи. Те работят в единство, подпомагайки усилията на човека и допринасяйки за неговия успех. Те са негови помощници в космическата работа. Така той придобива господство над елементите и на свой ред сътрудничи с висшите сили, споделяйки бремето по въздигане на своите събратя на тази планета.

Сред звездите и съзвездията, работещи на този план, специална роля е отредена на тези звезди, които са по-напреднали в сравнение със Слънцето на нашата слънчева система. Седемте звезди от Голяма Мечка и седемте звезди, образуващи Плеядите, имат специално

та, т.е., в съответствие с по-късната литература – *б.пр.*

отношение. Поради тази причина седемте звезди от Голяма Мечка се наричат Седемте Велики Риши, а от Плеядите – Седемте Майки, кърмещи новородения *кумар*, девственика, със своето мляко (светлината – видимата и невидимата). Звездите, образуващи двете Велики Риби и наричани ☿ Риби, също имат голямо отношение към неговия прогрес. Те се наричат “вълхвите, дошли да видят новородения бъдещ Спасител и Изкупител на света”. Поради същата причина Рибите се наричат Обновителят на Безвременната Мъдрост. Следвайки съответствията, между центровете *аджна* и *вишудха* и четирите съзвездия от Близнаци до Риби съществува още по-дълбок символизъм. Двете гласни връзки съответстват на двете велики звезди, намиращи се в съзвездието Близнаци. Те образуват двете колони при входа на *храма*², където се намира *Словото*. Храмът и Словото са първата двойка, изричащият и изричаното (речта). Този бог на *Словото* се нарича първият хермафродит (*Аргханаришвара*). Ето защо в източната мъдрост символът на знака Близнаци е двойка мъж и жена, а не просто близнаци. Проявлението на това двойствено божество на физическия план във вид на гласовите връзки се символизира от двойката мелничарски камъни, които произвеждат брашното за приготвянето на жертвения хляб /нафора/. Тези две колони установяват непроявеното Слово в силата на жизнения импулс. Когато от Близнаци стигнем до Телец, следвайки пътя на прецесията, ще срещнем твърде ярката звезда Алдебаран, или *окото на бика*. Когато поместим на собственото им място също и Рибите, а това място е малко над центъра аджна, то ще намерим връзката, съединяваща пинеалната жлеза с хипофизата. Тази връзка се построява от ученика в качеството ѝ на *висш мост*. Във Ведите това място се нарича също рожденото място на Ингра (*Ингра йони*). Двете риби са като двете милостиви очи на възвишената *майка-природа (минакши)*. Този висш мост играе ролята на *трето око*. Единствено чрез това трето око и точката “между рогата на бика” може да се съзре владиката на храма. В храмовете, посветени на двойствения символ *Лингам на Шива* съществува правилото, че владиката трябва да бъде видян само между рогата на бика, разположен отвън. След това за владиката настъпва необходимостта да сътвори в своя ученик *кумар*. Движейки се по пътя на прецесията на равноденствието от Телец към Овен, ние срещаме владиката на огнените дveri (*Виравхагра*), който наказва с акта на *прерязване на гърлото*. Тук главата на бога на годината се отрязва и се заменя с глава на овен. Всичко това взето заедно съдържа дълбок символизъм, постигането на който се оставя на интуицията на читателя. Ще му бъде от особена полза, ако прочете тези истории направо от Пураните и се опита да намери съответствие в себе си.

2 Тези колони в масонството се наричат Яхин и Боаз – б.пр.

8. Периодичност

В днешни времена съществува непрекъсната дискусия по въпроса къде в годишното движение на Слънцето е началото и края на зодиака. Съмненията по този въпрос все още не са се разсеяли и не ще изчезнат, докато календара не позволи на една от своите функции – периодичността – да излезе наяве от нивото на душата на ришите на нашето време. Много астролози са предлагали различни начални точки на зодиака. Общовъзприето е за начало на зодиака да се счита Овен. Това е вярно за всички екзотерични школи в света, но има и някои други школи, които за свои свещени цели приемат други знаци в качеството им на начални.

Нека приемем за начало на зодиака знака Овен, тъй като той отбелязва годишния меридиан на екзалтацията на годишното движение на Слънцето. Дори и за положението на първия градус на Овен има спорове. Много астролози го поставят в точката на пролетното равноденствие – някъде около 21 март по съвременния календар, когато изглежда, сякаш Слънцето пресича екватора в посока от юг към север. Ако вземем тази точка на пресичане на еклиптиката, тя ще отбележи началото на Овен за дадената година. Благодарение на едно странно явление, тази точка на пресичане година след година постоянно се движи назад. Това преместване се нарича прецесия на равноденствието и неговата скорост е един градус за 72 години и 6 (слънчеви) месеца. Но тази скорост е неравномерна. Тя варира в съответствие със скоростта на Земята, с която тя описва своя път около Слънцето. Видимото движение на Слънцето около слънцестоенията например е по-бързо, а около равноденствията – по-бавно. Това е символ, позволяващ да се установи изменението на скоростта на прецесията на равноденствието. Пролетното равноденствие в своята прецесия се отмества назад, произвеждайки във всеки от своите 30° различни ефекти. Когато то премине 360°, такъв период се нарича Велика Година, която дава основата на всички изчисления в древните писания на света. Архитектурата на различните храмове на световните религии е създадена в съответствие с този план на Великата Година. Пирамидите и детайлите на тяхната конструкция са също в чудесно съответствие с този план, и то не само във формата и мерките, но също и по местоположението си върху земното кълбо. Ефектите, оказвани от прецесията върху Земята, са отбелязани от дванадесетте знака и техните символи по протежение на екватора (не по еклиптиката). Екваторът не е просто условно разделение, направено от хората за удобство при изучава-

не картата на света, а пояс, формиращ центъра на всички магнитни, електрически, жизнени, ментални, буддхически, етерни и астрални потоци, отговорни за съществуването на материалната Земя, плуваща в равновесие по океана на невидимите потоци. Екваторът, полюсите, огромните океани и издигнатите планински системи изискват повече от само географско, историческо, търговско, биологическо и физическо изучаване. Всички тайни на висшите плановете, отнасящи се до Земята, са скрити в споменатите неща от великите интелигенции, живели наг тези региони. Това ще бъде обяснено по-късно в нашата книга "Съкровищата на науката". А дотогава нека се ограничим до действията на равноденствията и зодиака. Ефектите на Великата Година имат своите съответствия в сезоните на нашата слънчева година. Слънчевата година разкрива на езотерика всички подробности на по-големите времеви цикли в заобикалящия космос.

Това ни довежда до друго забележително явление в астрологията. Ако зодиакът започва от първия градус на Овен, което съответства на пролетното равноденствие в дадената година, а равноденствието се движи обратно по екватора, то пространството около екватора не ще бъде заето от същия знак в продължение на векове. Всички звезди, намиращи се наг кой да е конкретен знак, оказват тайнствено влияние, доколкото техните временни управители не запазват един и същ ъгъл с този знак. Всеки знак постепенно излиза от влиянието на едни звезди и попада под влиянието на други, което предизвиква постоянни изменения в природата на всички знаци на зодиака. В това има елемент на тайна, и това е такъв феномен, който надвишава човешкото разбиране. Поради тази причина в абсолютен смисъл не съществува фиксирана начална точка на зодиака. Точно както изгревът е начало на конкретния ден, така и всяко начало на зодиака има само относителна стойност.

В това явление има и още един аспект. В зависимост от това как благодарение на прецесията на равноденствието звездните струпвания се придвижват, техните очертания също се променят от гледна точка на Земята. Поради това, а също и поради общото изместване на Земята в пространството, причинено от въртенето на нашето Слънце около по-голямото слънце, очертанията, получавани от Земята вследствие комбинацията между обкръжаващите я звезди, постоянно ще се изменят, предизвиквайки изменения и в облика на съществата, живеещи на тази Земя. След едни време растенията, животните, както и природата на минералите на тази Земя, ще претърпят много изменения. Ще се променят чертите на расите, техният ръст, строежът на черепа и т.н. Всичко това е вече почти потвърдено от наблюденията

на съвременната наука, но причините все още не са съотнесени със следствията. Сега можем напълно да разберем, че изучаването на цялостния символизъм и значение на пояса на зодиака ще разкрие не само историята на индивидуалността, страните и нациите, но също така и историята на пограсите, коренните раси и геологическите и археологическите съкровища на тази Земя. Историята на *Югите*, *МахаЮгите*, *Калпите* и *манвантарите* са били написани с голямо изкуство и възпети от великите риши, съставили епосите и писанията на различните раси на човечеството единствено с помощта на познаването на тайната мъдрост на зодиака и равноденствията.

Някои астролози твърдят, че зодиакът трябва да има някакво фиксирано начало на звездното небе. Те разглеждат само неподвижните звезди около екватора и открояват определена звезда, от която започват да отчитат своите дванадесет знака и да правят изчисления. А на въпроса защо именно тази звезда се поставя за начало на годината, те не могат да дадат задоволителен отговор. Самата система разбира се е вярна, но нейната основа не е в рамките на компетентността на ортодоксалните астролози, които я отстояват. Поради тази причина, а също и поради това, че те не притежават истинските ключове към тази система, за началната точка съществуват спорове. И докато индийската астрологическа мъдрост от пост-ведическата епоха твърди, че *Ашвани* е началото на Овен, то Вегите твърдят, че това е *Криттика*. Но докато не бъде дадена истинската дефиниция на тези два термина, не ще може да се определи начало. *Ашвани* и *Криттика* са *Накшатрите*, които са съставните части на небосвода около нашата Земя. Ние ще разгледаме този проблем малко по-късно. Дори и сред тези, които вярват, че Овен започва с Ашвани, има разминаване от не по-малко от осем градуси градус от зодиака. Тази разлика не само създава практически трудности за духовния астролог, но също така подхранва съмнения у последователите на тази система. Всеки последовател от която и да е мисловна школа се отрупва с купища книги, съставени от неговите предшественици, стараяйки се да отстоява техните възгледи, вместо да се опита да съзри фрагмент от истината върху свода на божествено сътвореното небе.

Може би в абсолютен смисъл няма първа точка? Този въпрос постоянно тревожи ума на всеки търсач на истината. А може би в абсолютен смисъл няма и начало на това творение? Отговорът би могъл да бъде: А няма окръжността има начало? И този отговор пояснява още повече. Ако отбележим някоя точка, то *тя* става начало за нашето разбиране. Има много начала и много краища. Всяка точка сама по себе

си е и начало, и край и отбелязва свой собствен кръг. И ние трябва да оставим или да игнорираме кръговете, създадени от човека, и да се опитаме да видим онези, изяви от Създателя и представени пред човека във вид на едни или други явления. Двете равенства и двете слънцестоения образуват четири типа начала на годината. Древните риши си служели с четири различни начала за различни цели.

Ако изследваме проблема по-задълбочено и доверявайки се на интуитивната логика, то пред нас ще се разкрие още една тайна. Всеки съвпад на две или повече планети на кое да е място в зодиака дава начало на отделен зодиак, който съдържа цялата последователност на тези събития, които се предизвикват от влиянието на този съвпад, подлагат се на неговото въздействие или намират в него своята кулминация. Съвпадът, даващ началото на последователност от събития, действа като първи градус на Овен. "Докосването" на Земята и небето във времето и мястото на нашето раждане образува нашият първи градус на Овен, или нашият асцендент. Последователността на събитията, предизвикани от един или друг съвпад, продължава дотогава, докато не се образува друг такъв съвпад. Всъщност следващият съвпад също е резултат от прогресията на предишния, и следователно цялото творение е само прогресията на първия градус във времето и пространството, който е истинският Овен по отношение на нашето творение. Точката на съвпад на две или повече планети служи като локален Овен за съответната последователност от събития върху кръга на еклиптиката. Началото на сегашната кали-юга ни дава фиксирана точка 0° Овен, която сега е на малко повече от 32° от сегашното пролетно равенство. Това означава, че точно на толкова градуса се е придвижило равенството поради прецесията от началото на кали-юга. Този кали-юга Овен, ако можем така да го наречем, действа до края на сегашната юга, а прецесията на равенството от тази точка дава *аянамша*-та за суб-периодите в тази епоха. В рамките на кали-юга прецесията и Великата година отбелязват някои по-малки периоди, суб-периоди, а прецесията през 30° отбелязва по-нататъшното деление на тези субпериоди на 12 части. Планетарните цикли, които вървят в посока противоположна на равенството, ще дадат по-нататъшно подразделяне на всеки такъв период и т.н.

Символичното пътешествие на пролетното равенство от началото на кали-юга зодиака (истинският *нираяна*-зодиак) през дванадесетте знака обратно на часовниковата стрелка, придава на епохата характеристиките на конкретния знак, през който то преминава. Сега пролетното равенство *по отношение на кали-юга зодиака* е на-

вязло в знака Водолей. На истинските астролози на нашето време са твърде добре известни световните събития, които са свързани с този знак. Епохата на Водолея се нарича епоха на етера и пространството. Ключът за това е във факта, че Водолей принадлежи към въздушния триъгълник, изявявайки най-възвишените принципи на стихията на въздуха. Нашият век на пространството и етера отваря вратата между пространството на тази конкретна пространствена сфера и атома на неговия сътворен стадий. Сега е достигната тази точка на развитие на най-новите научни теории, която утвърждава, че атомът е възникнал от пространството.

Ние можем да разберем всичко за началото и края на зодиака, ако помним, че символизъм на зодиака е основан на закона за периодичността. Този закон е твърде фундаментален, за да го игнорираме. Всяка точка върху кръга е и начало, и край. Всяко явление в това творение е начало на своето бъдеще и край на своето минало. Цялото творение е периодичност, имаща на фона на вечността начало и край. Ако приложим тези идеи към зодиака, то твърде лесно ще разберем истината, стояща отвъд неговото начало и край.

Когато Ведите говорят за Криттика като начало, се има предвид друга периодичност на целия зодиак. Когато пролетното равенство навлезе в съзвездието Плеяди, това е истинското начало на Великата Година, и когато то съвпадне с първата звезда от Плеядите, това е началото на преустройството на световната мъдрост в по-големи цикли. Започвайки от тази точка, Ведите делят целия звезден път на 30 равни части, а след това дават неговия пълен прочит под формата на пророчества и пълно описание на ефектите на прецесията през 30-те деления, всяко по 12 градуса. Тези пророчества са дадени под формата на система от 30 космически ритуала, образувачи колело, наречено *джютишом*. Историята на раждането на Кумара, откърмен от седемте майки (седемте звезди от Плеядите), съдържа ключа за прочита на ефекта от преминаването на равенството през Плеядите.

9. Костенурката като символ

Системата от дванадесет знака, започваща от пролетното равенство, е наречена годишен, или тропически зодиак. Той може да бъде разбран само в светлината на стоящите зад него съзвездия. В действителност дванадесетте знака от тропическия зодиак могат да се сравнят с дванадесетте стъкла в дванадесетте прозореца, об-

кръжаващи екватора, а съзвездията – с гледката от прозорците. Всеки прозорец дава определен ъгъл за наблюдение на пейзажа. Свойствата на зодиака и неговите сезонни ефекти са подчинени на символите, които се виждат в пейзажа. Съзвездията, влияещи на зодиака, са само част от звездите от обкръжаващото пространство. Получавайки определена представа за това, ние трябва да изучим онези звезди, които не попадат във видимата област от пояса на пространството, обкръжаващо зодиака. Този пояс гели видимия небосвод около Земята на две полусфери – северна и южна. Под това разбираме съвкупността от звезди, образуващи нещо като чадър – един около северния, а друг – около южния полюс.

Изучаването на толкова звезди в полусферата, колкото е възможно, ни позволява да проумеем дълбочината на универсалните символи. В Пураните северната полусфера на пространството заедно със своите звезди и образуваните от тях фигури се описва като гърба на *великата костенурка*. Цялата тази част се подразделя на гръб, глава, опашка и четири крака. С помощта на такова разделение става възможно да се локализируют различните звезди, великите слънца с принадлежащите им планети, които оказват своето влияние върху различни региони на физическата Земя и различните сили на нейните фини проводници. Всъщност тези звезди оказват различни типове магнетични и електрически влияния върху Земята, които обобщено могат да се опишат като магнетизма, полярността, а също и жизнената, умствената и духовната активност на това земно кълбо. Сред тези звезди намираме детайлно описаните ефекти на седемте риши от Голяма Мечка, Плеядите, а също и някои други огромни слънца, *Брахма*, *Праджанати*, *Тваща* и т.н. *Бхагавата Пурана* съдържа пълния ключ на техните ефекти, описани в *Шимшумара Чакра*³.

Историята на Дхурва, майката и двете майки, които са разположени в три други слънчеви системи, разкрива тайната на Полярната Звезда. Символизмът на великите гракони *Васуки* и *Шеша* разкрива ключа за действието на голямото съзвездие Дракон с множеството негови звезди. Това съзвездие е отговорно за равновесието във всички слънчеви системи в тази пространствена сфера. Ето защо Шеша се описва като носещ на плещите си цялото бреме на материалния свят (слънчевите системи на земния им план). Така, както нашата Земя има ос на въртене, съединяваща северния и южния полюси, също такава по-голяма ос има и видимата пространствена сфера. Тя се нарича гръбначния стълб на това *велико същество*, което населява цялата тази

3 Виж петата книга от Бхагавата Пурана – б.пр.

пространствена сфера. Съзвездието Дракон, отъждествявано с *Кундалини* на този гръбначен стълб, се представя като навита змия. Основополагащата мисъл се състои в това, че великата протяжност на тази пространствена сфера има спираловидно навит принцип, който вечно се разгръща и се манифестира в протежение на еоните време в различни явления. За този гракон се казва, че той се намира на повърхността на Великия Млечен Океан (*Кишрасагара*), който е представен от Млечния Път. Млечният Път е огромен океан от слънца на различни стадии на формиране, започвайки от стадия на светлината, избита⁴ с вихрена сила от заобикалящата тъмнина. Тази светлина се разпределя в звездната материя, която формира астралното тяло на космическото яйце. На следващия стадий това е звездна прах, а по-късно – вълна от слънчеви системи в стадий на формиране. Историята за “избиването на океана” съдържа в себе си множество явления. Алегорията се състои в това, че великият Господ на Абсолюта в Неговата фаза на разпространение във вселената (*Вишну*) приема вида на костенурка, и по такъв начин помага да се избие океана от *Девите* и *Денавите*, намиращи се в двата края на великия гракон *Васуки*, и тя намерва за подробностите около произхода и формирането на слънчевите системи в тази пространствена сфера. Всички истории за змейове и гракони във Ведите и Махабхарата на мистичен език описват различните стадии на образуване на различните скупчвания на слънчеви системи. *Бхригу* е един от седемте цвята на космическата светлина, излъчвана от тъмнината от ниша, намиращи се отвъд нивата на физическото съществуване. Взаимоотношенията между потомците на Бхригу и семейството на граконите, и накрая историята за *Сарпа Яга*, формират основния ключ към космологическата мъдрост. Историята за кучето във Ведите, а също и в началото и в края на Махабхарата, разкриват тайната на великото слънце, наричано от нас Кучешката Звезда⁵. А разказът за Рама, потомъкът на Бхригу, унищожил краля със своето оръжие *паша*⁶ ни дава ключа “ $7 \times 3 = 21$ ” – формулата, която съдържа принципите и периодите на космическите интелигенции, манифестиращи се като слънчеви системи.

Тук трябва да изясним някои концепции за планетните принципи поради различията, които съществуват между ортодоксалната и духовната школи на астрологическата мисъл. Ортодоксалната астрология има съвсем малко общо с астрологическата школа на мъдростта. Тра-

4 churning – избиване на масло - б.пр.

5 Сиркус – б.пр.

6 Вуд бойна брадва – б.пр.

гиционните и ортодоксалните изследователи на Вегите отричат да има такова нещо, като *ведическа астрология*. Но истинският ученик, изучаващ Вегите при нозете на своя гуру, и настроил своите вътрешни сетива в унисон с интуицията, знае по какъв начин астрологическата мъдрост е скрита във *Вегите*, *Брахмана*, *Итихаса* и *Пурана*. Много от фундаменталните концепции на предмета са различни от тези на популярната астрология. Ние обаче няма да пренебрегваме популярния клон от астрологията и нейният скелет – астрономията. Както скелета и физическото тяло на хората от материалния план на живота, тя представя всичко онова, което вижда обикновения човек, и скрива истинно-то съдържание, разкриващо се само на търсещия го.

Както непосветеният не откликва на ефектите на своите чакри и някои жлези, така го и подминават висшите планетарни експресии и мистерии на зодиака, стоящи над нивото на физическото Слънце, Луната и другите планетни тела. По същия начин той е сляп и глух за светлината и музиката на планетите от висшите октави. Затова великите риши, като *Парашара*, *Джаймини* и *Вараха Михира* са отделили част от астрологията, потребна за обикновения човек, от по-голямата и висша нейна част. Само на няколко места те са дали намеци за истинния път. Те са запазили истинния път за онези, които последват тези намеци. *Парашара* и *Ведавьяса* са предали цялата мъдрост за светилата под формата на простите истории от Пураните. Историите за *Ману*, за Седемте Океана, Седемте Острова, Седемте Възела, за Седемте космически и слънчеви Дихания (*Марути*), историите за *Шива*, *Вишну*, *Брахма*, *Тваща*, *Праджапати*, *Агни* и т.н., съдържат тайните на истинната астрологическа мъдрост на Вегите. Историите за планетите и техните *локи*, а също и последователността на техните планетарни планове, биха разсмели средния човек, тъй като му изглеждат безсмислени, след като не съответстват на познатия му ред на разположение на планетите в нашата Слънчева Система – било то в реда от Слънцето към периферията или обратно. Но разстоянията до планетите, приведени в Пураните, са измерени не от Земята, а от центъра на нашата пространствена сфера. Пураните споменават за безчислено количество такива сфери, съдържащи безкраен брой физически слънца – възникващи и разтварящи се в пространството. Те сравняват тези сфери с плодовете на нара, а слънцата във всяка от тях – със семенцата на плода. Казват, че пътят към градината на Бога е съставен от множество пътеки, очертани от такива гървета от гвете им страни. А за целите на някои висши изчисления и практически окултни намеци, те сравняват тези пространствени сфери с яйцеклетките във великата етерна матка на майката-природа, *Мула Праkritи*.

Пураническата астрология също наемва за това, че елонгациите на Луната (*тидхите*) и приливните процеси на нашата Земя са само съкратената грама на лунното родословие, в което *Ману* и *Манвантарите* следват същия порядък, както и този на елонгациите на нашата Луна. Те повлияват цикличността на творението по същия начин, само че през съвсем други времеви периоди. Такава представа може да наведе на мисълта за съществуването на висше лунно божество, известно на мъдреците под името *Сома*. Това божество променя полярността на слънчевите лъчи така, че те стават лунни (в мащабите на югата това се извършва чрез Уран, а в мащабите на манвантарата – чрез още по-висшата планета *Тваща*). Слънчевият лъч е положителен, или излъчващ полюс на електрическата батерия на Вселената, а лунният лъч – отрицателен, или приемащ полюс. Слънчевият лъч е мъжки – в смисъл, че е творчески и самопроявен отвътре. Лунният лъч е женски, в смисъл, че служи за възпроизвеждане и позволява на духа на слънчевия лъч да се “излюпи” на материалното ниво на духа чрез отражение на предметния план. По такъв начин лунният лъч е душевният принцип между духа и материалния принцип. По своята природа този принцип е отразяващ така, както нашата Луна отразява слънчевите лъчи към Земята. Лунният лъч запазва образите от предходния кръг и ни позволява да си ги спомним. Сегашната материя, на която е придаден облик на предишната, трябва отново да изиграе своята роля в грамата на цялата тази еволюция.

Няколко гуми в резюме:

1. Има три принципа, управляващи творението – слънчев, лунен и материален. Те се преципитират⁷ върху слънчевия, лунния и земния планове като планетарна тъкан и планетни тела. Тяхно отражение, или следствие, са Слънцето, Луната и асцендента в индивидуалния хороскоп.
2. В зависимост от своя прогрес, тези принципи служат в качеството си на дух, душа и тяло на космическия човек, а също и на индивидуалния човек.
3. Движейки се непрестанно по повърхността на пространството-времето, тези принципи образуват различни ъгли между себе си, проявявайки се като манвантари в космически мащаб, елонгации – в земен и настроения – в индивидуален.

⁷ precipitate – утаяване, изливане – б.пр.

10. Класификация на зодиакалните знаци

Видяхме как дванадесетте знака на зодиака изразяват различните части или органи на човешкото тяло. Но човек не е само физическо същество, а е също и убедителен израз на равновесието на сили и така да се каже стимулиран от някои висши принципи. Знаците на зодиака също се управляват от тези принципи. Известно ни е, че знаците се групират на три типа – кардинални, фиксирани и мутабелни. Тези три типа управляват трите основни начина на експресия на жизненото тяло (*пранамайя*), усложнявайки по такъв начин механизма на човешката конституция. Кардиналните знаци означават дейност и управляват функционалната активност на живота. Под тяхно управление са кръвообращението, дишането, храносмилането, отделянето и прочие видове жизнена активност. За да придобие контрол над ефектите от действието на кардиналните знаци, окултистът трябва да овладее тези функции. Фиксираните знаци управляват емоциите и желанията на човека. Желанията, гнева, отвращението, привличането и отблъскването се управляват от тези знаци. Поведенческата природа на човека, лежаща отвъд контрола на неговия разум и разбиране, попада под техния контрол, както и неволните реакции. Духовният ученик трябва да е в състояние да придобие контрол над това царство чрез постоянното практикуване на добродетелност, служене и непривързаност. В тези знаци са съхранени всички връзки с неговата предишна карма. Да се постигне контрол над това царство е по-трудно, отколкото върху преходното. Тези знаци правилно са наречени фиксирани – тяхната природа е съхранение чрез утвърждаване. Мутабелните знаци управляват рефлексите и инстинктите на човека. Те управляват такива способности, като мислене, разбиране, обучение изразяване и придвижване. Чрез тях учениците придобиват опита от двойките противоположности в природата. Моторната и сензорната дейност на нервната система също се намират под тяхно управление. Тези знаци също така отговарят и за съзнанието за облика при ембриона (принципът *капила*), който стои над способността да се събира тяло според образите⁸ на родителите. Способността за имитация, изброяване и нагаждане, както и чувството за посока, което дава представата за ляво и дясно, предно и задно, горе и долу също са под управлението на тези знаци. Окултистът трябва да придобие контрол над тези способности чрез процеса на неутрализация. Живот отвъд болката и удоволствието, доброто и лошото, знанието и невежеството, отказ от навика да съди другите му позволява да овладее тези двойствени знаци. На физическия

⁸ shape

план те управляват чифтните части на тялото – крака, ръце, очи, уши, ноздри, бронхи, бели гробове, ребра, бъбреци и т.н. Контрол над тези знаци може да се придобие чрез медитация върху гръбначния стълб и вертикалите във Вселената. Когато съзнанието е настроено в тон с центъра *брахмарандра*, над всички тези части се придобива контрол.

Всеки знак от тези три групи знаци е разположен върху четирите рамена на кръст. Четирите кардинални знака образуват Кардиналния кръст, четирите фиксирани – Фиксирания кръст и четирите мутабелни – Мутабелния кръст. Те представляват разпятието на Христа и другите двама, като Фиксираният кръст означава разпятието на Спасителя. Друг важен момент е, че два последователни знака от всеки кръст са разположени на 90° един спрямо друг. Това се нарича квадратурен аспект, който се символизира от двете точки на пергела – субектното (центъра) и обектното (окръжността). Представата, че квадратурния аспект има злотворни ефекти е заблуда, която прикрива истината. Така нареченият лош аспект не е нищо друго, освен указание за несъвършенство, даващо възможност за усъвършенстване. Здравият смисъл ни казва, че квадратурният аспект при раждане прогресира в тригонален в бъдеще. За окултиста препятствието е само средство за придобиване на сили за преодоляването му. В това се и състои висшата философия на квадратурата между два знака от един и същ кръст.

Материята съществува в пет физически състояния: пространствено, газообразно, огнено, течено и твърдо. Тези пет състояния се управляват от пет космически деви. Четири от тях се износват в утробата на петата. Така че пространството като кръг съдържа четирите останали елемента като кръст. Огненият и водата стоят под прав ъгъл, както се вижда при Овен и Рак. Огненият и водата изглеждат враждебни едно на друго. Но космическата химия разпознава огъня като причина за образуването на вода от газовете. Той се нарича електрически огън (*buglom*). По такъв начин и човека, намиращ се на духовния път, се привлича за сътрудничество и братство с привидно противоположните ангели. Противостоянието или враждебността са само изпитания, които той трябва да премине. Същият принцип е валиден и във всички останали случаи.

Пробуждането на съзнанието от сън както у човека, така и у слънчевата система, е тройствен процес. По време на сън има само едно състояние – безлично преживяване, което може да се символизира от точка, разтворена във вечността. След пауза или тишина, точката

възниква отново, като това става в три фази – пробуждане, възсияване и познание. Това изразява тройствената концепция за пространството и времето, която може да се представи като триъгълник. Триъгълникът в пространството на тази тройствена активност е познанието за Аз, Ти и Той (1-во, 2-ро и 3-то лице). Триъгълникът във времето е споменът за времето като минало, сегашно и бъдеще, или по-точно, настоящето с миналото и бъдещето. Това дава символизма на двойния триъгълник с точка в центъра. Това е тройствената мъдрост на вечната периодичност, *Трайя Видия* на Ведите и *Светата тринософия* на унгарския адепт⁹. Това е и формулата от учението на Питагор. Във Ведите тя е представена като *“Акшарам, Брахма и Парам”*, а в Пураните е наречена *триврит* (тройствена). Във Ведите тя е обозначена от простата фигура на кръг с вписан равностранен триъгълник и център. Подробно тя е описана като три стиха в размер *гаятри*, всеки от които съдържа по осем слога. Денят се разделя на три части по осем часа, а слънчевата година – на три части по четири месеца. По подобен начин и зодиакът се дели на три групи знаци по четири във всяка. Това е произходът на триагите в астрологията. Огънят, Земята и въздухът произвеждат по три знака в тропическия зодиак, и всеки набор от три знака съдържа кардинален, фиксиран и мутабелен знак, принадлежащи към една и съща стихия. Ако броим от Овен, то първа ще се окаже огнената триада – Овен е кардинален огнен, Лъв е фиксиран огнен, а Стрелец е мутабелен огнен знак. Стихията на огъня обозначава в природата активността, действието, и поради това първият от огнените знаци е активен или кардинален. След това идва триагата на Земята. Земята е физическата материя, която придава облик и стабилност. И поради това първият земен знак е фиксиран. Това е Телец. След него идва мутабелният Дева. Третият е кардиналният земен знак Козирог. След това идва триагата на въздуха. Въздухът е движението или полярността в пространството. Неговият принцип е изменение от едно състояние в друго. Затова първият въздушен знак е мутабелният Близнаци. Вторият е кардиналният Везни, а третият – фиксираният Водолей. Четвърта е водната триада. Водата е дейност на физическия план. Затова първият воден знак е кардиналният Рак. Вторият е фиксираният Скорпион, а третият – мутабелният Риби. По такъв начин откриваме циклична вариация на принципите на четворността в троичността. Много тайни са скрити в този вечноменящ се ред на качества на елементите.

Принципът на четворността е разнообразие, а принципът на троичността – единство. Цялостното устройство на зодиака, имащо като

9 Учителят Ракоци, или Граф Сен Жермен – б.пр.

резултат геня и годината, е единство в разнообразието. Това наистина е емблемата на Вселената, “uni-verse”¹⁰.

Редът на възникването на петте състояния на материята е следният: пространство, въздух, огън, вода и Земя. Но разположението в зодиака е огън, Земя, въздух и вода. Причината за това е, че Вселената е като преплетена мрежа от привидно противоположни принципи, формиращи комплементарно цяло. Разбира се, редът на възникване на състоянията започва от пространството, от Близнаци. Триагата на въздуха първа е приела форма. В това е и тайната на твърдението, че великото пришествие на боговете се е случило, когато проявлението е било в Близнаци. А от Близнаци става раждането на противоположното, Стрелец. Това е гало раждането на триагата на огъня, раждането на огъня от въздуха. Словото на Логоса се произнася чрез Близнаци, от гласовите струни на изричащия, и се изявява или вижда в Стрелец, в основата /на гръбначния стълб/ *калапуруша (муладхара)*. Звездният куп “*мула*” в Стрелец дава положението *муладхара на калапуруша*. Тези два знака – Близнаци и Стрелец – са образували първия диаметър на зодиакалния кръг. След това той се завъртял обратно на часовниковата стрелка и газовете (Близнаци) и електрическият огън, или гръмотевицата и мълниятата (Стрелец) се съединили, за да създадат водата (Скорпион). Така се появила първата биологическа, или зараждаща среда за възпроизводство. Затова не е чудно, че Скорпион обозначава половите органи. Сега водата е заченала обвивките и е дала началото на допълващото я състояние – твърдото тяло, или Земята (Телец). Опозицията на Телец и Скорпион не е случайна. Скорпионът е произвел триагата на водата, а Телец – триагата на Земята.

За да се издигне над загадката на творението, окултистът трябва да следва обратния ред. Започвайки от Телец, или човека в материалната Вселена, той трябва да встъпи в Овен – огъня, който унищожава всички ограничения на духа в материята и дава посвещението на върха на главата. Чрез огъня на покаянието той трябва да сплavi своите принципи в един по-висш. На следващия етап той трябва да встъпи в Риби, съчетавайки огъня с водата. Чрез дисциплина и самоконтрол той трябва да направи така, че водата в него да не угаси огъня, а огънят да не изпари водата. Той внимателно трябва да съчетае тази двоица, за да се издигне тя по гръбначния стълб. В резултат принципите на водата и огъня ще бъдат трансцендирани във висшия принцип на въздуха. И съвършеният човек ще се изяви във Водолей. Пътят

10 Uni – единно, цяло, verso – въртене, промяна (лат.) – б.пр.

на равноденствието от Телец към Водолей отбелязва тези 90°, които довеждат расата до съвършенство и поради това епохата на Водолея дава съвършената раса на тази Земя. След това геоцентрическият зодиак ще претърпи рязка промяна, полюсите ще се отместят на 90 градуса и полярните области на Земята ще станат екваториални. Това ще доведе до радикални промени в географията. Водолеят ще стане Телец, и пътешествието ще се повтори. Разбира се, това изменение няма да се случи в цикъла на прецесията на равноденствията, а в по-големите цикли. За това явление се намерява на много места в “Тайната Доктрина”.

Четворността в числов вид се отбелязва от четворката, а троичността – от тройката, и поради това основата на пирамидата, която символизира слънчевия храм, е квадрат, а страната – триъгълник. Събрани, тези две цифри представляват седемте принципа на мирозданието, а умножени – дванадесетте знака на зодиака (символите на възпроизвеждането).

Трите огнени знака на зодиака са трите велики огъня, описани в “Тайната Доктрина”. Във физическото тяло те обозначават главата, диафрагмата и основата на гръбначния стълб. Като принципи в човека това са интелектуалния, жизнения и духовния огънове. Трите земни знака обозначават физическото тяло (физическото и етерното), тънкото тяло (астралното и тялото на желанията) и менталното (манасическия и будхическия плановете). Въздушната триада представлява нервната система, дишането и дейността на праната. Водната триада – инстинктите, емоциите и любовната природа. Жлезите представляват водната и земната триада, а чакрите – въздушната и водната. Храносмилателните органи и органите на възпроизводството се обозначават от водната, земната и огнената триади.

Окултизмът трябва да придобие контрол над всички гореизложени вариации, които действат у него като склонности. Затова е нужно да медитира върху образите на всички символи от зодиака. Аз-ът на хората е достигнал до човешкия стадий, преминавайки през минералния, растителния и животинския стадий на съзнание. Поначално в човека под формата на асоциации (*самаскар*) се съдържат само животинските инстинкти. Той трябва да овладее тези низши качества чрез хармонично акцентуване върху онези свои качества, които са съответни на животинските. Ако говорим с езика на езотериците, човек трябва да придобие господство над своите външни същества, придобивайки гос-

подство над своите вътрешни зверове. Именно такава е истината, която стои зад символическите жертвоприношения на животни, с които се занимават ритуалистите. Човек, следвайки еклиптиката, може да се отъждестви с първоначалните форми на всички животни, които периодично, благодарение на сезонните ефекти, се раждат на Земята. Зодиакът е тялото на висше същество (богът-година), чието кратко изложение се явява човекът на тази Земя. Всяко животно има облик, който рефлектира в пространството около Земята. Геоцентрическото пространство по своята природа е негативно, а хелиоцентрическото – позитивно. Съобразно това как Земята пътува в пространството в своето пътешествие около Слънцето, праобразите на различните животни се зачеват от позитивното пространство. Когато негативното пространство по такъв начин се зарежда, или оплодотворява от позитивното пространство, през което слънчевите лъчи достигат Земята, образите на негативното пространство излизат наяве. Чрез изучаване и постепенна медитация върху образите на различните животни от зодиака, човек преодолява животинската природа в себе си и се повдига на такова ниво, където творението вече не е загадка за него. Изкупление и саможертва са ключовите ноти на този етап в окултния процес.

Горният процес постепенно елиминира полярните противоположности на всеки знак или група знаци от *личността* природа на ученика, превеждайки ги в природата на душата. Първо се елиминира функционалното ниво на някои от знаците и това се постига чрез пранаяма. След това се елиминира действието на знаците на менталния план, което се получава по пътя на групирането на знаците на шест двойки, а след това и на три двойки от по два знака. Тогава човек живее в “триъгълник” от сили. Посредством *пратияхара*, *дхарана* и *дхиана* той трансцендира този триъгълник и живее в точка вътре в себе си. След това точката се разтваря във вечността и тогава се казва, че той съществува в *самадхи*.

11. Зодиак и Пранаяма

Праната е свързващото начало в жизненото тяло на човека. Тя притежава свойството пулсация, или живот. Във всяко живо същество тази пулсация е двойствена: вдишване-издишване, дишане и кръвообращение. Център на тези процеси е сърдечната чакра. При индивидуума издишването се нарича *апана*, а вдишването – *прана* (по отношение на вселенското дишане спрямо индивидуалното е обратното). Физиче-

ската форма на праната е кислород, а на апаната – въглерод. Това са принципите на Слънцето и Сатурн; първият означава живот, вторият – смърт.

Мантрата на апана е мистичният звук “Хам”, а на праната – “Со”. Във физическия проводник дишането на въздуха се управлява от нервите, намиращи се около пъпа. В тялото на юга тази група нерви астрологически се нарича Дева-Скорпион, а в сексуално-поляризиран човек – Везни, или равновесие. Везните означават символическото падение на човека (падението на Слънцето). У всички човешки същества, все още недостигнали полово съзнание (т.е. до седемгодишна възраст), то е Дева-Скорпион, както у югите. В течение на втория седемгодишен период Дева се разделя от Скорпион чрез Везни (Везни е съзнанието, което разделя вътрешния човек от външния. Това е *майя* на Веданта и *срамът* на Адам и Ева).

Издишването, или апана, във физическия проводник се управлява от нервите, намиращи се около дихателната система и гласните струни. Астрологически тази част се нарича Рак-Телец у югите и Близнаци у останалите. Ритмичността на дишането се нарича *самана*¹¹ и се намира под ребрата, над слънчевия сплит и около диафрагмата. Символът на знака Лъв напомня “пещерата” около диафрагмата, а леко променените звуци “со” и “хам” дават думата *симха* (лъв). Това място също се нарича трона или седалището на лъва (*симхасана*). На него в размисъл седи съвършеният човек (Водолей). Човекът, висшият, отпечатва своите очертания или образ върху етера на пространството (Близнаци); този образ се подема от дишането (въздуха) и чрез процеса на дишане и извеждане на въглерода (огън) попада в приливите и отливите на огъня-вода (океанът на дишането, или Рак), приемащи и запазващи различни печати (*мугри*) от човека (*самугра*¹²). След това той размишлява за (или осъзнава) местопребиваването, или седалището на жизненото съзнание (*пранамайя*) в диафрагмата единствено като местонахождение във формата на личността. Този човек периодично низхожда в материята с всяко дишане, за да повдигне своите събрата, “аз-овете”¹³, които съществуват под формата на атоми от низшето царство като тъкани на неговите проводници. Този процес на пранаяма, бидейки правилно разбран от читателя с помощта на интуицията и милостта на неговия гуру, ще елиминира в него знаците на Везни и Близнаци. И

11 Равен, равномерен

12 Самугра означава едновременно и “запечатан” и “океан” – б.пр.

13 egos

тогава съвършеният човек на Водолей ще просъществува, въздигнат от пранаяма. Това е пример за елиминиране ефектите на някои знаци с помощта на пранаяма.

12. Мерките за време в зодиака

Зодиакът символизира едновременно и пространството, и времето. Времето е продължителността на последователността на събитията, случващи се циклично. Феноменът на времето се случва върху арената на пространството, а пространството е сфера спрямо всяка отделна точка на манифестация. Аспектът на времето, взет отделно и изучен по отношение на зодиакалните знаци, разкрива пропорциите или мерките, които внасят своя принос както за единството на “слънчевата колесница” на мъдростта на Ведите и Пураните, така и за Солюмоновия Храм на масоните.

Времето, за което Земята прави една обиколка около Слънцето, се нарича Слънчева година. То не може да се изрази нито в кръгло число, нито дори в малки десетични дробове. Всички изчисления относно деня, слънчевата година и планетарните обращения се закръгляват и изразяват в кръгли числа само към времето на великото разтваряне (праляя). Всичко, което можем да получим при измерване на времето, са само приблизителни числа, и това е достатъчно за нашите цели. Всички тези изчисления се провеждат от мъдреците спрямо точка от екватора. Продължителността на периода от изгрев до залез е равен на периода от залез до изгрев в деня на равноденствието, и е еднаква само за екваториалния наблюдател. След пролетното равноденствие продължителността на деня постепенно се увеличава, а на нощта съответно се съкращава със скорост 24 минути на месец. Т.е., когато Слънцето пресече годишния меридиан (навлезе в нула от Овен), денят и нощта са равни. Когато Слънцето навлезе в Телец, денят вече се е увеличил с 24 минути, а нощта с толкова се е съкратила. Когато навлезе в Близнаци, денят се увеличава с още 24 минути, а след това, влизайки в Рак, – и с още 24 мин., и тогава именно е лятното слънцестоене, което отбелязва западния хоризонт на годината, или обителта на *Варуна*. От този момент дните започват да намаляват. Дъгата от 90°, простираща се от началото на Овен до началото на Рак, дава утължаване на деня със 72 минути, а дъгата от 90° от началото на Рак до началото на Везни съкращава деня също със 72 минути, и така достига до деня на есенното равноденствие, когато Слънцето пресича надира на деня на боговете. Аналогично, 90-те градуса от Везни до Козирог увеличават но-

щта със 72 минути, а от Козирог до Овен я намаляват също с толкова. Разбира се, тези числа, както бе казано по-горе, са приблизителни. При заемането на нужната физическа поза, умствена настройка и равномерност на дишането, дълбокото знание за тези изчисления ще спомогне за разгръщането на душата и разкриването на духовното съзнание.

Това число, 24, показващо количеството минути, е твърде значимо. Както на всички е известно, такова е и количеството на часовете в слънчевото денонощие. Периодът от 24 минути в течение на геня (определеното време зависи от сезона), използван от окултиста в практиката на пранаяма, има забележително значение в неговата еволюция. Числото 72, или периодът от 72 минути, също има твърде важно значение. Прецесията на равноденствието се придвижва с един градус от зодиака приблизително за 72 години. Видимото завъртане на Юпитер около земния зодиака става за 12 слънчеви години, а шест такива периода се случват за малко повече от 72 години. Шест серии по 72 години дават 36 обращения на Юпитер по видимия зодиака и 3 градуса ход на прецесията на равноденствието. Този период от 432 години образува основата за изчисляването на великите цикли, *югите* и *махаяюгите*.

Мъдреците от миналото са използвали два типа деление на слънчевия ден съобразно Закона за съответствията. Деленията са следните:

1. Денят се дели по формулата $1 \times 24 \times 60 \times 60 \dots$ Един ден се дели на 24 часа по подобие на лунната година, съдържаща 24 периода на нарастване и намаляване на Луната. Всеки час се дели на 60 минути, всяка минута на 60 секунди и т.н.
2. Второто деление се извършва по формулата $1 \times 60 \times 60 \dots$ Един слънчев ден се дели на 60 *гхати*, а всяка гхати – на 60 *вигхати* и т.н.

Първото от двете деления е основано на циклите на Юпитер и Сатурн по отношение на нашата Земя. Всъщност броят на месеците в годината и знаците на зодиака са основани на 12-годишният цикъл на Юпитер. Удвоено, това число дава количеството часове в денонощието и циклите на нарастване и намаляване на Луната през годината. Вторият метод на деление е основан изцяло на сатурновия цикъл от 30 години. Затова денят се дели на 60 гхати, часът – на 60 минути и т.н. Тук виждаме влиянието на планетните цикли от зодиака. Периодът от 60 години образува друг цикъл, използван за особени цели във ведическите и пураническите изчисления на времето. Този период от 60 години по-нататък се разделя на 12 части по 5 години. Всеки такъв 5-годишен цикъл се нарича *юга*, но в по-различен смисъл.

Твърде важно е това, че периодът на преминаване на различните планети по геоцентричния зодиака следва известни съответствия. Например Слънцето преминава един знак за 30 дни, на Луната са и нужни 30 дни за пълен цикъл, а на Сатурн за същия цикъл – 30 години. Лунните дни съответстват на годините на Сатурн. Оттук произтича и методът на прогресиите на планетите при разчитането на хороскопа. Семената на карма, бързо посети за един живот на фините планове, бавно се жънат на по-грубите планове за по-големи периоди от време. Заг всеки тип изчисление стоят множество скрити принципи. Всеки период в зодиака постоянно се променя, а самите тези изменения също са периодични. Изменения и разнообразие се виждат на повърхността на явленията; съответствия и единство се съдържат в основите, формирайки структура. Истинният окултист постепенно проработва съответствията, разкрива отношенията, усеща единството, трансцендира различността и придобива майсторство. Това включва пътя за освобождение от ограниченията на зодиака, планетите и слънчевата система. На космическо ниво той получава помощта на Йерархията с нейните седем ашрама, а отвъд нейните предели ученикът достига Шамбала, където винаги е налице помощта на *Санат-Кумара* и *Майтрея* за крайната трансценденция.

Тези различни представи за мъдростта на зодиака са свършено необходими, преди ученикът да се насочи към изучаването символизма на всеки един от дванадесетте знака.

За всички духовни цели Овен се разполага върху меридиана на боговете. Слънчевата година е наречена денят на боговете. Съгласно мъдростта на Ведите и Пураните, Везни се разполагат в полунощта на боговете, а Рак и Козирог отбелязват изгрева и залеза. Овен и Везни отбелязват двата края на вертикала (линията на отвеса), а Козирог и Рак съставляват неговата хоризонтална земна плоскост (нивото)¹⁴. Тези две линии образуват в човека кръст. Четирите точки около него са неговите собствени магнетически центрове на посвещения, и чрез тези центрове елементалите на огъня, въздуха, Земята и водата ще му дадат необходимите посвещения от различни степени. Представите на човека, постоянно разширяващи се чрез процеса на посвещения, образуват врата. Меридианът (зенитът) и надирът също отбелязват вертикалната линия. Това е тази ос на посвещение, която се символизира от *брахмарандра* на вертикалното съществуване (човека). Часовете на неговото денонощие са разположени по тази ос като срокове за неговото осъзнаване и разкритие (часовете на труд и почивка)

¹⁴ Отвесът и нивелирът са част от символиката на масонството – б.пр.

Разгел II

1. ОВЕН

Този знак отбелязва началото на зодиака съгласно много астрологически системи. Символът на този знак е глава на овен. Овеният означава мощ, сила и директен натиск. На низшите планове на съзнание означава неуправляема сила. Основните черти на този знак са лидерство, сила, доблест и преодоляване на препятствия. На всички нива на еволюция той отбелязва освобождаване на огромна сила, способна заради по-висока цел да разруши този аспект на съществуването, който се отнася до формата. Затова този знак означава разширение, активност и пътя на посвещението. На материално ниво той дава първото движение към разрушаване на старите форми и устремяване към по-добро и развито ниво. Затова той означава войни, разрушения и безпорядък чрез политически и обществени събития. Към него се отнася и иконоборството във всички области. По тази причина в светските дела той се счита за войнствен и доста опасен знак. Тази гледна точка е основана на конвенционалното и сантиментално ниво на разбиране, и поради тази причина това не е съвършена интерпретация на този знак.

Взривът на атома и освобождаването на неговата колосална енергия, използвана за различни цели, преминава също под влиянието на Овен. В окултната практика медитацията върху този знак с правилна насоченост във физическото тяло, предизвиква разпад на атомите на физическите тъкани и освободената по такъв начин сила може да се използва за висши цели и за енергийно обезпечаване на фините принципи.

Знакът Овен е разположен в главата на човека. Човекът е вертикално същество, и затова главата отбелязва най-високата точка на меридиана, или зенита. Това може по-добре да бъде разбрано, ако обърнем внимание на това, че този знак означава зенита в годината на боговете. На практика Овен е знак на посвещението, докато астролозите казват, че той е знак на екзалтацията на Слънцето. Слънчевият принцип в човека е принципът на освобождението, и у юга той е локализиран в центъра в главата. Този център се нарича *сахасрара* и съдържа потенциалните сили на всички други чакри, намиращи се на *Брахма данда*. Казано е, че Овен съдържа всички принципи на дванадесетте знака (шест двойки знаци, означаващи шестте чакри). Поради тази причина

Законът за съответствията ни позволява да узнаем, че десетият дом на хороскопа, представляващ зенита, е точка на озарение, обхващаща функциите на дванадесетте дома.

Окултният символ на този знак е агнец и кръст. Бог като отец (на годината) играе ролята на пастир или спасител на човечеството. Главната врата на храма на някои тайни ритуалистически оргени е украсена с този знак на агнец и кръст. Кръстът е знакът на Слънцето, пресичащо екватора, и това пресичане е в посока от юг на север (пролетното равноденствие). В тялото на окултиста кръстът означава подемането на неговите сили от ниските нива към високите. Пространственият кръг над екватора означава безкрайния цикъл на времето. Пресичането му от Слънцето в определена точка означава срязване на кръга или отбелязване началото на този безкраен цикъл. Цялата година се образува от жертвата на бога като време, и този първи знак е центъра в главата (*сахасрара*) на бога на годината. Мистическият пасаж¹⁵, описващ жертвата на Пуруша гласи, че Пуруша е "*сахасра ширша*". В превод това означава "хиядолистен", приемащ формата на хиядоглавия змей (времето) с неговите вечно разгъващи се спирали. Казано е, че този змей на вечността (*Ананта*) носи бремето на Земята (т.е. формената страна на проявлението). Вътрешният смисъл обаче е в това, че *сахасрара* служи на Пуруша като негова *ширша* (глава). Мистическият пасаж започва с мантрата на *сахасрара*, тъй като у бога на годината първият знак е в *сахасрара*, хиядолистния лотос, или центъра с хиядите лъчи.

Богът на циклите на времето се нарича *Праджанати* (Патриарх), а богът на годината – *Праджанати Дакша*, или способният *lable* Патриарх. Неговата глава се отрязва при жертвоприношението и се заменя с глава на овен. Посвещението на ученика в съзнанието на *сахасрара* поставя край на човешкото съзнание у него и началото на божествено съзнание. Това се нарича "отрязване на главата". Затова този акт маркира едновременно и началото, и края на годината.

Думата *krutika* означава ножици. Равноденствието е именно тези ножици, които разрязват кръга, за да се получат начало и край. Така читателят може лесно да разбере защо знакът Овен е символ на велико посвещение, което свързва ученика с Шамбала. Във физическото тяло на ученика Шамбала е разположена в центъра в главата и е непосредствено свързана с господ Санат Кумара, пребиваващ във великия център на нашата Земя, наречен Шамбала. Пураническите предсказа-

¹⁵ Пурушасукта

ния ни уверяват, че кали-юга ще приключи с идването на световния учител, Калки Аватар (ездача, или човека с тяло на кон), който ще дойде от мястото, наречено Шамбала. Това показва, че в кали-юга, така, като и при слънчевата година, началото и края се намират в знака Овен. Владиката на този знак на планетарно ниво е Марс, а на космическо – Кумара. Ето защо Пураните наричат Марс в Овен с името Кумара, който също се нарича и Господ *Субрахманя*.

Вътрешното съдържание на главата образува местопребиваването не само на ума, но също и на *будхи*. По тази причина за човека на духовния път управителят на Овен е Меркурий¹⁶. Главата съдържа пинеалната жлеза и хипофизата. Те образуват съответствието на селището Шамбала, където пътят към Господа е прострян така, както висшият мост между тези два центъра. Този мост се нарича рожденото място на Ингра, *Ингра йони*. Построяването на този мост задейства и два други знака – Телец и Риби. В този процес сътрудничат и Плеядите и звездите от съзвездие Риби. На този етап в ученика работи Йерархията. Когато ученикът достигне това ниво на космическо съзнание, той е едно с Йерархията. Затова управител на знака Овен за него става Уран. За да обобщим целия процес на трансформация, явленията могат да се изброят по следния начин:

1. За човека на нивото на индивидуализацията, или личността, управител на този знак е Марс.
2. За ученика, намиращ се на планетарно или слънчево ниво, господар на Овен е Меркурий.
3. За Йерархията, Шамбала и техните ученици, живеещи на космическия план, управител е Уран.

Кръгът на еклиптиката геометрически представлява окръжност, а нумерологически – нула. Началото и края на кръга са началото и края на нулата. Затова числовото значение на Овен е 9. Това число завършва единичните числа и дава начало 1 след завършване 0. (Всеки зодиакален знак има свое число, работещо за съвършените аспекти, родени под този знак. Тези числа на знаците са по-скоро космически, отколкото планетарни. Всеки индивидуум съдържа смес от твърде много планетарни и зодиакални принципи в себе си. Зодиакалните числа помагат на изучаващия окултизъм в неговата медитативна практика. Числото е потенция, сила, цветът е вибрация, а образът е израз. Те съществуват като сили на вътрешната природа на човека).

¹⁶ Меркурий на санскрит се нарича Будха – б.пр.

Червеното е цветът на този знак, а неговата тъкан – кръвта. Топлината на кръвта, образуваща движещата сила на жизненото тяло, има отношение към този знак. Основната съставка на кръвта е хемоглобинът, и поради това химията на желязото в работата на природата също се управлява от този знак. Минералните атоми, встъпващи в стадия на желязото, получават чрез този знак своето освобождение /изкупление/. Съзнанието на този знак действа като елементал, управляващ железните руди. Когато хората, с помощта на науката, извличат желязото от рудата и му придават форма на различни инструменти, оръжия, машини, мостове и съоръжения, те всъщност тренират атомите на желязото, за да могат те да преминат ускорена еволюция в минералното царство. Тясната връзка на този метал с човека, който го обработва, стимулира атомите на минералното царство към висше развитие. На мунданно ниво тази дейност се провежда под “надзора” на елементала на знака Овен. Дейността на Овен се отбелязва с периодиите на война и ускорено развитие на науката.

Върху веждите и носа може да се медитира като на глифа на Овен. Това ще доведе до стимулация на скритите нива на съзнание в низшия център в главата (гванадесетолостния лотос). Този глиф също означава вертикалната природа на човека. Това е знакът на *Брахма Данга*, или гръбначния стълб от центъра в основата до центъра между веждите. В египетската “Книга на мъртвите” това се символизира от гвукракия змей (човекът като посветен) с рога на овен и двете мистични очи на Амон. Тези рога образуват пътя на светлината от бога към човека, т.е. слънчевия и лунния път, представени от *ида* и *пингала* в жизненото и етерното тела, а също и като десния и левия блуждаещ нерв от двете страни на гръбначния стълб. Законодателят Моисей, пряк ученик на огнения бог (горящият храст¹⁷), е бил изобразяван с два бели рога на главата, което символизира изгряването на светлината на закона в човека чрез центъра в главата. В някои еврейски версии на Петокнижието Моисей е описан като притежаващ двата рога на посвещението. Думата, използвана в текста за обозначаване на рога, е “*керн*”, и би било добре тя да не се разбира като рог, а като лъч светлина, доколкото е свързана с арийския термин *кирана* – лъч светлина.

Термините Aries (Овен) и *ария* са свързани, и на изучаващите астрологически символизъм е известно, че арийските раси са получили своите посвещения чрез символа на Овен (*Брахма Данга*). Цивилизацията на арийците е била в зенита си, когато равноденствието е преминавало през съзвездието Овен. Библейското име Аарон (по-големият брат на

¹⁷ Изх. 3:2 – б. пр.

Моисей) е по-скоро прозвище, отколкото собствено име. Жезълът на Аарон е жезълът на посвещението. Аарон е бил висш жрец на левитите и с помощта на този жезъл е извършвал левитските ритуали. Моисей с помощта на същия този жезъл е извършвал в името на Господа велики чудеса в Египет. Този жезъл му е бил даден от огнения бог от планината Синай. Хвърлен на Земята, този жезъл се превръща в змия, а издигнат вертикално отново се превръща в жезъл. Тази мистерия се обяснява със съотношението между змийския огън (*Кундалини*) и жезъла на Закона (*Брахма Данга*). Змията е символ на пълзящото време, а също и на мъдростта, скрита в човека. Когато има падение – това е змията, но когато човек се въздигне във висшите принципи – това вече е жезъл, на чиито връх има орел. Глифът на Овен в горния си край има две раздалечаващи се линии. Това са змийските езици у низшия човек и орловите крила у висшия човек. Мистерията на орела, побеждаващ змията, е алегория, предадена в Пураните в историята за *Гаруга* (владиката на най-големия цикъл). Тя е скрита в знаците Овен-Везни и Телец-Скорпион. След победата над змейовете, Гаруга донася Елексира на Живота. Ведическите и Пураническите мистерии изобилстват от истории за змейове. Висшият мост, построен от йога между Телец и Риби чрез принципа на Овен, се нарича рожденото място на Ингра. Неговият враг е змеят *Врутхра*. Ингра убива змея и слага неговото тяло върху погребалния огън - “сред единиците време” като сред гървени трупи – и този огън е вечно непостоянен (движещи се сили) и нямащ обител (постоянен облик).

Трите знака – Овен, Телец и Близнаци – са йогическите инструменти на главата, действащи до гърловия център включително. Те предизвикват реконструкция на жизненото тяло на ученика посредством регулиране на неговото дишане, ум и будхи. Медитацията върху мантрата *Со-хам*, мъдро разпределена в трите центъра (вишудха, аджна и сахасра) предизвиква реконструкция на жизненото тяло чрез дишането. С и Х образуват мантрите на вдъшването и издишването, а О между тях образува езика на жизненото тяло, който се протяга навън от дишането. В Овен главата се отрязва, а в Близнаци се прерязва гърлото. Мантрата за Овен е Х, за Телец – Р, а за Близнаци – С. Затова началото на зодиака се нарича *сахасра* (центърът в главата). Мистическият пасаж за пожертването на Пуруша започва с тази мантра, “сахасра”. Поради някакви тайнствени причини звукът “са” се нарича мъжки, а “ха” – женски. Затова пасажът, отнасящ се до Пуруша, започва със С, а другият, посветен на богинята (Майката на Света) започва с Х. Тези звуци, съчетани по необходимия начин и произнесени с жизнения, менталния и будхически език (а не с физическите език и гласни струни),

дават произнасянето на човека и ученика като *Слово*, или *логос*. Именно по такъв начин се провежда великият ритуал в трите велики центъра на Шамбала, въздигащ човека на космическото ниво на съществуване. По такъв начин низшите принципи на ученика “се отдават на милостта на лешоядите” (т.е. на елементалите от различните царства, ангажирани в процеса на сублимация и алхимия).

Пътят на планетите от Овен към Телец е пътя на Земята, или материалистическият път, а пътят на равногенствието от Овен към Риби е пътя на водата, или пътя на душата. В Овен човек стои между тези два пътя. Съгласно символизма на мъдрите писания на гревен Китай, той стои на ивицата Земя между планината и езерото (тяхното значение е добре описано във великото символическо писание на китайците, наречено *И-Дзин*, или *Книга на Промените*).

Овен е първият от трите огнени знака. Знаците от огнената триада се наричат трите велики огнени ритуала, *третаагни*. В космическия огън те съществуват като електрически огън (*buglom*), слънчев огън (*gjomhi*) и огън от триене, или земен огън (*navaka*). Ритуалът на цялото творение е описан като великият ген с трите огъня. Звездната прах излиза като огнена струя, известна под името великият змей *Ананта*, приемащ облика на великото съзвездие Дракон (това е космическата *Кундалини*). Преди да се разпредели в звезди или слънчеви системи, тази звездна прах се формира в три велики центъра в пространствената сфера. Цялата тази история се съдържа в трите знака Овен, Лъв и Стрелец.

Глифът на Овен се описва като две поникващи тревички. Този знак управлява всички треви на планетата, тъй като те са едногодишни растения. Подобно на знака Овен, тревите отбелязват годишния цикъл на своя растеж и плододане. Всички житни растения, които ни дават основната храна от растителното царство, са основно едногодишни. Пшеничните поля ни дават урожай веднъж или два пъти годишно. Целият им живот се помещава в един годишен цикъл и е настроен съобразно годишните времена. Дарявайки своя урожай, те изграят ролята на умираещ, и поради това в годишния цикъл символизират сеенето и жъненето на кармата. Човекът, приемащ растителна храна, способства за погемата на растителните атоми в тяхната еволюция. Този знак, отбелязващ края на растежа и началото на зреенето, определено символизира важна периодичност в хода на кармата. И затова той се представя във вид на тревисто растение, растящо до воден поток (водата е Рибите, а растението – Овен).

Когато окръжностите на два кръга с еднакъв радиус се докоснат, се получава глифът на главата на Овен. Когато пътят е от Овен към Телец, това отбелязва манифестацията на обектността, а когато е от Овен към Риби – сливането на двете обектни клонки на съзнанието в една линия (точката на контакт), която е субектността.

2. Телец

Това е вторият знак от зодиака и първият фиксиран знак. Той принадлежи към триагата на Земята и поради това изразява формената страна на нещата. Словото божие достига Земята (т.е., придобива форма, или материално съществуване) именно чрез този знак. Формената страна на божиято Слово е материалната Вселена, или обектността, и се нарича четвъртото състояние на това Слово¹⁸. “Три четвърти са скрити на плановете на безсмъртието, а тази видима от нас Вселена е четвъртата четвърт” – се казва в гревната станца (Пурушасукта). “Три състояния на Словото се намират в пещерата (в непроявеност), а хората изричат четвъртата фаза на Словото” – се казва на друго място (Риг Веда). Знакът Телец представлява това четвърто състояние на Словото и цялото великолепие на Вселената в нейния формен аспект.

Формите в тази Вселена се стремят към съвършенство чрез красота. Красотата е скритата страна на всяко нещо. Тя е скрита във формата и се разкрива чрез анатомията на формата, но никога не съществува в анатомията. Геометрията на творението е вместилището на красотата, но тя не може да гържи красотата в заточение в някаква част от формата. Чрез формата, а не във формата, откриваме красотата. Красотата е божествения аспект на формата. Този аспект именно се управлява от Телец у онези, които живеят за изкуството и се стараят да открият свещената мисия на изкуството в тази Вселена. Това е и значението на факта, че асцендентът на господ Кришна се намира в Телец. Синьото е цветът на този знак, докато на Овен е червеното. Тази истина се съдържа във факта, че цветът на възпъщението на Господа като Кришна е синият. Това е много мощен ключ за окултна медитация, когато ученикът се обучава от своя гуру да медитира върху аджна-чакра. Цветът на ясното дневно небе е правилният цвят за медитация на окултиста, когато той се намира между гърловия център и аджна-чакра. Преходът на ученика от Близнаци към

Телец отбелязва построяването на вторичния мост (*манас-будхи*) от крайното назначение на гласните струни в гласа до крайното назначение на гласа в *прана*. Началната точка на моста е златисто-жълто, а кулминацията – синьо. Когато ученикът затвори очи и се опита вътрешно да види чрез третото око изричането на свещеното Слово, той попада в тази точка, където звукът на неговия глас се разтваря в звука на неговата прана (дихание). Тогава неговата прана ще се разтвори в неговия ум и ще го доведе до будхическия план. Целият този път, в случай на успех, дава преживяване на великолепия жълто-зелен цвят. Когато затихне, преминавайки в дълбокия небесно-син цвят, това е знак за ученика, че е завършил построяването на този мост. Това също така стимулира раждането на третото око. Този опит символически е даген в алегорията за Господ Кришна, свирещ на флейта и очароващ своите събратя на плана, наречен *Брундавана*. Флейтата има седем отверстия, модулиращи седемте музикални тона. Подобно на нея, и по протежение на гръбначния стълб има седем чувствителни точки (шестте чакри и центъра в главата). Областта между гърловия център и рожденото място на Индра (тази точка се намира малко над центъра аджна и под малкия център в главата) съдържа всичките седем основни центъра, на които съответстват седемте центъра върху гръбначния стълб. Над шията (областта, управлявана от Телец) има седем други центъра, които на слънчево-космическо ниво съответстват и кореспондират със седемте звезди на Плеядите. Гуру установява директна връзка между тези центрове на ученика и съответните звезди от това съзвездие. Тази връзка се установява чрез Шамбала и Йерархията от седемте Учители с техните ашрами. Плеядите подхранват ученика с духовната храна, която се отделя от жлезите, намиращи се в този участък. При обикновения човек тези жлези (пинеалната, хипофизата и п.е.) не служат за някаква определена цел, и причина за това е отсъствието на връзка между тях. На ранните етапи връзката се осъществява чрез мисленето, отношението и поведението на ученика, и докато той не овладее стабилно висшата част на своята личност, не може да се очаква прогрес в този процес. А доколкото тази връзка се намира не на физическия, етерния или астралния план, а започва от материята на менталния план, то ученикът не може да направи нищо без помощта на своя гуру. Но той не може да предизвика благоволението на гуру, докато не започне да практикува лична добродетелност и напълно не отдаде себе си и своето аз на служенето. Споменатите жлези се намират в бездействие подобно двата електрода в гъзовата лампа, и електрическата дъга ги съединява само тогава, когато те са достатъчно заредени.

¹⁸ Вайкхари Вак. По-подробно за това, виж Суба Роу, “Философията на Бхагавад-гита.”. Тук се има предвид обективния, или предметния аспект – б.пр.

Когато в резултат на постоянния процес на повишаване годността на ученика тази връзка се установи, Плеядите започват да изливат като гъжд духовна храна върху него. Твърде подходящо те са наречени Седемте майки на *кумара*, – новороденото и вечно дете. Ученикът става кумара едва след второто (духовното) раждане. Плеядите също така се наричат и за жените на седемте велики риши (съзвездие Голяма Мечка). Те установяват връзка между звездите от Голяма Мечка и седемте центъра над шията на ученика.

Превръщането на златисто-жълтото в небесно-синьо през зелено (цветът на Близнаци, или вишудха чакра) произвежда последователност от цветови съчетания. Анализът на тези съчетания е невъзможен на сегашния етап от еволюцията на човека. Те могат да се преживеят и да се почувства техният ефект, представяйки си съчетанията от цветовете по опашката и шията на пауна. Интересното е, че проводник на Кумара (Субрахмания) е бил именно паун. Телецът управлява пауна, а също и кравата и бика. На един от етапите на своя живот Господ Кришна се е изобразявал сред стага от крави и бикове и загължително украсен с пауново перо! Телец представлява Спасителя като пасящ крави, а Овен като пасящ овце. Съотнесете това с факта, че равенствата са преминали през Плеядите именно тогава, когато Господ е дошъл на Земята като Шри Кришна. Това се е случило в края на времето на дванара-юга и началото на кали-юга.

Известно е, че в природата паунът и змията са естествени врагове, и в тази взаимна вражда последните биват изядени¹⁹. В това проявление има скрита истина – нивата на Телец разрушават низшите нива на Скорпион само за няколко стадия, което подразбира приятелско съжителство в присъствието на кумара. Интересното е, че змиите също така образуват огърлицата на Господ Шива, бащата на кумара. Ученикът може да установи приятелство между змията и пауна. В духовния символизъм змиите биват две категории – пълзящи и разгъващи се. Змиите от първия тип се наричат *сарпас* и обозначават отделното съществуване на човека във Вселената (*Васуки*). Змиите от втория тип се наричат *нагас* и представляват мъдростта и вечността (*Ананта*). “Аз съм Васуки сред сарпите и Ананта сред нагите” – казва Господ в Бхагавад Гита²⁰. Змията от сарпа-ниво се въздига до нага-ниво. Тази именно висша змия се явява приятеля на пауна кумара.

Гласът на човека представлява четвъртото ниво на произнасянето.

Затова Телец управлява гласа така, както Близнаци гласните струни. Чуваемият глас излиза от трептенето на гласните струни. Това трептене произвежда вибрация, която предизвиква огъня на Словото да се прояви. Това трептене е представено от звука “Р”. Преди гласът да стане обусловен от звуци, думи и изречения, в същността си той е това трептене “Р”, което е източникът на звуковия език на обектния /предметния/ човек. В същност това е семето на звука, което оплодотворява непроявената мисъл, превръщайки я в проявена дума. Затова то се нарича *Ришабха*, великият бик на Ведите. Във Вселената то представлява първичната материя (*Мулапракрити*), образувача основата за всички последващи еманации. Тя е наречена “гхи на вселенската жертва”, а също и “пролетта” на целия цикъл на манифестация на тази Вселена. “Пролетта е гхи в жертвата на *Пуруша* – се казва в Пурушасукта. Ежегодното преминаване на Слънцето през Телец отбелязва средата на пролетта.

Слънцето в Телец е наречено оплодотворяващия бик и представлява навлизането на *Словото*. Луната в Телец се нарича крава и представлява това, което се оплодотворява. Словото е двойствено – то е и концепция и език. Езикът е женски по природа, а съдържанието, което носи, е по природа мъжко. Техният съюз е мъдростта като творение. Това се символизира от Меркурий като теленце в Телец. Така откриваме, че Словото в неговите четири стадия на изразяване има три фази.

Езикът и звукът като проводници на Словото образно се представят от двете крила на Великия Лебед (това са двете мантри “Хам” и “Со”, проявяващи се в Рак като дихание). Феноменът на Словото, пътуващо посредством звука през пространството (от говорещия към слушателя), се нарича *Сарасвати*. Лебедът е проводник за проявление на Сарасвати. Словото излиза от субектността на изричащия, който тук играе ролята на Брахма (четириликата Брахма от мъжки род, за разлика от Брахман от среден род). Този Брахма е творец и “баща” на Сарасвати. Като концепция той я следва, т.е. е след гласа и езика, и по такъв начин бащата и дъщерята се съединяват в съпружество като мъж и жена. Всички тези мистерии са скрити в знака Телец и се разкриват на този ученик, който пребивава в своите вишудха и аджна центрове. Прилагайки тези мистерии към космическата дейност, ученикът с помощта на Закона за съответствията открива тайната на творението на висшите планове. Истинният ученик на ниво Близнаци-Телец произвежда творчески акт чрез своето слово и звук. Ученикът, пребиваващ на ниво Телец-Риби, твори в мълчание. Първият се намира сред строителите на висшите вселени, докато вторият – сред Учителите-строители.

19 А змиите на свой ред изяждат яйцата на пауните – б.пр.

20 гл. X., 28-29.

Изричането на Словото означава себеизразяване. У всички хора, които се намират на нивото на индивидуализацията и личността, себеизразяването се намира на низшите планове на инстинктите, импулсите и емоциите. По такъв начин истинното Слово се принизява до механично слово и глас и се погребва в материята. В това е и причината за половата диференциация при човека, която като способност за възпроизводство отразява висшите творчески потенцици. Тази диференциация се обозначава от Скорпион, който се явява опозиционното, или низшето съответствие на Телец. Всеки астролог знае, че Скорпион означава органите за възпроизводство. Така Скорпион разкрива историята за падението на човека в зараждане /genesis/. Ученикът по духовния път трябва да въздигне този низш център и да го разтвори във висшия. Поради тази причина Телец означава жената в мъжа, докато Близнаци – жената и мъжа. Жената като половина на мъжа е обозначена от Близнаци, докато жената като сърце на мъжа – от Телец. Близнаци е символ на *Ардханаришвара*, а Телец е символ на Господ Вишну с *Лакшми* в неговото сърце. Когато дейността на низшия полюс се въздигне в чистата експресия на любовта във висшия полюс, това означава жената в сърцето на мъжа. Разбира се на едно или друго ниво всеки мъж в сърцето си е жена. Жената в мъжа е концепцията за жената в представите на мъжа. В случая със Скорпион е обратното. Той означава мъжът в жената – тази божествена искра, която низхожда в материята, за да бъде погребана във формите. Сега нека посъветваме ученика да се възползва от своята интуиция и да медитира над следния символ: “На повърхността на океана се носи огромна змия в разгъващи се кръгове. Сред кръговете – Господ в синьо цвете. До неговото сърце върху разкошен лотос седи Лакшми”.

Откликът на човека към красотата, изразена чрез формата, има своя висш израз в *бхакти*. На това ниво преживяването на ученика се нарича “блаженство”, което за него се изразява под формата на любов. Затова Телец управлява красотата, любовта и блаженството. Когато човек се понижи до низшия полюс, красотата се възприема превратно като форма; това води до идолопоклонство. Любовта в този случай намира своя израз посредством половото съзнание и притежателната природа. Блаженството, низхождайки, се губи в своята сянка. Цялото творение е игра между Телец и Скорпион. Когато побеждава Скорпион, човек попада в цикъла на раждане и смърт, страдания, труд и заточение. Когато побеждава Телец, това е пътя към освобождението. Телец представлява пътя бхакти (разтварянето във висшето посредством отдаденост и предано служене). Овен означава пътя на кармата (работата над природата и придобиването на господство над нея).

Глифът на Телец е полукръг над кръг, което означава двата рога на бика или кравата. Полукръгът над кръга означава също и полумесец над хоризонта на Земята. Луната е разположена над горната част на кръга, което дава интерпретация на положението на Луната в Телец. В Телец Луната е в екзалтация така, като в Овен е екзалтацията на Слънцето. Както вече видяхме, Луната е местообитанието на висше божество, наречено Сом. В свръхкосмическия символизъм Сом е лицето на богинята Лакшми. Поради това в Пураните се казва, че Луната се е родила заедно с Лакшми. Луната в Телец е символ на храната за Ингра и другите деви от космическия план. За ученика, преминаващ нивото на аджна, за да достигне сахасрара, тази храна се използва за построяване на висшия мост. Това също така се нарича първа фаза на Луната. Само йога може да изпита първата и последната фаза на Луната. За всички обикновени цели Луната в екзалтация означава умът на възходящия път. Когато умът служи като средство за въздигане на ученика на още по-горно ниво, този път се нарича *Раджа йога*, или йогическия път на Луната. Истинният ученик на раджа йога, извличащ всички преимущества от полумесеца, или първата фаза на Луната в екзалтация, се нарича луноглаво същество. Вътрешният владица за него е украсен с полумесец (*Чанграсекхара*), а неговата майка е Мулапракрити. Нейната глава също е украсена с Луната (*Раджа Раджешвари*). След това негов проводник става бика от този знак и той достига нивото на бащата на кумара (Небесният Отец, чиито син е Спасителя на Земята).

Телец управлява скотовъдството и земеделието. Той също така управлява и глината, която, бидейки оформяна, е майката на всички форми. Под управлението на този знак също така попадат силиция и медта. Ежегодният ритуал на “пътя на бика и кравата” (*гавамайна*) също е под негово управление, и жрецът, провеждащ ритуала, си поставя корона с два рога, огънати един срещу друг, образувайки полумесец. Сходящите рога се отнасят към Телец, а разходящите – към Овен. На Телец принадлежи и числовата сила на числото 6. Венера, владицата на любовта и красотата, действаща чрез формите, е управител на този знак за всички, които се намират на планетарно ниво. За намиращите се на нивото на индивидуализацията управител е Марс, за тези, които са на нивото на личността – Меркурий, а за човека на нивото на душата управител е Луната. За тези, които се намират на космическото и свръхкосмическото ниво, управител на този знак е владицата Сом. Някои астролози се придържат към мнението, че на космическите нива управител е Вулкан.

Удоволствието, наситата, щастие, радостта и блаженството

попадат под този знак. Това е първият фиксиран знак, и на родения под него той придава фиксирани идеи, впечатления и упорити усилия. Ученикът на раджа-йога може лесно да се възползва от тези качества за достигането на своята крайна цел – разтварянето на съзнанието в свръхкосмическия план. Ученикът достига контакт с Плеядите и Голяма Мечка по пътя на построяването на висшия мост, наречен *антахкарана*. Ако фиксираната природа е изразена чрез формената страна, то човек се оказва догматик, без възможност за промяна на позицията. Тогава той би трябвало да използва формената страна за експресия на красотата и да отдели фиксираната природа и да я повдигне на менталния план или по-нагоре. Пътят на раджа-йога се състои в това да не позволи на своята фиксирана природа да се подчини на неговата формена страна.

Телец също така управлява храната и Вкуса. Вкусът е откликът на красотата, изразена посредством езика. Поради тази причина за родения под този знак качеството и количеството на храната играят важна роля в тяхната окултна практика. За тези ученици, чието съзнание живее между гърловия център и аджна-чакра, Словото става храна. Това е твърде своеобразно ниво, изискващо по-пълно разбиране.

3. БЛИЗНАЦИ

Близнаци е третият знак от зодиака. Това е първият мутабелен и първият въздушен знак. Във физическото тяло на човека той представява гласните струни, бронхите и раменете. В жизненото тяло той управлява функцията на пулса. В менталното тяло този знак е отговорен за сетивото за ляво и дясно, или чувството за страни (*lateral sense*) (*Джарасангха*). Раждането на това чувство на космическия план е дадено алегорически в Махабхарата. Двете жени на царя родили само по половин бебе и ги захвърлили от двете страни на портите на двора. Елементалът на прага *Джара* съединил двете части, и така се родил *Джарасангха*. Чувството за страни позволява на човека да раздели цялото на две части, които са тъждествени по форма, но представляват противоположности едно на друго.

Ако сравним този знак с Риби, които също са мутабелен знак, ще открием, че това са две риби, а при Близнаци – двама човека. Рибите са идентични, но се разбягват в противоположни посоки. Двойката в Близнаци са две противоположности (мъж и жена). В Риби се намира способността за сравнение, а в Близнаци – способността за противопоставяне. Това означава, че Близнаци е причината за противополож-

ностите, а Риби – крайът на противоположностите. В някаква степен всички мутабелни знаци притежават двойствена природа.

Различаване – това е ключовата нота на знака Близнаци. Човек се учи да различава между добро и лошо, висше и низше, тъмнина и светлина, раждане и смърт, вечно и преходно. Тази способност за различаване е причината за двойствеността в ума. Опитът на човека, получен като нещо единно, на менталния план се разделя на две. По такъв начин Близнаци е преимуществено ментален знак. За човека на низшите планове умствената дейност създава различие в мненията и по такъв начин му позволява да придобие опит чрез процеса на сравнение и противопоставяне. Този знак е причина за политическите, социалните и религиозните различия сред расите, нациите и индивидуалностите. Това създава както проблеми, така и възможности за тяхното разрешаване. Управител на този знак е Меркурий, пратеникът на боговете. В един от аспектите Меркурий е символ на *Нарада*, който е син на Брахма и Сарасвати и е роден на менталния план. За съществата на нивото на индивидуализацията и личността, Меркурий предизвиква различие в мненията и създава проблеми.

Живакът */Mercury/* е металът, управляван от този знак, който е и основен компонент в алхимията. Чрез процес, известен на малцина, живакът се превръща в злато. На висшите планове Меркурий дава разпознаване и безличен подход в работата с противоположностите. Той намира решение на всички проблеми и чрез математически процес се приближава до единство в разнообразието. Когато умът е освободен от астрални и етерни влияния, той се превръща в *будхи*. На будхическия план Нарада е този гуру, който посвещава ученика в Словото "*Хари*". Така двамата риши *Вяса* и *Валмики* (създателите на епосите) са получили своите посвещения в *мъдростта*, изразена съответно в Бхагавад-гита и в Рамайна. В това си качество Нарада управлява втората половина на Близнаци.

Математиката принадлежи на Меркурий като управител на Близнаци. Е. П. Блаватска напомня, че математиката е единствената точна наука. Числото е единственото точно и безлично изражение, което съществува в природата и в ума на човека. Числото е крайъгълният камък на всички проявления в света. Произходът на числата и образите е именно в този знак. Близнаци е познаващият формите, докато Телец е красотата на формите.

За ученика *виека* (различаването) е вратата между двете колони,

изглеждащи противоположни, чийто символ е глифът на Близнаци. Борбата между тези колони и преминаването между тях във вътрешния храм го “установява в силата”²¹. Неговото познание за обектния план му помага да постигне мъдростта на субектния план, и този именно стадий отбелязват Близнаците. Преди човек да достигне вътрешното помещение на храма, той носи знанието на главата си като великото бреме на своите представи. Встъпвайки във вътрешното помещение, той го носи с радост, за да го предаде на потомците; то вече не е бреме за него. Казват, че император Сет е изгнал гвете колони и ги е увенчал с арка. На арката е запечатал безвременната мъдрост и по такъв начин я е спасил от унищожение от потопа. Смисълът на тази история е в това, че безвременната мъдрост за човека е запечатана в неговото собствено тяло във вид на числа, образи, звуци, цветове и пропорции, и че когато се въздигне до гърловия център, човек може да я чете по всяко време.

Опитът чрез предметност, или обектност /objectivity/, е една от характеристиките на този знак. Човекът като наблюдател образува център на Вселената, а наблюдаваният обект е окръжността на неговия собствен кръг. Актът на наблюдение е радиусът, изхождащ от центъра, който описва окръжността. Между центъра и радиуса съществува определена и безлична връзка, и така възниква окръжността. Взаимоотношението между трите се изразява в числена стойност, която се дава приблизително и се нарича “π”. Силата на тази стойност се нарича владиката *Пимандарис*, който се манифестира за човека като Великия Геометър на Вселената, изливащ върху него своята благословия под формата на знания и мъдрост. Когато човек напусне земния план, той получава мъдростта на Пимандарис. Ето защо глифът “π” се различава от глифа на Близнаци само по долната хоризонтална линия. Впоследствие този глиф е бил заимстван от гърците в качеството му на буква от азбуката.

Както вече казахме, за този знак е характерно явлението обектност. На първо място човек има физическо тяло и други проводници, които го разграничават ментално и емоционално от останалия свят. Това е обектността на физическия план. И включително до нивото на низшия ум и само в състояние на сън тя бива победена от вътрешната субектност. На висшите планове на ума, т.е. на будхическия и на нивата на душата, тази обектност се побеждава от съзнателния сън,

21 В масонството тези две колони се наричат Яхин и Боаз, което означава “установи /establish/” и “в силата” – б.пр.

който се нарича четвъртото²², или логическо състояние на съзнание. Близнаци влияят върху постигането на това състояние.

Когато човек вдишва, въздухът в неговите гробове е отделен от външния въздух. Това е обектността на дишането. Човек говори с помощта на вътрешния въздух и чувства, че се обръща към друг човек, съществуващ като обект. Мантрата “Со” означава “той”, или другия човек. Вдишването е поемането от обектния въздух чрез тази мантра, намираща се при вратата между гвете колони (гласните струни). Когато ученикът медитира върху гърловия център и се опитва умствено да съедини въздуха в своите гробове с външния въздух, той получава тази нишка съзнание, следвайки която той може да встъпи във вътрешното помещение на храма. Тук елементалът на въздуха му дава необходимото посвещение чрез процеса *пранаяма*, предписан от ришите на школата раджа йога. Поради това *Вайу*, елементалът на въздуха, се счита за първия гуру, водещ към субектността. Тук той играе ролята на твореца чрез диханието (животодаряващия), или Брахма. Затова в Близнаци гуру се призовава като Брахма (твореца), докато в Телец той се призовава като Вишну (красотата във форма), а в Овен – като Махешвара (великият владика на посвещението в центъра в главата).

Във ведическите ритуали Брахма се явява говорител на ритуала. Казва се, че той изрича целия ритуал в мълчание. От началото до края на ритуала човекът, играещ ролята на Брахма, не си отваря устата, а провежда целия ритуал само със силата на мисълта.

Словото като дихание е разположено в Близнаци, Словото като глас – в Телец, а Словото като изричащия го – в Овен. Словото като мисъл се разполага в 90-те градуса, или четвъртината от кръга, обхващаща тези три знака. Това Слово като мисъл (втората еманация на Словото²³) се нарича Великия Геометър, и неговата числово-геометрична стойност е “π”.

“Со” е мантрата за вдишването. Това е звукът на Близнаци и е разположен в гърловия център. “Хам” е мантрата на Овен, доколкото този знак произнася цялата година. Този звук е мантрата за издишването. Той се намира в центъра в главата. “Хам Со” е мантрата за пътя на низхождането на ученика от центъра в главата към гърловия център, когато той следва планетарния път, т.е., от Овен към Близнаци. Тази

22 Турия. Първите три състояния са джагарта, свапана и сушупти – б.пр.

23 Пашиянти Вак – б.пр.

мантра означава "Великия Лебед" – тази птица, която е способна да отдели млякото от водата. (Млякото тук означава вечния принцип, а водата – преходния). "Сохам" е мантрата, която води ученика по възходящия път от гърловия център към центъра в главата. Това е пътят на равенството – от Близнаци към Овен. Съгласните звуци "С" и "Х" в мантрата "Сохам" се наричат мъжкото и женското начала, представени от знака Близнаци. Те се наричат двете крила на птицата на диханието. Те също така се явяват и грубите принципи на телата на Брахма и Сарасвати. Когато "С" и "Х" се отстранят, остава "Ом" – окончателното състояние на разтварянето на Словото във вечността. Това е мантрата на Всевишния Господ, символът на освободеното същество и мантрата на освобождението. На ученика се препоръчва да локализира местоположението на различните звуци, съставляващи тези две мантри, между гърловия център и центъра в главата с помощта на процес, наречен *няса*. След това той трябва да практикува изкуството на дишането (пранаяма), медитирайки върху самия себе си.

Цветът, управляващ този знак, е зелено. Много езотерици не успяват да разберат кой точно оттенък принадлежи на този знак. Близнаци е знак на превръщането на низшето във висше. Владиката на този знак е Меркурий, т.е. Хермес, великият алхимик. Зеленият цвят е тясно свързан със синия – минимална промяна на вибрацията променя цвета от зелено към синьо и обратно. Синият цвят е цветът на Телец, а преходът от Близнаци към Телец дава смес от тези цветове. Този оттенък на зеленото, който произвежда синьото или който е полутон между синьото и зеленото, е точно цветът на Близнаци, който помага на окултиста в неговите медитации. Представа за него може да се получи от цвета на кристалите на медния сулфат²⁴. Преходът от Близнаци към Рак се нарича пътят на реинкарнацията, или пътят на *нигритите*. Рак управлява дълбокия зелен цвят на растителното царство. Това е цветът на фотосинтезата, или създаването на растителната храна с помощта на слънчевите лъчи. Окултистът трябва да се въздържа да медитира върху този цвят във вишудха-чакра. Неговото съзнание ще слезе в низшия полюс и той ще попадне на лунния път, или пътят за връщането към Земята. По-дълбоката истина се заключава в това, че този дълбок зелен цвят, приписван на Рак, всъщност принадлежи на Сатурн, който е владика на противоположния на Рак знак – Козирог. Рак е знакът на възвръщането към Земята, докато Козирог е знакът за излизането от Земята през вратите на смъртта. Затова на изучаващия окултизъм настоятелно се препоръчва да различава тези два оттенъка на зеленото, да поеме по пътя на равенството и да избягва пътя

24 Т.нар. син камък – б.пр.

на планетите, ако иска да се освободи от цикъла на раждане и смърт.

Гореспоменатият оттенък на зеленото, принадлежащ на Близнаци, притежава огромен лечебен ефект, докато зеленото на Рак има противоположен ефект. Окултистът може да лекува своите събратя физически, ментално и духовно, медитирайки върху гърловия център, настроен към вибрацията на цвета на Близнаци, а след това да изрече гуми на утеха от този план на съзнание. Това е процес на духовно лечение, провеждан с помощта на Близнаци и Телец (език и звук). Той може да се провежда и в мълчание, пребивавайки в праната и диханието и фокусирайки вибрацията на праната върху болния с помощта на очите или ума. Утешителната гума или милосърдния поглед на окултиста са еднакво ефективни в лечението. Мисъл-формата, създадена в медитация върху глифа на Близнаци, също произвежда ефект на магнетично лечение от висок поряък.

Близнаци е знак, показващ отношението на човека към неговите братя и сестри. В хороскопа на обикновения човек той отбелязва различията между братята, разликата в мненията и възникващите от това проблеми. В хороскопа на ученика този знак дава изражение на братството. Медитирайки върху него и употребявайки в разговора приятелски и утешителни гуми, ученикът лесно може да привлече подходящи хора в братството на групово ниво и да ги съедини с гуру посредством техните гърлови центрове. Той може да допусне хората в храма в качеството им на чираци до тайнствения процес на "прерязване на гърлото", което означава стимулация на гърловите им центрове и неутрализация на тяхното предметно себеизразяване на низшите планове. Човекът, намиращ се на нивото на индивидуализацията, в разговор със своите събратя се оказва в несъгласие и противопоставяне. На нивото на личността той действа като добър бизнесмен, способен да облекчи обмена на средства и материали. Меркурий, управителя на този знак, е добър бизнесмен в светските дела. Човекът на будхическия план на съзнание е много добър интерпретатор на висшите символи за своите събратя. Неговата мисъл е ясна, а изразът точен. Той действа като посланик на боговете за хората.

Знакът Близнаци по своята природа е по-скоро интелектуален, отколкото емоционален. Това прави човека на низшия план егоистичен, безсърдечен, но тактичен. Той учи ученика по възходящия път да бъде безличен, безкористен и внимателен към другите. Той е безличен творец на добри мисли, гуми и дела.

Числовото значение на този знак е 5. Това число е било наречено от Учителите на Мъдростта “средния човек”. Праната е синтезиращият елемент на петте вътрешни сети на човека. Тези сети са проводници на неговото обектно съществуване и субектно съзнание. Когато импулсите на праната действат от центъра към окръжността чрез тези пет центъра, а умът се прилага към тези пет центъра, човекът излиза, за да се срещне с обектността /предметността/. Когато импулсите на праната постепенно се насочват към центъра и умът преминава своя обратен път по петте лъча от периферията към центъра на озарението, човек открива, че влиза във вътрешното помещение на храма. Първичната материя се групира в пет състояния, за да се спусне творението в обектността. Сред числовите сили 5 стои по средата, доколкото преди петицата има четири числа на възхождението, а след нея – четири числа на низхождението. (Когато първата и последната цифра, 1 и 9, се съединят върху окръжността през пролетното равноденствие, се получават всички девет числа). Такава е природата на знака Близнаци, който разполага нещата на двоици противоположности. Числовата вибрация на петицата, когато върху нея медитира светски човек, създава различие в мненията. И, обратно, когато върху нея медитира духовен ученик, живеещ на будхическия план, тя открива единството в привидните противоречия на двоиците противоположности, чиито съставляващи се оказват взаимоплъващи се. Използвайки силата на числото 5, той може не само да реши всички проблеми на света, но и мирно да се издигне над тях, за да помага на своите събратя.

У хората, живеещи на нивото на индивидуализацията и личността, този знак предизвиква умствена активност и мисловни потоци. Интелектът на средния човек, работещ чрез този знак, намира своя израз в дела от рода на дипломатията, обществената активност, компромиса, интерпретацията, преводът, общуването и т.пог. Цялата научна и литературна дейност на света се управлява от този знак. Нему принадлежат ораторския, артистическия и драматическия таланти. Великите мислители, учени и математици се управляват от Близнаци чрез неговата експресия – гърловият център. Интерпретацията на природните закони и човека се провежда посредством този знак, докато законотворчеството минава под противоположния знак, Стрелец, и неговият управител – Юпитер. На всички тези нива Близнаци се управлява от Меркурий. Преминавайки през вратата между колоните на този знак, ученикът преживява велика експанзия. На мястото на неговия интелект се появява интуиция от по-високия *будхически* план. От този момент управител на този знак става радиоактивната планета

Уран. За всички светски цели Уран, владиката на трансформациите, управлява знака Водолей. Доколкото процесът на експанзия се случва у ученика чрез посвещение в гърловия център, Уран поема управлението чрез тригоналния аспект към Водолей.

4. Рак

Рак е вторият кардинален и първият воден знак в зодиака. Това отбелязва края на действието на огъня и началото на действието на водата чрез въздуха (газа). Водородът и кислородът в газообразно състояние са разположени в двойния въздушен знак Близнаци. Това е раждането на водата, символизирана от Рак. По такъв начин на екватора лятното слънцестоене ознаменува края на лятото и началото на гърмовния сезон. Водородът се управлява от *Митра*, владиката на огнените ритуали (Митраическите Мистерии). Той е приятел на всички богове (владиката на сливането /топенето, fusion/) и източник на мерките в химията на космическия план. Еволюцията на атомите на водорода се управлява от свещения бог на огъня *Васишха*, чиито лъч се фокусира от едно от седемте слънца на Голяма Мечка. Варуна, чиито лъч се фокусира чрез Уран, произвежда и управлява еволюцията на праната на тази Земя. Проводникът за проявлението на тази прана е кислородът. *Варуна* е владиката на горенето /окислението, combustion/, експанзията и излъчванията. Той управлява цялата радиоактивност на тази Земя. Митра изпълнява ролята на пасивното (женско) начало, а Варуна – на активното (мъжко) начало на двоицата в Близнаци на космическия план. Именно те предизвикват кардиналната дейност на Рак. Резултатът е оплодотворяващия и зараждащ агент – водата. Изменението на състоянието от газообразно към течно е скок в химическото развитие на Земята, предизвикано от промяната на посоката на земната ос. По-плътната манифестация на същото това явление е кондензацията на парата във вода. През лятото водите на нашата Земя се възнасят в състояние “въздух”, но веднага щом Слънцето навлезе в Рак цялата пара във въздуха внезапно се кондензира в облаци и се излива като гъжд. Поради тази причина знакът Рак езотерически е свързан с Хиадите, наричани “звездите на потопа”. Между Телец, Рак, Дева, Скорпион и Козирог съществуват много тесни взаимоотношения.

Когато парата кондензира, се отделя топлина (съюзът между огъня, въздуха и водата), която се нарича латентна топлина. В Козирог – знакът противоположен на Рак – Слънцето започва своя ход на север, при което се създават потоци горещ въздух. След това водата се из-

парява и латентната топлина се реабсорбира. Тази латентна топлина, съдържаща се във водата, служи като жизнена топлина (*бадабагни*) за прорастването на семената, а също и за стимулиране на яйцето при зачатието, което формира основата за завръщането на душите към раждане. Над цялата тази дейност стои група ангели /деви/, наречени *питри*. Те принадлежат към тези деви, които по природа са лунни. В зодиака *Дендера* знакът Рак е представен като бръмбар. Алегорията тук е в това, че някои низши насекоми в този знак се превръщат в бръмбари. Това символизира дейността на атомите на минералното царство по внасянето на семенните принципи в аз-овете. Атомите на минералното царство се въвеждат в растителното също чрез този знак.

В точката на слънцестоенето, отбелязващо началото на Рак, видимият път на Слънцето се преобръща от северно към южно направление, и това се нарича началото на южния път, точно както Козирог се нарича начало на северния път. Погледнато по този начин изглежда, че Слънцето се движи в обратна посока, което напомня движението на рака. Поради тази причина този знак е свързан с раците и ракоподобните същества. Под негово влияние е също и костенурката.

Водата изразява обема без форма. Тя променя формата си в зависимост от съда, но винаги запазва свършено хоризонтално ниво на своята повърхност. Всичко това е характерно и за низшия ментален и за астралния планове. Затова Рак, водният знак, управлява низшия ум и астралното тяло на човека. Ако Близнаци управляват портите на дишането, Рак стои над процеса на дишане (вдишване-издишване). Докато Овен, първият кардинален знак, управлява кръвта, Рак, вторият кардинален знак, управлява кръвообращението. Кръвообращението и дишането са манифестации на пулсацията, ритъма. Рак стои над всяка ритмична дейност, докато Близнаци – над проникването, или насищането. Океанските приливи и отливи също се подчиняват на пулсациите на Рака. Магнетичните потоци, произвеждани от Сума чрез отражението на неговата дейност през различните фази на Луната, предизвикват приливите и отливите в астралните, етерните и водните потоци на тази Земя. Когато ученикът достигне майсторство в пранаяма и се старее да отъждестви своя ум със своята прана, той придобива контрол над етерните, астралните и течните материали на своята конституция, а също и над хумурите, или настроенятията. Такава е и ролята на Рак в раджа-йога – един от процесите на пречистването на низшите проводници в човека. В гадения случай съзнанието работи чрез сърдечния център, анахата-чакра.

На светския план, който включва и индивидуалното²⁵ и личностното ниво на човека, Рак означава умствената активност. Този знак управлява поведението, импулса, инстинкта, а също и чувствата на обикновения човек. Тези нива на активност са свързани със сърдечния център, когато е съединен със слънчевия сплит. Рак управлява психичните нива на човека, неговите медиумичност и подсъзнателна активност. Подсъзнателното е свързващото звено между ума и душата. Човек еволюира от плана на ума към плана на душата през будхическия план. Връзката между природата и човека е връзката между майката и детето. Тази именно връзка се управлява от Рак. Когато детето е отделено от майката, тя съзнава неговите нужди, болки и радости чрез подсъзнателните нива, осъществяващи се на астралния план. Комуникацията с починалите също се осъществява чрез дейност на този план. Поради това Рак управлява душите на умрелите, които искат да се спуснат на Земята или да общуват със своите близки и любими. Той също така управлява и привиденията и спиритическите сеанси. Връзката между майката и детето в матката се осъществява от пълната връв. И тя, и периодичната стимулация на яйцеклетките в яйчниците се управляват от Рак. Чрез него се осъществява овулацията и менструацията, които се отбелязват от периодите на пълнолуние и новолуние. Поради тази причина Луната е управител на Рак за всички биологически явления. Под този знак минават и протоплазмата, лимфната и кръвоносната система. Рак притежава изкуството на синтеза, докато Козирог – способността за анализ. Първото е процеса на обръщане на неорганичните атоми към органична активност, а второто – обратният процес, т.е., смъртта на физическата материя. Рак е падението на човека в материята, а Козирог – неговото възлизане от нея. Затова Рак отбелязва зaleza, а Козирог – изгрева на боговете. Книгата на Мъдростта нарича Рак долината /pit/, а Козирог – планината. В символизма на Ведите и Пураните Рак се нарича западът и склонът (*нимлочани*). Той се описва като обителта на Варуна и месторождението на змиите. Козирог се описва като рожденото място на орлите. Змиите се насочват надолу, в адовете /nether/ пространства, докато достигнат Везни (падението на Слънцето). Орелът, който е символ на Слънцето в неговия северен (възходящ) път, се издига в небето, докато не пресече меридиана и не съедини Риби и Телец с Овен. *Кашияпа*, небесният свод (дъгата между Козирог и Рак), има две жени – *Агити* и *Дити* (изтокът и западът на годината). В зодиакалните функции те се наричат *Вината*, майката на орела, и *Кагрува* – майката на змиите. “Орловете крила” донасят долу

25 В настоящия трактат под това се разбира не висшата индивидуалност, а онова съзнание, което се достига след индивидуализацията, веднага след прехода от животинското царство – б.пр.

Елексира на Живота, за да могат “змийските езици” да се изправят и да вкусят от него. Това е големият цикъл на *Гаруда*, Великият Орел. Този цикъл трябва да следва ученика към своето освобождение (Вината) от робството (Кадрова).

Млякото и млечните продукти се управляват от Рак, докато добитъкът – от Телец. Млякото и гхи²⁶ са двете форми на храна, най-благоприятни за ученика на окултизма. Те пречистват неговите *коши* и проправят неговият път *садхана*, подхранват неговата гуша и му доставят материал за построяването на *антахкарана*. Всички ведическите ритуали отбелязват великолепието на *Агни*, който се прави още по-лъчезарен чрез приношението на мляко, масло и гхи. Гхи се нарича “духовна сперма”, или “горивото на светлината”.

Среброто е металът, управляван от Рак. То се намира в пряка връзка с реактивната способност на ума. То влияе на чувствителността, отговорността и поведението. Това добре се потвърждава от изследванията на неговите медицински свойства от агентите на хомеопатията.

Тази третина от зодиакалния кръг, която започва от Овен, завършва в последния градус на Рак. Втората започва от Лъв и завършва в последния градус на Скорпион. Последната трета започва от Стрелец и завършва в последния градус на Риби. Тези три точки образуват Светлата Тринософия (*Трайя Видия*). Всяка страна на триъгълника започва с огнен знак и завършва с воден. Поради тази причина трите водни знака отбелязват края на нещата и съдържат ключа за разбирането на старостта при човека. За духовния ученик те отбелязват точките на неговото прераждане. Краят на Рак е долината, в която е змията. Съзвездие Малак Змия (*Ашлеша*) съвпада с края на Рак, докато Овен съвпада с тези съзвездия, които отбелязват началото на кали-юга.

В хороскопа на светския човек върху този знак влияе наситено-зеленият цвят. Зеленото е цветът на Сатурн, и Рак получава този цвят чрез отразяването му от опозиционния знак Козирог. Ученикът трябва да неутрализира действието на този цвят върху себе си, постепенно трансформирайки го в златисто-жълто, цветът на Стрелец. Тогава той преодолява препятстванията, налагани от неговата предишна карма, които съществуват във вид на тенденции в неговите астрален и ментален планове. След това златисто-жълтият цвят се превръща в кехлибарено-меден. Тогава ученикът придобива власт над *саттвична-*

26 Пречистено по специален начин масло – б.пр.

та експресия, а това вече е пълно господство над будхическия план. На следващото ниво той привлича синия цвят в своя знак. Тогава съзнанието за красотата на Телец окръглява ъгловатостта на неговата любовна природа. Накрая се случва привличането на цвета на листенцата на розата, когато съзнанието намира своя израз на нивото на гушата посредством сърдечния център. Този процес се следва от много школи на раджа-йога. Цветът на розата, когато се медитира върху сърдечния център, става истинния символ на розенкройцеровството (символът на розата и кръста).

От началото на Рак целият зодиак се дели на 30 равни части по 12° всеки. Всяко от тези деления съответства на средния ход на Луната за геноношието. Това разделение на зодиака се използва от семейния човек за свещенодействия. То също така дава и взаимовръзката между слънчевите и лунните месеци. За женения човек са предписани множество ритуали – за зачеване на здрави деца, за достигане на дълголетие и за духовно издигане – и поради това е нужно горното деление. Зодиакът, отново от началото на Рак, се дели на 28 равни части. Това дава основата за изчисляване на пренаталния /городовия/ процес при човека. В тези деления са дадени гъгите на пола на детето, което трябва да се роди. Има и друго приложение на това деление – ако прогресираме хороскопа на ученик, придвижил се в духовността, в обратна посока (по пътя на равноденствието), това деление ще ни даде подробности за неговото предишно възплъщение и сегашния път на развитие с ключове за начините за неутрализация на предишната лоша карма. Целят зодиак се дели и на 27 части също започвайки от Рак, и това деление съдържа всички ключове към подробностите за разбирането на 27-те деления на гръбначния стълб за лечебна йогийска практика. Пътят на планетите през всяко от тези подразделения има отделно влияние върху настроенията на светския човек, което намира своя израз в неговата светска ангажираност при преминаването на Луната през тези подразделения. Ако прогресираме хороскопа на духовен човек в обратна посока, той ще покаже чрез хода на Луната и транзитите на Сатурн множество разнообразни влияния на средата, които трябва да бъдат преодоляни от ученика. Три групи по девет такива деления образуват трите страни на триъгълника на будхическия план. Когато всяко деление се свърже с другите две съответстващи деления от другите две групи, получаваме девет триъгълника, които ще ни просветлят относно взаимоотношенията между различните магнетически центрове по протежение на гръбначния стълб, наречени “семената на деветте посвещения”.

Трите гореспоменати метода сега не са на мода. Те образуват деление на зодиака, наричано *накшатра*. Третият тип деление сега се използва от ортодоксалните индийски астролози, но ключът за него е изгубен. В сегашния индийски календар откриваме онова деление, което днес е популярно. То се изчислява от фиксирана точка, която се нарича първата точка на Овен²⁷. Различните богове, стоящи над тези погрешни деления, са описани подробно във Ведите и Пураните.

За всички светски цели управител на Рак е Луната. За ученика, намиращ се в процес на построяване на антахкарана, негов управител е Сатурн. За його, живеещ в космическото съзнание, управлява Сомата чрез Луната. Под влиянието на Рак попадат периодичността, ритмът и музиката. Гласът се управлява от Телец, а музиката – от Рак. Музиката притежава способността да повдига съзнанието на човека от астралното ниво на нивото на душата непосредствено, без помощта на менталния и будхическия планове. Това свойство на съзряване на душата съществува в Рак. Чрез подсъзнанието музиката действа като мантра. Нивата на възторг и изпълване /насищане/, правилно използвани от гуру върху съзнанието на ученика чрез музиката от звукове или музикалното чувство на ума, разрушава бариерите на ученика и му позволява да осъзнае космическите планове на съзнание. Такова развитие на душата се управлява от Нептун, и поради това тази планета е управител на Рак за съществата от Шамбала. Без необходимата връзка с компетентен гуру, това е твърде опасен път, който може да доведе ученика до подсъзнателните нива, където умът се губи, пробужда се медуизмът, а връзката с неговата предишна карма го води към състояние на удоволствие. Астралните илюзии, самооглупяването, самохипнозата, обсебването от духове и изпадането в черномагьосничество съвсем не са редки случаи, когато окултизмът се опитва да следва пътя на музиката в його. Това е път по острието на бръснача и само малцина успешно го преминават. Опасността е в това, че този знак е изцяло негативен по своята природа – в него има само приемащ полюс и няма предаващ. Има само следване без водачество, докато ученикът не трансцендира планетарните планове. Много малко хора могат да станат гуру чрез този знак. Най-добрите примери за ученици в този знак образуват групата от най-добрите музиканти от космическите и свръхкосмическите нива. *Нарада, Тягараджа, Джаягева* и някои други се намират под влиянието на този знак. В Близнаци Нарада е посланик, а в Рак – музикант. Поради тази причина той е окончателният гуру на нашата слънчева система и дори води съществата от Шамбала към свръхкосмическия план. С изключение на Санат Кумара, той няма други равни по съвършенство. В знака Рак се намира и възплъщението на Рама.

27 Или 0° Овен – б.пр.

Луна и Юпитер в Рак, Слънце в Овен, Марс в Козирог, Сатурн във Везни и накрая Венера в Риби заедно формират възплъщението на Рама. Ученикът следва да медитира върху пълното значение на това разположение на планетите, ако иска да достигне съвършенство чрез звука “Рам-ма”. “Ма” е звукът на Рак. Всички носови звуци принадлежат към вибрациите на Луната. Музиката е основана на зареждането на звука със съзнание всеки път, когато е необходим ефект на подем на съзнанието чрез звук. И това се извършва посредством назализация. Няма музика без носови звукове. И отново именно Нарада, агентът на музиката, е посветил *Валмики* в мантрата на Рама.

Числовата сила на този знак е 2. Това число е негативно и означава мястото на последователя. Докато числото 1 притежава силата на сливането, 2 е способността за рефлексия. 1 е числото на божествеността в манифестация (това е *пуруша*, която се умножава по 10, 100 и 1000), а 2 – числото на *пракрити*. Пракрити, или природата, се манифестира като *мула-пракрити*, първичната материя, която отразява на своя план пуруша. Сумарният ефект на различните действия на пракрити се нарича човешка природа. Човешката природа се изразява чрез неговото поведение, а то се отнася към Рак.

5. ЛЪВ

Лъв е царският знак на зодиака, тъй както лъвът е царят на животните. Всички родени под знака Лъв са по природа благородни, прями и любящи. Този знак представлява преодоляването на препятствията и “управлението” на царството. В Лъв имаме елемент от борбената природа на лъва. На низшия план това означава борба за власт. Под този знак се намират политиците и управниците, лидерите на обществени институции, партийни, национални и идеологически водачи. На личностно ниво този знак представлява борбата за идеология, справедливост и установяване на законност и ред. Тази борба за законност се мотивира както за защита на собствените последователи, така и за защита на по-слабите. Това е проявление на природата на любовта. Ученика Лъв означава борбата със собствената низша природа и нейното покоряване. Установяването на ред вътре и навън, последователност на целите, постоянство на природата и разширение чрез дисциплина са основните ноти на този знак. Това е вторият фиксиран и вторият огнен знак. Фиксираността означава укрепване и стабилност, докато огнеността – експанзия и светимост. Тези два аспекта обикновено съжителстват с дисциплината.

Лъв управлява диафрагмата и нейната дейност във физическото тяло. Печатът, или глифът на Лъв, може да се види във вдлъбнатината под ребрата, където се намира диафрагмата. Диафрагмата поддържа това напрежение, което дава равновесието между сърдечния център и слънчевия сплит. Дишането и кръвообращението образуват център на пулсация в сърцето и белите дробове, което се осъществява чрез нервното съкращение на диафрагмата. Слънчевият сплит, с помощта на двата долни центъра, управлява храносмилането и отделянето. При обикновените хора, живеещи с долните центрове, привличането наголу, оказвано от слънчевия сплит, още през младостта предизвиква постепенно отслабване на действието на диафрагмата, което води до остаряване. И когато диафрагмата, поради постоянната злоупотреба с храна и секс губи своето напрежение, насочено нагоре, ритъмът на дишането и кръвообращението се разстройва под товара на долните центрове. От това съзнание на човека губи контрол над праната и ума, а най-вече над по-висшите сфери на активност. Това постоянно го държи в заточение на астралните и етерните нива, привързвайки го към най-груби форми на желание. На този стадий неговият отклик към обектния /предметния/ свят го застава да живее в страдание. Животът престава да бъде опит, преживяване, а става съществуване с постоянна борба.

Съсредоточавайки своя ум върху ритмичността, която управлява дишането и кръвообращението, а също и последователно медитирайки върху своя глас и източника на неговата експресия, ученикът може да помогне на своята лъвска активност да се издигне на по-висшите нива. Това е твърде бавен и изкусен процес, но той е особено подходящ за децата-Лъв. Тази практика се състои в *яма* и *нияма* – двете първи стъпки в йога съгласно осемстепенния път на Патанджали. *Асана* тук е третата стъпка, даваща тренинг. *Пранаяма*, четвъртата стъпка, дава първо посвещение. В течение на тези първи четири стадия на активност Лъв навлиза в пълната си сила. Тук завършва инициращата роля на Лъв в йога. Процесът на очистване на любовната природа от задавящите я потоци емоции и построяването на антахкарана чрез любовта, която е над чувствата, изисква напълно зрялата помощ на Лъв. През първите фази във ведическия и пураническия символизъм Лъв се нарича куче, а във висшите си функции – лъв. Кучето е символ на бдителността, то бди между вратите на рая и ада (блаженството и страданието на живота). Докато ученикът се намира на първите три нива, той трябва гръмко да произнася молитвите, за да може да фиксира ума си върху техния смисъл и своя собствен звук. Това, което носят звуците в молитвите, е бог – тази негова форма, която съот-

ветства на нивото на разбиране на моления се. Самият физически звук е триглавото куче на Лъв. За музикалното произнасяне е необходим (в качеството му на проводник) звук, съставен от трите главни тона, всеки от които със седем подтона. “Седем са словете (на звука), и три пъти по седем са фактите за Пуруша²⁸”. Мантрите на този стадий работят само като звукови вибрации. Но в зависимост от това как ученикът постепенно настройва своя звук към музиката, неговият глас се издига от звука на низшия Лъв към музиката на Рак, а оттам – към регулирането на праната в Близнаци. И само тогава той може да произведе гласа на Телец. Словото на обикновения човек не произвежда никакъв ефект върху другите, освен чрез собствените им мотиви. Това състояние е представено от Лъв, който е на 90° от Телец. Когато тази четвърт част от кръга бъде премината от ученика по обратния път (пътят на равноденствието), неговото слово не ще бъде вече обусловено от мотив. Това ще бъде словото на любовта, което става доминиращо и помага за трансформацията на неговите събратя. Кучешката Звезда има тайнствена връзка с Лъв. Вибрацията на звуковете от тази звезда са толкова високи, че не могат да се чуят от нормалното човешко ухо. В кучетата на нашата Земя има вибрации от Кучешката Звезда – те могат да чуват свистене или звуци, нечуваеми от човешкото ухо. При съствието на куче ускорява стимулацията на съзнанието на ученика на йога към възприемане на висшите вибрации на звука. Поради тази причина някои аспекти са държали куче около себе си. На определен стадий от практиката ученикът, без сам да разбира защо, започва да привлича кучета към себе си. Той не бива да ги гони, ако иска да извлече полза. Господ *Даттаत्रея*, Владиката на цялата наука йога, държал при себе си четири кучета, за да помага на своите последователи и ученици. Агентът *Сай-баба*²⁹ винаги е имал кучета около себе си.

Казано е, че Лъв управлява сърцето. Това е вярно само за висшите функции. Физическото сърце, кръвообращението и белодробното дишане се управляват не от Лъв, а от Рак. Сърцето е седалището на любовта, и тази природа на любовта се управлява от Лъв. Духът на служене и постоянното излияние на любов към своите събратя действа чрез анахата-чакра, което включва и музиката на Рак, и любовта на Лъв. Всички хора, родени под знака Лъв, притежават тази любов, а техният девиз е защита на своите събратя. Но у обикновените хора тази любов е затъмнена от емоционални желания. Ученикът на йога следва да използва дейността на анахата-чакра, за да въздигне своята най-чиста

28 Ригведа, Пурушасукта.

29 Има се предвид не съвременния Сай-баба. (Виж речника) – б.пр.

любовна природа от плена на желанията, ограниченията и емоциите. Чистата любов без емоции е единственото средство, което може да привлече стремящия се към нужния гуру. Смъртта на личността и раждането на душата в груповото съзнание е възможно единствено чрез любовната дейност на анахата-чакра. Това е, което прави стремящия се ученик. Раждането на любовта предизвиква и раждането на *мъдростта*, и тази мъдрост въздига мислите на човека на нивото на *разума*. Това е един от пътищата на раджа-йога. По друг път раждането на мъдростта води до раждането на два други аспекта – това е пътят на колелото. Има и трети път, където раждането на разума става първо. По такъв начин има три различни пътя, даващи девет следствия. Разбира се, всеки от пътищата води до съвършенство във всички аспекти. Пробуждането на разума до чиста *воля* формира дейността на *първи лъч*. Пробуждането на мъдростта чрез любов е пътят на *втори лъч*. Изборът на път зависи от избора на гуру съгласно еволюционния стадий на ученика.

Раждането на груповото съзнание, постигано чрез Лъв, се нарича раждането на *Сина*. Лъв е петият знак на зодиака, което означава отношенията между баща и син. Тази връзка винаги действа чрез съзнанието на душата и нейната кулминация е духовното осъзнаване на бащата в сина. (Отношението между майчиния аспект на бога и сина действа чрез връзката на емоциите с любовта. Това е тази пълна връв, чрез която майката природа поддържа сина и го защитава, преди той да започне да бъде съзнателен в душата. Тази фаза се осъществява чрез Рак. Краят на първата четвърт на кръга в Рак и началото на втората в Лъв отбелязва края на връзката на детето с майката и началото на неговата връзка с бащата. Важен момент за ученика по пътя е да знае, че космическите четвърти и пети дом изразяват отношението на детето към майката и бащата съответно). Петият дом на хороскопа представлява децата и привързаността на бащата към децата – желанието да ги възпитава, да им даде образование, да ги защити и да се убеди, че вече са станали независими. Тази дейност се осъществява чрез пети дом и петия знак (Лъв) за светския човек на светско ниво; за ученика – на нивото на душата, за ученика от последните четири посвещения – на духовно ниво, и, накрая, за агента – на космическото ниво чрез патриарсите на йога, явяващи се прототипове на тези, които се намират в Шамбала.

Когато числената сила на знака Близнаци установи своята връзка чрез секстилния аспект с Лъв, човек придобива “хватката на петте пръста”. Тази хватка, която контролира петте сети, за да въздигне

човека, се локализира в сърцето и около диафрагмата. Това е велика тайна, която е била скрита досега в кали-юга и изисква подробно обяснение. Палецът и китката дават хватка, имаща твърде дълбоко значение. Способността на ръката да държи здраво се намира в мозъчния център, свързан с палеца и в скритата чакра, намираща се между слънчевия сплит и сърдечния център. Дори у много напреднали ученици тази чакра се намира в спящо състояние и да се активизира този център е възможно само чрез надлежното построяване на антахкарана, доколкото този мост съществува само в нея. Желанието да се освободят всички същества от страданията на света е вследствие дейността на тази чакра. “Съединяването на ръцете” за ученика означава много. “Ръка в ръка” е връзката между агента и неговите ученици. Това също е и връзката между ученика и страдащия човек. Желанието на ученика да избави своите събратя от беди и да ги защити го прави гоген да протегне дясната си ръка към ръката на гуру. Но докато ученикът не изпълни по надлежния начин гореспоменатия дълг и не престане да мисли за личния си прогрес и своя стремеж към учителя, гуру никога няма да протегне ръката си към шишия, но мълчаливо ще чака, докато той стане готов. Поради тази причина служенето, защитата и любовта са били поместени от Всевишния, Майстора на Творението и неговите Ритуали, в знака Лъв, за да могат индивидуалностите да избегнат смъртта от *авидия*³⁰ (личността) и чрез братско ръкостискане да могат да се въздигнат в съзнанието на душата. За човека, все още непреодолял нивото на личността, е безполезно да мисли за каквото и да било гуру. За човека на нивото на душата това не е нужно, защото гуру сам установява връзка веднага щом почувства, че мислите на този ученик не го смуцават³¹. Вярата, доверието и доверяването ще помогнат на ученика да преодолее низшите нива. Ако другите могат да се доверят на ученика и той не ги подведе на нито един стадий, той може да бъде уверен в ръката на своя гуру на висшите нива. Пътят на Лъва алегорически е предаден в епизода от Махабхарата, където кучето последвало *Югхишхира* до самите небеса.

На небесата има седем съдии, колкото са звездите от Голяма Мечка. Те слизат на Земята като принципи, експресии, раси и прототипи на хора. Седмият и последен по ред от тях е Законът за защитата, служенето и любовта. Именно чрез тези качества човек придобива лъвски сили, за да овладее знака Лъв. Самсон, убиващ лъва, и Херакъл, побеждаващ лъва, са “подвизите” на този знак. Към този знак има много практи-

30 Авидия на санскрит означава незнание – б.пр.

31 Подробно за това – виж “Вътрешният живот” от Ч. Ледбитер, главата “Учители и ученици” – б.пр.

чески ключове, които не могат да бъдат гадени чрез книги.

Лечителството е форма на служене и израз на покровителство в най-висш смисъл. Изкуството на лечителството принадлежи на Лъв. Любовта и защитата по отношение на своите събратя поставя човек в положението на водач. Наричат Лъв цар на знаците. Висше положение за гревния мъдрец на духовния път е било положението на цар-посветен (който защитава, управлява и възвисява своите събратя чрез своята любов). Имало е периоди, когато водачи на народите са били висши жреци. Те са извършвали посвещенията. Именно поради това водачът се е наричал баща на народа. Отношението между водачите и поданиците е било като отношенията между баща и синове. Поради това не е странно, когато срещаме в писанията, че *раджариши* (царе-посветени) и *праджapati* (патриарси) са имали стотици и хиляди синове.

Лъв отбелязва средната точка на този полукръг, който започва от Телец и завършва в Скорпион. И Телец и Скорпион са фиксирани знаци. И двата образуват квадатурен аспект към Лъв. Затова за ученика, роден под Лъв, е много лесно да балансира в себе си дейността на Телец-Скорпион и да издигне дейността на Скорпион до тази на Телец през Лъв. Той прави това, активизирайки лъча на любовта в своя сърдечен център и лъча на волята в своята аджна-чакра. Когато посредством Лъва инстинктът на Скорпион се проработи, имаме вещицата Хеката – кучката с виещи се змии на главата. На ученика, намиращ се под влиянието на тези знаци, се препоръчва да поддържа ума си във висшите центрове, защитавайки по такъв начин своите жизнени импулси от инстинктите на Скорпион.

Металът на Лъв е златото, а цветът – златисто-жълто. Споменатата хватка у низшия човек се проявява като упорство, жажда за власт и невъздържаемост. У средния човек тя действа като честолюбие, преодоляване на препятствия, стремеж към борба и победа в името на благородна кауза. У духовния човек тя се изразява в сила на волята. Агента използва тази сила, за да сътвори правилен съюз между разума и мъдростта.

Лъв по своята природа е преди всичко позитивен, така както Рак е негативен. На слънчево ниво този знак представлява душата на Слънцето. Неговата числова сила е 1 в нейното най-висше изражение – любовта. Когато чрез Лъв действат Близнаци, знакът откликва на числената сила на 5. Това е хватката на въздигането.

Между Лъв и Водолей съществува велика духовна връзка. Когато човек следва планетарния път, знакът Лъв се намира на пътя на низхождението (*дакшинаана*). На пътя на възхождението (*уттараяна*), Лъв се въздига до нивото на съвършения човек, намиращ се във Водолей. Над процеса, в който човека, достигнал Лъв, преминава във Водолей по обратния път /пътят на прецесията на равноденствието/, стои великият риши *Агастя*. „Той изпива водите на океаните, за да убие демоните³²“. Епохата на Водолея, която е век на внезапната експанзия (под водачеството на Уран), се подготвя от напредналата в Лъв човешка раса, за да може да се наслади на нивата на съзнание през тази епоха.

Под управлението на Лъв се намира пшеницата и меда. Духовният ученик знае много за преимуществата на живота, поддържан с тези два продукта. Млякото, маслото и гхи на Рак, както и пшеницата и меда на Лъв са главните продукти на съвършения човек в епохата на Водолея. Бързо приближава времето, когато човек вече няма да получава много полза от обилната храна. Трудностите с храносмилането са свързани с Лъв. Материята става препятствие за ума, пречещ му да достигне душата и духа. Когато човек получава удоволствие от обилната храна, под диафрагмата възниква привличане надолу, особено през епохата на Водолея. Проста храна, много вода и чести вани – това е, което днес води до истински щастлив живот.

В хороскопа на средния човек управител на Лъв е Слънцето, но у развитото човечество през епохата на Водолей управител на този знак е Уран чрез Водолей. Това е така и за онези, които са над нивата на душата. Уран е управител и на слънчевото, и на космическото ниво. На нивото на душата Лъв управлява законността, реда и справедливостта. Това е изразът на любовта в този знак. По тази причина у тези, които са на нивото на душата, Юпитер, съдията, управлява Лъв посредством Стрелец, образувайки тригон. Марс, владиката на посвещенията в сахасрара, твърде мистериозно управлява Лъв чрез тригоналния аспект за намиращите се на това ниво ученици. Мъдреците казват, че на Марс има велик ашрам, където учениците се готвят за определен път на тази Земя.

В Пураните развитото от Лъв човечество в епохата на Водолея има за свой символ човеколюба. Неговото проявление става чрез разрушаване на вертикалните колони на дома на гиганта *Хиранякашипу*. Тези ограничения, които форменият аспект налага на любовта, се разрушават, за да дадат път за манифестацията на любовта като защита

32 Виж Агастя в Речника

и освобождение. Тогава гигантът (азът) в дома на любовта отново се освобождава и се издига на нивото на пазителя на вратата. Тази история от Бхагавата-пурана е толкова мощна и въздигаща, че обикновена медитация върху нея може да даде на изучаващия разширение на съзнанието.

Звукът “Н” принадлежи на Лъв. “Т” принадлежи на низшия аспект на този знак. “Н” е само назализация на “Т”, а назализацията принадлежи на Рак, и този по-висш звук “Н” чрез медитация и любов води ученика от Лъв към Рак. Въздигането на човека от Лъв в Близнаци става чрез медитация върху звуковете “Н” и “С”, а от Лъв в Телец през Рак и Близнаци – чрез медитацията върху звуковете “Н”, “Р” и “С”. Когато е подвключен и звука на Овен, ученикът преминава една трета от кръга и отново пресича меридиана, но вече в обратна посока. Когато целият набор от звукове се обедини от произнасянето на священото Слово, те стават “НРСИМХА” – името на въплъщението на Човека-Лъв. Медитацията върху тези знаци и образът на съвършения човек с глава на лъв води до освобождение чрез любов. Повдигането на диафрагмата, сърцето и хватката на петте пръста (петте нокътя на лъва, разпорващи корема на гиганта и разкриващи съдържанието, образуват един от наказващите знаци на учителя) предизвиква такова освобождение чрез себеотдаването в защита на групите.

На този стадий знакът Лъв управлява вече не златисто-жълтия, а кехлибарено-медения цвят.

6. ДЕВА

Дева е вторият мутабелен, а също и вторият земен знак в зодиака. Символът на този знак е девица, която олицетворява чистотата, светостта и възвишената природа, изразена чрез висшата концепция за майчинството. Докато Рак представлява природата като майка, Дева изразява втория аспект на Логоса като майка. Получавайки представа за тази материя, която изпълва *махапаранирваническия* план, можем да пристъпим към правилното разбиране на символа на Майката на Света, разположен в този знак. Цялото творение на логическия план се състои от четири състояния на еманацията на Господа като Слово – от самия него до обектния свят. Всяко от тези четири състояния се подразделя на седем равни части, и това деление се открива в 28-те лунни фази в зодиака. Трите състояния на еманацията на Словото са скрити в субектността на човека, а четвъртото е обектността, или

предметността на тази наша Вселена. Когато човек произнася изречение, това се нарича *“вайкхари”* и съответства на проявената Вселена. Преди да произнесе изречението, той го формулира в ума. Това се нарича *“мадхяма вак”* и съответства на менталния образ на Вселената в ума на Създателя. Преди изречението да се оформи в ума, цялата идея съществува отвъд езика в подсъзнателния и полусъзнателния ум на произнасящия. Това се нарича *“пашиянти вак”* (Словото като виждащия /seer/) и съответства на санкалпата на Господа. От произнасящия то се еманира като тоталността на чувството. Еманацията е подобна на възникването на вълна в океана. Вълната не е различна от океана, но се отличава по своето състояние. Това състояние преди творението се нарича Светата Майка на цялото творение и образува материята на махапаранирваническия план. Този план се разполага в знака Дева. А доколкото цялото творение се еманира от нея като представа, визуализация, а не като отражение на материята, това се нарича непорочно зачатие. Това е така, защото Отец, който самият е и изричащият, и Словото, също е и баща на Майката на Света. Помнете, че четириликото същество (Брахма) създало Словото от самото себе си (Сарасвати), и по-късно се оженило за него. В символизма на Ведите и Пураните състоянието *вак*, наричано *пашиянти*, е наречено също и *Гаятри* – Великата Майка на Изгрева.

Майката на Света е обект на медитацията на човека, неговото ставане и разтваряне. Когато ученикът медитира върху идеята за Майката на Света, той се въздига чрез нея в състояние, където личността се разтваря и душата намира своето място в Майката, за да бъде усъвършенствана и да бъде взета от нея при Отца. *Рамануджа* нарича този процес *пурушакара*, т.е. превръщането на човека в Пуруша, душа. Този процес включва три стадия – *салока*, *сарупа* и *салоджа*. Трите термина означават съответно “единно с погледа”, “единно с формата” и “единно в самото себе си, което е Самото Себе Си”. Това е висшият идеал на духовния път. Той отбелязва раждането на Господа от човек, когато Майката го ражда от благодатта на Отца. Това е истинният смисъл на рождението на Спасителя от Великата Майка в резултат на това, което в Библията се нарича “непорочно зачатие”. Приятно е да се отбележи идентичността на процеса в ученията на Рамануджа и Иисус³³. По тази причина Майката на Света се нарича Дева и чрез

33 Това съвпадение не е случайно. Ч. Ледбитер отбелязва: “В изследванията на далечното минало ние ... често срещаме Иисус, ученикът, живял в Палестина, който се удостоил с честта да предостави своето тяло на Христос. В резултат на това той получил въплъщението на Аполоний Тиански, а през XV век се появил в Индия като учителя Рамануджачарая, който възродил в

този знак намира израз като принцип в природата и човека. Рамануджа нарича ролята на Господа в този процес с термина *ануграха*, което е идентично с *благодатта* на Иисус. Погледът на Господа, както майчината любов, въздига ученика чрез този процес, а не неговите собствени усилия. Но в популяризацията на този факт се крият много социални и религиозни опасности. За разпространяването на своята вест Иисус използва възвишените принципи на дванадесетте знака на зодиака в качеството им на дванадесет свои ученици. По същия начин Рамануджа основал йерархия от дванадесет божествени следовници /бхакти/ и дал дванадесет-сричната формула на Господа за спасението на съществата на тази Земя. Докато предишните религиозни учители пазели тайната на божествения път (само за да я връчват със собствените си ръце), тези двама учители – Иисус и Рамануджа – гонесли своите послания до всеки, който можел да ги чуе. Такива спасители се наричат синове на Девата. Могат да се гадат много обяснения относно този път, но липсата на място не позволява това да се направи.

Ако майката съществува като жена в сърцето на мъжа, представляйки красотата във форма в Телец, майката в Дева представлява майката на дете със свещена мисия и благодат. Красотата и благодатта са свързани с тригоналния аспект между Телец и Дева. Пътят на духовния човек от Дева към Телец включва всички нива на йога и изпълва неговия глас с благодат. Словесната благословия и погледът на йога от този път магнетизират неговите ученици до нивото на “единството” с Всевишния Господ, дори и без познания за различните нива на работата.

Раждането на “господ” от Господа означава раждането на Спасител, или Световен Учител. Идването на Световен Учител на тази Земя се случва през повтарящи се цикли. “Когато законът е поруган и властта беззаконието, аз слизам чрез своята Майя, за да установя отново закона” – казва Великият Господ в Бхагавад-гита. Всяка година, при преминаването през зимното слънцестоене, Богът на Слънцето разиграва мистерията на идването на Спасителя, чиято роля той изпълнява. Когато Слънцето започне своя път на север, Земята получава неговия животодаряващ лъч с неговата топлина като благодат и защита. В полунощ на зимното слънцестоене знакът Дева се оказва на асцендента, а Слънцето преминава през петия от Дева знак. Петият дом означава раждането на дете. Отново Господ раздава своята храна за духовен живот във вид на животодаряващите лъчи на северното слънце. Плъ-

хиндуизма бхакти, въздигайки го на толкова високо ниво.” (“Вътрешния живот”) – б.пр.

тта и кръвта на Спасителя са станали хляб и вино за съществата. “Боговете използвали Пуруша в качеството ѝ на жертвоприношение, давайки по-нататъшно развитие на жертвата” – се казва в мистически пасаж от Пурушасукта.

Когато пролетното равноденствие пресече *Макара*, се ражда Световния Спасител в по-големите цикли. Казано е, че Спасителят от тези цикли ще се завърне на бял кон, за да унищожи несправедливостта, да въздаде правосъдие, да се възкачи на трона и да възстанови закона. Такава е историята на Калки аватар от Пураните и историята за връщането на Господа на бял кон от книга Откровение. Това се отбелязва от действието на равноденствието в Стрелец. В този знак Господът на бял кон е скрит във фигурата на кентавъра. Помнете, че Козирог, образуващ третата точка от триъгълника с Дева и Стрелец, е възходът на боговете, докато Стрелец е знакът на Спасителя. Стрелец и Дева завършват четвъртата част на кръга. Настоящият еволюционен стадий на човека не му позволява да разбере висшите ключове на благодатта от Спасителя и Майката на Света, скрити в земната триада знаци. За средния човек и дори за ученика от първите три посвещения, земната триада представлява материята, най-грубият аспект на природата. Но на учениците по пътя на благодатта тези знаци ще се разкрият напълно.

Девицата от Дева е описвана като гържача житен клас в едната си ръка и светилник в другата. Класът символизира нейния син като духовна храна за човечеството. Интересното е, че зимното слънцестоене отбелязва връщането у дома на урожая от полетата. Светилникът е символ на духовната светлина в тъмнината. Обектният аспект е тъмнина за йога. Това, което за нас е светлина, за него е тъмнина, а неговото духовно просветление чрез субективния аспект изглежда тъмнина за другите. Затова този светилник представлява светлината на посвещението в тъмнината. Девата, Майката на Света, зачева своя син в тъмнината на нощта. След разпятието Дева Мария се приближава до своя син в тъмнината на нощта със светилник в ръка.

Пътят на ученика по обратния път от Дева към Лъв дава благодатта (Дева) и защитата (Лъв) на майката. *Дурга* в пураническия символизъм се описва като седяща върху лъв, изпълняващ ролята на неин проводник.

За ученика по пътя на благодатта, намиращ се в знака Дева, петте знака по обратния път и двете риби от противоположния знак стават

гуховна храна. Господ нахранил своите последователи с “пет хляба и две риби”. Това е основното съдържание на ритуала, описан в евангелието на Св. Марко.

Казано е, че в начало е имало само десет знака в зодиака. Цялата четвърт от кръга, започваща от Дева и завършваща в Скорпион, е действала като един знак, Дева-Скорпион. Това е било време, когато Земята е била населена със синовете на благодатта. Те се размножавали чрез благодатта и работели над еволюцията на девствената материя на тази Земя. Полови различия тогава не е имало, и единствените им познати отношения били братството между хората и бащинството на Отца посредством любовта на майката-природа. Постепенно настъпило раждането на пълната обектност, и това се случило поради изгряването на менталния план на нашата Земя. Тогава Дева-Скорпион претърпял някои функционални разделения. Екваторът се манифестирал като магнетичен пръстен, разделящ низшето от висшето. Годишният ход на Слънцето пресичал два пъти екватора в две различни точки на годината. Така се родил голният полюс (Везни), разделящ Дева от Скорпион. Това дава историята за “пагението на планетата Земя в зараждане, или материя”. До този момент Земята напомняла куха полусфера – на плановите над менталния присъствала само северната полусфера. Това било подобно на вихър, въртящ се около своята ос и около Слънцето. Този полюс, който би отговарял на северния, бил единственият полюс; не е имало никаква полярност. Този бъдещ полюс се наричал майката *Меру (Меру Деву)*. Земята стояла вертикално, т.е., полюсът се намирал под прав ъгъл спрямо сегашното положение на северния полюс (или по-точно, спрямо тази позиция на северния полюс, когато Земята била вече формирана). Синовете на благодатта, живеещи на същия план, дошли от други по-висши планети като богове на тази Земя и се спуснали на същия този полюс. Те го населили и започнали да се размножават посредством благодатта на майката. Дъното на Земята било бездна, а бъдещата земна ос имала вид на спирала, или развиваща се змия. Земята се крепяла в равновесие на нейната глава. Дъното на Земята, бъдещият екватор, лежал паралелно на плоскостта на еклиптиката. Постепенно четвъртата част на тази куха полусфера станала плътна. Движението на Земята претърпяло промяна и станало не просто циклично, но се появила и допълнителна периодичност. Поради това смущение земната ос започнала постепенно да се отклонява в друга равнина. Когато оста се изместила на 90 градуса, оказвайки се перпендикулярно спрямо предишното си положение, се формирала долната полусфера. Земята станала сферична и се формирал долният полюс. По-плътната част предизвикала обектността и се случило раждане-

то на материята на менталния план. Това предизвикало разделението на два полюса и манифестацията на Земята на астралния и етерния планове била завършена. Към това време съществата на тази Земя развили низшето аз в хората на съществуващия план. Някои от синовете на благодатта извършили голяма саможертва, спускайки се в материята на тази планета, за да водят младенческото човечество. Други се оттеглили на по-подходящи за тях планети. Към това време еволюцията на човешките тела била вече почти завършена, с изключение на техните манифестации на плътния физически план. Съгласно Закона за съответствията относно Земята, при съществата от новата еволюция долният полюс се формирал в основата на гръбначния стълб, докато синовете на благодатта имали само горен полюс, включително грълов център. Това изменение дало началото на полярността, или пола в умовете на новите хора, а на физическия план предизвикало разлики в половите органи.

Човекът имитирал изкуството на творенето на материалния план чрез долния си полюс. Тази имитация се развила като изкуството на сексуалния акт за възпроизводство. Това предизвикало пагението на човека в материята. Дори в наше време развитието на ембриона в матката на жената повтаря всичките тези стадии. Затова откриваме, че растежът на гръбначния стълб у ембриона става от главата надолу. Горният полюс се създава първ, а първа върху гръбначния стълб се появява устната кухня. След това се развиват центъра в главата, аджна-чакра и гръловия център. На по-късна фаза се развиват и долните органи.

Вихърът на гореспоменатата полусфера, представляваща Земята, бил насочен към Слънцето. Затова за синовете на благодатта не съществувала нощ. Дори сега за съществата, населяващи северния полюс, денят продължава шест наши слънчеви месеца.

Формиращата полусфера на Земята имала за основа кръг и ос от спираловиден вихър. Това дало нумерологическата сила на Нулата около Единицата. Десет, по такъв начин, било числото на Земята и зодиака около нея. Тогава имало само десет знака, а тази част, която била поплътна, първоначално съответствала на Дева-Скорпион. Когато Земята на материалния план била завършена, тази четвърт била разделена на три зони. Така станало раждането на дванадесетте знака на зодиака около новообразувания екватор.

Областта, заемаща 90-те градуса от Дева-Скорпион, управлява

тази част от тялото, която е разположена от слънчевия сплит до беггата. Вътрешните тъкани на съответстващите области на физическото тяло у днешните хора до достигането на седемгодишна възраст действат като единно цяло. От тази възраст до 14 години се стимулират половите органи и се обособява половата тъкан от останалата. Това е действието на Везни, разделящи Дева от Скорпион. Това е само един от седемте ключа към този раздел на мъдростта. Тази велика мистерия на астрономическите, астрологическите и биологическите феномени е една от върховните тайни на древната мъдрост и е известна само на ришите, живеещи в Хималаите, на Северния Полус и в петте други магнетични центъра на тази Земя. За първи път тя била разкрита чрез тяхната посланица Е.П.Блаватска, но тя е гала само някои намеци, предпоставяйки останалото на интуицията на изучаващия. Това било направено, тъй като не ѝ било позволено да разкрие повече. Дори сега все още не е дошло времето за разкриване на пълното значение.

Дева стои над грижата за децата и болните така, като Лъв стои над лечителството. Риби управляват болниците, а Дева, противоположният знак - болничните сестри. От природата на знака Дева можем, по Закона за съответствията, да заключим, че тази професия е по-скоро женска, отколкото мъжка. Този знак управлява също и центровете за отглеждане на малки деца и приемните майки. Възпитанието на децата във възрастната посока и подготовката на спасители на обществото чрез различни дейности минават под този знак. Този майчин знак управлява детското образование, детските градини и домове, женските манастири, центровете за инвалиди, лепрозориите, инфекциозните болници и акушерството. Във факта, че в наши дни зад тази дейност в най-голяма степен стоят последователите на Учителя Иисус, има скрит смисъл.

В популярната астрология цветът на Дева е съчетание от всички цветове. Това са всички комбинации от цветове и нюанси. Но истинската картина е реда на цветовете в дъгата. В много древни религии Майката на Света е украсявана с дъга около главата. Благодатта на Господа низхожда чрез Майката на Света в седемте плана, седемте цвята, седемте музикални тона, седемте планетни кръга, седемте планетни вериги, седемте коренни раси и т.н. Цялото творение е резултат от господнята благодат в продължение на седемте периода, наречени Седемте Дни на творението. Затова дъгата изразява разкритието на благодатта на Господа. За ученика по пътя на благодатта, достигнал стадия "син на благодатта", или Спасител, цветът на знака Дева е млечно-бяло. Това символизира божественото мляко, белия лъч, в който

седемте лъча съществуват скрито.

Дева е шестият знак от Овен. Шестият дом представлява неразбирането, ограниченията, подчинението, задълженията и слугите. В случая с Дева това е вярно само за хората, намиращи се на нивото на индивидуализацията. На низше ниво тази дейност се управлява от Меркурий. За тези, които са се посветили в служба на различните области под настойничеството на Учителя Иисус, и тези, които следват пътя на благодатта към любов и милосърдие (а този път се намира под прекия надзор на Гаутама Буда посредством Шамбала), управител на този знак е Луната. Управлявайки Рак, Луната действа като майка на низшите планове, но управлявайки Дева, тя изпълнява ролята на духовна майка. Анасуя, звездата, описвана като съпруга на Атри (Атри е звезда от съзвездие Голяма Мечка) проявява своето влияние като управител на този знак чрез лъчите на Луната. Разбира се, никой на тази Земя, с изключение на двамата, не може да откликне на благодатните вибрации на тези лъчи. Тези двамата са Господ Майтрея и Господ Датматрея.

Числовата сила на този знак е 7, както вече видяхме от проявлението на дъгата; металът е радий, а растението – захарна тръстика. Лалита, майката на милосърдието, държи в едната си ръка стебло захарна тръстика.

Странно е, но трябва да се отбележи, че нито на Риби, нито на Дева съответства някоя определена чакра. У синовете на благодатта те действат чрез новообразуваната чакра между аджна и гърловия център. Това се нарича рожденото място на Ингра. Дева, Телец и Риби съвместно оказват влияние върху тази чакра, и тя се проявява само като обединената активност на тези три чакри.

7. ВЕЗНИ

Везни е третият кардинален и вторият въздушен знак от зодиака. Това е вярно, от който и край на зодиака да броим. Този знак представлява принципа на оста на въртене на Вселената. Тази ос, или център на въртене, осъществява въртенето на колелото. Ако разгледаме силата, която въртенето предизвиква, ще забележим, че тя е двойствена: имаме центробежна сила, разнасяща разнообразност от центъра към периферията, но имаме и центростремителна, събираща сила, от периферията към центъра, създаваща единство в многообразието. Това е вярно за кръга, а кръгът е само един от 360-те плана на сферата. В сферата силата на Везни може да се проследи в центъра. Точката, ко-

ято е начало на цялото творение, се “раздува” в сфера чрез процеса на излъчване с помощта на принципа на Везни. Този знак отбелязва великото чудо на целия процес на произлизане на обектното от субектното.

Формирането на знака Везни протича от самото начало на творението до най-късния период, където той достига стагий на съвършенство. Този знак, подобно на Овен, съдържа свойствата на всичките дванадесет знака. Той представлява долния полюс на творението, който може отново да бъде абсорбиран в горния полюс от духовния ученик. Уравновесяването на двете рамена на везните не е нищо друго, освен сливането на две противоположни сили в центъра. Когато теглата са неравни, активни са двете рамена и съдовете на везната, но когато равновесието е съвършено, активен става центърът, а съдовете се успокояват, преминавайки в пасивно състояние. Това е самата същност на духовния път на човека. Този знак отбелязва есенното равновесие, съответстващо на полунощ.

Представете си шест различни реки, пресичащи кръговия път на зодиака. Пътникът, вървящ по пътя, може да опита водите от всички реки, преминавайки само половината от пътя. Дори ако реките се пресичат от окръжност в дванадесет различни точки, те могат да бъдат опитани всичките, преминавайки само шест знака. Другите шест точки съдържат същата вода, но течаща в противоположна посока. В действителност Везни разполагат дванадесетте знака в шест двойки. Представете си цялата нервна система (която е манифестация на по-фини силови линии), разклоняваща се от гръбначния мозък и достигаща до самата периферия на тялото. Това, което е гръбначният стълб за двата типа нервни влакна (двигателни и сетивни), това е и за зодиака линията между двете равновесия. Тази линия, съединяваща равновесията през центъра на Земята, представлява тази *брахмарандра*, около която шестте двойки знаци са разположени като шест потенциални чакри. За истинния ученик на йогическия път шестте негови чакри са шестте двойки чакри. Неговата работа започва с пробуждането на шестте чакри и завършва с установяването на шест други центъра в тялото на антахкарана.

Когато духовният ученик завърши своето пътешествие от Везни към Овен в обратната посока, тогава той ще завърши и пътя през другите шест знака. Към това време Везни ще се въздигне и ще се абсорбира в Овен. Долният полюс в него ще се анулира, и единият полюс той ще носи в главата си, а другият полюс за него ще стане божествения център на Вселената. Този божествен център е локализиран чрез пътя на Слънцето. Тогава полюсът на човека се слива с висшия полюс – бо-

жествения център. Това е кулминацията на целия процес. Това е бракът на агнеца (Овен) с младоженката (Везни). Предсказано е, че нейният мъж ще умре веднага след сватбата (човекът на обектно ниво е смъртен). Поради това свещенодействието на брака се извършва с овен, и по такъв начин смъртта на младоженеца се избягва. Тази алегория, отнасяща се до бъдещата жена на слепия цар в Махабхарата, обяснява брака на агнеца на небесата.

Везни е седмият знак от зодиака и съответства на седми дом от хороскопа. Той се свързва с брачния партньор, и при средния човек това е половио полярната противоположност. Жената в мъжа и мъжът в жената се вземат поотделно, за да се осъществи акта на възпроизводството, или отражението на горната половина на кръга в долната половина, или материята.

Този знак, също както и Близнаци, управлява у човека усещането за ляво и дясно, или чувството за страни (*Джарасангха*), но Везни изразяват кулминацията на това чувство в равновесието на ума. *Самана ваю*, уравновесяващата сила на жизненото тяло, се разполага в центъра брахмарандра по протежение на канала, наречен *сушумна*. Тя има три главни центъра – един в аджна-чакра, друг – в сърдечния център и трети – в слънчевия сплит. Първият център се управлява от ума, вторият – от емоциите, а третият – от физическото състояние на човека. Функциите на тези центрове (само в жизненото тяло) са разположени във Везни. Тази тройствена функция се нарича *самана ваю*. Седалището на тази тройствена активност се намира в сърдечния център, и именно Везни представлява този център дотолкова, доколкото е засегната тази функция на жизненото тяло. Вдишването и издишването са грубите проявления на прана и апана. Равновесието на дихателните импулси в сърдечния център, постигано чрез изкуството на пранаяма, довежда съзнанието на човека до майсторство на жизнената и менталната активност. Всички тези функции се осъществяват от Везни. Чрез практикуване на изкуството на пранаяма, дейността на съзнанието в слънчевия сплит и на центровете под него постепенно, чрез сърдечния център, се насочва във висшите центрове. Това позволява човек да се утвърди в по-високия полюс между аджна-чакра и центъра в главата. Долният полюс се елиминира и полярността се неутрализира. “Когато Слънцето в своя низходящ път (пътя на планетите) пресече последния градус на Дева, става обръщане на целия процес. Слънцето още веднъж тръгва към Овен, и не се случва падението на Слънцето в нощта на материята. Същите шест знака се преминават отново, но този път в обратната посока, докато не се достигне началната точка”. Това е

вярно за йогоите и отбелязва промяната, постигната чрез пранаяма, четвъртата степен от осемстепенния път на Патанджали.

Във физическото тяло на обикновения човек Везни са разположени в слънчевия сплит. Те управляват всички функции на низшите пулсации. Но у ученика, практикуващ пранаяма и пратияхара, Везни са разположени под центъра в главата заедно с Овен. Телец и Риби се разполагат в третото око, Близнаци и Водолей – в гласните струни, Рак и Козирог – в сърдечния център, Лъв и Стрелец – в диафрагмата, а Дева и Скорпион – в центъра на слезката и в чакрата в основата на гръбначния стълб. С други думи, в процеса на постигане на четвърта и пета степен в раджа-йога се случват интензивни промени. При шестата степен се появяват нови центрове. Тяхното разположение е следното:

- 1) между центъра в главата и аджна-чакра;
- 2) между аджна-чакра и гърловия център;
- 3) между гърловия и сърдечния центровете;
- 4) между сърдечния център и слънчевия сплит;
- 5) в сърдечния център;
- 6) в центъра в основата на гръбначния стълб.

Това показва, че от предишните центрове остава само аджна (а новият център е под аджна и управлява също и слънчевия сплит). Тези нови центрове се наричат лотоси и са различни от колелата на силите (чакрите). Тези гва типа центрове в много йогойски школи на мисълта често се бъркат. Много книги по йога дават изкривена представа за цялостния облик на йога. Яснота за този стадий може да бъде постигната единствено посредством словото, погледа и груповото сътрудничество. На този стадий ученикът е по-добре да следва пътя на послушанието към своя гуру, отколкото да се опитва да извлича разни неща от текстовете на различните школи на мисълта.

Тези лотоси притежават разкриваща се /unfolding/ природа и не съществува въртяща се сила, която да ги управлява и свързва. Постепенното разкритие на листенцата на човека в тон със слънчевата дейност е единственият процес, протичащ на този стадий. Тези центрове се наричат лотоси, тъй като откликват на слънчевата дейност, явяваща се груба манифестация на благодатта на Слънчевия Логос. Дори и сахасрара има свой по-висш център – „сахасрагала пагма” (хиядолистния лотос). Сахасрара означава колело с хиляда лъчи. Затова откриваме, че краят на дейността на чакрите и колелата (зодиакът) отбелязва началото на дейността на лотосите. От пътя на зодиака ученикът навли-

за в пътя на Слънцето посредством третата, четвъртата и петата степен на раджа-йога. Посредством шестата и седмата степен той трансцендира седемстепенния планетарен път на Слънцето и навлиза в гушата на Слънцето. На осмата фаза той достига центъра на духовното Слънце, Владиката на цялото творение. Той се разполага в лотоса над центъра в главата, но той е единен с центъра, който е навсякъде, а окръжността – никъде. Знакът Везни управлява функциите както на четвъртата, така и на петата фаза от Раджа-йога, а на шестата поставя край на всички ограничения на зодиака. Зодиакът се заменя от шестте лотоса и от този момент емблема на ученика вече не е колелото с неговите центростремителни и центробежни сили, а лотосът с една единствена дейност – разкриване. Висшето изображение на Буда е седящ в лотосов цвят. Той се нарича Скъпоценността на Седмия Лотос. Майката на милосърдието седи в лотос и гържи лотос в ръката си. Емблемата е колело, въртящо се около показалеца на Господа, указващо функцията на цикличния път на световите на плана на майя, унищожавашо препятствията към творението и защитаващо своите последователи, докато не се излее върху тях благодатта на Майката в Лотоса. На духовния ученик се препоръчва дълго да медитира върху този символизъм – това е единственият път за освобождение от силите на колелото (зодиака).

Пътят от Овен към Везни по двете страни на колелото, се нарича „гървото на живота”. Когато човек се отправя на пътешествието на съзнанието откъм грузия полюс, той се намира във Везни. Ето защо гървото на живота за него е обърнато. Клоните (манифестациите) са насочени надолу (към грубата материя), а корените (причините, лежащи на фините планове) – нагоре. Докато той се опитва да се добере до корените, тръгвайки от клоните, той се обърква, защото те са преплетени. Това, което трябва да направи е да не се опитва да се добере до семената, а да се устреми към центъра. Семената са само част от цикъла на гървото на живота. Много тайни на знака Везни са скрити във формулата от XV глава на Бхагавад-гита.

За средния човек Везни е пътят към Скорпион, но за ученика на раджа-йога това е пътят към Дева. Съществуват отрицателни и положителни пътища, водещи ученика към практиката на окултизма. Когато се практикува концентрация на ума, човек може да потопи съзнанието си в царството на черните магове. Екстаз, емоционални взривове, астрални пътувания и илюзорни чудеса могат да го погребат в долния център и да го накарат да мисли, че личностният и индивидуалният човек в него са господарите на всички тези неща. Взаимното привличане

между мъжете и жените чрез полярността на животинския магнетизъм на астралния, менталния и етерния планове погрешно се приема като поклонение към *Пуруша* и *Пракрити*. Това води до “египетско идолопоклонничество”, което довежда ученика до най-низшето ниво на влечение към “египетските котли с месо”³⁴. Фалическият култ има своя произход във Везни. Поклонението към Венера (управителя на Везни) в много гревни религии е довело до най-нисши форми на желание към жените и виното. Всички човешки афекти обикновено са оцветени от емоции, и целият този мъгълв ефект погрешно се нарича “любов” в този свят. Чистата любов на Венера може да бъде постигната само чрез процес на постоянна гестилация в алхимията на човека. Знакът Близнаци стои между Овен и Везни. Той предупреждава учащия се за необходимостта от постоянна филтрация и гестилация, тъй като именно това е залогът за низхождението на Спасителя, “който върви по Земята с човека” в образа на Езгача от противоположния знак Стрелец. За този аспект могат да се напишат томове обяснения. “Чудесата” на божествената любов, извършвани чрез човека, се наричат божествени. Привидните чудеса, демонстрирани от човек с помощта на практики, за да се постигне господство над събратята, се наричат дяволитъм.

Чрез знака Везни се демонстрира великолепието на съвременната цивилизация, нейните големи градове, промишлеността и лукса. Той управлява фотографията (отражението на висшия полюс в низшия), киното и граматургическото изкуство. Знаменитите актьори, танцьори и кинозвезди попадат под влиянието на този знак. Драмата на Везни не е грамата на душата (ритуала), а същият процес, използван за доставяне на удоволствие чрез изкуството. Дрехите, модата, храната, напитките и вкусът също се намират във Везни. Всички тези неща в най-пълна степен потапят човека в предметността (майя), и могава вътрешният център засилва махалото в противоположна посока. Под управлението на този знак се намират платовете, украшенията, парфюмерията и козметиката.

За средния човек Венера и Марс съвместно управляват този знак поради много тайнствени причини. За ученика, намиращ се на първия стадий, управител е Венера. Когато той вече е в процес на построяване на антахкарана, абсорбирайки чакрите и създавайки лотоси, управлението поема Сатурн. За да завърши нейното построяване, са необходими доста продължителни усилия за повишаване вибрациите на Сатурн. Противоположностите на болката и удоволствието могат да бъдат преодолені, а почвата разорана само чрез бавния, но сигурен

34 Изх, 16:3 – б.пр.

процес на Сатурн. Започвайки от стадия на образуване на лотоси, Венера отново става управител на този знак, но този път тя е Владика на чистата любов, неразличима от чистата воля.

В този знак се намира звуковата сила на звука “В”. Числовата сила на този знак е четири. Тя се състои от два еднакви раздела от по две части всеки: $2+2=2 \times 2$. Тази формула лежи в активността на знака Везни. Няма друго число, освен четири, което да има такава връзка със своята нумерологична активност. Може много да се разкаже относно значението на това число, но то е отвъд границите на разбиране на болшинството от днешното човечество.

Цветът на този знак е малинено-червено, вибриращо върху обикновените хора чрез слънчевия сплит. Този цвят е резултат от отклика на човека към мътната смес от емоции, желания и любов, съществуващи в него. За ученика, отгледал своите лотоси, цветът е виолетово, а за ученика, разположен в хилиаголистния лотос е съчетанието от синьо и чисто-бяло. Всеки от тези два цвята, взет поотделно, означава обектния отклик на сетивото за цвят на човека.

Глифът на този знак е твърде забележителен. Той представлява птица с напълно разперени криле, които, намирайки се в хоризонтално положение, не докосват повърхността на Земята. Те са успоредни на земната повърхност, но птицата е винаги над творението. Казано е, че на вертикалния ствол на гървото на живота има две птици – еднакви и съществуващи. Едната от тях получава удоволствие, вкусвайки плодовете на гървото. Другата се радва, гледайки удоволствието от храненето на първата. Приятно е да се отбележи, че родените под знака на Везни са милосърдни и се радват, гледайки радостта на другите. Горната птица съществува в безсмъртието, докато долната яде безсмъртието и се радва на вкуса като част от своя опит. Глифът на този знак означава също и хоризонталното рамо на везната. Годината се разделя на две еднакви части от центъра на рамото. Това е местоположението на есенното равноденствие. Съдовете на везната се наричат съдовете на справедливостта, когато Стрелец, знакът на съдиите, се свързва с Везни чрез секстилния аспект. Магнитното желязо е металът на този знак, доколкото той образува долния полюс на магнита. Желязото може да бъде намагнитено единствено от докосването или дори само от присъствието на силен магнит, и това създава полярността. Ефектът от присъствието и докосването на гуру на нивото на душата, помагашо на ученика да построи своята антахкарана, е само проявление на магнетизма. Желязото представлява зодиакалния

живот в чакрите, а магнитът – неговият живот в лотосите. Единствената разлика между обикновеното желязо и магнита е разположението на молекулите, създаващо подреждане на силовите потоци. При раждането сушумна у човек е подобна на железен прът, а при второто раждане тя става магнит.

Луната също има известно отношение към магнитните потоци на етера и водата. Така, както Сатурн, управителят на Козирог, се съединява с Везни за висшите цели на пътя на раджа-йога, така и Луната, управителя на знака, противоположен на Козирог, осъществява управлението на Везни за низшите цели на левия път, който е пълен с опит от медуумично естество. Способността да се управляват умовете на гругите, да се застава да извършат онова, което ни се иска, привлича тъмните сили в природата, елементалите и отмиращите души – такъв е блясъкът на царството на черния маг. Истинният ученик на осемстепенния път трябва ясно да разбере разликата между двата пътя и да се предпази от попадне в долния полюс.

8. СКОРПИОН

Скорпион е третият фиксиран и вторият воден знак от зодиака. Той управлява дълбоките, спокойни води. Всички езера и водоеми, процепи и пропасти, тъмни области, намиращи се под нивото на Земята, всички сенколюбиви растения, животни и хора, всички отровни създания, пълзящи хоризонтално по Земята, се управляват от този знак. С него се свързват необиатемите пещери, тайнствените места и подземните убежища на престъпниците. Под този знак също минават и всички пещерни храмове за посвещения, тайни библиотеки и обителите на великите агенти. Секретност е ключовата нота на този знак. С него са свързани нефтени залежи и скритите съкровища. Навсякъде, където няма достъп на слънчева светлина и цари постоянна тъмнина, присъства влиянието на Скорпион.

Това е осмият знак на зодиака и доминира осмия дом на хороскопа. Действието на този знак е помръкването. Помръкването на светлината на душата при постепенното падение в материалното състояние. Прекратяване действието на съзнанието на висшите планове поради доминирането на материалния план – такава е неговата дейност. Смъртта, загубата на съзнание, припадъкът и комата се предизвикват от неговото влияние. Смъртта на съзнанието при това настъпва периодично. Към този знак принадлежат лукът, чесънът, опиумът и по-

гобните на тях токсични растения и вещества. Половият акт като злоупотреба и причина за падението на човека също е под влияние на Скорпион. Във физическото тяло на този знак съответстват половите органи. Под негово управление също попадат бъбреците, пикочния мехур и отделителните органи.

Низхождението на духа в материалното ниво е сходяща спирала. Съзнанието на висшите планове постепенно се спуска до нивото на време и пространство. В пространството то се оказва в заточение като в яйце. От финото ниво на наситено небесно-синьото (Телец) то се спуска до нивото на звездна прах. Това низхождение е под формата на обърнат конус, като скрита в конуса навита змия. От опашката на тази змия звездната прах пада върху земното ниво на много звезди или физически глобуси на слънца. Такова е началото на слънчевите системи, заточващи душата на слънцето и подпомагащи съществуването на материалните светове. Символ на този процес е съзвездието “Малък гракон”, което е съзвездието на змията. Змията е затворена в яйце, което за определен период от време ограничава нейния растеж. Човек също пада в утробата на материята и там преминава своите първи стъпки към физическото съвършенство.

Духът, при постепенното си падение, губи духовното си съзнание и става материя. “Когато той докосне Земята, вече е тъмен като нощ” – както се е изразила Е.П.Блаватска. Преминавайки стотици трансформации, материята достига нивото на духа – това е нивото на боговете, което тя достига с помощта на прехода от Скорпион към Телец по обратния път. Но божественият дух попада в материята за много кратък период от време. *Нахуша*, човекът, както е казано, е извършил стотици жертви и е станал *Ингра*. Тогава той пожелал за себе си и жената на Ингра, и така, по думите на Агастя, поради своя полов инстинкт е изпаднал на низшите нива под формата на змия. Но това е само едната страна на картината.

В Скорпион се съдържа велика тайна, която може да бъде разбрана с помощта на принципа на Везни и неговите съответствия. Съдържанието на мирозданието, проявявайки се на повърхността, бива регулиращо се активно и пасивно. Активността предизвиква появата на всички светове. При пасивната фаза всички светове отново се всмукват в единна същност. Този двояк процес е наречен в “Тайната Доктрина” божествено дихание. Обикновено считаме, че грубите планове са резултат от съгъстяването на по-фина материя. В действителност обаче става нещо по-различно. Абсолютната божествена същност става

Все по-фина и тънка, докато не се разпръсне на множество състояния на материята. Доколкото можем да разберем, материята е разриг в пространството. “Фохат копае гупки в пространството”. Тези гупки се “раздуват” в материални светове. Скорпион именно представлява това отсъствие на осъзнаване на духа (греха). Казахме вече, че духът се спуска в материята под формата на спирала. Извижките на тази спирала са твърде тясно свързани една с друга. Това е структура от серия кръгове, които стават все по-малки и по-малки. Телата на змията, скорпиона и охлюва изразяват този процес. Поради тази причина тези пълзящи твари се управляват от този знак. Много от тях са отровни за човека, а отровата предизвиква загуба на съзнание.

Орелът е враг на змията. Затова орелът, разположен в този знак, също демонстрира спираловидно движение, но в противоположна посока, извеждайки духа на човека нагоре, от Скорпион към Телец по пътя на равногенствията. Тогава змията бива победена от орела. Орелът (пътят на възхождението) донеся Елексира на Живота, за да освободи от робство своята майка³⁵. Асцендентът на Господ Кришна в Телец ни изяснява причината за тази победа над змея *Калия*.

Времевите цикли са разбити на времеви периоди от Скорпион. Циклите са еднообразно, равномерно кръгово движение, а периодите изразяват еднообразното изменение на скоростта на това кръгово движение. Повторението на събитията през еднообразно изменящи се интервали от време отбелязва периодичността. Затова “периодите” на жените, периодичните потоци на Земята и всички останали природни катаклизми, случващи се поради постоянната прецесия на равногенствието и изместването на полюсите, се управляват от действието на знака Скорпион. Възвръщането на човека в материята (раждането) се предизвиква от Скорпион чрез Рак, тъй като Скорпион е свързан с Рак с тригонална аспект. И двата са водни знаци, а водата е зараждащият и плодотворящият агент в природата.

Растежът на зародиша в утробата, когато човек се погребва в гробницата на материята, имитира драмата на цялата еволюция. В процеса на еволюцията това е неизбежен опит. Мъдрият езотерик може да го премине само след като преживее този опит чрез ритуали от висш порядък. Когато под духовното ръководство на гуру в залите на посветителните храмове, устроени в съответствие със структурата на матката, на човек му се даде възможност да имитира целия процес на своето раждане, с този свой опит той избягва необходимостта да

35 Виж Гаруга в Речника.

преживее отново много от своите физически раждания. Това е една от тайните на ритуала “Умиращия Бог”. Падението в цикъла на раждане (духовната смърт) и смърт (духовното раждане) през вратите на Рак и Козирог е наречено многократно повтарящата се смърт на човека. Скорпион, представляващ органите на възпроизводството, е наречен гробницата, или годината на смъртта. Вътрешният човек, душата, се нарича носител на истината (*Сатяван*), тази истина, която е светещото в него духовно слънце. Имало пророчество за това, че Сатяван ще умре една година след като се ожени за *Савитри* – слънчевата светлина. Той се жени за нея и умира по време на залеза. *Яма* (чийто принципи се фокусират чрез Плутон) го взема от тялото му и го отвежда в голните светове, в тъмнината (Скорпион), и там Сатяван загубва своето съзнание за истината. Но духовната светлина, неговата жена, го последва в преизподнята и го извежда оттам. А през следващия изгрев носителът на истината отново се възвръща към живот. Тази история дава много храна за размисъл за ритуалистите и от спекулативния, и от оперативния ритуал. Скорпион е знакът на ритуалите, тъй като ритуалът е събитие от висше естество, имитирано на материалния план. Доколкото и процесът на възпроизводство и смъртта в същността си са също такава имитация, човек може да преодолее влиянието на смъртта и прераждането, провеждайки ритуала и преживявайки символическото пътешествие на душата. Периодичността действа също и в ритуалите. Всяка година слънчевите богове и зодиакалните देви в месеца на Скорпион прекратяват изпълненията на своите задължения и ги възобновяват в началото на следващия месец. Тези, които изпълняват задълженията си в “деня на Брахма” също имат свой Скорпион. “Смъртта е само процес в съзнанието” – казва *Санатсугжат* – четвъртият от кумарите. Такъв процес може да има у човека на всеки план. Осми дом означава за човека точно този процес и той се учи да го запълва, достигайки съвършенство.

Марс, който на низшия план на своята експресия управлява половия акт, е управител на Скорпион за хората на нивото на индивидуализацията. Някои ортодоксални астролози смятат, че Венера управлява половия акт, но това не е вярно. На висшия план тя управлява любовта, а на низшия – романтиката. Експресията на красотата чрез формата е най-висшето качество на Венера, а илюзията за красота е нейното най-низше качество. Жаждата за секс и отклик на топлината на физическото докосване, което се явява израз на животинския магнетизъм между мъжете и жените, се управлява от Марс – планетата на действието. За тези, които са поели по пътя на пресичането на кръговете на периодичността чрез символическите пътешествия в риту-

алите, управлението поема Сатурн. Сатурн е обкръжен от змиеподобни кръгове, представляващи проходът към робството, страданията и смъртта, когато биват преминавани в едната посока, и проходът към освобождението, когато се преминават в противоположната посока. Преодоляването на човешките ограничения по пътя на изкореняването на желанията (*вайрагия*) е още един път, който може да се премине в Скорпион. Пресичането на всички желания, изоставянето на всички богатства и притежания, оттеглянето в планини и пещери за уединение и изкупление, са някои от дейностите на този знак, тъй като това е смърт за света на желанията. За такива ученици управител на този знак е Плутон. Над всички ученици на този знак е хвърлена завеса от тайнственост. Духовният ученик, който следва пътя на този знак, развива и постига съвършенство в пълна секретност подобно дете в утробата на майката. Всяко изменение, управлявано от Скорпион, остава незабелязано от останалите. Растежът на цветето, образуването на плода, на семената в плода и появата на растение от семето не могат да бъдат забелязани с просто око.

На Земята е имало време, когато мъжете и жените са живели като събратя без никакви полови отношения. Те били деца на природата и странствали свободно из градините на Бога. Нямали нито физически тела, нито чувство на “срам”. Змията (низходящият път на падение в материята) ги е съблазнила. Те изяли плода на гърлото на познанието (източника на ума). Това било падението на човека. Бог дал на мъжа и жената “одежди от кожа”, и това проклятие довело до образуването на физически тела. До този момент те били на нивото на душата и не били свързани с физическия план. Затова змията пълзела по Земята, бидейки за човека проводник за падението, а жената започнала да ражда децата си в болка. Това падение на човека е историята на дейността на Скорпион.

В историята за Змейовете и Орлите в Махабхарата добрите змейове били проклетни от своята майка Кадрюва³⁶ заради неподчинение и били обречени на изгаряне в голямо жертвоприношение на змии. Жертвата на змиите от възходящия път е помощта, която този ритуал дава за въздигането по пътя и помощ към цялото творение за постигане на божествено ниво. Така чрез това жертвоприношение *Нага* (бялата змия) става безконечна като престола на Господ Вишну (въздигнат до Телец), а *Сарпа*, съществуването (възходящият Васуки) – като огърлицата на Господ Шива (еманиращ от гърловия център в Близнаци, божествения Андругин). Когато змийското съзнание на Кундалини се издигне от пле-

36 Виж Гаруга в Речника.

на на муладхара (центъра в основата на гръбначния стълб), свадхищхана (центъра на слезката) и манипурака (слънчевия сплит), то се издига от гърловия център като слово на благословия. Ако ученикът чрез млчание го издигне още по-високо, то се проявява като божествения крилат змей от лотоса, разположен между гърловия център и аджна-чакра. То може да се изяви и като благодатен поглед, въздигащ събратята му в ученичество. Именно в този център (втората половина на Телец) орелът и змията стават едно – крилатият змей. Такъв е символизмът на жезъла на Аарон.

Жертвоприношението на змея било извършено от царя на лунната раса. Целта му била да убие злия змей *Такушака* (този, който образува гупки в пространството, определяни като фохат), но не му се удало да го убие, тъй като той се увил около трона на Ингра. Това означава, че рожденото място на Ингра, или Ингра-йони (процепът между пинеалната жлеза и хипофизата, който духовният ученик трябва да запълни), притежава способността да въздигне възпроизводителните сили на човека на творческите нива.

Числовата сила на знака Скорпион е 8. Това отбелязва или падение, или подем на седемте принципа в следващото състояние – или в гробницата на материята, или на нивата на свръхкосмическия план. Седемте плана в човека и седемте проводника на човека попадат в осмото ниво, или пораждането в Скорпион. Когато те се въздигнат в Телец, Господ Кришна се спуска в човека като осмото дете³⁷ (осмият план или фонът на вечността, чийто цвят е синьо). “П” е звукът на този знак. Металът на Скорпион е оловото, а неговият цвят – черно. Този цвят символизира тъмнината и прекратяването на съзнанието у обикновения човек (смъртта), и изчезването на низшето съзнание във висшия човек. Той е символът на тъмнината за обикновения човек и на светлината за йогата.

Центърът на слезката основно е местопребиваването на Скорпион. Центърът в основата на гръбначния стълб притежава тайнствена двойна роля – той крие както низшите, така и висшите функции и представлява силите, спящи в човека. В своята най-низша функция той е съединен с дейността на центъра на слезката и слънчевия сплит. С тези два центъра той образува низшия триъгълник. Той управлява и функциите на нервните импулси, и поради това управлява цялата отделителна дейност, включително семеотделянето, получаващо се поради силата на етерната активност, предизвикана от излъчвания животин-

37 Виж Кришна в речника на края на книгата

ския магнетизъм от тялото на противоположния пол. Астралните потоци от слънчевия сплит също подпомагат този процес. Тук е заточена и част от менталното съзнание, за да придобие необходимите емоции и чувства. Този низш триъгълник гържи здраво тялото на желанията, като не му позволява да се изплъзне, а той бимогъл да се разруши само от висшето съзнание. Този триъгълник се нарича “грехът на човека” (*папа-пуруша*). Този механизъм и неговата дейност се управляват от Скорпион. Висшата страна на муладхара принадлежи на следващия знак, Стрелец. В историята за змията и орела³⁸ тя се нарича конската опашка. Там е местонахождението на Кундалини. От тази точка пред Кундалини се открива директен път за движение нагоре. Този път се намира вътре в канала *Брахмарандра* и се нарича *сушумна* (благородната нишка светлина). Когато застава в сиддхасана и седи във “вертикалните ниша” с “уравновесен екватор”, ученикът на йога усеща трептене в долния край на сушумна. Това трептене е вследствие пулсацията на гясната пета, намираща се в контакт с тестисите. Този контакт дава “електрически намек” към брахмарандра. Тогава, ако ученикът затвори очи, контролира своята прана чрез пранаяма и медитира върху центъра в междувещието, неговият ум ще се разположи в горния край на брахмарандра. Това ще предизвика у ученика трептене, слизащо от хипофизата. Този “намек на хипофизата” предизвиква Кундалини да се издигне нагоре, избягвайки опасностите на долните области. Тук е и тайната на факта, че знакът Риби във физическото тяло освен стъпалата, представлява и пинеалната жлеза и хипофизата. Връзката със звездите от Плеядите, разположени в знака Телец (свързан с лицето – центъра за медитация на ученика), завършва целия процес “агни-йога на космическата Кундалини”, или йогата на Космическия Огън. Местобитанието на Кундалини в муладхара се управлява от Стрелец. То се намира между най-голямата звезда от съзвездие Скорпион и “Звездата на Основата” Мула в Стрелец. Поради тази причина муладхара-чакра е разположена както в Скорпион, така и в Стрелец.

9. СТРЕЛЕЦ

Стрелец е деветият знак от зодиака и съответства на деветия дом в хороскопа – домът на посвещенията. Той управлява далечните пътешествия, мечтите, стремежите и осъществяването на планове на човека. Така е за обикновения човек. За ученика по духовния път неговото пътешествие е вечното пътешествие на душата по пътя на въздигането. Неговата мечта е да стане виждаш. Неговите планове са

38 Виж Гаруда в речника на края на книгата

единни с Космическия План. Чрез този знак и деветия дом се излъчват всички благородни черти в човека. Този знак се нарича знакът на правосъдието и под него се раждат изтъкнати съдии. У духовния ученик чрез медитация върху символизма на този знак се пробужда съдията, който е в самия него. С благоговение и крайна скромност навлиза в мистериите на този знак, тъй като е невъзможно да предадем дори хилядна част от неговото великолепие.

За средния човек това е знак на напрежението (символизирано от лъка), но в същото време е и символ и на божествената сила, която под натиска на ограниченията на човека присъства като идеал. Някой ген тези ограничения ще бъдат разрушени с помощта на неговите благородни черти и смислени цели. Стрелите ще поразят целта. Изстрелът не ще бъде неточен, защото стреля съдия.

На нивото на своите чувства, човек е петтичен. Неговият проводник, неговата колесница, се състои от пет състояния на материята и се охранява от петте елемента на тези състояния. В него има пет братя, синове на светлината (*Панду*). Човекът от менталния план се нарича средния човек, или третият от братята. В алегорията на Махабхарата той е наречен *Нара*, (човек в човека), ученикът на *Нараяна* (богът в човека³⁹). Низхождението на човека в деветте знака до Стрелец включително по планетарния път и неговото възхождане по пътя на равногенствието, обхваща в себе си цялата алегория на Махабхарата с нейните 18 книги. Посланието на Господа към ученика е било дадено в 18 книги, а битката на Курукшетра между стотте сина на слепия цар и петте сина на светлината са продължили 18 дни. В нея са участвали 18 ескадрона, но в края на краищата оцелели 10 човека, според гумите на слепия цар. Такава е според Махабхарата мисията на Великия Господ, удваж като Спасител.

Ученикът, вървящ по духовния път, трябва да установи своята цел само като отражение на низшия план. Фиксирайки своя поглед върху отражението на вечно движещата се цел, той трябва да поразии високата цел. Това трябва да бъде сторено с петте стрели (петте сетива), излъчени от петтегълната звезда в неговото сърце. Тогава ще се осъществи духовният брак. Петте братя, които са в него, ще се оженият за една девица, родена от Светлината на Жертвата⁴⁰. Човекът с лъка се разполага в знака Стрелец, а целта – в знака Риби. Това се нарича

39 Виж за това лекцията на Т. Суба Роу “Философията на Бхагавад-гита” – б.пр.

40 Махабхарата

“механизмът на рибите”. Помнете, че тази цел е бъдещият висш мост между пунеалната жлеза и хипофизата. Неговото отражение е под неговите стъпала, или в низшите плановете на човека. Отбележете факта, че Риби съответства на стъпалата на физическия план. Девицата, родена на жертвения олтар, е представена от Дева, противоположния на Риби знак. Дева се възнася на небето от Земята чрез обръщане посоката на въртене на колелото, и се осъществява сватбата. Ученикът идва в съприкосновение с девствената природа, т.е. с божията благодат. Тази сватба изразява висшето посвещение на човека, което е и мисията на девения знак. След тази сватба Господ повелява на човека да построи “обителта на Ингра” и го установява в град *Ингра-прастха*. Отсега нататък неговия живот е божествен живот, а неговия план – планът на Господа. Той живее като последовател на Господа в Неговата мисия. В божествения живот този последовател на Господа е само попечител, но не и владетел на божественото царство. То не му се дава за удоволствие, а за да бъде отговорен за него. Той трябва да сподели цялото бреме със своите събратя, и затова се оттегля в гората⁴¹. Той трябва да предприеме символическо пътешествие, за да осъществи аскеза, и виждайки Господ *Махагева*, да овладее божествените оръжия, възнасяйки се в самата обител на Ингра. Устоявайки на съблазънта към жените, той ще получи от него благословията, оръжието и короната на Ингра, и всичко това само за да се върне към своите братя. Заради тях той трябва да се срещне лице в лице с битката. Такова е мисията на този, който следва духовния път, и тя е скрита във Великата история на посвещението в знака Стрелец.

Има специална раджа-йога практика за родените с асцендент в Стрелец. Тя се нарича *лайя-йога*. Ученикът сяда във вертикална позиция (*сиддхасана*), затваря очи и започва със затворена уста, понижавайки тона на гласа си, да произнася свещеното Слово като продължителен носов звук. Той настройва своя ум към своя глас и се опитва да локализира ментално източника на своя глас. Това издига Кундалини директно до гърловия център. Когато той достигне ниво, при което може да открие този източник, неговата Кундалини се спуска в сърдечния център. Той открива източника някъде съвсем близо до долния край на сърцето. Това място се нарича “белегът на меча върху неговата лява гръд”. В този момент той придобива господство над ума. Той медитира върху тази точка, налагайки оранжев цвят върху светло-зелен фон. Тук той преустановява изричането на глас и започва да произнася свещеното Слово ментално. Това позволява на Кундалини да направи следващата крачка и да се издигне на нивото на сахасрара. На този заключителен

41 Има се предвид оттеглянето в гората на Пандавите – б.пр.

стагий той изрича самия себе си като свещено Слово в сахасрара. Тогава неговият гуру го заменя и му дава в самадхи своето собствено произношение. Работата е завършена – ученикът вече е на свръхкосмическия план. По тази причина съзвездие Ороел, намиращо се в Стрелец, се нарича птицата *Самапати*, която се стрелва към лицето на Слънцето и изгаря. В Рамаяна Самапати е брат на птицата *Джатаю*, която съобщава на Рама къде се намира *Сита*. Глифът на Стрелец също е и опашката на орел, обърнат към Слънцето. Знакът Близнаци е лицето на птицата.

Стрелец е двойствен знак. Той е представен от стрелец с тяло на кон. Този знак управлява стрелбата, ездата и скоковете. Такова е неговото значение за обикновените хора. Връщането на Световния Спасител в края на сегашната епоха ще се случи под формата на стрелец на кон. Така е според пророчествата в Пураните и в книга Откровение.

Стрелец е третият огнен знак в зодиака. Той представлява духовния огън, който низхожда на Земята под формата на кон. Казано е, че на него по кръгов път язди Господ Ингра, водейки след себе си кръговрата на водите (като облаци на възходящия път и дъждове на низходящия). Когато хитрият змей *Такшака* (прорезателят на дупки) открадва светлината на двете обеци от ученика през време на неговото пътешествие към своя гуру, ученикът тръгва подир змея. Той влиза в дупката и отива в света на змейовете. Там той намира две жени, тъчащи черно-бяла материя, а също и шест кумари, въртящи колело с дванадесет спици. След това той среща Ингра, яздещ кон. Той моли Ингра да му помогне да върне светлината на тези обеци. По съвета на Ингра във формата на *Парджаня*⁴², ученикът духва в опашката на коня. От жилите⁴³ му излизват огромни огнени езици, и змейовете са победени. Такшака му връща светлината на обеците. Ученикът сяда на коня и се връща към своя гуру, за да ги подари на неговата жена. На ученика, роден с асцендент в Стрелец, се препоръчва да медитира върху тази алегория, отъждествявайки се с ученика от тази история⁴⁴. Този акт изпълнява ролята на велико свещенодействие. Това символично пътуване съдържа всички тайни ключове към пътя на духовния огън.

Два часа преди изгрев е времето, наречено духовното време на деня. Духовната практика през тези часове дава най-добри резултати. Уче-

42 Облакът, богът на дъжда – б.пр.

43 veins, означава и вени – б.пр.

44 Уданка. Виж речника на края на книгата

никът получава сътрудничеството на девите, които подготвят посъзнателните ниша на спящите души за приемането на слънчевия Логос на разсъмване. Казано е, че в този отрязък от време Седемте Владици на Пламъка, понижали глас, пеят молитви към Бога на Слънцето. В деня на боговете, който е нашата слънчева година, това духовно време се отбелязва от преминаването на Слънцето през Стрелец. Нека истинният ученик на космическата йога използва целия този месец за своето осъзнаване. Единадесетата фаза на Луната преди пълнолунието на съответния слънчев месец, е най-свещеният празник за учениците на един от седемте ашрама. Този ден се нарича Денят на Господ Нараяна. Тези ученици през изтеклия месец живеят на течна гуета, а през целия този ден са в състояние на самадхи. Всички те седят във формата на триъгълник и декламираат химни за духовния огън от гревната книга на пещерните храмове. Всеки триъгълник се състои от 18 ученика, а в центъра на всеки триъгълник седи гуру и произнася священото Слово. В този ритуал има много детайли, но ще ги оставим за по-пълно обяснение в нашата книга за ритуалите.

На всички ниша на този знак управител е Юпитер. За тези, които следват пътя на космическата йога, цвятът на този знак е оранжево, а за тези, които следват ритуалистическия път, има специална емблема от два цвята. Тя се състои от златисто-жълт кръг на млечно-бял фон. За тези, които следват прекия път към лика на Слънцето, вече гадохме цветовете. За изпълняващите ритуалите на Бхагавад-гита също има особена емблема. Това е петолъчната звезда на мъннията. В Бхагавад-гита е скрит подробен зодиакален ключ. Ние отделно ще го разгледаме. Е. П. Блаватска е дала обща представа за този ключ на Уилям К. Джардж, който споменава за него в една много кратка статия в своята книга „Есенни цветя“⁴⁵.

Под влиянието на Стрелец попадат всички сладки плодове, и по-специално сухите. Това е твърде добра храна за ученика от пътя на Космическия Огън. Към този знак принадлежат също и всички бобови храни. Звукът „Ф“ се намира в този знак. Странно е, но може да се забележи, че звуците на трите знака – Везни, Скорпион и Стрелец са все вариации на една съгласна, и всички те са лабиални. Този знак има особена връзка със звуковия принцип, точно както и противоположния Близнаци. Близнаци, като гласни струни, е проводник на звука, а Стрелец – това е душата, работеща чрез този звуков проводник. В сравнение с Близнаци, това е по-дълбокото нишо на звука, и посвещението чрез звук е особеност на Стрелец. Юпитер, управителят на този знак, е познат като

45 William Q. Judge, „Vernal Blooms“

Владиката на *Вак* (*Bakapati*) – мъжкият аналог на Сарасвати. Значението е, че Юпитер изпълнява ролята на гуру, произнасящ Словото, за да бъде повторено от ученика. „От уста на ухо и с понижен глас“ – това е пътят на посвещението в този знак. Древните риши обикновено са преподавали Ведите основно като звуков ключ, за да предадат съдържанието на съответната Веда чрез „впечатление“ директно от нивото на душата към духовното нишо, а не чрез обучение. Докато Меркурий, управителят на Близнаци, управлява експресията на Словото като език, Юпитер управлява предаването на Словото като впечатление. Чрез тази практика гуру се разтваря в *шишия* като священо Слово. За посвещение във Ведите се използва терминът *свадхя* – тази дума означава постигане на себе си. В *Брахма Видия* има петстепенна формула, обясняваща твърде добре петолъчната звезда. Гуру, ученикът, Словото и произнасянето му от тях двамата се наричат части от цялото. Гуру се нарича формиращата форма на Словото, а ученикът – неговата последваща форма. Самото Слово е връзка, а неговото повтаряне установява връзка. Тези четири части са компонентите на пълната експресия на Словото, която е петото. Тази формула съществува:

- 1) в подгреббата на световите (космическия план)
- 2) в разпределянето на светлината (слънчевото нишо)
- 3) в процеса на посвещение
- 4) във феномена на възпроизводството
- 5) в организирането на опитността на душата в духа.

Тези пет позиции се наричат петте подразделения на мъдростта в човека. Птицата на посвещението, по-рано описана в този знак, се нарича птицата *титтири*, предаваща ритуалистическата мъдрост на Ведите (*Яджурведа*) във вид на издавания от нея звук, и този подход към Яджурведа се нарича *Тайттирия*. Това петтично деление се нарича също пет-сричовата метрика във Ведите, която е пътя на тази птица. За произхода на школата Тайттирия съществуват множество неудачни мнения, но самите посветени от тази школа напълно познават всички значения чрез езотерическото изучаване на Тайттирия Упанишада. Но какъвто и да е подходът, този знак управлява посвещението във висше нишо посредством звук.

В този знак е скрит пътят на възхождението, което е възможно дори по пътя на планетите. Преходът от Стрелец към Овен през Козирог, Водолей и Риби дава на ученика същия резултат, както и преминаването по обратния път. Във физическото тяло този знак управлява частта от центъра в основата на гръбначния стълб до края на бедрата, но

също така той управлява и пътя брахмарандра, отправна точка за който се явява муладхара-чакра. По такъв начин неговата физическа посока е надолу, а духовната – нагоре. Този знак изпълнява двойна функция, и поради това муладхара има двойствена природа. Първите тринадесет градуси от този знак образуват разклонение на два пътя. Тази част се нарича лунното съзвездие Мула. Четирите знака, започвайки от Стрелец, са разположени вътре в брахмарандра. Те образуват четирите висши съответствия на противоположните знаци и съдържат тези сили, които могат да издигнат функциите на тези противоположни знаци от обектните на субектните нива. Силите на тези четири знака в брахмарандра се развиват от Кундалини посредством звуковия аспект на Словото. Замяната на чакрите с лотоси става автоматично.

Символът на обърнатото дърво във Ведите, Упанишадите и петнадесетата глава от Бхагавад-гита крие още една тайна. Това дърво се нарича *ашваттха* (*Ficus religiosa*). С помощта на това дърво йога от ритуалистическия път, роден под този знак, предизвиква трансмутация на човека върху коня чрез обръщане на колелото, и тогава символът на този знак се променя на човек с глава на кон. Това божество с глава на кон се нарича *Господ Хаягрива*. Както се казва в книгата за тантрическите ритуали: “Сегни под дървото *Ficus religiosa*, яж листата му. Медитирай върху Господ Хаягрива с помощта на неговите мантри. Пий мляко. И ти ще станеш господар на всички ключове между звука и ума. Ти ще станеш майстор на всички науки и творчески изкуства. Ти ще владееш всички езици (човешки, животински, растителни и минерални). Ти ще можеш да отсечеш клоните (следствията) и корените (причините) за кармата с брадвата на непривързаността. ... Размести звуците от мантрата на великия лебед и ще получиш мантрата на *Хаягрива*”. Мантрата на лебеда е “Хам-Со”. Взимайки заедно “Х” и “Со”, ще получиш “ХСОУМ”. Това е и мантрата на Господ Хаягрива, върху която следва да се медитира, представяйки си млечно-бял цвят.

Името “*ашваттха*” означава местопребиваването на коня. В целия ведически символизъм конят е символ на огъня. Червеният кон е символ на слънчевия огън, а белият – на духовния огън в човека. Жертвоприношението на кон (*ашвамедха*) е най-великият ритуал, посветен на бога на годината и се провежда от царете, за да увеличат великолепието на своята власт. (Пълното описание на ритуала на коня ще бъде дадено в нашата книга за ритуалите). Дървото *ашваттха* на Господ Кришна е дървото бодхи на Господ Буда. Буда е постигнал окончателно осъзнаване, седейки под това дърво.

Лъкът и стрелата имат и друга символика, важна за духовния ученик. Натискът на стрелата върху средата на тетивата се разполага в сърдечния център. Тя се натяга до предел чак до муладхара-чакра чрез проследяване източника на Словото в медитацията. Самият лък се идентифицира с надвеждната дъга. Чрез центъра между веждите Словото като самоекспресия се освобождава от муладхара през брахмарандра до центъра в главата. Чакрата в главата се поражда и се появява лотосът в главата с хилядите листенца. Системата от лък и стрела се нарича *пранава*. Казано е, че този лък е бил даден на *Нара* от Владиката на Огъня заедно със свещената колесница (т.е. гушата като обител на човека). Тази алегория може да бъде намерена в Махабхарата и Упанишадите.

Стрелец е известен също така и като месторождението на Седемте Съдии, дошли на Земята да установят Закона. По тази причина този знак е свързан със съзвездието Голяма Мечка. Когато свързването е осъществено, седемте слоя на съзнанието на човека преминават трансформация и тогава той е готов да получи десетте заповеди чрез десетте знака. Тогава на планината (Козирог) се явява богът на Слънцето във вид на горящ храст със своето име “*Аз съм това, което съм*”. Човекът, достигнал този стадий, се нарича Законодател. Той отново се спуска при своите събратя, за да ги поведе във великия поход от робството към обетованата Земя. Затова той няма отношение към обратното въртене на колелото. Самият му планетарен път е в посока нагоре (зимното слънцестоене). Ако той не слезе, за да води своите събратя, а търси лично спасение, той отново изпада в голямата опасност на Скорпиона, но този път опасността е значително по-голяма.

Духовната сила на знака Стрелец позволява на най-великите гуру да запазят своето ниво, водейки събратята си, и по такъв начин да се предпазят от собствено падение. Това е обща черта между Лъв и Стрелец. Спомнете си, че ученикът от Лъв не може да получи ръководството на гясната си ръка от своя гуру, ако не протегне своята собствена за помощ на други свои събратя да се въздигнат⁴⁶. Тук има един интересен практически окултен момент: пшеницата, храната на учениците от Лъв, е подходяща и за учениците от Стрелец, а плодовете на знака Стрелец също много ефективно подхранват учениците от

46 Срв. “Нека тогава той, образно казано, положи ръката си в ръката на своя Отец Небесен, а другата да протегне за благословия към света на хората, защото само онези ръце, които са оставили всичко в трите свята са свободни да дадат истинско благословение на борещото се човечество.” – Алис А. Бейли, “Трактат за Бялата Магия”, стр. 265 – б.пр.

Лъв, подпомагайки тяхната духовност. И не само това. Тези два знака са взаимозаменяеми в своя духовен дълг. Учителите на различните йерархии и *кулапати*⁴⁷ на различни ашрами, работещи чрез тези знаци, могат в случай на необходимост много лесно да си предават едни на други своите задължения. Дори и в днешно време има подобен обмен на ангажименти между двамата гуру, започнал през 1914 година. В средната точка между Лъв и Стрелец се намира Везни, образуващ секстилен аспект към всеки от тях. Седемте Съдии, низхождащи чрез Стрелец във вид на седемте съзнания у човека, за да установят Закона, във Везни постигат равновесие и раздават правосъдие. Човек се спасява спазвайки Закона чрез правосъдието, дадено в Лъв. Словото на Закона се изразява чрез Близнаци. Приложението на този ключ засега се оставя на интуицията на изучаващия.

Числото 3 е числото на Стрелец. Третият ред от седемте *локи* е построен с духовния огън. Юпитер, управителят на този знак, е владицата на произнасянето на Словото, съединяващо гуру и ученика в едно. Това Слово се изрича с три тона – нисък, висок и нормален, както и мантрите от Ведите.

Металът на Стрелец е калай, тъй като този метал се управлява от Юпитер. Калаят се нарича “звукът на металите”. Той се сплавя, топи и съчетава с всички добри метали, точно както гуру прави същото с душите на всички ученици.

10. КОЗИРОГ

Това е четвъртият кардинален знак от зодиака и третият от земната триада. Той отбелязва завръщането на топлите лъчи на Слънцето, избавящо съществата на Земята от съня и студа на нощта. Това се случва всеки ден при изгрева, както и във Великата Година и дори в сравнително по-големите цикли. Всички цикли отбелязват новото завръщане на Спасителя, и поради тази причина този знак се нарича “печатът на Бога върху лицето на човека”. Той също така се слави като изпълнител на пророчествата, раждането на детето, синът на Девата.

Действието на изгрева винаги е било загадка. Не е било обяснено дори от всички риши, взети заедно. Много са химните от Ригведа, ко-

ито са посветени на интуитивното описание на изгрева с всички негови тайни ключове – звукови и символически. Действието на изгрева върху земните същества не е така просто, както изглежда всеки ден. Тайната на пробуждането не може напълно да се разбере от обектното /предметното/ съзнание. Слънчевите лъчи съдържат духовна активност, изливаща се върху земните същества през първите два часа след изгрева. Месецът на Козирог в годината съответства на този часов интервал. В този знак духът среща човека посредством душата. Действието на този знак символизира в човека онзи най-висш принцип, който е отвъд творението.

Човекът е двойствено същество, в което съжителстват два типа същества, подхождащи по два различни пътя на еволюцията. Петата група небесни същества в Пураните образува тайната на знака Козирог. Великият безличен Дух (*Параматма*) образува основата на духовния принцип, *атма*, и в това е началото на творението. Атма низхожда в група божествени принципи, които са двойствени по своята природа. Те се наричат единици дух-душа (*атма-бугхи*). От тях се спуска следващата група във вид на небесни същества дух-душа-интелект (*атма-бугхи-манас*). Тези същества живеят само като принципи, под формата на последващото творение, което се съдържа в тях във вид на спомени. От този източник се спуска в съществуване и груп разред същества, но той се отклонява в противоположна посока, за да завърши кръга и да подготви форми за живите същества. И тогава първата група влиза в тях. Едва след това съществуването на човека става завършено. Козирог съдържа силите на тази пета група небесни същества, които са двойствени по своята природа. Той съдържа и духовния, и физическия аспекти на Вселената: двата полюса *махата* (вселенският разум) и двойствената природа на човека – духовната и физическата. Лъчите на утринното слънце съдържат тази двойствена природа и всеки ден изпращат тези небесни същества, за да ни пробудят.

Четири знака от Стрелец до Риби съдържат в себе си тази двойствена природа от двойствената природа на човека. Поради тази причина тези знаци имат двойствено приложение. От Овен до Скорпион се извършва вътреутробната постройка на физическото тяло. От Стрелец до Риби имаме двойно строителство. Някои от принципите на тези двойствени знаци се спускат, за да построят бедрата, колената и глезените, а някои се обръщат навътре, в сушумна, служейки на висшите съответствия на четирите знака от Близнаци до Дева. Тези знаци се разполагат по протежение на гръбначния стълб от гръловия център до слънчевия сплит, но само в качеството им на експресия и активност

47 Кулапати – глава на семейство, тук – глава на ашрам, поел отговорност за множество ученици – б.пр.

на чакрите. На нивото на лотосите четирите знака от Стрелец до Риби са локализирани вътре, а не по протежение на гръбначния стълб, служейки в същото време и като съответствия на голните крайници. Поради тази причина тяхната природа е двойствена и тя намира своя израз в Козирог, който се проявява като висшата активност на лотоса между гърловия и сърдечния центровете. Много школи по йога не признават съществуването на този лотос. Той е наречен местообитанието на *Нараяна* (висшият дух над творението). Владиката на чакрата на сърдечния център е твърде различен от владиката на лотоса в сърцето. Владиката на чакрата се нарича Васудева (дванадесет-сричковото име на Бога, който жертва себе си, за да пребивава вътре в колелото), докато владиката на лотоса се нарича Нараяна (пътят на водите, или Господът, живеещ около и вътре в колелото, който също е и дейността на колелото). За съжаление тази разлика не се прави от много ученици по духовния път, и в резултат се губят главните ключове към мантрите на Ведите, а също и към Бхагавад- и Вишну Пураните. Шанкарачария и Рамануджачария разясняват обосновано тези неща. Козирог е седалището на Господа в лотоса. Духовният ученик, роден под този знак, върви по пътя на директната йога, медитирайки върху символа близо до своето сърце. Този лотос трябва да бъде млечно-бял на цвят, а седящият в него Нараяна – в синьо. Описанието на Нараяна и Васудева е същото, както и описанието на Вишну в Бхагавад Пурана. Нараяна в човека е наречен “духовният микрокосмос” от Учителите, дали тази формула чрез Е. П. Блаватска.

Знакът Козирог е наречен “планината”. Това е тази планина Синай, която отбелязва възхода на Моисей към опита на Горещия Храст в “*Аз съм това, което съм*” и обратното низхождението към Земята, за да поведе своите събратя във Великия поход. Формулата на Горещия Храст в човека се изразява чрез името от пет гуми, означаващи “одеждите, великите одежди на моята сила”, както се дадени от Учителя Иисус. Синовете божии, които носят тези одежди, знаят Закона и съдния ден. Звездата “Кетус”, намираща се в това съзвездие, се нарича Законодателя на последния ден. Всички, погребани в гроба на материята, се призовават на съд чрез смърт. Поради тази причина Козирог се нарича вратата на смъртта, тъй както Рак, противоположният знак, се нарича вратата на живота. Душите умират в земния живот чрез Рак (нализайки в цикъл на раждане и губейки себе си в гроба на материята), и очакват призива за съдния ден в Козирог. В това се съдържа дълбок символизъм.

Петте гуми за одеждите обозначават вътрешния човек (гушата),

който е грехата на духовния микрокосмос. Тази господня одежда сияе като петоъгълна звезда през дверите на неговите пет сетива. На санскрит този знак се нарича *Макара*, което означава “ръката с петте изпънати пръсти” (виж статията на Т. Субба Роу “Дванадесетте знака на зодиака”). Тези одежди идват от дълбините на човека като петолъчна звезда, и когато ученикът напълно ги облече, постепенно го покриват като правилен петоъгълник. В това е скрит смисъл на скъпоценния камък върху гърдите на първосвещеника.

Думата “макара” погрешно се разбира като крокодил. В действителност тя означава бял дракон. Когато човек стои изправен с ръце изпънати встрани, а краката в позиция “петте нормални стъпки” (образувайки прав ъгъл между краката), се очертават контурите на този дракон. Изпънатите ръце, разтворените крака и главата не са нищо друго, освен петоъгълна звезда. Именно в тази поза ученикът в абсолютно мълчание получава одеждите на духовния микрокосмос. Звукът не е ключ към този процес или този знак. Звукът на този знак е “АМ”, субективизиращият звук, който скрива свещеното Слово в лотоса на сърцето и го гържи там в тайна в качеството му на “акт за вяност” по отношение на своите събратя. Забележете, че това е двойствен звук, но гори и той не се изрича. Той се произнася само като себеизраз на ученика, като акт на вяност по отношение на неговите събратя. Той се произнася чрез действието на звездата, т.е., чрез поведението на ученика спрямо неговите събратя и като експресия посредством дейността на петте сетива. Тази фигура може да се види върху саркофазите на египетските мумии. Това означава, че човек може да постигне това Слово само преминавайки през смърт. Той трябва да бъде разпнат, за да стане избавител на другите души. Само когато човек изостави своята цел в живота и приеме мисията за саможертва към своите събратя, тогава това Слово може да се предаде. “Девите, излезли от Пуруша, го привързват към жертвения жезъл подобно жертвено животинно. Тук той е жертва, и те го предлагат на листата на свещената трева (слънчевите лъчи при изгрев)” – се казва в една древна книга, където се описва ритуала “човешко жертвоприношение” (*нарамегха*⁴⁸). Този ритуал се осъществява чрез знака Козирог. Ето защо той се нарича “знакът на смъртта”. За ученика, роден с асцендент в Козирог, човешката саможертва на ведическите риши или разпятието на християните е най-ефективното свещенодействие за придобиване на споменатите одежди.

Макара, или т.нар. бял дракон, е митично животинно с глава на козел

48 Виж в Речника.

и тяло на крокодил. Това е най-древната представа за дракона. Това мистическо животно е наречено проводника на Варуна, владиката на скритите сили на пространството в неговия най-ранен символизъм. Неговите лъчи достигат Земята посредством Уран. В сравнително по-късния символизъм Варуна се описва като владика на скритите сили на етера (етерните води, или водите на живота). Казано е, че той пътешества по повърхността на водата, прокарвайки път с тризбеца си, който гържи в ръка. Дейността на това ниво идва на Земята чрез лъчите на Нептун. По тази причина знакът Козирог има двояка сила – и на Уран, и на Нептун. На Водолей принадлежи само дейността на Уран, а на Риби – само дейността на Нептун.

Раждането на Вселената е само трепет по повърхността на Абсолюта, който е отвъд всякакви атрибути (*ниргуна*). Този първи трепет се нарича “воля за творене”. От това ниво, където Абсолюта се изразява като творец, това трептене започва като “аз творя”, но от нивото, което е над твореца, трепетът е “той повелява”, според езика на Ведите. След дълга поредица верижни събития, то се манифестира като нептуновата сила на Макара. На този стадий то се нарича *кама*, (желание за творене). В своята пълнота то се изразява чрез великата риба-бог *Матся-аватар*, който обновява мъдростта, както и своята форма. Този аспект се намира в знака Риби. Вайвасвата Ману, съвършеният човек, се намира във Водолей. Нептуновата сила на Макара влиза в съда на Ману като малка рибка. Той я отглежда докато порасне и отплува в океана (водите на живота), помагайки на деветте Праджапати да пресекат потопа, теглейки тяхната лодка. В символизма на Пураните Мара, синът на Нараяна, възглавява волята за творене (у средния човек той стои над волята за възпроизводство и сексуалното желание). Той има пет стрели (петте лъча на звездата у агента и петте чувства у обикновения човек). Нека ученикът размисли над значението на знамето на Мара. На един стадий то е Макара, а на по-късен – *риба*. Мара получил знамето на Макара от дъгата около главата на Майката на Света, а също и знамето на рибата от нейните очи (поглед, или благодат). Петте стрели получил от ръцете на Майката на Света. Следователно всички тези принципи съществуват на един много висок план заедно с Майката на Света, описана в главата за знака Дева. Мара придобива тези дарове на третия и четвъртия стадий на произнасяне на Словото. Нептуновата активност на Козирог и Риби се съединява с Венерината дейност на Телец чрез тригонал и секстилен аспекти. Медитирайте върху факта, че Мара е син на Господ Вишну от Лакшми и обитава неговото сърце. Мара е волята да твориш, а действието на Телец е експресията на красотата чрез формата.

Тъй като Козирог и Рак представляват изгрева и залеза на световите, затова те съединяват изтока и запада на годината. Тази хоризонталната линия е наречена “белегът за горното ниво на водата /high watermark/”. Изричането на свещеното Слово и нарушаването тайната на творенето в обектността водят до “великото наказание” – изгарянето на телата и разпиляването на пепелта над водата. Това означава, че в този знак човек се издига над нивото на водата. Главата на козела представлява сухоземно, а тялото на крокодила – водно животно. В значително по-големите цикли този стадий от еволюцията, на който животинското царство излиза на сушата, се случва точно в периода на Козирог. Това също така отбелязва въздигането на човека от нивото на душата до нивото на духа.

Козирог е проводникът на Варуна, а Рак – неговата обител. Варуна е бащата на *Бхругу*, посветен от седма степен. Драмата на диалога между бащата и сина съдържа пет пътешествия и пет разговора⁴⁹. Всеки път Варуна отговаря: “чрез покаянието познай Брахман – причината за твоя въпрос”. На всяка крачка се случва осъзнаване, а на петата крачка – великото осъзнаване на необусловеното. Тази грама всъщност е разговор между душата и антахкарана и е едно от главните посвещения в Козирог, а негова емблема е ръка с протегнати пръсти. Протегнатата ръка на бащата се нарича *абхая мугра*, или знакът на безстрашието. Истинният ученик, роден в Козирог, извършвайки ритуал може да получи свещената ценност на тази мугра. Той я получава чрез Уран под влиянието на Варуна. Повече обяснения ще бъдат дадени в книгата за ритуалите.

Този знак отбелязва изгревът на боговете и затова е наречен Портал към Входа на храма на висшето посвещение. Шестте знака от Козирог до Рак образуват дъга, насочена на север. Тя се нарича *Макара Тхорана* (дъгата на Козирог, или Божествената дъга, докато долната се нарича Царската дъга). Преминавайки през смъртта и навлизайки в новия живот, кандигатът за посвещение слиза на дъното на Земята в търсене на скрити съкровища. Бидейки допуснат до вратата на висшите посвещения в Козирог, той се изкачва по божествената дъга. Символите на всички богове и богини в хиндуистките храмове са украсени с божествената дъга около техните глави. Тази божествена глава, също както нимбът около главите на светците, е всъщност *духът* на човека. На заключителните стадии тази дъга съединява човека и Бога. Човекът я преминава и се оказва в светая светих като един с Бога, макар и не като Бог. На върха на тази дъга виси меч (пролет-

49 Виж Тайптирия Упанишада, кн. ?????

ното равенство). С този меч главата на кандигата се принася в жертва и така кандигатът става съкпоценността на огърлицата в сърцето на Бога. Йерофантът на висшите ритуали познава пълния смисъл на този символизъм. Ритуалът на жертвата *Дакша*, при който главата на жертвата се отрязва и се заменя с глава на овен, е най-висшият и последен от ритуалите от определен ред. След него всички богове и риши се събират около Владиката на Ритуала и го славят като “Господът под сянката на Великото Баняново Дърво”. Той им разкрива Словото в мълчание. На този стадий Господът се нарича *Дакшина-мурти* (екзотерически – владиката на толерантността, а езотерически – владиката, обърнат на юг). Зенитът има духовна връзка с юга (където се намира северният магнитен полюс на Земята), а есенното равенство, местообитанието на владиката, обърнат на юг, – е зенитът на боговете. Девата, стояща над “висшите дванадесет”, или Космическия Зенит, изпълнява своите задължения, изпращайки девата на Деня да извърши промяната от труд към почивка и от почивка към труд. Той седи на юг. Кандигатът, който започва своето търсене на светлината от запад, получава дължимото от своята дева от юг, докато приближава изтока.

Сатурн, владиката на смъртта, управлява този знак за светските същества. Двете студени планети, Сатурн и Луна, са израз на едно и също, но в различни времеви мащаби. Луната преминава един знак за гва и половина дни, а Сатурн – за две и половина години. Луната управлява физическото раждане, или духовната смърт. Сатурн управлява физическата смърт, или духовното раждане. Тези две планети са управители на двете слънцестоения в Рак и Козирог. За онези, които следват пътя на планетите, Сатурн е управителят на Козирог, а за тези, които живеят в антахкарана, управител е Уран, който им открива последните три посвещения. Нептун управлява тези, които се намират на груповото ниво на душата, и ги отвежда до третото, четвъртото и петото посвещение, но по пътя на богопочитанието /бхакти/. Начело на този път стоят Вяса, Нарада и Санат Кумара. За тези, които получават одеждите си чрез обръщане посоката на колелото и по своя воля влизат в Скорпион и се жертват за избавление на събратията си от страданието, управител е Марс. Затова Марс в Козирог е в своята екзалтация. Това обличане на одеждите се извършва от тази велика йерархия, чийто ашрам е на планетата Марс. Поради много тайни причини североизточният ъгъл се разполага в Скорпион (Везни, надирът, е северът. Козирог е изтокът на боговете. Затова Скорпион е разположен на североизток).

Цветът на Козирог е индиго за тези, които следват пътя на Нептун, сиво – за тези, които следват пътя на Уран, а за тези, които получават одеяние – бледо-жълто – цветът на изгряващата Луна.

Нумерологичната сила на този знак е 10. Забележете, че това е първото двузачно число и ритуалистите го наричат “колелото на Фортуна”. То съдържа алфата и омегата на Откровението. Това число отбелязва завръщането на Спасителя. “Той е застанал на десетте цифри”⁵⁰ – се казва в една мъдра книга.

Металът, свързан с този знак, е уран. Неговото духовно приложение все още не е дадено от Учителите на мъдростта дори и на учениците от последните посвещения. Учителят С.VV., чиято мисия се отнася към следващия знак Водолей, е имал искра от този метал, еманираща от неговия сърдечен лотос. Той освободил нейната активност на космическия план на тази Земя, стимулирайки по такъв начин планетните принципи на своите ученици. Той свързал дейността на космическата Кундалини с Кундалини на своите последователи. Така постигнал две цели: създал възможност за ускорен духовен ръст на човека без всякакви нарушаване на природните закони, и установил духовен канал, призовавайки принципа на космическата прана в помощ на нейните провонници.

Растението, свързано с този знак е *Hydrocotyle asiatica* (тревата на Брахма) с неговите магически въздействия върху менталните сили на човека.

Главната функция на северното слънцестоеие е повдигането на планетарния ангел на тази планета от материята в духа. В символизма на Пураните това явление, което обхваща една калпа (71 махаюги) се нарича въплъщението на Господа във Великия Глиган (Вараха). Затова в Козирог медитират върху Вараха-аватар. Откровението на формулата на Глигана е най-висшето ниво на мъдростта в човека. Алегорията разказва, че Буда умрял от задавяне със свинска кост, и величествената концепция, скрита зад този символ, никога не може да бъде разбрана от непосветените будисти. Знакът Козирог, чийто глиф образува “печата на Бога върху лицето на човека”, е изпълнен с най-висшите тайни на посвещението.

⁵⁰ digits означава и пръсти. Намек за разпятието на Спасителя, провесен върху кръста на своите пръсти – б.пр.

11. ВОДОЛЕЙ

Водолей, най-свещеният знак от зодиака, е четвъртият фиксиран и третият въздушен знак. Той изразява установяването на човека на четвъртия план и в третото състояние на въздуха – духовният въздух. Четвъртият стадий на установяването е локализацията на човека в *пара* състоянието на *вак*. Това е самият изричащ, в когото вак съществува като него самия. *“В началото бе Словото”* е състояние, което предшества *“И Словото стана Бог”*. Затова в пара състоянието на вак няма разлика между Словото и Бога. За Словото не е имало никакъв Бог, а за Бога – никакво Слово. Това състояние може да се опише само като отрицание на всички останали неща, защото то няма място в езика. Дори Ведите го описват като “не е било битие, но не е било и не-битие, то е било основата и на двете”. Дори великият Шанкарачария го е нарекъл “не-две” (*адвайта*). Господ Кришна го споменава като “това, което *“е”*, *“не е”*, и основата на тях двете”. Затова той го определя като “отвъд *“това”* и мислимо само като *“това, което”*. Знакът Водолей представлява това състояние, ако изобщо можем да го наречем състояние. В него потенциално се съдържат две сили – това са *“е”* и *“не е”*. Във вид на две великолепни сили, те низхождат от свръхкосмическия план. Те са “измерващия” и “разбиращия” (Митра и Варуна). Те двамата замислят великия обитател на свръхкосмическия план – Васишха, и на космическия – Агастя. Тези двама риши оглавяват духовните обитатели на съответните плановете. Те са над духовното ниво. “Най-висшата група от йерархията на творението се състои от така наречените божествени пламъци, и за тях също така говорят като за огнения лъв и лъвът на живота. ... Те са безформени Огнени Дихания...” – казва за обитателите на тези плановете Е.П.Блаватска. Това може в някаква степен да бъде разбрано, ако си спомним, че Лъв е знакът, противоположен на Водолей. Водолей представлява по-тънките нива на Лъв, разположени в сушумна, докато Лъв, петият знак от зодиака, е знакът на децата. Нищо повече не може да се опише.

Митра и Варуна на свръхкосмическия план се спускат като крилати коне-близнаци (това са *Ашвините* – двете взаимодопълващи се части на Божественото Дихание и божествени лечители). От Божественото Дихание те образуват неизмерими експресии на времето и пространството, но самите те образуват особени измерения на творението на космическия план. Затова Махабхарата ги определя като *“вимана”* (неизмерими измерения). Те също така се наричат *“насата”* (“не-истински”

същества, доколкото са отвъд пределите на реалното и нереалното⁵¹). На слънчевия план те низхождат като две крилати птици, които заедно образуват една (*супарна*). Егната от тях се спуска на планетарния план и се радва, вкусвайки плода на гървото. Другата стои на слънчевия план и се радва, взирайки се в блаженството. В глифа на този знак те са много близо и успоредни една на друга – като две искри на мълния. Те също така символизират принципите на светлината и звука преди тяхната диференциация, разбирани на слънчевия план. На планетарно ниво, когато ги разглеждаме чрез глифа на Везни, те са диференцирани. Звукът създава пространството, а светлината – времето като слънчеви и лунни принципи вътре в космическия план. В тази си функция Митра и Варуна стоят като две вертикални колони, и това може да се разбере с помощта на глифа на Близнаци. Такова е взаимоотношението между знаците от въздушната триада, която се явява първата емация на зодиакалните принципи. Тези три знака са най-старите сред знаците според реда на тяхното образуване около планетарното тяло, намиращо се в проявление. Първото движение е принципът на Водолей. Първото излизане навън става чрез принципа на Близнаци. Първата манифестация – чрез принципа на Везни.

Положението на Водолей като единадесети знак указва, че той има отношение към делата на единадесети дом. Осъществяване на идеалите е ключовата нота на този знак и на този дом. Идеалът на човечеството като цяло е целта на Йерархията. В продължение на векове той се осъществява в сърдечния лотос на Световния Учител на тази Земя.

Преминването на равноденствието през Водолей се нарича Епохата на Водолея в по-малките цикли. Това прави човека “радиоактивен”. Овластяването на пространството и времето без преместване ще стане достижение на човека през тази епоха. Еволюцията на човека на всички плановете ще се ускори значително. Йерархиите ще се екстернализират. Ученичеството и посвещенията ще се провеждат масово чрез групови контакти. Религиите, съществуващи като неизбежни ограничения в умовете на хората, ще се разпилеят на парчета, с които ще бъде послан “единния път”. Концепциите за расите, нациите и правителствата ще претърпят големи сътресения, давайки път на единното Царство Божие, а човек ще заживее като гражданин на света. Смесването на расите е необходимо, за да се сплавят всички планетарни принципи в единно съвършенство. Ще се появи нова раса, включваща всички смесени принципи, и тази раса се подготвя на групово ниво под

51 Насатя, или по-точно, на-асатя – неистинен и нереален – б.пр.

влиянието на Лъв. Ваивасвата Ману, небесният прототип на съвършения човек, ще поеме ролята на водач на новата раса, а Майтрея ще работи като Световен Учител. Тази работа те провеждат с помощта на своите главни ученици. Самите те действат като сили, свързващи хората от новата раса с обитателите на космическия план. Седемте звезди на Голяма Мечка, Плеядите, Сириус, Кастор, Полукс и звездите на съдиите са свързани с новата раса посредством ришите *Агастя* и *Васишха*. Нарада ще се появи като звезда и ще помага на Санат Кумара да води учениците по пътя на богопочитанието */бхакти/*. Много други подробности от тази епоха са детайлно разработени в завоалираните алегии на Пураните и зашифрованите пасажии от Ведите. Знакът, управляващ Индия, ще се промени от Козирог на Водолей, и това ще се случи чрез опита на голямата болка, лишенията и изпитанията, характерни за кали-юга. Нравствеността на народа на Индия ще се понижи до най-низше ниво (както е и предсказано в Пураните), и това ще трае до тогава, докато не се смени знакът. Груб материализъм, неверие, беззаконие, хаос, революции и кръвопролития – такива са характеристиките на Индия в епохата кали, преди да се смени знакът. Идването на новата раса под управлението на Ману ще бъде отбелязано с духовния брак между Индия и Франция. (Забележете, че управляващият знак на Франция е Лъв).

Някои астролози твърдят, че настоящия период е разположен едва в първата четвърт на кали-юга. Те се основават на факта, че кали-юга е с продължителност 432 000 години, а тя започва след войната Маха-бхарата. Но тук има неразбиране. Продължителността на югите, дадена в Пураните, съвсем не е погрешна, но главната тайна лежи в броя на нулите в тези числа. Те се основават на някои скрити истини за астронимическите явления и съответните следствия като астрологически влияния. Целта и начина на приложение на всяко конкретно ниво на разбиране определя количеството нули. Значението на 432 000 години, дадено в Пураните за кали-юга, указва цикъл, свързан с географските и геологическите явления на Земята, а не с расите и народите на човечеството. Всички изчисления се основават на това, че в големите цикли се съдържат цикли с по-малка продължителност. Най-малкият е 432 години, следващият – десет пъти по-голям и т.н. Всеки от тези субпериоди, или цикли, е приложим относно расите, подрасите, народите, семействата, а също и индивидуалностите към техните цикли на превъплъщение. Засега е достатъчно да се разкрие, че числото 432 с една нула дава края на субпериода. Тази дата дава новото откриване на духовните школи на тази Земя. Учителите от различните нива отново ще открият своите ашрами и ще започнат работа. Ако към горното

число прибавим една десета от самото него като куспиден период, ще получим края на субцикъла кали-юга. Този период е забележителен с великите реформи и идването на Световния Учител. Краят на епохата на Риби и началото на епохата на Водолея ще се окажат още в следващия субцикъл. Това дава възможност за идването на новата човешка раса.

Уран неизменно е управителя на този знак. В настоящата епоха той дава рязко разширение на различните представи на човека. Разширява се кръгзорът на всяка мисловна система. Човек придобива господство над физическия план и навлиза в тайните на космоса. И на учените, и на духовно-стремящите се ще се разкрие висшето предназначение на звука и светлината. В човека ще се стимулира духовното ядро и духовната еволюция ще се ускори. Въздигането на материята в духа се символизира от изпаряването на водата и образуването на облаци в небето. Това се нарича *“уттараяна”*, или пътят на водите нагоре, и се управлява от Водолей. Агастя на космическия план е Господът, който изпива океаните, за да убие демоните на низшите области. Водите на Скорпион, третият фиксиран знак, се издигат и очистват от Водолей. Ученикът, принадлежащ към Водолей, може лесно да придобие контрол над своите полови импулси, а след това да пребивава в лотоса вътре в сушумна, разположен между сърцето и гърловия център. Той може да придобие господство над петте състояния на материята отвътре и отвън. Медитацията върху Абсолюта без всякакъв цвят, число и образ, е част от неговия път. Докато неговият съзнателен ум спи, той може да научава неща и да получава инструкции, посвещения и обучение чрез групови контакти. Той може да живее в състояние на самадхи, бидейки активен на всички обектни нива, включително да изпълнява дълга си по отношение на своите събратя. *“Съзнателно съществуване на всички нива едновременно”* – това е за него определението за юга. Изпълняването на домашните и обществените задължения няма нужда да бъде прекъсвано, за да върви той по своя път. Само мисълта за гуру чрез звуковия призив ще създава връзка на групово ниво и ще провежда работата на юга до съвършенство.

У Водолей има числова сила, неизвестна на болшинството от човечеството. Тя съществува във времето и пространството в спящо състояние, бидейки отвъд пределите на разбирането на ума. Тя се намира между числовите сили на 9 и 1. погрешно е да се счита за нула. Популярната представа за нея като за нула придава негативно отношение към това число. Точното познание за това число прави човека съзидател и разрушител на атоми. Това означава, че човек може да създава от пространството всякакво просто или сложно вещество, а

също и да го разрушава. Тази числова сила запълва празнотата между атомите на пространството. Атомите на всички планове са съединени с пространството, а пространството – с Космическия Ум чрез силата на същото това число, даващо числовата сила на знака Водолей. Това число е наречено от ведическите риши *пурнам* (изпълване). “Тази нула е пурнам, тази единица е пурнам. То извлича себе си от себе си, и все пак остава себе си” – такъв е възможният превод на описанието на това число. “Положителната пълнота не е отрицателната пустота /stillness/” – казва великият риши. Медитацията върху тази разлика може, макар и много рядко, да разкрие това число на агента от много високо ниво. Аритметиката на пространство-времевите изчисления в десетична система с всички известни числа е също тъй безкрайна, както и мирозданието. Причината е в действието на силата на това число, което агентите са представили и описали като пурнам. Кумбха, символът на този знак, представляващ частично отворена сфера, е многозначителен.

Цвятът на този знак е оттенък между тъмно-синьо и виолетово, но обикновеното око го вижда като безцветно. Само менталното чувство за цвят, когато е тренирано от гуру, може да улови този цвят.

В човешкия ум има такъв план на съзнанието, на който цветът и звукът са единни. Този план намира своята експресия чрез Водолей, и във Ведите се нарича планът на *гандхарвите*. Във ведическите химни се споменава *Вена*, музикантът, обхващащ целия космос от 7^и слънчеви системи и весело пеещ “песента на света”. Той също така е управител на този знак за групите агенти, опитващи се да установят връзка между нашата пространствена сфера и други подобни. Цялостната активност на слънчевите системи на всички планове е определена от дейността на този свръхкосмически ангел. Поради упадъка на науките в средните векове, Аполон погрешно е отъждествяван с бога на Слънцето, но той не е никой друг, освен Вена от Ведите. Благодарение на неговото влияние, принципите на звука и принципите на светлината на космическия, слънчевия и планетарния планове се изразяват в идентични скали. Установявайки връзка с работата на този ангел /дева/, е възможно да се оформи материалното съществуване на Вселената. Агентите от това ниво образуват група деви, които оглавяват еволюцията на всички планове, а доколкото това ниво е недостижимо за агентите на черната магия, цялата Вселена неизбежно и постоянно се придвижва към по-добро. Това става в съответствие със *Санкалпата* на Всевишния Господ на Световите. На плана на тези гандхарви може да се насладиш на музиката на космическите сфери. Нарада и *Тумбура*

възпяват славата на Всевишния Господ в тон с музиката на Ведите. Музиката образува един от пътищата на Йога. Но не музиката от звука на гласовете се управлява от Водолей, а музиката на експресията на гушата. Но вокалната музика може да доведе музиканта на това ниво, ако той използва нейните вибрации за тази цел.

По време на построяването на антахкарана, у ученика по духовния път се отваря “третото око”. То се намира в центъра на главата над аджна-чакра. То е различно и от пинеалната жлеза, и от хипофизата. Това око образува в антахкарана висшия мост и съществува подобно искра, свързваща двата електрода в гръбната лампа. Третото око е съвместната дейност на Риби и Телец. У човека има още едно око, което се нарича “окоето на Шива”. Третото око е развитите способности на човека, докато окоето на Шива е разкрилата се чрез човека божествена способност. То се намира между третото око и центъра в главата. В окоето на Шива се крие пурнам, числото на Водолей. Това око ще се отвори към края на света (праляйя). Така се случва и с ученика, и с космоса – това отбелязва пралайята на цялата активност. “В зеницата на окоето влизат всички творчески сили и изчезват. Следва пауза. След това целият процес се насочва в обратна посока. Появяват се *параша* и *дамара* Махадеви (брагвата и барабана като емблеми на искрата светлина и еманацията на звука). Всички *чхандаси* (мерки или измерения), всички деви (творчески принципи) и всички риши (съзнания, или гуру на Мъдростта) се еманират от това око, славещи Владиката на Окоето”. Варуна поглъща в това око цялото мироздание на космическия план чрез дейността на Уран. В ролята на Митра-Варуна той отново излъчва всичко от окоето чрез активността на Нептун. Гандхарва Вена продължава да живее през този промеждутък⁵².

Всички числа, както знаем, действат в последователност, но числото на знака Водолей работи едновременно с всички. То е известно като числото на едновременността, или числото, което изразява вечното сега. Слънчевите системи, вселените и съществата преминават последователно под влиянието на всяко едно число, и също така последователно излизат от него. Но когато действа това число, всичко едновременно изчезва и се появява, заето отново със собствената си обособена работа. Този промеждутък е концепцията за потопа в истинския му смисъл. Господ, явяващ се съответствието на Махадева (владиката на Окоето на Шива) в този потоп спасява творението като велика риба, и цялата грама на творението започва отново “в необходимата и древна форма”. Девите, които откриват себе си като

52 Тантрически текстове.

съществуващи след това отваряне на храма, намират инструментите на Ритуала на творението лежащи заедно с тях като вечни същности. Тогава те “жертват жертвата, имитирайки жертва”⁵³. “Девите заминали след отварянето. Тогава как може някой да знае за това отваряне” – се казва в един ведически химн, описващ тази нощ. Затварянето и отварянето на цялата грама се символизира от Водолей и Риби съответно. Малките затваряния (*лаи́я*) се отбелязват в Скорпион, докато прадаите – във Водолей. Малките отваряния се правят от ездача, а големите – от бога-риба. Символът на първото е Юпитер, а на второто – Нептун. Гандхарва Вена е свързващото звено; той е *Маркандея* от Пураните. Живеейки чрез творението, той се нарича Гандхарва, а живеейки в прекъсванията – Маркандея.

Има съответствие между феномените “Дева-Скорпион” и “Риби-Козирог” – вторите са обратни на първите. По време на прекъсването е бил само Водолей. След това се отделили Рибите и космическото слънце започнало своето издигане. Това значи, че Водолей е съществувал поначало, а другите два знака са се появили едновременно в началото на новото творение. Това е такава активност на плана, която е отвъд и над космогенезиса. Дейността на Дева-Скорпион е манифестацията на космогенезиса и антропогенезиса.

12. РИБИ

Знакът Риби обикновено се счита за последния знак от зодиака. Но в действителност той е първият и последният знак. Този факт е отразен в символа на две риби, плуващи в противоположни посоки. Ако Козирог е “алфата и омегата на цялото творение”, то Риби представлява “алфа в омега, както и омега в алфа” на творението. За средния човек този знак завършва в пролетното равноденствие, но за човека на обратно-въртящото се колело, той започва от това равноденствие. Който съумее да свърже тези факти, постига Светлината.

Във физическото тяло този знак изразява двете стъпала. Така се проявява двойствената природа на този знак, и по тази причина, както и трите предишни знака, той се разполага по протежение на сушумна. Затова двете риби от знака се разполагат в пинеалната жлеза и хипофизата. У обикновените хора те са неактивни, но на ученика, строящ антахкарана, те помагат да произведе светлината, която построява Висшия Мост. Тази светлина е резултат от сливането на двата велики

йогически импулса, началото и края на творението, което постоянно се изразява чрез човека като ход на времето. “Лъжливото време” от тантрическата литература представя живота на човека като вечно сега. Миналото и бъдещето бягат в противоположни посоки и се срещат в човека. У йога има само една светлина, вечното сега.

Светлината, която е резултат от това сливане, се нарича едната риба, Рибата-Бог. Той е владиката на Обновяването. Казано е, че Рибата-Бог се еманирала като възпъщение на Господ Вишну (владиката на съществуването, или равновесието) и обновила мъдростта на цялото творение, за да го спаси чрез нея. Историята на Рибата-Бог, *Матся* аватар, е една от осемнадесетте свещени формули от пураническия символизъм. На астрономическо ниво съществува звездна конфигурация, съединяваща двете риби от съзвездие Риби. Светлината на тази конфигурация е видима от Земята. Тази звездна конфигурация управлява способността за построяване на Висшия Мост у ученика. Великите риши познават конструкцията на едната риба (алфа в омега) и възобновяват мъдростта. Този духовен процес те наричат “риболов”. Затова Исус, когато предава мъдростта на своите ученици, им повелява да бъдат “ловци на човеци”. Този знак озаглавява кулминацията на човека като бог, точно както кулминацията на свършения човек е отбелязана от Водолей. Тази кулминация на човека като бог, или син божи, се постига с милостта на Майката на Света. По тази причина Дева и Риби са противоположни знаци. Козирог отбелязва стадия на обличане на одеждите, когато човек става Спасител, или Законодател. Това е низхождението на Бога в човека. Риби озаглавяват възнесението на човека в Бога след преминаването през заключителната пауза на творението (потоп). В Козирог синът божи е заедно със своите събратя. В Риби той е с “Небесния Отец” като един с него. Тези два пътя подхождат към човека от две противоположни страни и се срещат в него. “Всички импулси двойствени сили, центростремителни и центробежни, се насочват в една точка – Човека” – казва Е. П. Блаватска. “Човекът е тази цел, към която са се стремили всички животински създания от първото си появяване във вид на палеозойските риби” – пише Агасис в своите “Начала на зоологията”. Това е символизмът на рибата в своето осъществяване на биологично ниво. Биологическата еволюция, еволюцията на тялото, започва от водните същества, управлявани от Риби, и завършва в тялото на човека, което се управлява от Водолей. Духовната еволюция започва от Козирог и завършва в Риби, преминавайки знаците в обратна посока. Еволюцията на личността започва от Везни и следва пътя на планетите. Еволюцията на душата започва от същата точка и следва пътя на равноденствието. Те се срещат в Овен, където ли-

53 sacrifice the sacrifice by copying the sacrifice

чността се разтваря в душата. Еволюцията на индивидуалното съзнание започва със смъртта на универсалното съзнание, от неговата диференциация от груповата душа. Тя следва пътя на лунните цикли по същия планетен път, докато не срещне универсалното съзнание във Везни като манифестация на обектността и половото съзнание.

Риби са третият воден знак от зодиака. Трите водни знака отбелязват "края на нещата". Рак отбелязва края на живота след смъртта, Скорпион – края на съзнанието, или края на физическия живот. Риби отбелязва края на духовния цикъл, който означава усъвършенстване. Скорпион е менталната смърт, Рак – физическата смърт, Риби – духовното оттегляне от смъртта. В този знак е скрита тайната на гълголетиеето. Двете риби от този знак са наречени "двете очи на Майката, които не мигат".

Ученикът, попаднал под влиянието на този знак или роден под него, може да предава и приема богатството чрез очите си. Казват, че погледът на майката подпомага излюпването на рибките от хайвера на един вид океанска риба. Благословията чрез богатството на погледа е една от способностите, които получава ученика на този знак.

Риби управлява филантропската дейност в света, точно както противоположния знак Дева управлява служенето на страдащите. Под управлението на този знак са болниците и благотворителните учреждения. Под негово влияние са и поезията, живописата и музиката от най-висок порядък, доколкото чрез секстилен аспект те са съединени с Телец. Венера, управителя на Телец, на висшия план намира в знака Риби своята най-пълна експресия. Това обяснява екзалтацията ѝ в този знак. Ако ученикът от духовния път с помощта на своя гуру може да изпита влиянието на Венера чрез този знак върху своята реч, поглед и себеизразяване, той може да предизвика най-фина експресия на творчеството в божие царство. Такива хора сътрудничат с творческите сили на природата чрез своето слово, мисъл-форми, воля и поглед съгласно божествения план. В пураническия символизъм такава експресия се нарича "носителя на истината" (*Сатявати*). В алегорията Махабхарата е казано, че Сатявати е имала мирис на риба. Фактът, че тя е дала рождение на *Веда Вяса* е чисто символичен. Това се доказва с положението, че Веда Вяса приел това раждане като същество, свършено във всички аспекти на мъдростта и станал свършен мърец чрез посвещение в словото, което действало като проводник на *истината*. Това посвещение изисква присъствието на жена, и Словото трябва да се предаде само чрез нея (майка трябва да бъде Девица). Вяса е син на

Девица. Този аспект е цялостно обяснен в нашата статия "Женските йерархии"⁵⁴.

Трите водни знака на зодиака представляват трите вида води на тази Земя. Скорпион представлява водата, смесена със Земя, или състоящата вода (животът, замърсен с материята и греха на човека). Рак представлява солените води на океана (приливът и отливът на емоциите, явяващ се характеристика на астралния и етерния планове). Накрая, Риби представлява водата от облаците (животът като етерните води, очистени от мръсотията и солта на Земята). В пураническия символизъм потокът на водите (водите на живота) е отбелязан от три стадия. *Ганга*, символът на водата, се описва като поток, течащ в три посоки (*трипадхага*). Преди да бъде свален на Земята, бил наричан водите на небесата (*Вият Ганга*). На нашата Земя той се нарича бавния поток (*Мангакини*). В долните области той става богинята със змийската качулка, или водите на съгрешението /indulgence/ (*Бхогава-ти*). Казано е, че в тази област във вид на зародиши плуват змии. Тези три стадия обясняват феномена на дейността на Риби, Рак и Скорпион. Свързаните с тях алегии от Пураните дават всички подробности за тяхното въздействие върху жизненото тяло на Земята. Това е вярно и за жизненото тяло на човека. Слънчевият цар (*Бхагиратха*), разположен в Лъв, знака на Слънцето, предизвиква това низхождение на Ганга със своя подвиг за изкупление на своите предци и за насочването им по пътя към възхождението чрез очистване на тяхната прах от водите на Ганга. Агастя, разположен в противоположния знак Водолей (управляван от Митра и Варуна), предизвиква възходящия път на водите чрез възходящите лъчи на северното слънце, изпийвайки водата на океаните. Възходящият и низходящият път на водите образува пълен цикъл, наречен пътят на водите (Нараяна). Знакът Риби отбелязва в него нулевата точка, или точката на равновесие, където водните потоци се пресичат един друг, както е показано от двете риби, устремени в противоположни посоки.

Варуна управлява знака Риби в своя ипостас Нептун. Лъчът на Нептун е причината за екстаза. Нептун дава на низшия ум способността да се загуби на фона на душата. По тази причина той води ученика към висшите посвещения посредством преданост. Бхакти йога, или пътят на преданото служене, е един от трите основни пътя за освобождаване. Като цяло той води болшинството ученици към богатството на Майката на Света, разположена в противоположния знак Дева. Той също така води и по пътя на красотата, или приближаването посредством меду-

54 Female Hierarchies.

тация към Господа като пастир на крави. Риби е свързан с Телец със секстилен аспект. Пътят на приятелството, лежащ в Лъв, и пътят на оделянето на одеждите, разположен в Козирог, водят по пътя на карма-йога, управляван от идеята за Господа като пастир на овце. Тази идея се намира в знака Овен, съединен с тригонал аспект със знака Лъв и като екзалтация на Марс в Козирог.

Нептун е изключителният управител на Риби и изпълнява двойна функция. Като Варуна, той помага на учениците да загубят своето низше съзнание (личността) във висшето съзнание, и това продължава до завършването на Висшия Мост. За тези, които следват пътя на благодатта, Нептун отразява тайнствените лъчи на друга космическа сила, наречена веднъж *Ингра*. Този процес започва с изчезването на чакрите и намира своя завършек в цъфтежа на лотоса, който се намира вътре в брахмарангра, близо до аджна-чакра. Функцията на Ингра се състои в такова разширение на съзнанието на душата на ученика, което да намери своята пълна експресия в духовното съзнание на нивото на Шамбала чрез Йерархията. За всички, които все още са на нивото на индивидуализацията и не могат да откликнат на влиянието на Нептун, управлението на този знак се поема от Юпитер, който им дава възможност чрез обществена, политическа или икономическа активност да се разширят до личностно съзнание. Венера е управител на този знак за онези, които следват пътя на любовта. Този път се води от Господ Майтрея, но сега по известни причини този дълг изпълнява Гаутама Буда.

Странното е, че числовата сила на Риби също е 7. Дева и Риби изразяват вибрацията на това число в неговите положителни и отрицателни аспекти. Синтезиращата способност на числата се нарича положителна сила, а анализиращата – отрицателна. Дева представлява отрицателната страна на това число, доколкото се проявява в дъгата. Рибите представляват положителния аспект, тъй като този знак е съчетание на различните аспекти на низшето съзнание в единство с висшето. Човекът Риби се грижи повече за общото, докато човекът Дева е зает с частното. Двата противоположни потока на живота се съединяват в Риби и се интерпретират в Дева.

Риби е знак на фотографията – начинът за съхраняване на впечатленията. Всички истории и асоциации от предишните жизнени цикли са записани в човека чрез Риби. Риби представлява тези “скрижали на Вселената”, от които агентът може да чете миналото, настоящето и бъдещето на цялото творение. Агентите от различните школи под-

готвят своите ученици за четенето на “акашовите записки” и невидимите книги от пещерните храмове, стимулирайки в тях активността на Риби. Това се извършва чрез свързването на дейността на “окоето на бика” с това на двете риби – пинеалната жлеза и хипофизата. “Окоето на бика” се нарича Алдебаран. Той управлява ясновидските способности. С помощта на такава подготовка, Агентите от различните школи обучават своите ученици на нов метод, който се нарича “впечатление /impression/”. При използването на този метод ученикът може да се обучава и в часовете на сън. Той запамятава много подробности, без при това да губи синтетическата визия. Най-висока ефективност се постига именно в състояние на сън. В това е и смисълът на заявлението, че този знак управлява фотографията.

Глифът на този знак се нарича печатът на Ингра. Медитацията върху него дава местонахождението на рождено място на Ингра. Глифът представлява две риби, движещи се в противоположни посоки и съединени с хоризонтална линия. Това е символ на Висшия Мост, и когато той вече е построен, глифът променя вида си. Двете риби се сближават “глава до опашка, опашка до глава и сърце до сърце”. Те се въртят в противоположни посоки и се срещат, за да образуват кръг. Хоризонталната линия се завърта вертикално, а цялата фигура се превръща в кръг с вертикален диаметър. Отново се стига до космическия меридиан. Така кандигатът запълва пропастта между Риби и Овен, а самият той действа като равногенствие. Равновесието в човека изразява равногенствието в годината и “плагнето”, или зенита. Както равногенствието представлява равенството на деня и нощта, равновесието, или йога – това е състояние на изравняване на всички неравности в мотивите и себеизразяването в човека. “Йога е равновесие” – казва Господ Кришна. Когато то е постигнато, съзнанието на човека отстъпва на заден план, сторвайки място на висшето съзнание – съзнанието на душата. На този стадий глифът изглежда като линия, недокосваща обкръжаващия я кръг. Това е твърде удобен инструмент за строителство или творене, познат на всеки масон от висшите степени. След това кандигатът се оттегля в слънчевото съзнание, и тогава глифът е кръг с точка в центъра. Затова този глиф се нарича символ на Слънцето. Това е тази точка в човека, от която кандигатът вече не греши; тя не допуска втора със същите геометрични свойства. Следващият стадий е космическото съзнание, и то е представено от глиф във вид на кръг без централна точка. В състояние самадхи кандигатът съществува като точка вътре във всяко същество. След това състояние, “масонските инструменти са счупени”. “Кандигатът вече няма дом, където да живее, и място, където да подслони своята глава”.

Това е съществуването на човека в свръхкосмическото състояние, което се постига само чрез йога. “Аз живея във всички. Доколкото те живеят в мен, аз живея във всички тях и над тях” – казва Господ Кришна. Такъв е пътят на медитацията за знака Риби. Този знак има отношение основно към великите мистерии в посветителните храмове. Тайните на строежа на човека и отношението му към изграждането на космическия човек се съдържат и съхраняват в този знак като “фотографии”, отразени в дълбинното съзнание на ученика.

Цветът на Риби е цвета на чистото небе в ясен ген – той трудно може да бъде описан. Цветът има две фази. Той изглежда син, но всъщност е брилянтно-бял като яркия пламък на магнезия. Някои го наричат светло-син, други ярко-бял или прозрачно-бял, но всичко това е игра на гumi. Истинният цвят винаги е бил даван от гуру при посвещение. Дори самата концепция за “цвят” е индивидуално възприятие, променящо се според човека. Общият език на музиката и цвета може да се изучи само на нивото на гушата. На двете по-ниски нива човек познава само *ефектите на цветовете*, вместо цветовете, също както вместо звука той познава само *ефектите на звука*.

Със знака Риби е свързан металът магнезий. При средния човек чрез този знак работи звукът “ПХ”⁵⁵, но за тези, които са на нивото на гушата, експресията на този знак е звукът “Ф”.

55 В санскрит “Ph” се означава с една буква и се счита за особен звук – б.пр.

ЧАСТ II

Раздел I

1. Някои основни понятия за планетите

Преди да пристъпим към обяснението на природата и работата на планетите, трябва да оценим тяхното място в астрологията. Всяка слънчева система сама по себе си е отделна единица. Слънцето е център на слънчевата система, а планетите се въртят около него. Но за нас център на земния зодиак е Земята. Затова ходът на планетите по земния зодиак е само видимия ефект от истинското движение на планетите около зодиака на Слънцето. Пътят на планетите около Слънцето съдържа основните тайни алегории на зодиака. При изучаване на астрологията можем да четем само отразените следствия на планетните обращения, които са “подменени тайни”. Истинските тайни човек може да узнае само чрез посвещенията. Човек също така може да преодолее видимите ефекти на планетите в различните домове, изхождайки от своя асцендент и различните знаци от земния зодиак. С помощта на посвещенията той може да преживее планетните ефекти на слънчевия зодиак. На този етап той навлиза в съзнанието на гушата на нивото на слънчевите системи. Това оформя първата от великите мистерии на посвещенията. След това човек се настройва към зодиака на централното слънце от по-голямата “слънчева система”. (Слънчевата система, в която живеем, е една от дванадесетте, въртящи се около централното слънце). Така навлизаме в космическия път, а следващата крачка е процесът на настройване спрямо въртенето около геометрическият център на Вселената, т.е., нашата пространствена сфера с многочислени галактики и слънца от различни величини. Такава е целта, за която може да мечтае човек към настоящия етап на развитие. В течение на този процес той трябва да преживее нивата на различни слънца, намиращи се на различни етапи от еволюцията. Трябва да помним, че има слънца, придвижвали се по спиралата на еволюцията значително повече, в сравнение с нашето Слънце.

Цялата Вселена е един “човек”, развиващ се в ядрето на тази пространствена сфера. Той е подобен на зародиша в матката. Някой ген той ще бъде “роген”, и това ще даде рождението на множество вселени от

Всичките части на неговото тяло. В абсолютното пространство тези яйца са толкова, колкото и яйцеклетките в яйцниците на жената, и в своята циклическа диференциация те следват същия план. Всяко яйце има своите периоди на овулация и менструация, съответстващи в своя мащаб на пълнолунието и новолунието. Подобно на това, деленето на времето на новолуние и пълнолуние кореспондира с нашите лунни елонгации (*тигхи*). Между двесте новолуния има 30 тигхи, а ако изключим новолунието и пълнолунието, се получават 28, като 14 от тях имат ефекта на растяща Луна, а останалите 14 – на намаляваща. 14-те деления на белия път (растящата Луна) съответстват на *манвантарите*, а 14-те деления на черния път (намаляващата Луна) преминават в пасивно състояние, наречено *пралайя*. При това периодът, съответстващ на нашия лунен месец, се нарича *калпа*. Всяка манвантара се състои от последователни космически събития. Всички последователности от 14 манвантари са дадени като алегии в Пураните и се наричат историите на четиринадесетте Ману. Бидейки приложени към лунните фази от нашия слънчев месец, те ще дадат последователност от събития, случващи се обикновено и в живота на индивидумите, родени във всяка от лунните фази. Конкретните особености и подробната последователност на събитията могат да бъдат изучени, ако се определи положението на Луната и Слънцето в дванадесетте знака на зодиака. Затова трябва да се изучат 12 групи по 14 лунни фази. Аналогично могат да се узнаят различията между дванадесетте серии манвантари на космическия план. Повече подробности за индивида могат да се научат, определяйки положението на асцендента в един от дванадесетте знака. Според Закона за съответствията тези подробности могат да бъдат приложени и към манвантарите, когато имаме 144 различни серии манвантари, съществуващи едновременно на свръхкосмическия план. Това е само приблизително приложение на астрологическия ключ към различните пророчества на Пураните. За този, който знае ключа и го ползва за свое и за благото на другите, в историите от Пураните са скрити символи и явни алегии на единния живот в космоса и в самия него. Животът, пулсиращ в индивидума и във Вселената, за него е един. Тези истории са първообраза на човека на небесата, и с помощта на този ключ човек говори с Бога на езика на небесата. Този първообраз е единственият начин човек да узнае Божията Воля, а всички световни писания са само негови копия, направени от човека. Това е откровението на Бога за човека, и поради това са евангелие. Затова книгата на небесата, както и нейните копия, са безлични божествени писания, дадени на човека. Волята на човека е да сътрудничи с волята на Бога, така че “да бъде неговата воля както на Небето, така и на Земята”. За този, който чете писанията без да познава ключа, всички истории

изглеждат забавни случки, написани от човек. Затова някои хора приемат писанията само като книги, отнасящи се към различни области от знанието и опита. Такива читатели ще се окажат като объркани в пустинята и ще се загубят в мащабната картина и в нейните сложни детайли.

Такава е свещената мисия на писанията. За да се разкрие гореспомнатия план и да се разтълкуват различните алегии е необходимо познание за ефектите на планетите в различните знаци, смисълът на техните различни аспекти, а също и природата, присъща на всяка от тях. Този клон от знанието е наречен истинна астрология, и ние предлагаме да се нарича “ДУХОВНА АСТРОЛОГИЯ”. Без този астрологически ключ всички световни писания ще останат само книга, запечатана със седем печата.

Зодиакът е книга на мъдростта на вековете, а планетите показват точното време. Зодиакът може да се сравни с циферблата на гигантски часовник, в който планетите служат като стрелки, отбелязващи с различни скорости периодите от време. Когато стрелките сочат конкретно деление или “час”, те указват частта от Великия ген, и разписанието на този ген може да се прочете и проследи в писанията.

Разписанието на Великия ген се нарича *махакалпа*. Думата *калпа* означава също и практическата част от Великия Ритуал. Законът, управляващ калпата, се нарича Закон на кармата. Силата, която поддържа този ред и неизбежността на неговото действие, се нарича *сатия* (Закон на битието). Тази сила се манифестира периодично чрез латентна сила, наречена *рита* (ритъмът на музикалната природа на истината). Причината за тази периодична манифестация се нарича *Причината на всички причини*, наречена още “произнасянето на словото *абхитхат* (“да бъде”) от вечно-съзнателния център на произнасящия, който е Самото Слово, преди да бъде произнесено”.

Читателят още веднъж се приканва да си изгради ясна представа за гореописаното същностно единство, преди да се задълбочи в детайлите. Сега ще обясним детайлите от първия слой. Четиринадесетте манвантари на растящата светлина са два типа – свещени и несвещени. Тези четиринадесет манвантари на нарастващата светлина се намират в съответствие с четиринадесетте манвантари на намаляващата светлина в обратен ред. Например, първата манвантара на увеличаващата се светлина съответства на четиринадесетата манвантара на намаляващата светлина, и т.н. Сега ще дадем

класификация на първия набор. Втората, третата, петата, седмата, десетата, единадесетата и тринадесетата манвантара са свещени. Те са духовни по природа и означават хармония и прогрес. Останалите манвантари (с изключение на осмата) имат материална природа и указват за дисхармония и дисбаланс. Осмата манвантара отбелязва големи промени и безпорядък, но е духовна по своята природа. Първата манвантара, съответстваща на новолунието, се нарича изгрев и отбелязва пробуждането на творението. Манвантарата, съответстваща на пълнолунието, се нарича великата светлина и отбелязва друго велико пробуждане. Този анализ е приложим и към лунните фази от лунния месец. Рогеният под свещена лунна фаза с лекота се развива по духовния път, докато пътят на рогения през несвещена фаза е трънлив. На него му се препоръчва да медитира върху историята за това проявление на бога, което се описва в Пураните като възплъщение под съответната манвантара. Но това са само общи положения.

Всеки лунен месец се нарича *денят на питрите*. Новолунието съответства на неговата полунощ, краят на първа четвърт – на изгрева, пълнолунието – на пладне, а краят на последна четвърт – на залеза. Това деление съдържа ритуалистичен ключ. Луната се нарича *вратата между хората и питрите*. Това означава, че освободилите се души се връщат към раждане чрез светлината на Луната. Оплождането на яйцеклетката става под влиянието на лъча на Сомата посредством Луната. Всяко яйце има свое новолуние и пълнолуние. Периодът на менструацията се нарича новолуние, а петнадесетия ден от този ден – пълнолуние. В течение на четирите дни преди този ден и четирите дни след него, яйцеклетката може да приеме превъплъщаващата се душа. Причината за това е, че в деня на пълнолунието Земята стои между Слънцето и Луната, които представляват бащиното и майчиното начала в природата. Слънчевият лъч, напълно отразен от Луната, се приема от Земята през пълнолунието. Слънчевият лъч представлява превъплъщаващото се аз, а отразеният лъч – душата, завръщаща се на Земята. Това означава, че душата низхожда в материята и придобива тяло.

Видимият месечен път на Луната се дели на четири четвърти, всяка от които съдържа приблизително седем слънчеви дни. От началото до края на всяка четвърт Луната описва видим ъгъл от 90 градуса. Една седмица след оплождането става ускоряване в развитието на зародиша. Аз-ът, закрепил се в матката, изпитва промяна в мащаба на времето. Той следва пътя на слънчевата година и се развива в матката три четвърти от годината. След това я напуска, за да измине останалата четвърт като същество на тази Земя. От момента на

раждане в земния живот отново става промяна в мащаба на времето. Всеки ден от оставащата четвърт се прогресира в слънчева година. Това отбелязва срока на земния живот. Всички аспекти на планетите и домовете, образуващи се в течение на деветдесетте дни след раждането, се проявяват в тези 90 години на живота. Ако човек проживее повече, тази прогресия вече не действа. За тези 90 години Сатурн преминава три пъти зодиака. В течение на всеки кръг той създава възможности да се трансцендират ефектите от нормалната прогресия на планетите. Най-общо казано, тридесетата година от живота отбелязва раждането на Сатурн, което е благоприятна възможност за посвещение. Човек може да измени хода на своя еволюционен път от пътя на превъплъщенията на Земята, към пътя на ученичеството, или възходящия път. Това се постига чрез следване пътя на ритуала, и поради това е необходимо да се използват преимуществата на новолунията и пълнолунията. В дните на новолуние и пълнолуние, както и в деня преди тях, човек трябва да се придържа към течна диетата. Трябва също да започне да практикува медитация и пранаяма, заемайки *сидгхасана*. При това той трябва да изучи значението на новолунието и пълнолунието за духовния път. Той трябва също да практикува новолунна медитация в пълнолуние, и обратно, пълнолунна медитация по новолуние. В следващата част смисълът на тази процедура и действията на обратния рег ще бъдат дадени по-подробно.

2. Значението на лунните фази

Нашата Земя представлява грубия проводник на човека, Луната – умът на човека, а Слънцето – източника на ума, или съзнанието на човека. Съзнанието се възприема от ума и се излъчва под формата на менталната активност на човека, която е отражение на обектната Вселена. Нарастващата Луна по такъв начин е символ на нарастващата обектна активност. Това е намаляване на субектната активност, която може да бъде наречена тъмнина на духовните ниша. Затова то се явява новолуние за вътрешното съзнание. В деня на новолуние менталната активност на духовният стремеж се може да бъде насочена да отрази *самата себе си*, т.е., да насочи лунния лъч обратно към своя източник. Поради тази причина денят на новолунието е най-подходящия за него да се настрои за медитация. Чрез спазването на течна диета и медитация върху центъра в междувеждието през деня на новолунието, стремящият се овладява потоците астрална материя в своето тяло. Слънчевият сплит е центърът за експресия на неговата астрална активност. Чрез медитация върху този център дейността на слънчевия

сплит постепенно се издига в аджна-чакра. Ако това се практикува и в геня на пълнолуние, той ще придобие контрол над магнетическите потоци в своето етерно тяло. Всички центрове на желанията се обръщат нагоре, и на цялостната тенденция се дава възходящо направление. Не бива да се овладяват тези нива, медитирайки в други дни, особено в тези, в които Луната е в квадратура със Слънцето. Чрез медитация в дните на новолуние и пълнолуние постепенно се придобива контрол върху физическото, астралното, менталното и тялото на желанията. Тогава се достига стадият на "личностното Слънце".

Положението на наталното слънце откликва на въртенето на Луната. Тогава стремящият се трябва да пристъпи към медитация в тези дни, в които Луната е в съвпадение или опозиция с наталното Слънце. Това дава контрол над личността. С помощта на тази медитация, съвпаденията и опозициите започват да губят влияние върху ума на медитиращия. На следващия стадий той достига нивото на "личностната Луна". Позицията на неговата натална Луна започва да откликва на съвпаденията и опозициите на транзитното Слънце. В тези два дни трябва непременно да се практикува медитация. Тогава влиянието на неговата натална Луна се губи. И така той достига стадия на "личностния асцендент". Той трябва да установи тези два дни, през които неговата ежемесечна транзитна Луна образува съвпадение и опозиция с неговия асцендент. И скоро след това Луната не ще оказва влияние върху неговия асцендент. Тогава трябва да установи тези два дни, когато транзитното Слънце образува съвпадение и опозиция с неговия асцендент. Скоро Слънцето преставя да влияе върху неговия асцендент. Тогава се достига стадият на прогресивния асцендент, и трябва да се установят тези дни, в които транзитното Слънце образува съвпадение и опозиция с този прогресивен асцендент. Скоро и върху него Слънцето не ще може да влияе. Сега, ако той прогресира своя асцендент в противоположна посока, ще получи градус, в който е разположен неговия нов асцендент. Към това време той вече е над нивото на личността и току що е възлязъл на групово ниво. Сега той трябва да установи тези два дни, в които транзитното Слънце образува съвпадение и опозиция с този нов асцендент, и скоро и върху този градус Слънцето не ще може да влияе. Тогава той трябва да медитира върху тази чакра, която е разположена в знака, където се намира неговият натален Юпитер. Скоро той ще влезе в контакт със своя гуру. Ако в неговата натална карта Юпитер е сериозно поразен от Сатурн, Марс, Уран или Нептун, то той трябва да избягва чакрата, свързана с Юпитер, и да избере чакра, съответстваща на планета, която не е поразена. Трябва особено да избягва тази чакра, в която се намира наталния Сатурн, а също и тази, която е на пътя на транзитния Сатурн. Следвайки този процес, той скоро ще се озове в

ръцете на гуру от пътя на раджа-йога. От този момент нататък той е вече свободен от всички влияния на планетите от този план. Той трябва да прекрати своя собствен метод на духовна практика и неотклонно да следва стъпките, предписани от неговия гуру. Но до този момент, за да постигне максимално удовлетворителни резултати за максимално кратко време, той трябва да следва гореописаната процедура. През този период трябва да ограничи храната, да я промени количествено и качествено. Препоръчва се пиенето на много вода и по-честото взимане на душ и вани. Типът храна, цветът, символът, глифът, числото и звукът на всеки отделен зодиакален знак, съответстващ на чакрата, върху която медитира, му позволяват да достигне гуру в невероятно кратък срок.

3. Практическо ръководство

Първите стъпки по духовния път винаги са по-трудни, отколкото по-нататъшните. Преди ученикът да бъде приет в групата, на него му трябва практическо ръководство чрез книги. След установяване на интуитивна връзка с работата на групата, той получава ясни указания от разумите на неговата група. През първите месеци на някаква духовна практика ученикът става свидетел на голям безпорядък в своя начин на живот. Той се сблъсква с неочаквани препятствия, смяна на местожителство, обстановка и възгледи. Ще се разкъсва от съмнения, колебания и такива стечения на обстоятелствата, които ще му изглеждат съвсем непреодолими. За да възстанови реда, ученикът трябва да призове целия си ментален капацитет. Колкото повече мисли за това как да избегне неприятни ситуации, толкова по-силно бива привлечен към тях. Той трябва да настрои своя ум да не се опитва да избягва каквото и да било. Той трябва да бъде готов да посрещне всяка ситуация и да се заеме с нейното разрешаване, но не с някакво умствено напрежение или фалшива храброст, а да се отнесе към нея със съвършена лекота. Той трябва да приеме отговорността, бремето и възможността да служи на групите. Това не означава, че трябва да служи на другите по тяхно изискване или желание, но да им помага в онова, което действително им трябва. Тук е нужно тънко чувство за различаване. На този стадий астрологическият ключ е единственият надежден ключ към практическия окултизъм. И първата крачка към това ръководство е слънчево-лунният ключ.

С помощта на слънчево-лунния ключ той трябва да установи благоприятните и неблагоприятните периоди. Той трябва да се съобразява с тях, за да усилва своите висши вибрации и да елиминира нехармонич-

ните вибрации, които идват от нашата низша природа. Пътят на най-малкото съпротивление с неговото обкръжение е абсолютно необходим за духовния прогрес. Четирите лунни четвърти във всеки лунен месец ще дадат първата насока. В опита на индивидуума те предизвикват четири различни вибрации съобразно неговата собствена карма. Чрез слънчево-лунните цикли става проработването на най-повърхностния слой карма. През всяка четвърт характерът на нещата се променя в следния ред: личен (ментален), отнасящ се до обкръжението (домашен), социален и професионален кръг. Всеки човек трябва да бъде активен в една от изброените сфери в указания ред, започвайки с новолунието. Когато възникне нарушение на този ред, той трябва да проследи коя от областите се активира. Седем дни след този момент вече ще последва друга тенденция и той трябва да се заеме с нея. Постепенно човек идва до разбирането за начина, по който да се възползва от влиянието на тези четири четвърти.

Постигайки контрол над гореописания ред, той трябва да проумее подразделенията на всяка четвърт. Всяка от тях продължава по-малко от две геноношия и произвежда свой собствен ход на събитията. Тези подразделения изявяват добрите и лошите аспекти на планетите, действащи върху него. През благоприятните двудневни периоди кандидатът преживява в съгласие с обкръжението, а през неблагоприятните – обратно. Природата на случващите се с него събития се определя от планетата, която образува аспект с Луната. Хора, книги и събития, принадлежащи към тази планета, ще се изявят пред ученика, помагайки или пречейки му. Ако субпериодът е благоприятен, той ще подпомогне себеизразяването на човека, а ако е неблагоприятен – ще го затрудни. През благоприятните субпериоди кандидатът трябва да се занимае със своето обкръжение, без да се ангажира умствено. Трябва да се опитва да неутрализира вибрациите на своите импулси, практикувайки равновесие. Абсолютно необходими са неуморно търпение и толерантност. Нужно е не *подтискане* на импулсите, а практикуване на лекота и спортименски дух, означаващи *съзнателно приемане*.

След постигане на майсторство над гореописаните процеси, човек узнава, че има и други подразделения, влияещи му в течение на деня. Денят също се състои от четири четвърти, по шест часа всяка. От изгрев до пладне продължава първата четвърт, а от пладне до залез – втората. От залез до полунощ – третата, а от полунощ до изгрев – четвъртата. Регувайки се, те биват благоприятни и неблагоприятни. (Това се потвърждава от геометричната истина, че когато две прави се пресичат, противоположните ъгли са равни. Каква ще е тен-

денцията на първата четвърт, благоприятна или не, може да се отсъди по реакцията към първите няколко срещнати хора или събития. Тя ще продължи шест часа и следва да се заемем или да отложим определени неща, съгласно природата на дадената четвърт.

4. Кармата и планетите

Процесът на духовна практика в началните стъпки се състои от неутрализация на кармата и придобиване на равновесие. Неуравновесеността на предишната карма се проявява като неуравновесеност на мисленето, личността и поведението на човека. Поведението е само откликът на личността към обкръжението съгласно неговите собствени навици и минала карма. Този отклик също може да образува основа за негова бъдеща карма. Затова трябва да се следи всяка крачка, докато не се постигне равновесие. “Умереност в храненето, изразяването и поведението” – такъв е пътът съгласно Бхагавад-гита.

Тенденциите от предишната карма като семена за проявление са разположени по протежение на градусите на зодиака като градуси на наталните домове и планети в момента на раждане. В течение на живота тези семена нееднократно се стимулират към растеж чрез транзитите на планетите. Транзитите определено влияят върху поведението на животинския човек. Но след многократни повторения губят интензивността на своето влияние. Всеки планетен транзит служи като основа за опит, и следващият транзит на същата планета ще влияе в по-малка степен на човека. Обикновено първият кръг транзити повлиява здравето и дава на човека опита за контрол върху неговата диета. Колкото по-бавна е дадената планета, толкова по-голям е опитът. Влиянието на транзитите отслабва твърде скоро, когато човек се заеме с духовна практика. Тогава той остава подвластен само на влиянието на прогресиите. Транзитите влияят на съзнателния ум, и поради това контролът над него се постига по-бързо. Аспектите на прогресията оказват влияние на подсъзнателното ниво на човека. Те стимулират по-дълбоките нива на кармата, които са залежали във вид на асоциации в тялото на желанията на човека. И докато етерното, астралното и менталното тела не бъдат очистени чрез постоянна практика и умствена лекота, влиянието на прогресиите няма да се преустанови.

Стимулацията на кармата чрез прогресията е три вида:

- 1) Прогресия на планетите, образуващи аспекти с други планети;
- 2) Прогресия на планетите, образуващи аспекти с домовете;

3) Прогресия на домовете, образуващи аспекти с наталните планети.

Влиянието нараства в посочения ред. Първата група аспекти влияе на етерното, втората – на астралното, а третата – на менталното тяло. Когато импулсите, предизвикани от тези три типа прогресии, са напълно неутрализирани, личността идва до своя край и човек за първи път в живота си започва да осъзнава съществуването и опита на своята душа. Хората и събитията престават да съществуват за него дори и ако той изпълнява по отношение на тях всичките си обичайни задължения. Постепенно той се присъединява към духовната група и започва да усеща човешкото присъствие и дейност на групово ниво. От този момент неговият хороскоп откликва на обратните дирекции, и сега той трябва да се прогресира в обратна посока. Влиянието на неговите натални Луна и Слънце върху прогресията постепенно ще затихва и ще стане незначително. Единствено прогресираните в обратна посока асцендент и десети дом ще му влияят на групово ниво.

5. Асцендентът и домовете

Човекът от най-низшето ниво води безпорядъчен начин на живот. Той откликва на всеки ефект от хороскопа по един объркан начин. Това е така поради две причини:

- а) Човекът от низшето ниво има дванадесет точки, разположени твърде неравномерно по протежение на зодиака. Те много трудно могат да се локализируют. Куспидите на дванадесетте дома, изчислявани от астролозите, в неговия случай не откликват по необходимия начин. А тези дванадесет магнетически точки, които реално откликват в неговия хороскоп, са локализираны като четири кардинални точки, изчислени поотделно от неговите асцендент, Луна и Слънце. Транзитите, прогресиите, сизигиите /пълнолунията и новолунията/ и затъмненията в тези точки стимулират отклика в неговото тяло на желанията. Този отклик на низшия план се изразява като инстинкти, емоции и поведение.
- б) В хороскопа на средно образования човек, за когото дисциплината е достатъчна само за поддържане на цивилизован начин на живот, споменатите по-горе дванадесет точки се заменят от обикновените дванадесет дома, изчислени от рождения му асцендент. В този случай отново имаме три кръста домове:

1. Кардинален кръст, състоящ се от първи, четвърти, седми и десети дом. Тези домове стимулират неговата карма и предизвикват нейното проявление на нивото на активното поведение.
2. Фиксиран кръст, състоящ се от втори, пети, осми и единадесети дом. Този кръст стимулира човека да приема хората, събитията и собствеността (храна, покрив, защита и богатство).
3. Мутабелен кръст, образуван от трети, шести, девети и дванадесети дом.

в) На третия стадий човек намира най-пълнен израз на своята личност. Той започва да откликва на висшата страна на обективния живот. Тук откриваме мислители, изобретатели, художници, учени, доктори, юристи – всички, които се трудят за издигането на обществото; просветителите и меценатите също се намират на това ниво, когато достигнат онова ниво, на което вече не обръщат внимание на недостатъците и ограничеността на останалите. На този стадий това са хора с прогресивни възгледи, а влиянието на религията и нейната цел губят силата си над неговия ум. Заражда се желание да се узнае какво е това Бог и творение. Повечето духовни стремежи се започват своята сагхана именно от това ниво. За тези хора ефектите на дванадесетте дома от втория стадий постепенно губят значение и домовете се заменят със зодиакалните знаци. Планетите работят само чрез знаците. За такъв човек домовете трябва да се изчисляват от Овен. Само тогава при тълкуване на хороскопа можем да достигнем до удовлетворителни резултати. Знаците сега отново се групират в три кръста:

1. Кардинален кръст, състоящ се от Овен, Рак, Везни и Козирог;
2. Фиксиран кръст, състоящ се от Телец, Лъв, Скорпион и Водолей;
3. Мутабелен кръст, състоящ се от Близнаци, Дева, Стрелец и Риби.

Тези три групи в дадения ред подтикват човека да откликне на физическата, духовната и менталната страна на проблема. Когато той се захване с практикуването на йога, той започва да работи с двойките Овен-Везни, Телец-Скорпион, Близнаци-Стрелец, Рак-Козирог, Лъв-Водолей и Дева-Риби. В него започва да се проявява способност за различаване между висшето и низшето, грубите и фините принципи на живота, между добрите и лошите страни на нещата, установявайки неговото съзнание във висшите принципи. Например,

планетата в неговия хороскоп, прогресираща през Телец, ще стимулира у него еднакво природата както на Телец, така и на Скорпион. Това ниво на съзнание постепенно въвежда в него принципа на Везни, уравновесяващ нещата. Това неутрализира ефектите от прогресията и спира колелото, за да го завърти в обратна посока. Тогава се достига до четвъртия стадий.

г) На този четвърти стадий човек става групово съзнателен, и посредством контакта с гушата, се приема в таен духовен орден. Асцендентът тук отново придобива важно значение. Стремящият се се разкрива в опита на дванадесетия, единадесетия и десетия знаци, изчислени от знака на неговия асцендент. В течение на този процес той отново преживява опита на своето предишно раждане в този дванадесети знак (дванадесетият знак има природата на Риби, който съхранява "фотографията" на предишните животи). Стимулира се нивото на съзнание, наричано *чита*. Древната мъдрост казва, че чита е скритата тенденция на съзнанието, което се простира в множество животи. В единадесетия знак човек придобива духовна мъдрост. В десетия – контрол над делата на своята гуша. В деветия знак той бива поканен пред гуру от неговите старши ученици и представен като "сляпото дете на смъртността". Той се нарича така, защото все още не е достигнал контрол над вратата между субектното и обектното ниво. Той все още живее в предметността, а това е тъмнина за йога. До този стадий той получава първите три посвещения с помощта на старшите ученици на своя гуру. На куспидата на девети дом той получава първото висше посвещение. Той е приет като строител, тъй като му е поверена работата по построяване на своята антахкарана. Антахкарана управлява осми дом. Когато нейното строителство е завършено, асцендентът на ученика преминава от осми в седми дом. След това, когато асцендентът преминава през градуса на седми дом в седмия знак, става раждането на новия човек. Завесата на обектността /предметността/, която досега е заслепявала неговия взор, се отгъпва и той навлиза в областите на тъмнината, където за първи път съзира истинната светлина. Шестте дома над хоризонта представят обектното, а останалите – субектното. С това завършва първото символично пътешествие.

Такъв е първият стадий от духовната еволюция на човека. От този момент в неговия хороскоп се случва голяма промяна – от пътя на равенствения към "пътя на големия ден". Това включва два стадия:

а) Тайните на целия му живот на определено ниво са скрити във времето от денонощието, а не в знаците на зодиака. Шестте часа от момента на неговото раждане съдържат цялата картина на връзката му с Йерархията. Планетите са почти неподвижни, а земната ос за шест часа се завърта на 90 градуса. Казва се, че за това време човек стъпва на собствените си крака. Неговият натален асцендент достига неговия десети дом (висшата точка на озарение) за шест часа. Прогресията на асцендента и домовете е със скорост един градус за година. Аспектите, образуващи се в течение на този процес, ще позволят да се прочетат събитията от неговия живот за този период. Това позволява да се проследи как човек се свързва с някои интелигенции от Йерархията. По-голямата част от своето време ученикът прекарва в своя сърдечен център, получавайки висши инструкции. Чрез постепенни стъпки той се въздига в аджна, където неговият хороскоп претърпява друга промяна.

б) На този втори, по-висок стадий, той още веднъж се свързва с груповото съзнание на човечеството като цяло. Йерархията чрез неговия гуру му възлага нови отговорности, които му позволяват да повиши своята годност за приемане на следващия стадий. По-рано описаната прогресия сега престава да действа. Посоката на въртене на колелото се променя, но самият процес е подобен на гореописания. Наталните планети, бидейки почти неподвижни, прогресират през наталния асцендент в противоположна посока със скорост един градус за година. Така може да се установи работата на ученика и да се узнае природата на възложените му задължения.

в) На следващия стадий, който отбелязва началото на третата фаза от ученичеството и включва трите заключителни посвещения, кандидатът се въздига до нивото на сахасрара и се свързва непосредствено с Шамбала. Това е краят на неговия хороскоп и по-нататък той живее само в прогресиите на хороскопа на нашата Земя.

Такива са стадиите на духовния път, които могат да се проследят по хороскопа на човека. Всички подробности от описания процес на разширение и съединение са дадени от Алис А. Бейли в нейната книга "Езотерична астрология". Затова ние засега затваряме тази тема и преминаваме нататък. Всички споменати методи за прогресия, с изключение на процеса на обръщане посоката на колелото, са дадени чрез Алан Лео в неговата книга "Прогресивият хороскоп". Тайната на обратното завъртане на колелото за първи път е била дадена от Учителите чрез Алис А. Бейли, а за първи път изобщо – от риши *Параша*. Но тайните на

този метод са били напълно разработени от Тибетския Учител единствено чрез Алис А. Бейли.

6. Обучение чрез планетарните вибрации

Благоприятно е да откликваме на висшите вибрации, идващи периодично към нас. Има вибрации, посещаващи ни ежедневно поради влиянието на обращенията на нашия натален асцендент, когато той докосва четирите кардинални точки на деня. Също както и ежедневните вибрации на Луната, предизвикани от преминаването ѝ през всеки знак, а също и ежеседмичните, ежемесечните и ежегодните вибрации на другите планети. Съществуват и още по-високи, силни и важни вибрации, идващи към нас веднъж на две, три или повече години. Още по-важни са тези, които се случват веднъж на дванадесет или тридесет години. Това са вибрациите на Юпитер и Сатурн. Всеки седем години Уран сменя знака от зодиака и гома в нашия хороскоп. Така той създава за нас нови възможности на духовното поле и ни позволява да поставим ново начало. Нептун прави същото, но в по-голям мащаб, на всеки четиринадесет години. Още по-добра възможност възниква, когато тези големи светили (Юпитер, Сатурн, Уран и Нептун) транзитират през нашите натални Слънце, Луна и Асцендент, образувайки съвпад, квадратура, опозиция, тригон и секстил. От тях квадратурата и опозицията са т.нар. злотворни аспекти. Наричат ги така, защото стимулират средния човек да изяви лошите следствия от своята предишна карма, зададени от коя да е от двете планети, образуващи аспекта. Съвпадът се счита за неблагоприятен, когато в него участват т.нар. злотворни планети, и благоприятен, когато в него участват „добри“ планети. Останалите аспекти в екзотерическата астрология се считат за добри, тъй като у средния човек те дават израз на добрата карма. В течение на годината такива възможности създават Слънцето, Венера и Меркурий. Всеки два и половина дни Луната създава и стимулира тези вибрации от позициите на наталните планети на обикновения човек. Така той редува благоприятните и неблагоприятните мисловни потоци.

Благоприятните вибрации му позволяват да се придвижва духовно, а т.нар. неблагоприятни могат да бъдат използвани за неутрализация на нашата полярност в обектния свят. Благоприятни хора, мисли, книги и други възможности попадат на пътя на духовния ученик и го подкрепят през благоприятния субпериод, който продължава два и половина дни. Той трябва да се съобрази с тази тенденция и да извлече от нея максималната възможна полза. Ако през благоприятния период той прос-

то се наслаждава на лекотата, той пилее добрите плодове от своята предишна карма. Неблагоприятни хора, мисли, книги и проблеми му се изпречват на пътя, за да проверят колко още униние, отвращение, гняв, омраза и подобни са останали в неговото поведение и израз. Те са само резултат от неговото полярно противопоставяне на обектния свят. Той трябва да помни, че интензивността на неговото противопоставяне зависи от количеството и характера на неговата предишна лоша карма. И не трябва да се обезкуражава – колкото по-интензивно е противопоставянето, толкова по-бодър и търпелив трябва да стане, за да неутрализира своите собствени неблагоприятни вибрации.

На ранните етапи на духовния път на стремящия се се препоръчва да мисли, че след всяка лоша вибрация следва добра. Той трябва да запази надежда при всякакви обстоятелства. След известно придвижване напред, трябва да практикува припомняне, че след всяка добра вибрация непременно ще последва вибрация с противоположна природа, и че трябва да извлече максимална полза от придвижването си през периода на добри вибрации. Той не бива да се страхува от каквито и да е промени в живота. Промените се случват под влиянието на т.нар. лоши вибрации. Това е преустройство и нова възможност за духовно развитие. Промяната на местоживеенето, местоработата, обкръжението и промяната на природата на заобикалящите ни хора са знак, че е дошло време за нов опит и се е появила възможност да се преустроят психическите способности на човека в унисон с неговия духовен план. На всяка крачка той трябва да неутрализира своите импулси и емоции и съответно да се пренастрои. И ако това се извършва бодро, успешно, немотивирано и мълчаливо, неопитът открива, че Елексирът на Живота е в неговият обсег.

Трябва да се практикува търпеливост, милосърдие и служене. Това са единствените средства за неутрализиране на лошата карма от миналото. Всякакви очаквания от другите и предвкушването на каквито и да било блага в бъдеще ще доведат до провал и разочарование и ще пречат на всяка крачка. Трябва да прави това, което наистина счита за добро. Да приема всичко, което идва при него. Неподходящата работа и неприятните задължения не бива да се избягват. Също така трябва да се избягва и опитът да се узнае нещо за собственото бъдеще или за бъдещето на другите. Трябва да се помни, че човек сам формира своето бъдеще, а формиращото божество (лъжливата представа за съдбата) се намира в него самия, подхранвано от собствените му ограничения и обусловености. Бъдещето на човека постоянно е завоалирано от завеса от алтернативи, породена от неговите собствени колебания,

съмнения, пресметливост и непознаване на мярка. Използването на астрологията за предсказване на бъдещето е абсолютна заблуда. Астрологията дава миналото, настоящето и бъдещето на цялата Вселена и на висшите сили, действащи в нея. Но природата винаги запазва някои тайни в своя план и в своите детайли те винаги създават елемент на изменчивост и несигурност в ума на човека. Още повече, човекът, обитаващ тази Земя, е прекалено миниатюрен, за да схване и дешифрира детайлите от работата на живота, разгръщащ се в природата.

Когато човек получи предсказание за добро събитие в светските дела, поради самото очакване в него незабавно възниква нова мисловна вълна. От време на време тя създава поток мисъл-форми. Те се натрупват в неговата памет и възбуждат тялото на желанията. Това неизбежно предизвиква смут в астралното тяло нагоре, и в етерния двойник надолу. Така мисъл-формите бавно се галванизират, превръщайки се в активна карма. Тази промяна дава своите плодове във вид на очаквания от неговото обкръжение, тъй като между неговия ум и тези на неговите приятели, врагове, роднини, последователи и всички, с които той има контакт, съществува телепатична връзка. Натрупаната в него мисъл започва да предизвиква в техните улове инстинктивна реакция, което създава около него цяла Вселена от хаотично преплетени мисъл-форми. По някое време той все пак ще се усъмни в предсказанието и ще произведе нежелани вибрации на колебание, тъга и несигурност. Те също се натрупват, и към времето на предполагаемото събъждане на предсказанието произвеждат непреодолима карма, способна да прераздуе мунданната вибрация на планетата. Действието на планетите на мунданния план на събитията е само израз на потенциална възможност, и за всеки предсказан случай има хиляди алтернативни варианти за проявление. Тази сила на волята (Марс на менталния план) съединява възможността с някакъв случай от очаквания вид и характер. А на средния човек фатално му липсва сила на волята. "Събитие на мунданния план, предизвикано от планетарна вибрация, може да бъде трансформирано чрез сериозен размисъл или чрез сънуване в случай на слаб хороскоп"⁵⁶. Повечето хора не притежават достатъчно сила на волята, за да защитят събитието от натрупаните мисъл-форми, и резултатът от това обикновено е такъв, че повечето добри предсказания едва ли някога ще се сбъднат. Обратното е в случая с лошите предсказания – от страх човекът и неговите доброжелатели проявяват известно количество сила на волята, за да се убедят, че нищо лошо няма да се случи. Но средният човек не знае как да насочи силата на волята – той има лош учител, и това е страхът. Той води мисълта в посока към осъ-

ществяване на предсказания случай. По такъв начин да се търсят предсказания е двойно по-вредно за човека, следващ духовния път. Средният човек в най-добрия случай може да узнае само посоката на своята жизнена изява и да получи полза от добър самоанализ. Посредством хороскопа може да узнае своите силни и слаби места. От астрологията трябва да се стреми да получи добър съвет, а не добро предсказание. "Тази наука е като светлина, осветяваща кармата на нашето минало"⁵⁷. С тези няколко бележки като практически указания, нека преминем към тема за четене на символизма на планетните аспекти.

7. Аспекти на планетите

Великите астролози вече са обяснили много от това, което има отношение към влиянието на аспектите. И сега ние ще се заемем само със символизма на аспектите, тъй като това ще помогне на стремящия се по духовния път.

Планетният аспект е взаимоотношението между две планети. Той означава тяхното обединено усилие. Ефектът на планетата е скрит в природата на човека, каквато е била при неговото раждане, и се разкрива чрез прогресията. Аспектът съществува в човека като склонност, която е само връзката с неговите предишни жизни. Той е семе от предишната карма. И всеки път, когато почвата е благоприятна, то прораства. Когато е направен верен анализ на аспекта, това дава способност за самоанализ. Тогава самият човек може да избира – ще позволи ли тенденцията да се прояви във вид на произшествие на мунданния план или ще я неутрализира. Истинното знание на астрологията ни учи какво следва да направим сами, докато жаждата за предсказания указва какво да очакваме от другите.

Астролозите са обяснили множество планетни аспекти. Ние ще разгледаме само най-важните – тези, които служат като ориентири, помагачи в духовното обучение. Има пет важни аспекта. Квадратурата и опозицията се наричат лоши, съвпадът на добрите планети – добър, на лошите – лош. Термините "добър" и "лош" принадлежат на мунданната астрология. В духовната наука няма нищо *лошо* само по себе си – всичко служи на своята легитимна цел.

1. Квадратура

Когато планетите, наблюдавани от Земята, образуват между себе си видим ъгъл от 90° , това се нарича аспект квадратура. Счита се, че това е злотворен аспект. Това е така, защото той дава израз на лошата страна на човека. Лошото не е в аспекта, а в склонността на човека. Тя подобно облак, затъмнява истинната природа на човека, действайки като неизбежно ограничение. Вечно разширяващата се висша природа на човека се скрива зад неговите предишни обвързаности. На практика квадратурата прикрива двата края на вечно разширяващия се пергел на човека. "Дори когато пергелът се отвори, квадратът не преставя да съществува"⁵⁸. Той служи като доброволно ограничение и съществува в човека като доброволно подчинение на закона. Служи и като символ на равенството и справедливостта. Когато и да се стимулира в хороскопа, квадратурата означава препятствие, ограничение. Но ограничението е само възможност за разширение. Само чрез квадратурния аспект човек расте. На всички герои на света им се е наложило да "оглаят своите ръбове /squares/", преди да станат герои. Посрещайки лице в лице жизнените ситуации, предизвикани от квадратурния аспект, човек го трансцендира. Но ако се опита да го избегне, ще бъде притиснат в ъгъла и ще бъде принуден да пожъне неговия плод. Например, ако човек откаже да помогне на болен, ще му се наложи да се грижи за болните си близки, доколкото нуждата тук е по-настоятелна. И това е още по-вярно за този, който вече е направил първите стъпки в духовността. Ако той иска да извае правилен куб от необработения камък на своя вътрешен материал⁵⁹, от първата си крачка ще трябва

58 Думата square означава и квадратурен аспект, и квадрат, и ъгълник (гюния). "В масонството, когато питат кандигата какво е това ъгълник, той отговаря: "Това е ъгъл от 90° или четвъртата част от кръга. ..." Триъгълникът върху СВ. Писание има съвсем друг произход и друга причина за съществуването си в сравнение с инструмента, притежаван от Достопочтения Майстор. Първоначално това е бил квадрат, но е загубил пълния си вид и сега е представен само от единия си ъгъл. Обикновено го отъждествяват със споменатия инструмент на каменоделеца или зиждаря, който носи Достопочтения Майстор в качеството му на символ на своята длъжност, но на практика идеята тук е съвсем различна. В Египет триъгълникът означава триадата от духовна воля, интуитивна любов и висш разум у човека, докато квадратът означава низшата четворка (кватернер) – т.е. тялото, с неговите видима и етерна подразделения, емоционалната природа и низшия ум. По такъв начин триъгълникът означава индивидуалността, или душата, а квадратът – личността. Заедно те съставляват седмичния човек" (Ч. Ледбитер, "Животът, скрит в масонството") – б.пр.

59 В преддверието на масонските храмове върху две колони са поставени два камъка – единият необработен, другият оформен като куб. Това символизира естеството на вътрешната работа, която всеки трябва да извърши

да се срещне с квадратурата. А без да гравира квадрата, не може да извае куба.

2. Опозиция

Опозицията също изважда на повърхността нежеланата природа на човека. Този аспект по тайнствен начин е свързан с неговите сексуални подтици. Свързването на даген знак с неговия противоположен стимулира грубия план в делата, свързани със сегми дом. Природата на сексуалните импулси има отменка на природата на задействаните планети. Присъствието в хороскопа на такъв аспект указва на необходимостта от неутрализация на половете импулси. При всички лоши аспекти тази неутрализация може да се облекчи чрез особен процес на стимулиране силите на планетата, имаща природата на допълваща на съответната поразена планета. Например, при силна опозиция между Марс и Сатурн в хороскопа, неутрализацията може да бъде по-бързо постигната посредством стимулиране вибрацията на Венера и Юпитер. Венера е допълващата планета на Марс, а Юпитер – на Сатурн. Изящните изкуства, духовната любов и служене са висшите вибрации на Венера. Религиозната литература, законът и логиката са израз на Юпитер. Когато се практикуват тези добродетели, присъствието на хора повлияни от Юпитер и Венера ще придат на характера желаните качества. Този процес ще стимулира благородните чувства, а сексуалните инстинкти могат по-лесно да бъдат овладени. Когато в опозицията участват две взаимодопълващи се планети, тогава за неутрализацията тези вибрации трябва да се избере друга планета. Благотворна ще се окаже тази, която склучва и с двете благоприятни аспекти. При отсъствие на такава планета трябва да се избере влиянието на тази, която е най-близо до меридиана на хороскопа. А ако и тя е поразена, трябва да се избере планета с висок статус или кои да са две планети, склучващи силен добър аспект. Във всеки случай начинаещият по духовния път не бива да поощрява вибрациите на поразената планета.

Този аспект означава и вътрешноличностен конфликт – склонност към импулсивност и рискове. Първите негови впечатления обикновено се оказват погрешни. Той не би трябвало да действа съобразно първия си подтик. Нека изчака, докато нещата следват своя ход. Не трябва да подтиква другите да действат, а да изчака възможност да се присъедини към тези, които вече действат. За такъв човек са характерни неуместния гняв и доверие, оказано на неподходящи хора. Тези недостатъци могат да се преодолеят чрез търпение и премисляне на всичко по два пъти. Неспокойствието го подтиква към активност, довеждаща

върху себе си, за да стане годен да бъде вложен в градежа – б.пр.

до неудачи. Затова трябва да избягва компанията на хора, неспокойни в ментално отношение. Има склонност под влияние на напрежението да отлага делата до последния момент. Но ако се постарее да бъде точен и да планира своята работа, тези недостатъци ще бъдат неутрализирани. Опозицията между две благотворни планети не е така трудно да бъде неутрализирана, както между неблагоприятни.

3. Съвпаг

Съвпагът между две злотворни планети предизвиква объркване в ума. Не се установява връзка между рецептивната и аналитичната способности на човека. Липсва съгласуваност, неразбиране на другите и неспособност да се представят нещата такива, каквито са. Внимателното изучаване и разбиране на даден предмет, съдържащ класификация на голямо количество детайли, би помогнало за елиминирането на тези проблеми. Изучаването на математика, логика, астрономия, физика и химия, както и статистика, библиотечарство, отчетност може да се окаже полезно. Занимания с преводачество, съставяне на речници, сравнително изучаване на два различни предмета ще компенсират умствения дефект. Съвпаг между благотворна и зловерна планета би могъл по-лесно да се неутрализира. Съществува и тенденция към мързел и злоупотреба с физически удобства. Корекцията е същата, както при съвпаг на злотворни планети.

4. Тригон

Този аспект стимулира добрата карма от минали животи. Затова астролозите по традиция го наричат добър. Но от духовна гледна точка той крие и известни опасности. Този аспект експлоатира добрата карма от миналото. Затова той рядко е благоприятен в духовен смисъл. При отсъствие в хороскопа на лоши аспекти, тригонът поддържа в човека стремеж към лек живот. Всеизвестно е, че тригон, в който влиза бърза планета, непременно преминава в квадратура или опозиция. Средният човек приема добрия случай като начало на нещо хубаво. Духовният човек обаче го приема като кулминация или финал на някаква положителна активност. Оттук произтича и цялата разлика. Духовно стремящият се трябва да се възползва от възможността, предоставена от тригона (както и от секстила), да даде добро приложение на своето свободно време или лекота на ума, посвещавайки се на някаква градивна кауза или строителство за бъдещето. Независимо от всичко, тригонът указва на добро съчетание на планетните принципи. Себеизразяването на човека ще бъде свободно от импулсивност. Чрез експресията на намиращите се в този аспект планети, той ще придобие равновесие на ума и способност за синтез.

5. Секстил

Всичко казано за тригона е вярно и за секстила, но освен това този аспект притежава способност да съедини човека с груповото съзнание на човечеството. Всички стоящи през един знаци, взети заедно, образуват свещен шестоъгълник. Този аспект изразява двумесечната периодичност в годината. Нарича се *руту* и предизвиква цялото великолепие на сезоните. Чрез този аспект четирите състояния на материята се съединяват по най-благоприятен и взаимодопълващ се начин. Например огънят на Овен и огънят на Лъв чрез секстилния аспект с Близнаци става още по-сияещ. Чрез този аспект Земята в Телец и Дева става по-плодородна посредством водите на Рак. Секстилният аспект дава също правилно разбиране за това как да се свържат различните чакри и техните експресии по най-добрия начин. Трябва да се отбележи, че построяването в човека на такива висши принципи, като антахкарана, висшия мост и лотосите се предизвиква от дейността на секстилните аспекти. Функция на секстилния аспект е и свързването на Кундалини с анахата, а след това и с аджна и спускането ѝ отново до анахата, което дава по-пълнен израз на чистата любов, синтезирана от чистата мъдрост. Чрез него се проявява най-желаната природа на двете планети.

Изучавайки действието на различните аспекти, стигаме до две важни заключения:

1. Присъствието на квадратури и опозиции в хороскопа е абсолютно необходимо за поемането по духовния път. Това също така е вярно и за т.нар. неблагоприятни съвпаги.
2. Компанията на хора, чиито планети образуват хармонични аспекти с планетите от собствения хороскоп е твърде важна за пробуждането на духовния огън в него. И най-вече ако хармоничния аспект с планетата на другия човек се образува от тази планета, която в неговия собствен хороскоп е поразена. Този магнетизъм действа особено мощно когато между планетите на двата хороскопа се образува секстил. Най-често в случаите на добър аспект контактът между такива хора и експресията на този магнетизъм се проявяват чрез приятелството и любовта. Ако браковете се сключваха съгласно този принцип, партньорите биха развили мощен духовен магнетизъм и бързо ще прогресират по пътя. Скоро те започват да работят в сътрудничество с невидимите планове и привличат някоя много напреднала душа. В такива случаи бракът е свещенодействие. Бракът и раждането на деца не пречи на пътя на духовното развитие в раджа-йога. Трябва да се помни, че учителите и ришите са също и добри глави на семейства и бащи на прекрасни деца, докато

не достигнат нивото, на което живеят като планетарни принципи. Дори и съществата от това ниво, а също и от космическото ниво, имат свой “брак”. Великите риши знаят, че планетите също имат “брак” с планети от други слънчеви системи, и че Слънцето, както и слънчевите системи като цяло, имат “брак” на космическите нива. И най-малкият сред хората на Земята е потенциална слънчева система. Човекът е обещанието на Бог за освобождението на слънчевата система. “Браковете” на слънчево ниво се управляват от Нептун, а *Вишваवासу*, гандхарва подобен на Вена, управлява “браковете на слънчевите системи” на космическия план. “Браковете на небесата” и “браковете между небесата” служат като архетипове за браковете на Земята. В сегашната калпа, в една от предходните махаюги, се е случил бракът между нашата Земя и Венера (разбира се, с Венера от някоя друга слънчева система) и резултатът е пришествието на Господ Санат Кумара от тази Венера, която е от нашата система. Всичко това е резултат от секстилният аспект на космическия план, а не на опозицията. Дори на тази Земя браковете от висш тип се сключват под действието на секстилният аспект. Добрият секстил между Венера и Нептун дава висши бракове. Браковете на по-ниско ниво, както знаем, се провеждат под влиянието на тригона, тъй като той представлява делата по пети дом. От друга страна, браковете на низше ниво се извършват под влиянието на опозицията. Поради тази причина в хороскопите на повечето хора бракът и свързаните с него дела се управляват от седми дом.

Само някои същества от свръхкосмическия план не встъпват в брак. Те не участват в творческия принцип, а принадлежат към света *сан-калпа*. От време на време те се изпращат на материалния план, където служат като проводници или принципи за освобождение на групи висши аз-ове. Това са вечните девственици /celibate/, като *Нарага*, *Шука*, *Анджанея*, *Маркандея*, кумарите и някои от гандхарвите. Пураните ги описват, като “тези, които отказали да творят”, следвайки съвета на Нарага. Те били проклетни от Твореца и заточени на низшите нива на материята. Но дори и тогава тяхното решение останало непреклонно. Те са вечните деца. Ние имаме много сведения само за един от тях, но той не се спуска в материята. Това е кумара, Господ Субрахманя, синът на Шива.

РАЗДЕЛ II

1. СЛЪНЦЕ

Представете си точка, около която се описани 7^и окръжности с различен радиус. Да допуснем, че n е безкрайно число подразделения във всеки от седемте слоя на всяка окръжност. Сега си представете сфера, едното от сеченията /planes/ на която е същия този кръг. Сега можете да визуализирате значението на думата Слънце. Центърът на всяка пространствена сфера се нарича слънце на космическо ниво. Тази пространствена сфера съдържа безчислен брой звезди, разположени съгласно числовия потенциал на 7^и. Всяка звезда е слънчева система. Слънчевата система се състои от централно светило и няколко въртящи се около него тела, или планети. Централната сфера е наречена слънце на това планетарно ниво, а геометрическият център на планетарното слънце се нарича слънце на слънчево ниво. Поради тази причина космическото слънце се нарича “величина, кратна на 7” (*санпа санпу*). А тъй като принципът на слънцето съществува и на космическото, и на слънчевото и на планетарното ниво, слънцето се нарича “тройствена мъдрост” (*трайя видия*). Космическото слънце периодически изразява себе си навън, произнасяйки звуковата сила на “Аа”. То приема сфероидална форма, когато низхожда на слънчевото ниво посредством звуковата сила на “У”. На планетарно ниво то залива обектния свят със светлина чрез звуковата сила на “М”. Тези три звука образуват компонентите на Словото, свещеното име на Бога. Първият звук е по природа божествен, вторият – слънчев, а третият – лунен. Първият се нарича *Агни* (възпламеняване), вторият – *Савита* (творене, или излъчване), а третият – *Сома* (явление или отражение). Видимата слънчева сфера е само отражение на слънчевото слънце на планетарно ниво чрез мистерията на *Айтарея* (обектността, или предметността).

Очевидно е, че всяка от гореизброените фази на слънчевия принцип е седмична в своите субпринципи. Тези три групи по седем принципа образуват тъканта на тялото на свръхкосмическия човек, *Пуруша*. Същото е и със състава на всеки човек. “Седем са словесите и три пъти по седем са единиците гориво за Пуруша” – гласи мистически афоризъм от една древна книга⁶⁰. Космическото слънце е духовното слънце, невидимо и непостижимо за нас. Слънчевото слънце е душата на слънцето. Планетна-

⁶⁰ Ригведа, Пурушасукта.

та сфера на слънцето е неговото физическо тяло⁶¹. На един от езиците слънчевото слънце се нарича “Сол”, на друг език духовното слънце се нарича “Ом”, а на още един език физическото слънце се нарича “Аан”. Това тройствено слънце е великият цар “СОЛ-ОМ-ААН”, или цар Соломон⁶².

Нашето Слънце е причина за четирите кардинални точки на тази Земя. Четирите положения на Слънцето спрямо Земята образуват четирите излияния на слънчевата дейност. Поради тази причина ришите са описвали Слънцето като “тялото с четири стени”. Изток, Запад, зенит и надир образуват едната група кардинални точки. Те са причина за другата група точки, но на хоризонталната равнина: Изток, Юг, Запад и Север. Както е казано в древния манускрипт: “Божеството на подрегбата се изявило алегорически в това, което господът на свещенодействието, Учителят на Мъдростта, е показал във вид на четирите посоки⁶³”. Там също така се казва, че който може да произнесе относно него “аз го познавам като Пуруша”, ще достигне стъпалата на Господа, казващ чрез произнасящия: “аз го познавам като Пуруша”. Няма друг път за достигане, освен този”. Името на вътрешния Бог, комуто се покланят във всички религии чрез слънчевото божество, е “Аз съм това, което съм” на всички езици.

От това обяснение трябва да разберем, че Слънцето е и тройствения, и четворния излъчващ принцип. То е източникът на измеренията на седмичния лъч на Слънцето, който създава дванадесетте месеца в годината. “От вечно скрития фон се ражда единицата (точката). Около нея се заражда нулата (сферата). От тях се заражда тройствено същество, а от трите – четири. Три и четири се обединяват (за да станат седем) и се умножават (за да станат дванадесет). Това е кръгът” – се казва в Книга Дзиян.

Доколкото Слънцето дава четирите кардинални точки, то създава образци /pattern/, задаващи на тази Земя четири сектора от кръга. Всички геометрични свойства на точката, кръга, правия ъгъл, квадрата и триъгълника са откровения на небесните образци върху тази Земя. Съществува растение, на което всяка следваща двойка листа се намира под прав ъгъл спрямо предходната. Такова разпределение на лис-

61 Виж за това “Протоколи от ложата на Блаватска” и “Трактат за Космическия Огън” – б.пр.

62 Това са и Седемте ключа на Соломон, т.е., седемте планети на Слънцето, които са и седемте плана на слънчевата експресия, както и седемте ноти на ключа “сол” – б.пр.

63 Мантра Пуша.

тата се нарича “прекръстно присегнали”. Древните са нарекли това растение *арка* – растението на бога на слънцето. Това е белият *калотропис*⁶⁴, който ритуалистите използват за своето ритуално помиване в гения на зимното слънцестоене. (Дори под черупката на традициите и предразсъдъците са съхранени искри от универсалните истини). Коренът на това растение стимулира слънчевите принципи у човека, така, че неговият съзнателен ум ги приема и постига единството на мирозданието. От тази трева се приготвят уголи на Бога за поклонение.

Магнитните полюси на Земята са резултат от действието на слънчевата енергия. Две различни вибрации слънчева енергия – една от Полярната Звезда, а друга – от нашето Слънце – се срещат под прав ъгъл в геометрическият център на Земята. Тази точка на среща се нарича точката на възникване на възходящите потоци (*уттама пада*). Когато Земята се върти около своята ос, видимият кръг на ежедневния ход на Слънцето служи като бобина, по която преминава ток. Това именно прави Земята магнит. Въртенето на Земята-магнит от друга страна създава електрически ток в етерните потоци около Земята. Тези етерни токове обикалят Земята, преминавайки през двата полюса. Произведеното по такъв начин и циркулиращо по бобината от етерни потоци електричество се манифестира като жизненото тяло на Земята. То се разпределя като живота на *дживите* на Земята. Дживите са вечните азове /egos/, посещаващи от сезон на сезон Земята (тук под сезони се имат предвид еони от време), а животът на Земята им подготвя подходящи проводници. Тази взаимосвързана дейност се управлява от законите на кармата, а слънчевият бог в Слънцето е този, който наблюдава, надзирава и осъществява кармата на тази Земя.

На планетарно ниво Слънцето действа като планета, която управлява съзнанието на всички същества. Тъй като неговият лъч в проявлението е седмичен, светлината и звука съществуват в седмични скали. Всички земни минерали също се делят на седем групи. Материята – от тази на пространството до Земята – е със седем степени на плътност. Съществуването на Слънчевата Система протича на седем плана. Всяко планетно тяло също едновременно съществува на седем плана, макар периодично да проявява активност на един от седемте плана. Всяка планета се проявява тогава, когато нейното съзнание достигне земния план, а след това се оттегля на по-фини планове. Този процес се повтаря седем пъти, преди планетата да се установи в съществуване на слънчевото ниво. Човешкото тяло се състои от седем вида тъкани. Тази седмична природа, проявяваща се по цялата

64 Индийското наименование на калотропис е мудар (*Calotropis procera*) – б.пр.

Вселена, е следствие от дейността на Слънцето. За всички живи същества от различните планети Слънцето е вратата за комуникация с интелигенциите от космическия план. Йогата трябва да премине през слънчевия център и да се разкрие на висшите нива. На нашата Земя също има слънчев център, и това е Шамбала. Йогата трябва да влезе в съприкосновение с Шамбала с помощта на Йерархията. Това става чрез центъра в главата, и затова той се нарича точката на висшето озарение на неговото слънце. Когато човек стои на Земята, главата му сочи зенита. Затова зенитът се нарича мястото за посвещение, и когато Слънцето е в тази точка, човек осъществява връзка с Йерархията. Всяко живо същество има свой слънчев център, който е неговото собствено съзнание за "Аз съм". Това е центърът на неговия кръг (хоризонт, или кръгозор), съответстващ на слънчевия център на нашата слънчева система. "Едно слънце виждат всички същества, което е едно за всички" – се казва в Бхагавадата.

Индивидуалният и вселенският слънчеви центрове са взаимодопълващи се по природа. Те са като двете рамена на пергела. Те са скрити в квадрата, съединяващ четирите кардинални точки, измерени от меридиана (зенита) на всяко живо същество. Веднага щом съществото се роди, се появява този квадрат. Човек застава в центъра на квадрата и го неутрализира, когато се разпознае в центъра на кръга. Но преди това той трябва да овладее всички науки и изкуства на света, а също и да достигне дълбоко разбиране на геометрията на Вселената. Мъдростта на мирозданието се разкрива чрез четвъртата част от кръга. Цялата грама на тази Вселена се разкрива от Слънцето само чрез неговата четвърта част. Слънцето е йерофантът на мистерията на творението. Всички велики ритуали на света са пълни със слънчев символизъм. Над висшите мистерии на творението стои този Майстор от Изток. На менталния план всички те се копират от лунните божества, за да се получи мрежата от малките мистерии, които са само заместители на висшите.

Слънцето и Луната се наричат гясното и лявото око на Вишну. Това твърдение е много дълбоко и предава на практическия окултист много тайни. Макар двете очи да изглеждат идентични по своето устройство и зрителни функции, за изучаващия окултна анатомия между тях съществува значителна разлика. Ига и пингала са двата проводника на лунните и слънчевите токове в човека. Пингала, слънчевата пулсация, е свързана с гясното око. Тя се стимулира към активност чрез съсредоточаване на ума и медитация върху лявото око. Ига, лунната пулсация, е свързана с лявото око. Сушумна, космическата пулсация, преминава

между тях и се свързва с центъра между веждите. Във Ведите те са описани като трите деви: *Ига*, *Лакшми* и *Сарасвати*. Сарасвати, или сушумна, също така са описани като река, течаща през субстрата. В Пураните същите три се описват като Гаури, Лакшми и Сарасвати. Сушумна преминава вертикално от центъра в главата към муладхара. Слънчевият поток тръгва от центъра в главата, движейки се по сушумна, и се отклонява наляво, а лунният се отклонява надясно. Те отново се срещат в аджна-чакра, пресичайки се в сушумна и за първи път променят местата си. След това отново се пресичат в гърловия център и претърпяват втора промяна. Още един път същото се случва и в сърдечния център, след което те окончателно се срещат в муладхара. Това образува жезълът на посвещенията, на върха на който (в центъра в главата) се намира точката на посвещение. Поради тази причина Слънцето се нарича гясното око на Вишну. Пураните описват Слънцето като едно от "трите очи на Шива", доколкото отчитат и трите потока. Трите очи представляват космическия огън, слънчевия огън и огънят от триене. "Трите очи на Шива" е наименованието им на духовно ниво, а на нивото на душата те се наричат "трите очи на Деви, Майката на Света".

Ако разглеждаме очите в аспекта на зрителната им способност, и двете в еднаква степен се управляват от Слънцето, тъй като зрението е явление, свързано със светлината, а Слънцето е нейният източник. Сериозното поражение на Слънцето в хороскопа влияе върху зрението. Интересно е да се отбележи, че втори дом на хороскопа е свързан с гясното око, а дванадесети – с лявото. Поражение на Слънцето във втори дом влияе на гясното око, докато поразена Луна в дванадесети дом влияе на лявото. Стоящият в основата на това принцип би могъл по-лесно да бъде разбран, ако си спомним за съответствието на Телец и Риби с втори и дванадесети дом. Телец и Риби са духовно съединени със секстилен аспект. Стъпалата са свързани със зрението. Заболявания на стъпалата и зрението обикновено вървят заедно. Ако човек е свикнал да ходи бос при силно слънце, това скоро ще се отрази на неговото зрение. Помнете също така, че стъпалата се управляват от Риби. Стъпалата поглъщат разрушителната сила на слънчевите лъчи, докато очите – положителната.

Слънцето от слънчевата система образно се нарича зет на Вишвакарма, Великият Геометър на Вселената. Съгласно тази алегория, Вишвакарма оскубва косата на Слънцето, оставяйки му само седем кичура. Тази алегория е твърде дълбока и се отнася до процеса на ограничаване на всепоглъщащата яркост на космическото слънце до седем лъча на

планетарно ниво. Нека изучаващият духовната наука приложи своята интуиция, за да узнае повече.

Казано е, че жените на Слънцето са *Санджня* (символ) и *Чхая* (образ или сянка). *Яма*, владиката на ограниченията, стоящ над разделителната линия между тъмнината на небесата и аурата на слънчевата система, се описва като син на Слънцето. Другият син на Слънцето е Сатурн. Яма е роден от Санджня, а Сатурн – от заместничката ѝ Чхая.

Когато кардиналните точки на Земята се съединят, се получава квадрат, стоящ в точката на надира. Той стои върху своя ъгъл, а не върху страната си. Тази позиция на квадрата около Земята се нарича, в определен смисъл, колесницата на Слънцето. Тя има само едно колело и я теглят седем коня. Нека читателят медитира върху тази представа – тя е основата на всички слънчеви ритуали и посвещения. Водачът на тази колесница се нарича *Аруна*, който имал само горната половина на тялото си. Аруна е духовният лъч, който достига Земята в момента на изгрева. Това е и кръвта на Спасителя на кръста, когато транзитното Слънце преминава през кардиналния знак Козирог. Това е и духовното вино на живите същества на тази Земя. Целият ден, започвайки от изгрева, се дели на 60 000 периода, възглавявани от също толкова божества. Те са описани като Велики Риши, провесени с главите надолу и призоваващи Бога на Слънцето чрез всички размери⁶⁵. Заг тях стоят ришите (лъчите на мъдростта), *гандхарвите* (свръхкосмическите интелигенции, които управляват изкуствата на цвета и звука) и *апсарите* (описвани като прекрасни нимфи, носещи вода).

Слънцето е причината за деня и нощта. То също така предизвиква възходящите и низходящите етерни потоци и ежегодните гъждове. Аналогично, то предизвиква възнасянето /sublimation/ на материята към духа в *уттараяна* и преципитацията на духа в материята в *дакшина-яна*. Цялата дейност на годината е съсредоточена около Слънцето като тайна, докато съсредоточаването ѝ около центъра на Земята е подменена тайна. Знанието за началото на деня дарява на човека много сили.

Някои казват, че денят започва с изгрева и кулминира в нощта, а други, че започва със зрача и кулминира на разсъмване. Подобно на термините “висше” и “низше”, термините “ден” и “нощ” също са относителни и зависят от наблюдателя и неговото разбиране на Слънцето. “Тези, които са горе, го наричат долно, а тези, които са долу го наричат

65 Стихотворните метрики, на които са написани мантрите във Ведите – *б.пр.*

горно” – гласи една твърде мощна сентенция от Ригведа, над която си струва да се медитира. Разширението на визията зависи от представата за светлината. “Този, който не знае това... какво може да направи със светлината?” – се казва във Ведите. Значението на термина “това”⁶⁶ е скрито в двойствената дейност на Слънцето. Материята е наречена началната точка на въздигането на съзнанието към духа, а духът – началната точка на неговото низхождение в материята. Истинската начална точка обаче лежи в духовното Слънце. Материята се разбира от риши като “гунката, или пустотата, пробита от фохат” в пространството. Пространството, което е проходът на материята към духа, е наречено празнота от тези, които не виждат нито една от тези две страни. Тази двойствена дейност на съзнанието еманира от духовното Слънце, седалището на *това* число, което се намира между нулата и единицата. Много са откритията на мъдрите риши в областта на скритите тайни на Бога на Слънцето. И е невъзможно в книга като тази те да се опишат и разкрийт за обикновените хора. Човекът, опитващ се да тълкува мъдростта на Слънцето чрез книги, е подобен на мравка, опитваща се да погълне небето. Нека искрено стремящият се ученик медитира над приведените концепции, подхождайки към тях по-скоро интуитивно, отколкото чрез интелекта си, тъй като той търси знание, а не сведения.

2. ЛУНА

Макар в “Тайната Доктрина”, да са дадени много подробности, отнасящи се до Луната, някои все още са склонни да мислят, че Луната не оказва никакво влияние на духовния път. Мнозина считат, че Луната е студен спътник, въртящ се около Земята. Но този спътник е само огледало на грандиозния космически лунен принцип, разпознат от древните. Нашата Земя все още не е достатъчно развита, за да може в пълна степен да приема всички лъчи от това космическо божество, а нашата слънчева система е недостатъчно развита, за да изяви планетно тяло, способно да приеме и поеме този космически принцип на планетарно ниво. Поради тази причина единствено от книгите на мъдростта можем да узнаем за тази планета, която би трябвало да съществува в нашата слънчева система. Това космическо божество влияе на нашата слънчева система и води нейната еволюция заедно с другите космически божества, но сега тя може да приема лунния принцип само във вид на отражение. По такъв начин нашето физическо Слънце е само отражение на духовното слънце, и това отражение става възможно

66 that, kamo u “mam” – *б.пр.*

единствено чрез Луната.

Докато спътникът на Земята се нарича *Чандра* (Луна), стоящото зад него космическо божество е наречено от ведическите риши *Сома*. Сoма действа като ума на нашата слънчева система, а Чандра е продуктът на този ум. Но Чандра служи и като седалището на ума на нашата Земя, образувайки самата материя на нейните мозъчни клетки, а също и управлявайки нейните астрално и низше ментално тела.

Будхическият план на нашата слънчева система е резултат от действието на Сoма над петолъчната звезда на тази система. Когато слънчевата система е била в зародишно състояние и е развивала планетните способности само като петте сeтива, Сoма е предизвикала раждането на планетарния принцип на Меркурий. Краят на тази работа се увенчал с раждането на будхическото съзнание, по-късно установило се на планетата Меркурий. Поради тази твърде тайнствена причина Пураните описват Меркурий като син на Луната (но на практика на Сoма). Играта на ума в човека постепенно ражда висшата менталност. Висшата менталност получава известни впечатления от висшите принципи на човека, и именно тук е произходът на будхическия план. Това желание за растеж застава низшата природа на човека да се възнесе в будхическото съзнание. Помнете, че кулминацията на еволюцията е човека, и тази еволюция е двойствен процес. Висшите принципи, като помощници, се спускат, за да въздигнат низшите. Низшите, подбуждани от дейността на *кама*, се възнасят нагоре. Резултатът е срещата на висшия ум с висшите принципи като *будхи*. Поначало висшите принципи низхождат чрез работата на Юпитер, докато низшите принципи се въздигат чрез труда на Луната. В резултат се ражда Меркурий. (Меркурий по такъв начин представлява будхическия план в човека). В това е смисълът на тази алегория⁶⁷, в която Луната се приближава към Юпитер в качеството си на негов ученик и от жената на Юпитер дава живот на син на име Будха. Спътникът Луна тук действа като затъмнител, скриващ мъдростта на великата мистерия на гореописаното явление.

На сегашния стадий от еволюцията Сoма разпределя своята работа върху две групи. Чрез спътника Луна той изпълнява по-малките задължения по отношение на нашата Земя, а чрез Нептун – по-големите задължения по отношение на цялата слънчева система. За окултиста и изучаващия символизъм това решава твърде много астрологически загадки. Оплождането, съзряването, прорастването, построяването на

67 Виж Будха в Речника.

мозъчни клетки, работата на низшия ум и управлението на приливите и отливите, се управлява от нашия спътник Луната. Стимулацията на менталното съзнание към растеж в съзнанието на душата, съзряването на душата за духовно раждане, част от работата по построяването на антахкарана, свързването на душите в групово присъствие посредством силата на музиката, се осъществяват чрез Нептун. Тези две страни от работата на Сoма се комбинират, за да тренират душите да възприемат мъдростта чрез метода на впечатленията /impression/. Обучението чрез впечатления е най-висшето от известните форми на образование, и без добър аспект на Луната с Нептун човек не може да бъде привлечен към тези пътища на изучаване.

В известен смисъл без помощта на Луната за човека няма духовен път. Луната представлява природата като майка. В началото, както всички животни, човекът се води от инстинкта, и значителна част от неговата дейност е автоматична. Инстинктите и рефлексите се нуждаят от управляване, доколкото висшият ум не е свързан с тях. С тях се занимава низшият ум, управляван от Луната, която контролира тези отклици и реакции. Затова за младенческия човек тя действа като невидимо божество (майката-природа). Дори новороденото приема или отказва, когато му дават сладко или горчиво. То се намира под защитата на Луната, докато не настъпи изгревът на неговия разсъдък.

Асцендентът в хороскопа на зачатие представлява навлизащото в раждане его. При раждането Луната поема грижата за детето чрез съвпад или опозиция с асцендента на зачатие. Наталният асцендент също се оказва в съвпад или опозиция с градус на Луната в хороскопа на зачатие. Такъв взаимнообмен гържи двата аспекта на асцендента под прекия контрол на двата аспекта на Луната. Поради тази причина в хороскопа на средния човек рождената Луна откликва на ефектите от транзитите и природата на знаците е по-силна, отколкото наталният асцендент. Когато Луната изпълни своя дълг по подготовката на средния човек за духовността, тя предава бремето на отговорността на самия човек. От момента на неговото второ раждане (посвещение, или това, което може да бъде наречено изгревът на човешкия висш ум), главната роля се поема от асцендента, а влиянието на наталната Луна става незначително. В действителност, Луната може удачно да бъде определена като обетът на Бога към човека за деня на неговото избавление и пристигане в обетованата Земя. Това е дъгата на обета, която съществува като Ковчега на Завета, намиращ се в Светая Светих на жилището Господне. Той служи като отражение на Бога в човека. Образът в Светая Светих е скрит от завеса, докато човек

сам не стане способен да я разкъса. Поради тази причина в храмовия символизъм на толкова много религии се открива подобие между органа, в който става съзряването на плода и пътя на въздигането на човека. Помнете, че процесът на възпроизводство се управлява от Луната, който всъщност е само отражение на висшето творчеството, управлявано от Слънцето.

Както Слънцето е владиката на деня, така Луната е владиката на нощта, и поради това при средния човек тя управлява негативния аспект на съзнанието, наричано още възприемащо. Способността на човека за възприемане може да се прецени по положението на Луната в хороскопа. Ако Луната се усилва от знака и има добър аспект с някоя от добрите планети, то той ще има добра възприемчивост. Той ще може да извлече максимална полза от присъствието на мъдреци и добри мислители. Той лесно ще придобива блага. Неговото възстановяване след болест ще бъде много бързо, тъй като ще е способен да приема добър лечебен магнетизъм от етерните потоци, и особено слънчева енергия. Неговото впечатление за хората и обкръжението ще бъде инстинктивно правилно. Духовният човек ще получава лесен достъп до групов контакт. Но ако Луната е поразена, способността за възприемане ще е несъвършена. Човек лесно ще привлича нездрави вибрации, а животът сред хора със слабо здраве скоро ще отслаби и неговото. По духовния път той може да стане жертва на вреден медуизъм.

Лунната светлина приятно свети в тъмнината и затова тя представява светлината в тъмнината. Добрият аспект на Луната с Нептун ще позволи да се преживее светлината в тъмнината. Сетивата лесно могат да бъдат овладени, умът лесно контролиран, и светлината на душата ще възсия с помощта на подходящия гуру. Душевното виждане на този човек ще бъде по-добро и по-ясно, а скритата страна на нещата ще му се разкрие без участието на неговото разбиране. Духовното обучение в съня и образованието чрез впечатления ще му се отдават по-лесно. Невидимите планове ще станат видими за него, и той ще може лесно да почувства присъствието на съществата от финия свят. Той може лесно да развие въдъхновено писане. Но все пак той не би могъл да се развие без помощта на по-силна душа. За мъжете е много подходящо присъствието на жени за осъществяване на връзка с тънките нива. Ползена е и медитацията върху женските божества. Представата за Майката на Света много бързо ще го изведе на пътя на благодатта.

В Пураните има алегория, според която Луната е била проклетата от

Праджapati Дакша и обречена на смърт от изтощение, но Господ Шива я защитил, поставяйки я като украшение на своята глава. Това означава, че за тези, които се намират на светско ниво, влиянието на лунния лъч ще предизвиква изтощение или изпълване с жизнена активност. За съвършения йога, който е преодолел сексуалността, лунният лъч ще даде духовно подхранване.

Раждането на Луната бива последвано от “избиването”⁶⁸ на океана”. Това довежда до раждането на Сомата. Космическият принцип Сомата е навлязъл в манифестация поради завихрянето на пространството във време. Това е много сложна за разбиране концепция. Независимо от това е очевидно, че умът на човека възниква отново на нивото на душата, за да послужи на по-висока цел. Отначало низшият ум (в субектна грямка) се разтваря в медитацията, за да направи място на съзнанието на душата. След това, когато душата се утвърди в своите функции, отново се призовава чистия ум, за да послужи на по-висша цел.

Положението на Луната над хоризонта при нощно раждане дава по-добри възможности за развитие на душата.

Луната по непосредствен начин е свързана с водите на Земята, и океанските приливи и отливи се управляват от лунните фази. Всяка река се разлива през определени интервали от време, и те се управляват от Луната. Менструалните цикли при жената и циклите на плодородието също се подчиняват на движението на Луната. Луната преминава дванадесетте знака на зодиака приблизително за 28 денонощия. Такъв е и менструалният цикъл на жената. Тук има и съответствие с плодородието на Земята. Растежът на растенията се управлява от Луната, докато храната на растителното царство се осигурява от лъчите на Слънцето. Появата и изчезването на лунния диск веднъж на месец има връзка с видимия и невидимия растеж на растенията. При растяща Луна се стимулира растежа на листата, клонките, цветовете и плодовете. Поради тази причина градинарите и фермерите сеят семената, когато Луната започва да расте. Но растенията, чиито сочни части се развиват под Земята, следва да се сеят когато Луната започва да намалява. Затова земните ябълки, картофите, морковите, цвеклото и други кореноплодни растения ще достигнат максимални размери, ако се посадят в началото на намаляващата фаза на Луната.

Комките имат тайнствена връзка с Луната. Те привличат нейния магнетизъм. Поради тази причина някои окултни школи предписват при-

68 churning – избиване на масло – б.пр.

съствието на котки в медитативната практика. Затова египтяните са считали котките за свещени. Присъствието на котки в местата за медитация довежда до такива явления, като сънища, видения, медиумизъм и привличане на неотдавна оттеглили се души. Поради тази причина индусите считат котката за несвещено и отрицателно животно. Присъствието на котки стимулира по-скоро психическите нива, отколкото духовното внимание. Друг интересен момент е, че очите на котките изразяват всички лунни фази.

Тригон или секстил между Слънцето и Луната при раждане е най-предразполагащ за духовна практика. Квадратурата между тези светила прави ума свръхчувствителен, неспокоен и нестабилен. При това на всеки седем дни ще се случват резки промени в настроеността. За да се насочи такъв човек по верния път и да се утвърди неговият ум в духовното съзнание, е нужно присъствието на силен и позитивен човек, чието натално Слънце образува тригон или секстил с неговата натална Луна. Макар съвпадът на Слънцето и Луната в наталната карта да е неблагоприятен аспект, все пак новолунието е най-добрият ген за начало на занимания с медитация. А тригонът или секстилент между Луната и Юпитер в най-голяма степен благоприятства пътя на ритуалите и свещеноействата. Добрият аспект на Луната с Венера благоприятства пътя бхакти, а с Меркурий – пътя на джнана йога. За тези, които имат благоприятен аспект на Луната с Меркурий, четенето и разбирането на писанията, размисълът върху различни метафизични науки е най-верният път към духовността. Ключовият момент тук е рационалният подход към нещата. Добрият аспект на Луната с Уран е сигурна индикация за духовна експанзия през този живот. В този случай човек е с напредничави възгледи и е способен да оцени и приеме всяка представена му истина. Добрият аспект между Луната и Сатурн дава благоразумие, внимателност и дълбок здрав смисъл. Но за разгръщане на духовността това не е достатъчно, и такъв човек е склонен на всяка крачка да забавя своя прогрес чрез светска мъдрост и обусловеност, които сам си налага. Но бидейки веднъж тласнат от силен човек, чието натално Уран сключва добър аспект с неговия натален Сатурн, и ако е пробуден за съзнанието на душата, той бързо и с особена лекота и ефективност ще построи антахкарана.

3. МАРС

Марс е най-положителната планета след Слънцето и Уран в цялата слънчева система. Той стои над битката за духовен живот, точно как-

то управлява войните на мунданно ниво. Поради тази причина някои астролози са склонни да считат, че тази планета нищо не може да даде за духовното развитие. Това не е вярно, тъй като положителният динамизъм на Марс е първото, което е необходимо за духовността. Непоклебимата смелост, способността да поеме контрол над ситуациите и решимостта да покори своята низша страна са качества, които тази планета дава на човека. Тя представлява волята и съпротивата на човека. В хороскопа на обикновения човек Марс дава силата да се съпротивява и да се бори, чрез него се изразява силата на личността. Негови добри черти са бързината, ловкостта и издръжливостта. Лошите черти са жестокост, насилие и безотговорност. Духовното обучение помага на човека да отстрани тези лоши качества. На всички нива Марс дава разширение и сила на експресията на личността. Способността за решителен отказ от каквото и да било се предизвиква от благоприятен Марс. Преди всичко той има у себе си дух на жертвоготовност. За него е естествено да се бори за благородно дело, без да се грижи за последствията. Саможертвата на войника е жертва от висше естество. “Вратите на небесата широко ще се отворят, ако загинеш във война” – казва Господ Кришна.

Божествената страна на Марс е изобразена в природата на Господ Субрахмания. Той е вече роден в своята самоекспресия и никога не помисля за поражение. Със своето раждане той унищожава демоните. “Ти трябва да се въздигнеш чрез своето собствено аз” – казва Господ Кришна. И това е възможно само с Марсовата сила в човека.

Пътят на тази планета е карма-йога. Способността да се взимат решения и вярата в себе си позволяват на човека по този път да практикува това, което той счита за правилно. Силен Марс в хороскопа указва за човек или дълбоко вярващ, или абсолютен неверник. Марс в своя собствен знак или в екзалтация близо до меридиана означава, че известно време той ще бъде пълен атеист, но твърде скоро може да бъде привлечен към силно духовни хора. Махалото се засилва в другата крайност, и ние виждаме човек със силна отгаденост и постижения от най-голяма величина. Чрез своята широта, състрадание и дух на саможертва, той прогресира без помощта на интелектуалния подход.

Първият етап от процеса на подготовка за посвещение изисква първостепенната роля на Марс. Човекът, намиращ се на нивото на масите (а това е най-грубата половина от нивото на индивидуализация), е силно повлиян от колебанията на противоположностите. Доброто и лошото, болката и удоволствието, а също и всички крайности на сети-

вата и разбирането, принадлежат на Марс. Тези противоположности здраво гържат човека, и неговата гуша се намира в плен на инстинкта за притежание. Марс дава силни импулси за експресия на всички низши страни на човека. Индивидът откликва силно на низшата природа, но при тези, които са над личностното ниво, този отклик вече не намира изразение. При тези, които се намират на по-ниско ниво, откликът на тяхната положителна страна води до действия и реакции, отнасящи се до много социални и политически проблеми, включително конфликтите между нациите, страните, индивидите и идеологиите. Процесът на очистване на низшата природа на човека по пътя на изчерпване на животинските инстинкти и преминаването през изпитанията на противоположностите, също се провежда от Марс, ако тази планета образува добър аспект с Марс на неговия гурю.

При нормалния ход на еволюцията, преди човек да се издигне над влиянието на противоположностите, той преминва през такива етапи, като революция, анархия, кръвопролития и жестока смърт. Подемът от низшето ниво се предизвиква от секстилният аспект между Скорпион и Козирог. Марс и Плутон създават нови възможности, многократно превеждайки го през вратите на смъртта. Постепенно чрез конфликт се постига хармония.

Марс управлява вибрациите на кърваво-червения цвят и съдържанието на желязо в кръвта. Химическите реакции в кръвта предизвикват твърде силни сексуални импулси, а Марс управлява производството на онези компоненти в кръвта, необходими за възпроизводството. Връзката, която жизненото тяло образува между физическото и менталното, е в здрава обвивка от марсови вибрации. А тъй като Марс придава също и сили на човека да овладее собствената си жизненост, с негова помощ може да се подчини и звяра на сексуалността и успешно да се извършат "подвизите на Херакъл". На низшите планове атрибути на Марс са грубите методи на контрол над чувствените мисли и омраза към другите хора. На религиозните лидери, родени под тази планета, им се препоръчва строго целомъдрие и хатха-йога, и Марс може да помогне на човека да победи животинската природа. Марс управлява муладхара чакра и центъра на слезката. Всички методи на йога, отнасящи се до подчиняване на низшата активност на тези два центъра, а именно стимулирането на муладхара към висша активност и освобождаването на Кундалини от адския огън на центъра на слезката, са все под контрола на Марс.

На по-високо ниво Марс дава на човека връзка с Йерархията и ней-

ните ученици. На още по-високо ниво той управлява работата на сахара и свързаните с нея посвещения. Марс върши това заедно с Уран, като съуправител на Овен. Дейността на Овен е локализирана в сахара, и поради това на учениците, достигнали това ниво, комбинираното влияние на Марс и Уран подпомага осъществяването на връзката с Шамбала чрез Йерархията.

Еволюцията е равновесие между силата и красотата. На светски план, на нивото на масите, мъжката сила действа неспокойно, докато женската красота я регулира. Първият резултат от това е, че силният мъж се стреми да завладее красотата на жената за свое собствено удовлетворение. Природата на жената е да търси защита от силата на мъжа. В резултат на това тя трябва да преживее всички нещастия и мъчения, причинявани ѝ от примитивния мъж. Въздържаността и търпението на жената водят до смекчаване силата на мъжа, а крайният резултат е експресия на красотата чрез по-фини форми. Расата на първобитните хора-гиганти се превръща в раса на ангелската красота, и накрая се достига щастливото съчетание в човека на силата и красотата. Историята на расите е скрита в противостоянието на знаците на Марс и Венера. От нивото на дисхармонията, обозначено от Телец-Скорпион, човек се въздига до хармонията, изразена от Овен-Везни. Поради тази причина висшите посвещения изискват присъствието на жена.

Свещената роля на Марс в духовното развитие на човека може да се разбере чрез секстилният аспект между Дева и Скорпион. Всички ограничения и страдания на низшия човек, преди да получи милостта на Майката на Света, се изразяват от делата на шести дом, свързани с Дева. Страдащото човечество може като цяло да бъде разбрано чрез ролята на шести дом в Дева и дванадесети в Риби; невежеството, бедността, конкуренцията, борбата за съществуване, ограниченията и самообусловеността са черти на тези два дома. Марс, като управител на Скорпион, е съединен чрез секстил с Дева и чрез тригон с Риби. Знакът на Спасителя Козирог е съединен чрез секстил с Риби и чрез тригон с Дева. Една от окултните тайни на Йерархията се състои в това, че съвременният Учител Иисус се е заел с облекчаването на тези негативни следствия чрез мисионерския жар на християнската църква. Християнството като религия се намира под прякото влияние на Марс. Тази част от човечеството, която бива пренебрегната, подтисната и на която не се обръща внимание, се въздига към служене от християнската църква чрез сиропиталища, центрове за грижи за деца, детска благотворителност и Червения Кръст. Английският, който е не само общочовешки език, но и език на посветените, които разпространяват

своята работа и екстернализират част от Йерархията, ще бъде посредник в добрите дела.

За изучаващия окултизъм, който трябва да пресече бариерите на низшите плановете, вибрациите на Марс са от решаваща помощ. За този, който страда от нехармонични аспекти на Марс било в наталната карта, било в прогресивния хороскоп, най-добрият път би бил пътя на *Шанмукха*. Най-възвишеният и божествен аспект на Марс е скрит в духовния път на *Субрахманя кумар*. Това е шестликото момче-войн въоръжено с острие на копие и *анкуша* (глифът на Сатурн) /сърп/. Копието означава поразяването на плътната низша природа на човека, а сърпът е символ на самодисциплината. Шестте негови лица, или глави, са шестте двойки противоположности, които трябва да бъдат трансформирани в шест координирани сили. *Кама* (желание), *крогха* (омраза), *лобха* (алчност), *моха* (лъжливи впечатления), *мада* (жестокост) и *матсаря* (отмъстителност) са шестте порока, които нямат комплементарни съответствия, заключващи човека в плен на двойките противоположности. Медитацията върху това шестлико божество и призоваването му чрез шест-сричовата мантра ще позволи на ученика да превъзмогне тези аспекти на противоположностите и да овладее шестте божествени качества. Тези шест качества, действащи като шест начина на себеизразяване чрез шестте чакри, ще преустроят зодиакалните ефекти в шест двойки знаци. Всеки знак ще се разтвори в своя противоположен и ще го допълни. Шест-сричовата звукова сила (*мантрам*) е “СА-РА-ВА-НА-БХА-ВА”. Това е една от най-могъщите мантри на гревните риши. Казват, че *Агастя*, агентът на тази мантра, е насочил много от своите ученици чрез тази мантра. Читателят следва да помни, че този велик риши е дошъл от северните области на юг, за да подчини междинните *виндхияс*. В това има особено значение, ако си спомним, че знакът на Агастя Водолей е свързан с Овен (ортодоксалният знак на Марс) чрез секстил, и неговата мисия е в това да въздигне този знак до управлението на Уран, управителят на Водолей. Помнете също, че знакът Водолей и принадлежащите към него гуру са свързани със свещената мисия за развитието на човечеството с помощта на знака Лъв. Отбележете, че гадената мантра е съставена от звуците, управлявани от Близнаци (тригон към Водолей), Телец (тригон към Дева), Везни (тригон към Водолей), Лъв (опозиция към Водолей) и Овен, който ги съединява всичките. За медитация върху този кумара има и свещен глиф – триизмерен кръст, чиито шест рамена излизат от една точка, всяко под прав ъгъл спрямо другите. Той се нарича великото оръжие *шанмукха*, и неговото пълно значение ще бъде гадено в нашата

книга за ритуалите⁶⁹. Идеята на тази мантра е, че великият кумара се родил върху цвета на бялата водна тръстика. Преди неговото раждане семето на Господ Шива е било прието от Агни и препредадено на водния поток. Богинята на свещените води поставила това семе върху цветовете на бялата тръстика. И там се родил този кумара като шестлико дете. Шестте [майки] от Плеядите го кърмели със своето духовно мляко. В това се съдържа дълбок символизъм, за чието обяснение би била необходима цяла книга. Общият смисъл е преминаването на божествената искра в божественото аз на човека. Обърнете внимание на факта, че думата Шива /Siva/ е съставена от две от сричките, които образуват мантрата на този кумара.

Пътят на работата на Марс е от тежестта на материята към остротата на жизнената сила. Той управлява оръжията с остър връх. Образите на острие от стрела и триъгълен чук се управляват от Марс.

4. МЕРКУРИЙ

Меркурий е междинният принцип между висшия и низшия свят. Поради тази причина той се нарича посланикът на боговете, вестителят на божествените същества и арбитърът на ангелите. Той е този агент на божествената алхимия, който превръща неблагородните метали от низшия триъгълник в този цар на металите, който формира висшия триъгълник. Муладхара, свадхишхана и манипура образуват низшия триъгълник. Сахасрара, аджна и рожденото място на Ингра /Инграйони/ образуват висшия триъгълник. Гърловият център е съединен с низшия триъгълник, а сърдечния – с висшия. Сърдечният и гърловият центрове образуват полето на действие на Меркурий. Гласните струни регулират експресията на звука, белите гробове осъществяват дишането, а месторождението на Словото е сърцето. Словото на човека изхожда съзнанието за “аз съм” от сърцето и се насочва към аджна-чакра, откъдето да бъде преведено във впечатление. Там, чрез силата на Меркурий, то се преобразува в мисъл, а мисълта се – в език. Тогава то се произнася от гласните струни. Такъв е процесът на речта у обикновения човек. Има дълбока истина в представите на астролозите за Меркурий като управител на речта. Ако Меркурий в хороскопа е силно поразен, то на човека му липсва добро себеизразяване. Не му се отдава да командва или да привлича вниманието на другите.

Когато човек говори, неговото издишване предизвиква издърпване нагоре на слънчевия сплит. Това е връзката на Меркурий с низшия три-

69 Виж “Трактат за Ритуалите”, гл. 5, в раздела “Ведически ритуали” – б.пр.

ъгълник. Човек може да се повдигне от низшия полюс чрез речта само тогава, когато внимава за смисъла на това, което говори. Връзката на ума с речта придава сила на мисълта и такъв убедителен изказ, който позволява да се издигне дейността на низшия триъгълник на по-високо ниво. Научна истина е, че ученикът по духовния път трябва да постигне първо контрол над своята реч, преди да може да се надява на каквото и да е реален прогрес в началните етапи. Изказването на добри мисли и премълчаването на такива, които не са необходими, е първата принципно-важна крачка. Следващата е избягването на невярно изразяване на мисълта. След това трябва напълно да се откаже от осъждането на другите – както в мислите, така и в речта си. Следващото е внимателен анализ на мисълта и стремеж за намиране на правилните гуми. Едва след практикуването на тези крачки Словото става мантра. Само тогава Меркурий започва да работи като вестител на боговете и открива на ученика плана на висшите интелигенции.

Всяка гума от нашата реч имасвоя произход от Космическата Воля. Тя подготвя словото на човека и го стимулира на будхическия план. Тази стимулация се спуска в сърдечния център чрез аджна-чакра. След това идва първото движение на човека към зараждането на Словото в този център. Той, чрез силата на дишането, предава усилието към гърловия център. Към това време концепцията за Словото, което е подготвено на космическото ниво посредством слънчевото и планетарното съзнание, се спуска в аджна-чакра и се приема от будхическия план на Меркурий. Тук Меркурий го превежда и произнася чрез усилието, създадено по-рано чрез дишането и гласните струни. Виждаме по такъв начин, че еволюцията на Словото в човека е двойствен процес, много подобен на еволюцията на самия човек. Дейността по произнасянето на Словото, която произтича от нивото под будхическия план, се управлява от Меркурий. Висшата компонента на Словото, която непосредствено низхожда във вид на впечатление, принадлежи на Юпитер. Тази взаимовръзка между дейността на Меркурий и Юпитер е представена в опозицията между Близнаци и Стрелец.

На космическия план Меркурий има свое висше съответствие, чието олицетворение е *Нарада*. Двупосочната връзка между висшия и низшия триъгълник на човека, образуваща съвършения инструмент на речта, се нарича *вина* – музикалният инструмент на Нарада. Свързващите канали на Меркурий, лежащи на жизнения, менталния и будхическия планове, се наричат струните на този инструмент. Казано е, че те вибрират, издавайки музиката на мисълта във вид на Слово и посредством въздуха, дишането на човека. За Нарада се казва, че той има пряк достъп

до Нараяна, седмия план на свръхкосмическата Вселена. Нарада може да се спуска от този план до най-низшия, земния. Когато Словото е активно на низшите планове на човека, то води до спорове, разминаване в мненията и индивидуалните разбирания. Речта на този стадий не е подходящ проводник за разбиране. Всеки човек откликва на всяко слово посвоему, в зависимост от своите предишни асоциации. Според това как посланието на Словото става все по-fino, оттенъците на смисъла се умножават и термините, употребявани от хората, стават все по-абстрактни. Ето защо Нарада е наречен "*Калахасана*" (пребиваващият в споровете). Когато речта се прилага към впечатленията от гумите, отнасящи се до Юпитер (нивото на мъдростта), Нарада приема ролята на агент и става този, който съобщава името на Бога.

Меркурий няма свое собствено послание – той само предава посланията от висшите нива към низшите. Поради тази причина човекът, чийто хороскоп се управлява от Меркурий, ще бъде над мотивите. Той ще се учи да живее на най-чистите интуитивни нива, предавайки на своите събратя мъдростта на висшите планове посредством книги, речи или наставления, посвещения или групово обучение. Той ще притежава блестящи организаторски способности. Но когато човек от низшите планове се управлява от Меркурий, ще му липсва последователност и постоянство в целите. Той не ще има в живота си нито мисия, нито дълг. Ще изпада в интелектуален флирт, ще създава проблеми, превратно тълкувайки нещата и ще обърква другите със своята бързина в жонглирането с гумите, поддържайки маската на зрял философ и мислител. На светски план Меркурий управлява бизнеса, а на духовния – мъдростта. Лъжите на образованата аристокрация през всички времена, които са помагали да се експлоатират по-изостаналите раси и индивиди, са все изри на Меркурий на светския план. Под негово влияние под маската на наука и философия се е разпространявала много суха логика, а под маската на поезия – много емоции и сантименталности. Под това влияние много компилатори на чужди мисли са играли пред света ролята на оригинални мислителни.

Добрият аспект на коя да е планета към Меркурий дава израз на всички нейни добри характеристики в личността на човека. Тази планета ще се интерпретира правилно в термините на човешкия живот, мисъл и експресия. Втората половина на Близнаци се символизира от "Жената с лирата". Когато Меркурий се намира в тази част от знака, и образува тригон с Нептун, човек получава чрез Меркурий лъчите на Нарада. Неговата мисъл, реч и дело са музикални. Той е истинен ученик на бхакти-йога. Посредством музиката той достига освобождение. Ако

такъв Меркурий образува тригон или секстил с Уран, човек откликва на най-висшите октави на научната мисъл. Нему ще се открият всички тайни на мирозданието. Той ще съумее да прочете символите на природата и чрез тях да разшифрова езика на боговете. Когато получи нужните посвещения, той ще може да откликне на влиянието на Ашвините, Митра и Варуна. Той ще може да узнае Числото на Водолея и да създава атоми на всички планове. Ако Меркурий от горната позиция образува и секстил със Сатурн, човек може без усилия да узнава слабостите и недостатъците на другите и за късо време да ги насочи по пътя на отстраняването им. Ще бъде привърженик на строгата дисциплина и ще е добър организатор, способен да извлече максимална полза от другите. Ако такъв Меркурий образува подобни аспекти с Юпитер, човек получава силата на света. Със своята благословия той може да ободрява, да лекува и магнетизира другите, а също и да разсейва тъмнината на невежеството. Той притежава всички качества, правещи го годен за ролята на гуру.

Деятелността на космическата планета Нарага достига нашия Меркурий чрез Полярната Звезда. Слънчевата система на Полярната Звезда се е издигнала на нивото на освобождението, съединявайки се със седмия план на свръхкосмическия свят, Нараяна, чрез посвещението, дадено от Нарага⁷⁰.

Меркурий управлява пренаталното съзнание на човека. Аз-ът, намиращ се в утробата, построява своя център в главата под надзора на Полярната Звезда, а гърловия център – под влиянието на Меркурий, прогресиран от пренаталната карта. Когато бременната жена получи добро посвещение чрез четене на писанията или получавайки учение от духовен човек, то при добри транзити на Меркурий в пренаталната карта, тях ги получава и детето, и след своето раждане ще има особена полза в процеса на своето образование. Казано е, че Нарага е посветил Прахлада в съзнанието на Нараяна, докато той е бил в утробата.

5. ЮПИТЕР

В погреббата /arrangement/ на елементите от дадена система е заложена особена сила. Това е синтезиращият агент на цялата Вселена. Тя поддържа Вселената в състояние на уравновесеност. Това е същото онова равновесие, нарушението на което предизвиква поглъщането на цялата Вселена в привидна несъществуване /nothingness/. След това

⁷⁰ Виж Дхурва в Речника.

става преустройство на цялата Вселена, “съгласно гревния модел”, и от това възниква следващия период на равновесие. Тази сила, заложена в погреббата, може да се сравни с електрическият ток в батерията. Нито една нейна част, взета отделно, не съдържа ток, но именно разположението на различните ѝ части по необходимия начин. Подобна сила, намираща се в погреббата, се нарича от мъдреците ритуалисти *апурва* (несъществуващо преди). Деятелността на цялото творение е резултат от Великия Космически Ритуал на Пуруша. В нашата слънчева система подобно разположение се управлява от планетата Юпитер, и поради това той е управителят на всички ритуали и свещенослужения. Във ведическата терминология всеки ритуал, който има свещено значение, се нарича *крату*. Висшето съответствие на Юпитер на космическия план е *Шакра*, Владиката на Дълбоката Мъдрост. Религиозната дейност, всички форми на поклонение и науката за построяване на храмове на тази Земя се управляват от Юпитер.

Парите са средство за поддържане на реда на светско ниво. Те се използват от човека, за да установи обществения ред чрез поддържането на равновесие в притежанията. Поради тази причина Юпитер управлява богатствата, съкровищата, а също и икономиката и планирането. Валутният обмен се управлява от Меркурий, докато икономическият индекс – от Юпитер.

Разпространение, разпределение, щастие, изобилие, доброта, справедливост, правосъдие, закон и ред – са все владения на Юпитер. Прочутите съдии и законодатели се намират под негово влияние. Стрелец, знакът на Юпитер, е знакът на съдиите. Пришествието на Господа в съдния ден, когато ще се появи на тази Земя яздейки бял кон и с меч в ръка, се отбелязва от велик съвпад на планети в звездния куп *Тхишия*. Този куп се намира в Рак, знакът на екзалтация на Юпитер.

Раждането на пространство за всяка Вселена се проследява до ефекта на Юпитер на свръхкосмическия план. Със силата на звука той създава пространство. Той произнася звука “кхам”, и от вибрацията на този звук се пробужда латентното съзнание в пространството. В хороскопа Юпитер управлява способността за чуване, и сериозното поражение на Юпитер предизвиква дефекти на слуха. Чрез вибрациите на Юпитер звуците се издават като мантри. В много епитети той е наречен владиката на гумите. В процеса на произнасяне Словото преминава от Юпитер към Меркурий. Целият процес на предаване от Юпитер към гласните струни посредством Меркурий се нарича *Сарасвати*. Проводникът на звука и Словото от уста към ухо през пространството

също се създава от Юпитер. Разположението на звуците по групи за образуване на гуми и изречения се управлява от груп космически разум, който е разположен в съзвездието Хаста⁷¹. Този космически принцип се нарича *Ганапати*, владиката на групирането. Съзвездието Хаста има формата на слонска глава. На божеството с глава на слон се покланят като на владика на богатството и мъдростта. То влияе на Земята посредством Юпитер. Когато е налице сериозно поражение на Юпитер, било то в наталната карта или в прогресията, вредните ефекти от него могат да се смекчат, ако се медитира върху Ганапати (слоноглавото божество). Това, че слонът попада под влиянието на Юпитер, представлява известен интерес.

Концепцията за триъгълника е под влиянието на Юпитер, и именно тригоните с него са особено силни. Гласът на човека има три нива – високо, ниско и нормално. Четириаспектното Слово на човека се произнася на тези три нива. Способността да се разпознават тези три нива дава Юпитер – владиката на звука. Свещената мъдрост винаги се предава от уста на ухо чрез съответната модулация на тези три нива. Юпитер е владиката на свещената мъдрост, предаването на тази мъдрост и местата, където тя се предава.

Ficus religiosa, свещеното дърво на индусите, принадлежи на Юпитер. Вредните ефекти от поражения Юпитер в хороскопа могат да се преодолеят, ако се живее под такова дърво, покланяйки му се или използвайки в ритуалите неговите листа или корени. Религиозните ритуалисти се покланят на неговите корени, и всеки четвъртък, накусвайки ги, приготвят светена вода.

Когато някои мисли се поражда в определен порядък, когато на ума се представят някои факти, когато някои събития се подреждат в определена история, това произвежда огромни сили, способни да трансформират експресията на човека от един план на друг. В това е тайната на предаване на истината и мъдростта чрез алегии и символи. Погрешбата на различните истории, поместени в епосите и писанията, е пример за съвършената наука за погрешбата на нещата. Количеството и редът на главите в съответствие с някакво космическо, слънчево или планетарно явление, е ключът към силата на свещените книги на мъдростта, които завладяват ума на хората и се съхраняват независимо от хода на времето. *Рамаяна*, например, е съставена от 24 000 стиха, и е написана в 24-слоговия размер *гаятри*, съставен по образец на 24-те периода на нарастване и намаляване на Луната в лунната година.

71 По-известен с името Ганеша – б.пр.

Бхагавата Пурана е съставена от 12 книги, което е в съответствие с дванадесетте зодиакални месеца в годината. Историята на Господа, изложена в тази книга, започва в десети том и завършва в първи. Това следва небесния начин за изчисляване на знаците, започвайки от меридиана. Богът на Годината поставя своето начало в годишния десети дом, където Слънцето се намира в екзалтация. Цикълът отива към своя край с настъпването на зимното слънцестоене, което е именно първият знак на слънчевата година.

Юпитер управлява посвещенията, провеждани чрез работа върху слънчевия сплит, гърловия център и месторождението на Ингра (Ингра йони). Построяването на Висшия Мост става главно чрез силата на звука на нивото на душата. Юпитер тук помага на ученика със силата на звука в тишината. Мястото на раждане на Ингра се пробужда единствено чрез работата на Юпитер в процеса на построяване на антахкарана. Казано е, че Юпитер пробужда Ингра чрез своето мъдро слово. Докато аджна-чакра не се замени от лотоса в брахмарангра, разположен малко по-ниско от аджна, Юпитер управлява и знака Риби в хороскопа на ученика, но след това тази работа се поема от Нептун и Юпитер повече не може да влияе върху този знак в неговия хороскоп.

В муладхара Юпитер има двойна цел. Ние вече обяснихме, че функцията на муладхара е двойствена. Образувайки низшия триъгълник, Юпитер управлява светското благосъстояние на човека. Аспекти на Юпитер в такъв хороскоп се отнасят единствено до парите, храната, удобствата и обществената активност. Когато обаче съзнанието се въздигне от долния полюс, започва да действа висшата функция на муладхара. Първият трепет на сушумна по протежение на брахмарангра се случва поради вибрациите на Юпитер. На този стадий ученикът трябва вече да е овладял пранаяма и да навлезе в пратияхара. Оттук нататък неговият хороскоп повече не може да регулира неговото светско благосъстояние. Всеки транзит или прогресия вече дават своя принос в пътя на възхождението. Способността за съждения се съчетава с чистата безличностна интуиция на будхическото съзнание. Мъдростта започва да струи без всякаква външна помощ. *Рутамбхара* (в Библията това е завръщането на седемте съдии на Земята) се разкрива чрез неговата *виека* (различаване). Именно това е стадият, на който Господ Кришна казва: “Бъди над всички кодекси и закони и ме последвай като един”. Единствено Юпитер притежава силата, посредством пратияхара и дхарана, да свързва разнообразното съзнание на душата на ученика със своето единно и безлично съзнание. Този процес потвърждава, че по пътя на еволюцията има два стадия, изискващи работата

на Юпитер. Тези две нива са наречени второ и пето посвещение от Алис А. Бейли. Второ посвещение е резултат от обединените усилия на Юпитер, Нептун и Венера, докато пето посвещение се предизвиква от съвместната дейност на Уран и Юпитер. Смисълът на двойствена-та роля, която тук играе Юпитер, се състои в това, че той съдържа в себе си два аспекта – Любов и Мъдрост. Аспектът на любовта у него е активен, докато аспектът на любовта на Венера е пасивен. Юпитеровата любов е изчистена от влиянието на емоциите, докато у Венера тя се освобождава от влиянията на ограниченията, предизвикани от мисловните потоци.

6. ВЕНЕРА

Планетата Венера управлява любовта, красотата и равновесието на тази Земя. На средно ниво красотата се разбира само като изразена чрез формата. Затова Венера е свързана с низшия аспект на Сатурн – формата, или ограниченията. Силата, която се опитва да разруши формите и да даде разширение, се управлява от Марс. Поради тази причина любовта на Венера се затъмнява от емоциите на Марс. Преустройството на формите се извършва от Уран, и за да създава по-добри форми, Венера е свързана с него. Когато любовта е уравновесена от разума, Венера е свързана с Меркурий, за да кулминира в чистото будническо съзнание. Венера е свързана и с Юпитер, давайки осъзнаване на красотата чрез способността за подредба. И накрая, Венера е свързана с Нептун, давайки на човека такова преживяване на чистата любов, което му позволява да живее в космическото съзнание. Поради тази причина Венера има доминираща роля в еволюцията на съществата на Земята. В действителност след Слънцето тя е следващият владик, стоящ над еволюцията на нашата Земя. Планетарният логос на Венера периодично изпраща на Земята свои представители, за да работят като помощници, ръководители и гуру.

На настоящия стадий от еволюцията действието на Венера твърде рядко е свободно от емоционалното влияние на Марс. За повечето хора любовта е откликът на тялото на желанията и менталното тяло на красотата, изразена чрез формата. Тя се разбира само като любов към някой човек, предмет или идея. Това е най-важният фактор от еволюцията, доколкото идеята за любовта трябва да даде на низшите проводници достатъчен тласък към преображение природата на човека в самите ѝ основи. Този отклик на низшите планове, чрез посредничеството на формата, привежда в движение различните компоненти

на низшите тела на човека, докато формата не въздигне човека до осъзнаването на “силата чрез подредбата на формите”. Самото присъствие на красива форма предизвиква преустройство на психическо ниво. Промяната, която следва, е подобна на това, което претърпява желязото, когато се превръща в магнит. За да се прояви присъщата на магнитна сила, е необходимо разместване на атомите на низшия план. Едва тогава се осъзнава, че чистата любов съществува само в нулевата точка на различните магнитни потоци. Чистият лъч на Венера представлява състояние на равновесие, което е абсолютното качество на Везни. Чувството за красота предизвиква верижни реакции, които започват с преустройството на етерните потоци в човека, а своята кулминация достигат в края на напрежението на ума и освобождението на красотата от плена на формата.

Личността на нашия планетарен логос се състои от три принципа:

- а) Земята образува неговото жизнено тяло;
- б) Меркурий образува неговото ментално тяло, и
- в) Венера образува неговото астрално тяло.

Взети заедно, те съставляват личността на нашия планетарен логос. Поради тази причина Земята като планета управлява функциите на Близнаци и Стрелец чрез дейността на своите полюси. Венера управлява дейността на двойната функция на Близнаци и Телец от една страна, и Везни и Козирог – от друга. Меркурий работи като свързващ принцип между тези две функционални групи. Сега можем да разберем колко широко въздействие оказва Венера на еволюцията на Земята и нейните същества. Наистина определящо.

Когато човек на низшия план се управлява от Марс, неговата представа за красотата съществува във физическите форми. Когато Меркурий сътрудничи в еволюцията заедно с Венера, тази представа се въздига в менталните форми. Това е начална точка за медитация. Когато човек започне да мисли за красива форма в отсъствие на физически проводник на формата, той се освобождава от пътя на материята. Но човек поначало се стреми към материални образци на красота, преди да осъзнае красотата без форма. Храмове и образите на богове, създадени от тухли и хоросан, поначало служат именно за тази цел. Поклонението в храм издига човека над изконното ограничение на материята. Венера на своите висши нива подбужда и ускорява това разбиране. Творческия процес се движи от мисъл-формата към материалната форма, а процесът на освобождение – обратно – от материалната форма, към мисъл-формата. Мисъл-формата запазва в ума силата на

красотата, и тя бавно се въздига от затвора на формата до нивото на концепция. На това ниво силата на красотата вече е свободна от формата. На следващия етап силата на красотата съществува в човека като равновесие на съзнанието. Красотата на този етап е една от силите на душата. На този етап намираме пълната експресия на Венера. Ролята на жената е да изпълнява мисията на Венера, за да въздигне човека от робството на материята към съзнанието на душата.

Окултна истина е, че физическият аспект на сперматозоида у мъжа се управлява от Венера. Докато низхождането на аза в раждане посредством сперматозоидите, изпълняващи ролята на проводници, става под управлението на лунния лъч, тяхното изхвърляне става чрез Марс, който предизвиква привличане между двата голни полюса. Когато представата за красотата се въздигне от материята към ума, Марс постепенно губи своята власт над тези проводници на низходящия аз. Като следствие от това сперматозоидите се саможертват за висша цел, в който процес те се трансформират в стълб от сила, даващ тласък /*stir*/ на муладхара. След това се получава и съответен тласък и в сърдечния център, където красотата намира своя израз в любовта. За освобождаване функцията на сърдечния център от влиянието на центъра на слезката, е необходимо много време. Когато сперматозоидите се намират под влиянието на Марс, те се управляват от центъра на слезката. Когато ученикът посредством медитация върху красотата без форма, ги освобождава от това влияние, производството на сперматозоиди се заменя от тяхната трансформация в сила. Тогава физическата венерина тъкан, която преди се е използвала за производство на сперматозоиди, се въздига в поток жизнена сила, който се насочва в муладхара, където стимулира Кундалини към възходящия път. В сърдечния център отново се появява резонанс на венериния принцип, привличайки Кундалини нагоре. На третия етап идва на помощ резонанса на този венерин принцип, който е близо до аджна-чакра, привличайки Кундалини към тази чакра. Тук завършва мисията на Венера като планета в човешката конституция. Работата на Венера на трите нива (физическо, ментално и духовно) се проявява като илюзия за красота, любов към красотата и любовта като красота. По тази причина Венера се нарича възкресителка на *асурите* (форми на сила) чрез нейната мантра *Мрутасандживани*. Тази алегория от Махабхарата обяснява функцията на Венера, която приема висшите принципи на човека и предизвиква тяхното проявление в низшите принципи чрез многократни възкресения. В творението висшите принципи не могат да имат друго изражение, освен чрез низшите проводници. Осъзнаването озна-

чава приемането на висшите принципи от низшите, също както абсорбирането на низшите форми във висшите. Това равновесие се нарича Великата Жертва, вечно извършвана от *бхригу* (синовете на света) и *ангирасами* (синовете на звука). В алегорията Мрутасандживани имаме същото – “смъртта” и “възкресението” на *Кача* чрез силите на *Шукра*, а след това – и възкресението на самия Шукра, гуруто, от *Кача*, неговият шишия. Засега е достатъчно да се каже, че идеята в този процес се състои в това, че висшето низхожда в низшето, за да намери осъзнато изражение, и от друга страна – в израза на низшето съществува, въздигащо се във висшето за своето осъзнаване. Шукра, Владиката на Венера, е наречен гуруто на асурите, а *Брихаспати*, Владиката на Юпитер, – гуруто на девите. Шукра води и направлява асурите, самият бидейки толкова божествен, колкото и Юпитер. Неговият път се нарича божественият женски път подир неговата гъщеря *Деваяни* (пътят на боговете). Тя взима за мъж *Яяти* (поклонника, който е божествената искра в човека). Яяти е царят на *кармабхуми* (планетите на причината и следствието), но нейните деца от него не наследяват царството. Тя обаче дава началото на тази династия, в която в края на краищата ще се въплъти Бог като Господ Кришна. По такъв начин тази алегория утвърждава, че пътят на Венера се отнася само до творческия аспект на девите, а не до възпроизводителната способност на асурите, независимо от това, че Шукра е техен гуру. И аналогично, докато децата на Деваяни са прародители на Господ Кришна, тези на нейната прислужница наследяват кармабхуми. Помнете, че двете линии потомци на Яяти (божествената искра) са последователи на два различни пътя – *деваяна* и *питруяна*. Трябва ли да се обяснява дълбокото значение на това? От подобни съображения може да се разбере, че функцията на муладхара е двойна – едната е свързана с центъра на слезката и се заключава в производството на възпроизводителни течности, а другата е свързана с висшия път чрез Кундалини.

Венера управлява сетивото за цвят у човека. Цветът е основа за формите на етерно ниво, и концепцията за цялостния свят, замислена от логоса, произвежда вибрациите на цветовете и звуците преди появата на светлината. Цветът низвежда светлината в обектността. Затова Венера принадлежи към този разред деви, които “крадат светлината от небесата и я донасят на Земята”. Тя владее вибрациите на всички цветове, и затова цветът на Венера е млечно-бяло. Реакцията на човека към белия цвят е такава, че той я приема като синьо. Това, което наричаме цветове, са само следствия на цвета върху менталния план. Възприемаме млечно-белият само като синьо. Затова синьото се счита за цвета на Телец. Господ Кришна също се изобразява само в

синьо, и поради тази причина той се описва като светлината, стояща зад цвѐта. Трябва ясно да се разбере, че чувството за цвят в човека е различно от чувството за светлина. Чувството за цвят се управлява от Венера, докато чувството за светлина – от Слънцето. Слухът се управлява от Юпитер, осезанието – от Марс, а обонянието – от Меркурий. Следствията от всички тях, носещи различни названия, се управляват от Луната, владикумата на отраженията. Земята като планета образува екран, върху който тези следствия се възприемат. Приемането на *следствията* като *причини*, а *възприеманото* като *реално*, се нарича обектност.

Венера управлява също и разкритието на природата на човека, и поради това предизвиква разкритие на звука като глас и музика. Гласът се управлява от Телец. Разкритието на гласа е различно от разкритието на звука, а също и от това, което този звук носи. Звукът и неговото послание се управляват от Юпитер, докато смисълът и идеята на гумите – от Меркурий. В тази дейност Марс управлява стремежа да се говори, а Луната – гишането, необходимо за речта. По такъв начин виждаме, че Венера е всеобхватна планета и нейната роля в творението е твърде изявена.

В хороскопите на тези, които са на низше ниво, Венера управлява илюзията за красота и обикновено изпитва влиянието на Марс. За тези, които живеят на по-високо личностно ниво, Венера дава любов към красотата, изразена чрез формата, а по-късно – и чрез концепцията, с помощта на цветовете комбинации. На висшето личностно ниво Венера изразява любовта към прекрасното чрез концепцията, с помощта на по-финия проводник – поезията. За съзнанието, действащо на нивото на душата, Венера преобразява любовта към красотата в любовта като красота. Любовта като красота е първото преживяване на истината.

Мантрата за въздигане чрез лъча на Венера е *Амала*; тя премахва вредните ефекти на тази планета в хороскопа (само в духовен смисъл), и чрез чувството за отклик към красотата води ученика към нужните нива. Върху тази мантра се медитира като на девойка в лотосов цвят, намиращ се в сърцето на Вишну. Чрез тази мантра ученикът осъзнава значението на “жената в сърцето на мъжа”. Древните риши са дали ключа на звука и формата, който е предпазвал ученика от светските ефекти на тази планета. Мантрата за Юпитер е *Хамсас-Шивас-Со-хам*, за Слънцето – *Гхрини*, за Луната – *Амбужа*, за Меркурий – *Сакла*, а за Нептун – *Айн-Дрийм*.

Глифът на Венера изразява цялото значение на тази планета. Това е кръг над кръст. Кръстът представлява дейността на четирите кардинални точки на нашата Земя, което включва процеса на низхождане на висшите принципи в проявление, а също и стремежа на низшите сили да се въздигнат до осъзнаването на тази експресия. Кръгът представлява душата на човека като проводник на всички висши принципи. Трябва да се помни, че нашата Венера изразява душата на нашата слънчева система. Позицията на кръга над кръста означава, че висшите принципи работят за низшите, без да бъдат погълнати от тях (Шукра е гуру на асурите!). Това е удачен израз на господство на висшето над низшето. Такава е истинската взаимовръзка на космическата Венера с нашата Земя. Това поетически е изразено като брака на Венера със Земята. Венера е най-висшият от всички космически принципи, и нейните вибрации достигат нашата Земя чрез планетата Венера посредством любовта на Санат Кумара. Всеки път, когато Венера преминава през знака Риби, се пробуждат всички готови души.

7. САТУРН

По отношение на човешкия ум, цялостната дейност на Вселената има два аспекта: единият е “какво е тя” /how it is/, а другият – “какво е нейното ставане” /how it is becoming/. Вторият аспект отбелязва периодическото отклонение спрямо първия. Първият винаги се засенчва от втория и никога не може да бъде разбран. Ние можем да го осъзнаем само ако успеем да проследим своя път в работата на втория. Първият аспект се съдържа в символизма на втория и се разкрива само като алегория. Вторият съществува като неизбежно ограничение за всички създания, били те човешки същества, планети или космически същества. Това ограничение е следствие от пръстените /ring/, а пръстенът е космическият принцип на Сатурн, разположен в планетата Сатурн. Мистерията на *привидността* /as it appears to me/ е *следствие* от ограничението. Това, което познаваме и приемаме за истинно, е само нашата гледна точка за истината. Създанията са безпомощни, но целта е свещена – ограниченията са надеждният щит за низшето дотогава, докато то не се превърне в “зодно” за висшето. То е като черупката на яйцето, предпазваща пиленцето. Този космически принцип, който създава Сатурн и неговите ефекти, се нарича в Пураните “*Локаалока Парвата*” (възелът между плана и не-плана). Пропастта между свръхменталното съзнание на съществата и този пръстен се нарича радиусът на едно творение.

Сатурн обикаля пръстена /окръжността/ на хоризонта, който се явява ограничение за наблюдателя. Сатурн поддържа този пръстен и в ума на човека, и тази бариера е дело на самия човек. В действителност Сатурн "излюпва" съзнанието на човека, затворено в границите на този пръстен и го разширява съобразно неизбежното разкритие на човека. Благодарение на този пръстен от ограничения той прави процеса на разкритие неизбежен. Човек трябва да преодолее този пръстен по пътя на правилното разбиране на божественото творение и на въпроса "какво е то". За да превъзмогне природата на Сатурн в себе си, човек трябва да се настрои на пределна точност към нещата. Чувството за време също се управлява от Сатурн, и на човек му се налага да чака поради собствените си ограничения. Закъснения, препятствия и разочарования изникват пред неговия ум именно поради ефектите на Сатурн. Закъснението не е нищо друго, освен угължаване времето на собственото очакване. Разочарованието е непостигане на очакваното. Препятствие е чувството, създаващо се у човека от тази външна сила, която го задържа от онова, което той счита за прогрес. В този процес човек придобива опит и умение да чака. Той осъзнава, че неговите очаквания съответстват не на *това, което е*, а на *това, което трябва да бъде*. Затова пропастта между успеха и провала е породена от него самия. Влиянието на Сатурн определя времето изобщо, а не времето за урожай. Марс застава човек да сее, докато Сатурн влияе върху времето и характера на урожая. Сатурн гържи част от труда на човека под свой контрол, докато не се постигне определена точност на нещата. Средният човек приема това като ограничение, възникващо под влияние на жестоката съдба.

Сатурн управлява чувството за време у човека и се нарича също Кронос, охлювът на времето. В своя ум човек преживява времевите цикли и в неговата представа тези цикли постепенно се съгъстяват, в зависимост от неговите очаквания за повече резултати от обектния свят. Тези охлювоподобни линии на чувството за време в човека го правят безпомощен, докато не се обърне назад и не се опита да проследи своя път. Проследени назад във времето, тези ограничения ще доведат до разширение и освобождение. Този неприятен дълг – да притиска човека в ъгъла на неговата вътрешна клетка – е единственият метод да бъде застава да обърне посоката на своя път, и това се постига под влиянието на Сатурн.

Обикновено хората се опитват да избегнат неинтересните, неприятните и нещастните преживявания. Това демонстрира вродената слабост на психическите и менталните ниwa на човека. Единственият начин да се преодолеят тези слабости е да се посрещат ограничения-

та лице в лице и да се преодоляват. Сатурн по такъв начин само подтиква човека към необходимия му опит. Когато ученикът доброволно поеме по своя кармичен път, осъществявайки поредица от необходими опитности, действието на Сатурн върху неговата низша природа се прекратява. Но до този етап Сатурн неизбежно създава проблеми. На светския човек той създава неприятности само в тези сфери от живота, в които е най-уязвими. Ако човек прекалено много се стреми към пари, постоянно ще го съпътстват неуспехи и препятствия във финансовите дела. Аналогично, ако той е привързан силно към някой човек, то задължително ще последва раздяла. По такъв начин човек се преследва от Сатурн и тази гоненица преминава от една сфера на дейност в друга, докато човек не премине отвъд границите на подобни ментални привързаности, награвявайки ги. Сатурн е един от образите, които изразяват *Яма*, Владиката на Смъртта, който за грешника изглежда отворителен, а за праведника – благотелен. Нравствеността се задава от Юпитер, но строгото ѝ съблюдаване – от Сатурн.

Работата на Сатурн е бавна, дълбока и продължителна. Неговата хватка е бавна, но сигурна. Той управлява тези неща, чиято ценност е непреходна и онези проекти, които са дълготрайни. Сатурн е планета, която се движи бавно и преминава зодиака за 30 години. Когато прави своя първи кръг и докосва всички чувствителни точки от хороскопа на човека, Сатурн изобличава всички негови недостатъци, принуждавайки го да придобие необходимия опит. Във физическото тяло Сатурн управлява кожата, зъбите, костите, ноктите и косата. За ученика по духовния път той играе твърде важна роля. Заедно с Меркурий, той управлява гърловия център. На висшите ниwa на ученичеството гърловият център е отправна точка за главните посвещения. На готовия за пътя на ученичеството и за построяването на антахкарана човек, Сатурн дава контрол над мисълта, речта и делата, а също и отсъствие на недоволство, издръжливост, опит и несломими усилия. В хороскопа на духовния човек Сатурн управлява Близнаци, а в хороскопа на средния човек, заедно с Марс, управлява Скорпион. Духът се спуска в материята в Скорпион по сходяща спирала, което означава природата на смъртта. Връщайки се по същия път (променил посоката на въртене на колелото), той открива същата спирала, но постоянно разширяваща се – това е пътят на новия живот. Когато пътешествието на пленената душа на човека в обратната посока от Скорпион към Близнаци е завършено, Сатурн чрез знака Близнаци сътрудничи при построяването на антахкарана на ученика. Тогава душата се освобождава от робството на материята и по същия спираловиден път преминава в Телец. Но този път вече е бял и сияещ, той се нарича крилатият змей /дракон/.

По-нататъшната трансформация завършва с орел. Висшият център (рожденото място на Ингра) се пробужда, и тогава се казва, че Ингра е победил Вритру (змеят, навит на колело).

В този възход на човека участва също и Козирог, който образува тригон с Телец и секстил със Скорпион. В Козирог, под управлението на Сатурн, човек се освобождава от циклите на раждане и смърт. Ракът спуска човека на Земята, където той трябва да се срещне с изпитанията и трудностите, за да усвои уроците на низшето ниво на Сатурн. В Козирог човек се дарява с това съзнание, чиито център е Йерархията. Христос се е въздигнал на това ниво и е изпълнил ролята си на Спасител под висшето влияние на Сатурн.

Сатурн управлява продължителността на физическия живот на всички живи същества съобразно това как индивидуалната карма се съотнася с кармата на планетата. Физическата смърт е обещание за нова възможност, предоставена в нов живот. Сатурн чрез Скорпион управлява физическата смърт, а новата възможност за прераждане се създава чрез Козирог.

Както вече обяснихме, Сатурн управлява чувството за време у човека. Всички периоди на другите планети се намират в определено съотношение с периода на Сатурн. Средното геноночно движение на Луната е равно на средното годишно движение на Сатурн, а средното геноночно движение на Слънцето е равно на средното месечно движение на Сатурн. С други думи, един слънчев ден по тази скала е равен на един месец на сатурновия план на съзнание и на една дванадесета част от лунния план на съзнание. И именно тук лежи великият ключ за установяване циклите на прераждане на човека, тъй като Луната сваля душата на Земята, а Сатурн я взема обратно, докато Слънцето му позволява да проживее самия живот между раждането и смъртта. Съществува специален метод за изчисляване на предишните раждания, както и за изясняване на събитията, случили се с човека в продължение на много негови животи.

Във физическото тяло на човека под контрола на Сатурн се намират нервната тъкан, тъй че нервността, парализмът и невралгията се контролират от тази планета. Връзката между функциите на мозъка и двигателната и сензорната дейност се управляват от съвместното влияние на двете студени планети – Луната и Сатурн. Слънчевата топлина на физическо ниво се излъчва от точка, намираща се близо до диафрагмата, и ако аспектите на Сатурн с Луната и Слънцето са

неблагоприятни, това създава известни проблеми. Преустановяването на функционирането на даден орган поради загубата на нервно-мускулен тонус, се предизвиква от Сатурн. Сатурн управлява старостта на човека с всички произтичащи от това неудобства. Постепенна парализа на краката, започваща от стъпалата, се наблюдава у тези, които имат поразен Сатурн в наталната карта. Такива хора, в течение на първата обиколка на Сатурн около зодиака, изпитват множество трудности. При третия кръг на Сатурн, ако положението в хороскопа е благоприятно, хората достигат чест и високо признание.

Медитацията върху три черни точки, разположени на равно разстояние една от друга, както и върху мантрата на Сатурн, ще предизвика положителни следствия на всички планове. Низшата природа на Сатурн в човека твърде скоро ще бъде отстранена, и наместо нея, чрез велики посвещения, ще се появят неизброими благотворни ефекти от висшия лъч на Сатурн. Мантрата на Сатурн е “Шам”. Листата и корените на гървото шами позволяват бързо да се преустроят сатурновите мисловни потоци в посока към по-интензивно развитие.

8. УРАН

Съвсем неотдавна сегашната човешка пограса е започнала да откликва на твърде високите вибрации на тази планета. Откриването на всяка планета бележи отклика на човечеството към нейните вибрации. Добре известен факт е, че развитието на всяко сетиво отбелязва времето за разпознаване на неговото съответствие в планетарното царство. Уран управлява всички радиоактивни вещества на нашата Земя. Откриването на радия също отбелязва работата на Уран в минералното и човешкото царство на тази Земя. Тази планета управлява съзнанието за пространството, което строи атомите на всички планове от първичната материя. Пропастта между пространството и атома може да бъде преодоляна от учените на тази епоха, чиито мисли се стимулират от вибрациите на Уран. Уран, като управител на Водолей, е във връзка и с неговото число. Под благословията на тази планета е и науката за космоса, и философията адвайта, а следвайки определена духовна дисциплина, управлявана от Уран, човек може да придобие опита на “Окото на Шива”. Човек се учи да предизвиква силите на природата на космическия план посредством звук, следвайки пътя на *космическата Кундалини*. За първи път в началото на XX век в идеята на този път е бил посветен Учителя С.VV. чрез влиянието на звездата Канопус.

Ключовата нота на Уран е разширение. Разширението на съзнанието, което се предизвиква от тази планета, съединява човека с космическите и дори със свръхкосмическите планове. В нашата епоха над този клон на йога стои Агастя. На низшите нива на обществото Уран предизвиква внезапни и далеч отиващи промени. Неговият лозунг е “огъни или счупи”. Под влиянието на тази планета ще бъдат открити от учените космическите лъчи на Митра и Варуна, а върху индивидите на низшия план тя ще предизвика твърде бързи промени, предизвикващи в обществото смутове и хаос. Поради политическите и социалните обрати, предизвикани от низшите слоеве с помощта на Уран, сигурността ще се окаже под заплаха. Примери за подобни промени, свързани с упадък на нравите в някои низши социални групи, ще бъдат нетрадиционните бракове, ненормалните ексцесии на сексуалното желание и раждането на нови религии, които твърде бързо отмират. В духовните кръгове ще се зародят нови философски школи и религии, а също и някои тайни общества от много висок ритуалистичен ред. Нищо повече не може да се разкрие за тази планета към настоящия момент.

9. НЕПТУН

Както Венера формира душата на нашия планетарен логос, така Нептун е душата на нашия слънчев логос. Нептун има и свое висше съответствие – гандхарва Вена, който е космическата душа на нашата Вселена. В действителност Нептун не се числи към планетите, а образува център на йерархия, която чрез групов контакт обучава пет слънчеви системи. Към тази група принадлежи и нашата Слънчева Система. Йерархията, към която принадлежи Нептун, може да се нарече музикална йерархия. Тя има работа със звуковите вълни и тяхната организация на свръхкосмическия план. Към тази йерархия принадлежат Нарада, Вена и Индра. По-рано, чрез нашите Юпитер и Венера, тази планета е изпълнила функцията да подреди звуковите вълни на нашата слънчева система в музикални тонове. С пришествието в нашата слънчева система на групата от двадесет и четирите Сидхи, Нептун се екстернализира, а след двадесет и четири столетия той за първи път се е проявил пред съществата на нашата слънчева система. Първи открили Нептун съществата от нашата Венера, тъй като те по-рано, чрез групов контакт, вече били обучени от Нептун в това направление на йога. Тези, които на свой ред били подготвени от тези ученици, успели да постигнат физически контакт с Венера. Те имали формата на крилати змеиове с ярко безцветно сияние. Тяхното присъствие превръщало феномена на тъмнината в желаните форми светлина. Техните тела били образувани

от огън, който не се подхранва с гориво. След Венера, този групов контакт постигнал и Юпитер, а след това и всички останали планети от нашата слънчева система, с изключение на Марс. Той ги получил едва след нашата Земя. Установяването на контакт с Нептун е твърде специфичен процес. Той включва образуването на спътници и използването им в качеството им на отразяващи тела, нужни за някои явления. Нашата Земя към настоящия период получава тези лъчи отразени от Луната. Не са много хората на нашата Земя, чиито душевни вибрации могат да откликнат на лъча на Нептун. Първият на Земята, който го е получил, е бил Гаутама Буда, и той го постигнал почти едновременно с планетата Венера. Това било извършено с посредничеството на Санат Кумара. А в края на последната двапара-йога, със свършено владение на лъча на Нептун, се родил Господ Кришна, намиращ се в тясна връзка с интелигенциите от музикалната йерархия. Това обаче е несъизмеримо с последващото посвещение на другите в тази йерархия, тъй като самият Нараяна, логосът на Свръхкосмическия Свят, се спуснал директно от своя седми план върху нашата Земя като Господ Кришна. Неговата мисия била толкова необичайна, че нашият слънчев логос трябвало да осъществи специален духовен контакт между нашата Земя и *Швета Двила*, планът на Нараяна.

Този възплащаваш се логос дошъл на нашата Земя чрез Венера под влиянието на съзвездието Телец. Господ Кришна посветил мъдреца Майтрея, и преди да напусне Земята, му дал връзка с Нептун. Една от най-дълбоките тайни, все още неразпространена е, че Господ Кришна, който се спуснал като принцип от седмия план, Швета Двила, все още не се е върнал на него. Едновременно с напускането му на тази Земя, или *ниряна*, този принцип станал един с Господ Майтрея. Господ Майтрея за първи път дал подробности за получената от него свръхкосмическа мъдрост на Видура, и това било направено във вид на алегория под името Бхагавада. Затова Гаутама Буда, най-точно казано, е бил вторият на Земята, който получил връзка чрез Нептун, а първи бил посветен Господ Майтрея.

В настояще време Нептун управлява подсъзнателните нива на планетарния логос на нашата Земя. Тук и там намираме проблясъци на нептунуански опитности под формата на видения, сънища и медиумизъм от много висок порядък. В бъдеще, с помощта на тази планета, “музиката на мисълта” ще бъде осъзната много по-дълбоко. Засега обаче съвсем малко са музикантите-посветени, които знаят “музиката на мисълта”. Използването на музиката в качеството ѝ на храна и лечителски агент ще стане преобладаващо. От времето на екстернализа-

ция на музикалната йерархия и изявата на Нептун в нашата слънчева система, музиката на тази Земя започва да се управлява от Нептун, а влиянието на Венера върху това изкуство започва да намалява. Но Венера управлява поетическата мисъл и съчетанието на цветовете. Юпитер ограничава полето на своето влияние само до силата, заложена в погрешбата на нещата.

Мощното влияние на Нептун в хороскопа на еволюиралия човек му позволява да контактува с невидимите същества от другите планове, посредством съзнанието на душата. Резултатите от това ще бъдат въдъхновено писане, видения и внезапни откровения на космически и свръхкосмически истини. Той ще получава учения в сънно състояние. Ще изпълнява определените му роли в грамата на живота, които са олицетворени от епизодите от живота на Господ Кришна. Той ще се занимава с музиката на душата както за своя полза, така и в полза на другите. Към 21 годишна възраст потребността от тежка храна ще изчезне, и той бързо ще се научи да живее с вода, мляко и много лека, но питателна диета. Така наречените чудеса на божествената природа ще станат обичайни събития в неговия живот. Неговото обществено съзнание ще бъде алтруистично.

Силно поразен Нептун в хороскопа е резултат от “духовни престъпления” и последващо наказание от гуру. Подобни аспекти могат да донесат на човека кармични плодове във вид на спиритически медиумизъм, психически отклонения, ритуална магия на левия път, неизлечима злоупотреба с наркотици и алкохол, също както и сексуални извращения. Влиянието на Нептун върху науката ще се изрази по-скоро на психическите, отколкото на физическите нива. Ще се развият изследванията на подсъзнателното и екстрасензорното възприятие, телепатията, вещерството и демоналогията. Широко ще се разпространи управлението на ботаническите и зоологическите процеси с помощта на музикалните ноти. Чрез съзвездията Лира ще бъде установен регулярен групов контакт с някои напреднали души от музикалната йерархия от космическите планове.

10. ЛУННИТЕ ВЪЗЛИ

Тези, които изучават символизъм по своя духовен път, трябва да обърнат специално внимание на изследването на лунните възли. Възлите са гвете пресечни точки на орбитите на Земята и Луната. Те са центрове на тройствен магнетичен поток между Земята, Слънцето и

Луната. Всяка планета, намираща се в съвпадение с един от тези възли, ще влияе по специален начин върху Земята. Вибрациите на тази планета ще се усилят – както отрицателните, така и положителните. Планета в съвпадение с възходящия лунен възел се проявява като положителна и благотворна. Съвпадът с низходящия лунен възел усилва отрицателното и зловредното влияние на планетата.

Лунните възли притежават и по-дълбок символизъм – те действат като гвете равноденствия. В хороскопа на духовния човек съвпадът на коя да е планета с кой да е от тези възли – било то в наталната карта или в прогресията – получава велика възможност да повдигне своето ниво и да обърне посоката на въртене на колелото. За еволюиралия ученик по духовния път дори затъмненията създават такива възможности. Съвпадът на Слънцето с възходящия възел предизвиква движение в сахарара, докато съвпадът с низходящия действа на мулагхара. Съвпадът на Луната с възходящия възел предизвиква движение в пинелната жлеза, а с низходящия – в центъра на слезката. При обикновените хора съвпадът на възходящия възел с Венера, Юпитер или Нептун ги прави инстинктивно духовни и им позволява да получат благотворни наставления от тайнствени източници. Тяхното внимание ще бъде привлечено от изучаването на символи и глифове, а също и от азбуката на езика на посвещенията, и ще им се разкрият велики истини. Съвпадът на Марс, Сатурн, Слънце или Уран със низходящия лунен възел в хороскопа на обикновения човек е напълно възможно да предизвика сериозни нервни разстройства. Рефлекторното действие на цялата нервна система ще изпита сериозни нарушения и могат да последват такива тежки заболявания, като епилепсия, хорея и Витово хоро. Защитата от тези вредни ефекти може да донесе медитация върху змия, изправена на своята опашка, или използването на талисман, съдържащ парче от кожа на черна кобра. Интересно е да се знае, че символизмът на обратното движение на лунните възли по зодиака поставя под тяхно влияние всички езици, в които се пише отгясно наляво. Яйцата на много видове змии се излюпват под влиянието на низходящия лунен възел. Според Закона за съответствията низходящият лунен възел има много общи черти с Везни, докато възходящият – с Овен.

ПРИЛОЖЕНИЯ

Приложение А

Речник

Забележка: Тук са обяснени само тези термини, които не влизат в “Теософски речник” от Е.П.Блаватска, а също и тези, към които авторът пожела да даде допълнителна информация.

Агвайта	Школа от ведическата философия, основана от Шанкарачария. Тя учи, че всяко създание по своята същност е тъждествено на абсолютния Парабрахман. Терминът означава “не две”. Това също означава, че джива е едина с Парабрахман.
Агастя	Велик мъдрец на Земята. На слънчевия план – звездата, наречена Канопус. На космическо ниво – въздушният принцип. На всички нива означава въздигане на низшите принципи във висши. На зодиакално ниво този принцип стои над знака Водолей. Пураните разказват, че Агастя трябвало да изпие водите на океаните, за да унищожи криещите се там демони. В микрокосмоса този принцип се намира в сърдечния център, който чрез любовта въздига низшите принципи във висши. Веднъж цар Нахуша бил въздигнат до нивото на Ингра, царят на боговете. Той станал заместник на Ингра и постепенно се превърнал в злодей. Тогава Агастя го проклетел – Нахуша паднал на Земята и се превърнал в змия. Тази пураническа алегория има отношение към падението на човека.
Агни	Огън. Във Ведите и Пураните Агни се описва като велико божество, което чрез космическо жертвоприношение принася цялото творение в огъня на обектността.
Агни йога	Това е пътят на раджа-йога, предписан на човечеството от великите теософски учители. В своите цели този път е по-скоро космически, отколкото индивидуален.
Айтарея	Името на коментари към Риг Веда. В действителност

това име се отнася до мистическия автор на този труд. Всички такива имена са символични. Този термин означава обектност или произхождащо от обектността.

Акашови записи Впечатления от мъдростта на цялата Вселена, скрити в пространството във вид на негови свойства. Йога може да ги чете в подробности чрез своята духовна проекция в плана, наречен “паметта на природата”.

Акшарам Неразрушимо. Този термин означава висше начало или принцип, Парабрахман. Той също така се използва за обозначаване на буквите от азбуката на кой га е език. Това е така, защото сътворените същества се сравняват с буквите на великото произнасяне на “Словото”, което е било Бог и е наречено Логос.

Анахата Виж “чакри”

Анасуя Жената на великия риши Атри. Също и звезда от съзвездието Плеяди. Тя е и майката на Господ Даттапрея, който стои над йогическата мъдрост на нашата Земя.

Ангираса Името на божествен риши; то означава “същността на света”. Използва се също като епитет на Брихаспати.

Анджанея Велик герой от Рамаяна, вечен девственник, посветен на Рама. Той има космическо съответствие, което се проявява като една от функциите на елементала на въздуха.

Апсараса Клас нимфи. Казва се, че те са украшения в двора на Индра. Слънчеви принципи, стоящи над образуването на капчици вода под действието на слънчевата енергия. Терминът означава течението на водата.

Аргханаришвара
Двойка отвъд пола. Божествен андрогин.

Аруна Синът на Вината от Кашияпа. Виж също Гаруга.

Ашва Кон.

Ашвини Богове-близнаци, стоящи над всички двойки в творени-

ето. Двойки крилати божествени коне. Те също така се описват като божествени лечители и вестители /хералди/ на времето.

Аянамша Разстоянието в градуси между пролетното равноденствие и фиксирана точка, отбелязваща началото на зодиака, към която се придържат някои индийски школи по астрология. То се променя всяка година поради прецесията на равноденствието.

Бхагиратха Слънчев цар. Той свалил Ганг от небето чрез своята епитимия /репалсе/, освобождавайки по такъв начин душите на своите предци.

Бхригу Велик риши на нашата Земя. Космическият риши, чийто прототип образува линията на ришите, наричани Бхаргави. Този термин също така се използва за обозначаване на космическото съответствие на Венера. Виж също Шукра.

Бхру Магхя Централната част на челото (между веждите и по-нагоре).

Брахмани Ритуалистически коментари към Ведите. След Мантрите, това е най-древната ведическа литература. Те имат отношение към целия символизъм във Ведите.

Брахма Видия Духовна мъдрост; мъдростта на Логоса. Терминът също се използва за обозначаване мъдростта на Ведите.

Брингавана Опитът на свръхкосмическия план. Той се нарича седмият висш план, или махапаранирвана. Този план е тъжествен с възглавяващия го Господ Нараяна. Господ Кришна е дал това ниво на съществуване на група същества, наречени *гопи*.

Брихаспати Наставникът на боговете. Той стои над звука и неговите функции в пространството. Той е божеството, стоящо над духовната мъдрост. Чандра дошъл при него като ученик. Чандра имал син Будха (Меркурий) от Тара (звездният куп Рохини), жената на Брихаспати.

Будха	Планетата Меркурий и космическият принцип, управляван от него. Виж също Брихаспати.
Вайкхари	Виж Вак.
Вак	Словото на всички негови нива. Четворната мъдрост на Ведите и Пураните описва четирите стадия на еманация на Словото. Това са: 1. Пара (Словото като изричания); 2. Пашиянти (Словото като концепция); 3. Магхяма (Словото като език); 4. Вайкхари (Словото като вокално произношение). Тези четири стадия образуват аналогия на произнасянето на цялото творение от Твореца. В тази връзка тези четири стадия се описват като четирите глави на Брахма.
Валмики	Велик риши, съставил великия епос Рамаяна. Той е бил посветен от Нарага.
Вараха	Великият глизан, третият аватар на Вишну. В това въплъщение Господ Вишну убил великия демон Хиранякша и от нивото на вечните води придал на цялата Вселена формата на сфера. Тази история обозначава зараждането на обектните (предметните) нива от полусубектния покой /slumber, сън/.
Вараха Михира	Велик астролог и астроном от периода Гупта. Автор на Брихат Джатака, Брихат Самхита, Панча Сиддхантика, Ятра Грандха и някои други по-малки съчинения. Открил системата на математическите изчисления, наречена системата на деветте деления.
Варуна	Великият космически бог на Ведите. Един от най-важните ритуалистични богове. Той стои над феномена на заляза, а на слънчево и планетарно ниво неговото влияние се проявява чрез Нептун и Уран.
Васищха	Велик мъдрец, наставник на царете от слънчевия род. Също така наименование на велик космически принцип. Неговото влияние достига нашата слънчева система чрез една от звездите на Голяма Мечка.
Васуки	Името на божествен змей, използван като въже за из-

	биването /churning – избиране на масло/ на океана. (виж Избиването на океана). Той служи като огърлица на Господ Шива.
Вигура	Братовчед на Пангу и Дхритаращра в Махабхарата, ученик на Господ Майтрея.
Виглом	Искра. Електрически взрив, мълния.
Вигхати	Шейсетата част от гхати (виж).
Вишвакарман	Божественият архитект. Космическият принцип, стоящ над образното съзнание на творението. Космическата карма.
Вишвабасу	Гандхарва. Космически принцип, стоящ над музикалното чувство и романтичното настроение на сътворените същества. Счита се за покровител на брака. Всяка девица на тази Земя първо се взима от Сомата, после от Вишвабасу и чак тогава от своя съпруг. Тази алегория се отнася до различните психически нива на жената в процеса на достигане на половата ѝ зрялост.
Вибека	Различаване. Именно тази способност позволява на ученика при неговите висши посвещения да разкъса завесата и да премине през нея.
Втори лъч	Сред седемте духовни лъчи той изразява любовта-мъдрост (виж "Трактат за Седемте Лъча" от Алис А. Бейли).
Гавамаяна	Велик ведически ритуал, имащ предимно астрономическо значение. Той е посветен на слънчевия бог, възглавяващ годината. Самият термин означава пътят на светлинните лъчи.
Гандхарви	Клас космически божества, стоящ над музикалното чувство в света. Те също така управляват романтичните чувства на сътворените същества.
Гаруда	Велик орел, проводник на Господ Вишну. Историята на неговото раждане е следната: Праджapati Кашияпа имал две жени, Вината и Кадру. Вината му родила два-

	ма синове, Аруна и Гаруда. Аруна нямал долна половина на тялото си, и станал кочияш на каретата на бога на Слънцето. Гаруда се излюпил от огромно яйце, донесайки от Ингра на нивото на змиите елексира на живота, освобождавайки своята майка от робство.
Гаятри	Една от главните метрики на ведическите химни. Тя съдържа три стиха по осем срички всеки и е символ на лунната година с двадесет и четирите периода на растяща и намаляваща луна. Този термин означава също и велика мантра, композирана в същата метрика. Мантрата е призив към Владиката на Вездесъщността. Препоръчва се браминът да медитира по три пъти на ден върху тази мантра.
Гхати	Шестдесетата част от гения.
Гърлов център	Виж Чакри.
Дакша	Един от прагжапати, чичо на Господ Шива. Той принесъл жертва (Годината) и не поканил Шива. Неговата дъщеря дошла без покана, и оскърбена от баща си, изгорила тялото си на духовния огън. Шива освирепял, развалил жертвоприношението и отрязал главата на Дакша. Другите богове я заменили с глава на овен и довършили жертвоприношението. След това те омилостивили Шива, който се явил в мирна форма, наречена Дакшинамурти.
Дакшинамурти	Форма на Господ Шива. Той стои над мълчаливото предаване на Словото на посвещението.
Дамару	Барабанът на Господ Шива. След всяка космическа пралайя от него произлизат всички звуци на цялото творение.
Датматрея	Велик риши, стоящ над йогическата мъдрост на нашата Земя. Той конституирал трите принципа – Брахма, Вишну и Шива. Той има три лица. Следват го четирите Веди под формата на четири кучета (четирите стадия на произнасянето на Словото). Виж също Анасуя.

Деваяни	Дъщеря на Шукра. Неин мъж бил Яяти, царят на лунната династия. Той проклет нейните синове, за да не наследят царството. Една от робините на Деваяни родила от Яяти деца, и тези деца наследили царството.
Джаймини	Велик мъдрец и ученик на Ведавьяса. Той редактирал Самаведа, а също и съчинил голям трактат по астрология под формата на афоризми.
Джарасангха	Могъщ и жесток цар в Махабхарата. У човека той означава усещането за ляво и дясно, или чувството за страни /lateral sense/, както и чувството за посока.
Джива	Азът, его-то.
Джийотишомат	Велик ведически ритуал. Той е в основата на твърде много ритуали. Самият термин означава призоваване на светлината.
Джнана йога	Път на мъдростта чрез знание. Това е един от трите велики пътя; другите два са пътят на преданото служене (бхакти) и пътят на труда (карма).
Дхарана	Шестият стадий от осемстепенния път на йога, предписан от Патанджали. Процесът дхарана включва отъждествяване на умствените способности на медитацията с обекта на медитацията.
Дхурва	Велик принц, който чрез своята практика постига статута на вечна звезда (Полярната Звезда). Той бил син на Уттанапада и Сунити. Оскърбен от своята мащеха Суручи, той се оттегил в гората и бил посветен от Нараяна в опитността на пътя на Господ Нараяна.
Избиване /churning/ на океана	Веднъж девите (боговете) и асурите (демоните) решили да избият океана, за да получат Елексира на Живота. За разбой те използвали великата планина Мангхара, а за връв – великия змей Васуки, и за да може планината да се върти, тя била поставена в гигантска костенурка, чиято коруба образувала изпъкнало гръно. В резултат на това избиване от океана възникнали Сомат

	– космическият лунен принцип, богинята Лакшми, а също и много други ценни божествени еманации.
Ингра	Царят на всички деви. В микрокосмоса той е владиката на всички функционални центрове и техните интелигенции. В макрокосмически мащаб той стои над боговете на пространството.
Иттихаса	Алегория, предаваща ведическа истина.
Йерархия	Структурата на Учителите. В настояще време съществува група Учители, водещи учениците по пътя на йога от първи лъч. Те са директно свързани с мистичното селище Шамбала, намиращо се в Хималаите. След определени посвещения всеки ученик се свързва директно с тях на нивото на душата посредством върховия център. (Виж "Трактат за Седемте Лъча" от Алис А. Бейли.
Калапуруша	Зодиакалният човек. Целият зодиак е представен в тялото на човека. В наталния хороскоп всеки знак изразява част от тялото.
Калия	Зъл змей, победен от Господ Кришна. Виж Бхагавадпурана, кн. X.
Кама	Желание. Този термин се използва също и за обозначаване на санкалпата, първопричината за творението.
Канопус	Велика звезда, наречена Агастя.
Капила	Сигдха (космически принцип). Той стои над осъзнаването на числото и образа. В Пураните се казва, че той посветил своята майка в мъдростта на цялото творение съгласно системата Санкхия още докато се намирал в утробата ѝ.
Карма-йога	Пътят на труда.
Космическата Кундалини	"Южният полюс" на пространствената сфера, изригващ конус звездна прах. Това е тази силова струя, ко-

	ято предизвиква екстернализацията на латентната космическа сила в манифестирана слънчева енергия.
Кришна	Осмият аватар на Господ Нараяна. Веднъж, когато Земята повече не можела да понася греха на грешниците, тя се помолила на Господ Нараяна. Той дошъл на Земята като Кришна и причинил войната Махабхарата, унищожила грешниците.
Кумбха	Знакът Водолей. Терминът означава и дълга.
Кундалини	Навита в кръг духовна искра, лежаща в латентно състояние в центъра в основата на гръбначния стълб. У йогата тя се повдига на нивото на центъра в главата.
Кусниген период	Периода на преход от една йога към друга; той обхваща една десета от цялата йога. Погрешделенията на югите също имат такива периоди.
Кучешката Звезда	Сириус. Тази звезда е била свещена за гревните мъдреци от Индия, Египет, Персия и Гърция. Тя играе първостепенна роля в окултната практика на ученика. В началото и в края на Махабхарата тя се появява във вид на куче. Тя следва Юдхишхира (най-възрастния от петте синове на Пангу) почти до самите небеса и там се отъждествява с Яма.
Лалита	Богиня на красотата и грацията. Висшата концепция за Майката на Света.
Магхяма	Виж Вак.
Макара	Знакът Козирог.
Маркангея	Велик мърец, прототип на космически принцип. Той стои над това съзнание, което образува връзката между две велики пралайи.

Матся Аватара	Въплъщение на Господ Вишну във вид на риба.
Махабхарата	Велик епос от 18 книги, съставен от Ведавьяса. В него влиза Бхагавад-гита.
Махапаранирвана	Седмият и най-висш от свърхкосмическите плановете. Той се нарича белият остров (Швета Двипа) и е обителта на Господ Нараяна.
Минакши	Представа за Майката на Света. Самият термин означава жена, чийто очи са две риби (знакът Риби). Нейният поглед е символ на духовна милост.
Митра	Слънчевият бог във Ведите. Той стои над изгрева във всички негови значения. Във ведическите ритуали той представлява светлината на Изтока, който е мъдростта. Терминът означава "владиката на всички мерки".
Мрита Сандживани	Мантра, чрез която мъртвите души възкръсват към живот. Тайната на възкресението. Тази мантра се е използвала от Шукра, наставникът на асурите, за да върне към живот асур, загинал във войната с боговете. Кача, синът на Брихаспати, отишъл при Шукра и я научил от него.
Мула	Звездна конфигурация, разположен в началото на знака Стрелец. Също така звезден куп в Стрелец. Той пряко кореспондира с Мулагхара.
Мулагхара	Виж Чакри.
Мулапраkritи	Първичната материя и стоящото над нея божество. Всичко, което наричаме материя, е само вторично проявление на Мулапраkritи.
Нахуша	Име на цар в Махабхарата. Виж Агастя.
Накшатра	Система за деление на зодиака. Съгласно ведическите

	школи по астрология, целият зодиак се дели на 12, 27, 28, 30, 360 или 720 равни части. Всеки тип деление служи за специфична цел и се нарича накшатра. Ортодоксалните школи на индийската астрология използват само системата за деление на зодиака на 27 части. Всеки раздел има стоящо над него божество и специфични свойства. (Виж таблицата на накшатрите в края на книгата.)
Нара-мехха	Човешко жертвоприношение във ведически ритуал. Този ритуал е дълбоко-символичен, а всички негови тайни са скрити в Пуруша Шукта и коментарите към нея.
Нимлочани	Градът на Варуна. Той се намира на запад. Самият термин означава наклон или склон.
Нираяна	Метод за изчисляване лонгитудата на планетата относно фиксиран зодиак. Той се използва от повечето съвременни астролози в Индия. В тази система целият зодиак се разполага по границите на съзвездията.
Нрсимха	Четвъртият аватар на Вишну с тяло на човек и глава на лъв. Господ Вишну приел тази форма, за да убие Хираниякашипу и да спаси неговия син Прахлада. Този аватар по своите функции е идентичен с двоятния знак Лъв-Водолей.
Папа пуруша	Този термин означава човек на греха, или по-точно грешника в човека. Той се използва в особен смисъл за обозначаване на цялата съвкупност нечистотии в етерното, астралното, камическото и низшето ментално тела на човека. Тантрическите практики предписват особен процес на изгаряне на този аспект в ученика.
Пара	Най-висш. Виж също Вак.
Парам	Най-висшият. Използва се като епитет за Всевишния Господ, който е над космическия логос.
Парашара	Велик мъдрец, баща на Ведавьяса. Автор на Вишну Пурана и кодекс закони.
Парашу	Брагва. Страшното оръжие на Парашурама, който е

	бил шестото въплъщение на Вишну.
Пашиянти	Виж Вак.
Пит	Езотерически това е южният полюс на Земята. Също така и южният полюс на пространствената сфера. В зодиака за едни той е разположен в края на Рак, а за други – в Скорпион. Сравняват го с навита змия.
Прагжапати	Управителя на космическия план. С този термин се обозначава този клас разумни същества, които управляват различни кръгове на времето и стоят над различните функции на космическата, слънчевата и планетарната еволюции. В известен смисъл те съответстват на патриарсите в Библията. Във Ведите с това име е наречена годината.
Пракрити	Природата.
Прана	Живот. Жизнен принцип. Жизнено тяло. Кислород.
Пранамайя	Жизнено тяло. Функционалната анатомия на окултните школи дели състава на човека на пет коши, или обвивки: 1. Аннамайя (физическо и етерно тела; 2. Пранамайя (жизненото тяло, което включва и астралното тяло, тялото на желанията и низшето ментално тяло); 3. Маномайя (висшето ментално тяло); 4. Виджнянамайя (висшето ментално и низшето будхи) и 5. Анандамайя (душата и принципите над душата).
Пранаяма	Метод за контрол над жизнените импулси на човека. Постига се чрез практикуване изкуството на дишането.
Пратияхара	Петата стъпка от осемстепенния път на йогата на Патанджали. Тя позволява да се избегне умствената активност, за да се постигне настройка с будхическия план.
Прахлада	Синът на Хираниякашипу. Велик последовател на Господ Вишну. Виж също така Нрисимха.
Пуруша	Този термин обикновено означава човека на микрокосмическо и макрокосмическо ниво. В по-специален сми-

	съл той означава първата еманация на Бога като същество.
Пуруша Сукта	Химн от Ригведа, възхваляващ космическите и свръхкосмическите предели на Пуруша. Този химн е един от най-важните при провеждането на ритуала на човешката жертва. Той описва как Пуруша от висшия план излязъл от самия себе си като своего рода родителски източник. След това от различните части на неговото тяло излезли всички богове. Те го принесли в жертва и разгърнали цялото творение от неговата плът. Този химн също така указва, че всеки човек трябва да се самопожертва (т.е., човешкото съзнание), за да бъде заменено то от Пуруша (божественото съзнание).
Раджариши	Цар-посветен, който също е и висш жрец
Рамануджа	Велик мърец, основател на философската система, наречена “условна негвойственост”. Тази школа установява отношенията между творението и Твореца като частта към цялото.
Рамаяна	Велик епос, съставен от Валмики.
Рутамбхара	Ниво на йогическото съзнание, описано от Патанджали. То включва висшия будхически план и нивото на душата. Терминът означава “носещ истината”.
Руту	Шестата част от слънчевата година.
Савитри	Жената на Сатияван.
Садхана	Практика. Обикновено се използва за обозначаване на окултна или духовна практика.
Сау-Баба	Велик риши от края на XVIII век. Той бил йога, който постоянно живеел в божественото съзнание. Нему принадлежат много велики посвещения и божествени чудеса.
Санат Кумара	Най-изтъкнатият от седемте кумари. Той е четвъртата от седемте ментални еманации на четириликия Брахма. На космическия план той е един от седемте

велики интелигенции, които не се спуснали на по-грубите нива на творението. В микрокосмоса той се отнася до едно от нивата на висшите способности на човека, пробудено от най-прецизни йога-методи. Негови прототипове съществуват на всички планове на творението. На тази Земя той е велик риши, стоящ над школите на мъдростта през всички векове. Той има тайнствена връзка с планетарните и космическите божества на Венера.

Санат Сугжата

Един от седемте кумари, които са менталните еманации на Брахма. Съгласно Махабхарата, той е предал висшата духовна мъдрост на Видура и Дхритаращра.

Санкалпа Воля за действие. Първият импулс на цялото творение. Първата декларация на Твореца. Истинското значение на призива "Да бъде!"

Сарасвати Богинята на речта. Тя стои над външната експресия на Словото както в микрокосмоса, така и в макрокосмоса, и се описва като жена на четириликия Брахма.

Саттвик Отнасящ се към саттва (равновесие).

Сатияван Мъжът на Савитри. Той тръгнал заедно със Савитри в гората и там умрял. Яма изпратил неговия живот в ада. Саврити последвала Яма и върнала Сатияван към живота.

Сатиявати Майката на Ведавяса (разбира се, в духовен смисъл). Тя се описва като гъщеря на великия цар Васу (отнасящ се към Жълтия лъч, представляващ клон от слънчевата мъдрост. Тя била намерена от царя на рибарите в корема на голяма риба. Тя родила Ведавяса от Парашара.

Сахасрара Виж Чакри.

Свадхя Особен метод за преподаване на Ведите от уста на ухо. Ученикът настройва своя глас с този на гуру, докато се научи да се настройва към вселенското съзнание на Ведата.

Седемте локи Седемте нива на творението. Това са: 1. Бху (еманация); 2. Бхува (образование); 3. Свар (опитност); 4. Махар (сияние); 5. Джана (пораждане); 6. Тапа (оживотворение) и 7. Сатия (битие, или реализация). Този термин означава и седемте нива на човешкото съзнание, а също и седемте нива на еманация (на звука и т.н.).

Сиддхасана Поза за медитация в йога.

Слънчев сплит Виж Чакри.

Сушумна Светещата нишка, която свързва Муладхара със Сахасрара. Тя съществува като нематериален принцип и лежи скрит в най-глубоката замисленост на човешкото съзнание. Когато бъде събудена за действие, може да свърже всички нива на мъдростта в човека.

Тайната Доктрина

Мъдростта на йогическите школи на всички раси. На изток се нарича "Гупта Вигия". Името на велика книга, написана на тази тема от Е.П.Блаватска.

Такшака Името на царя на змиите в Махабхарата. Терминът означава "гравьор". Той съответства на тибетския термин "фохат", който копае гупки за творението в пространството. Известен е като мъжкия аспект на космическата енергия.

Тигхи Тридесетата част от лунния месец. Продължителността на всяка тигха се определя от образуването на видим ъгъл от 12° между Слънцето и Луната (виж таблицата на тигхите в края на книгата).

Титтири Птицата, която, както се счита, е изрекла Яджур-Веда, втората от Ведите. Езотерически това е птицата на живота в своята способност да организира целия живот в ритуалистичен порядък.

Трайя Вигия Мъдростта на Ведите. Тройствената мъдрост. Тройствената еволюция на Словото.

Триглавото куче

Шарама от Ведите и Махабхарата, Цербер от гръцката митология. Счита се, че той пази прага на ада. В човека – функцията на тялото на желанията. Наг функционирането на този елементал стои Кучешката Звезда.

Тринософия

Свещена книга, съставена от граф Сен-Жермен. Терминът означава тройствената мъдрост (виж Трая Видия).

Тумбура

Бог от плана на Гангхарвите, принадлежи към музикалната йерархия.

Тхишия

Звездна конфигурация в Рак. Също така мистическо съзвездие, близо до което ще се случи голям съвпадение на планети, което ще отбележи края на кали-юга.

Уданка

Името на ученик на мъдреца Дхаумия. Веднъж гуруто го изпратил да донесе обещията на съпругата на цар Паушия, за да украси ушите на своята собствена съпруга. Отивайки натам, Уданка видял много чудеса и срещнал множество препятствия. Той успял да ги преодолее с помощта на Ингра и на другите богове на годината, и да донесе обещията в дома на гуру. В резултат на това пътешествие, той бил посветен в тайната на цялата година и нейните ритуали. Тази алегория символизира пътешествието на душата.

Уттараяна

Пътят на Слънцето на Север.

Хатха йога

Система на йогическа практика, която основно има отношение към тренировката на физическото тяло и неговите функции. Този йогически метод обаче не е главна черта на йогическия път на Учителите и Ришиите.

Хиранякашипу

Велик демониен цар, баща на Прахлада. Убит от Господа в неговата инкарнация на човек-лъв.

Чакри

Функционални центрове, разположени по протежение на гръбначния стълб. Това деление принадлежи към функционалната анатомия на школата йога. Традици-

онната йога описва седем основни чакри: 1. Муладхара, или центърът при основата на гръбначния стълб; 2. Свадхишхана, или центърът на слезката; 3. Манипурака, или центърът на пъпа; 4. Анахата, или сърдечният център; 5. Вишудха, или гръловият център; 6. Аджна, или центърът в междувеждието; 7. Сахасрара, или центърът в главата. Първите три чакри образуват долния триъгълник, а последните три – горния триъгълник. Четвъртата чакра образува опорния център. Разбира се, това деление е твърде грубо и могат да се добавят още множество подробности.

Четас

Субстратът на висшия ум, който съхранява всички записи от предишните животи.

Шамбала

Селище в Хималаите. То продължава да съществува единствено на тънките планове и е населено с висши същества, наставляващи своите човешки братя в духовността. Тя ще бъде екстернализирана и има пророчество, че Калки Аватар ще се появи именно там. Виж също Йерархия.

Шанмукха

Името на шестликия бог, Господ Субрахманя, синът на Шива. Той е най-великият от Кумарите. В окултизма – това е кумарът, непосредствено свързан с шестте звезди от съзвездието Плеяди. Този термин също е и наименованието на ритуалистичен инструмент, състоящ се от шест жезъла, съединени под прав ъгъл един спрямо друг.

Швета Двипа

Белият остров, обителта на Господ Нараяна. Намира се на седмия план махапаранирвана.

Шеша

Велика божествена змия, която служи за ложе на Господ Вишну. Негова обител е "Океанът от мляко". Казано е, че в своята качулка носи цялото великопение на проявлението.

Шука

Велик мъдрец, син на Ведавьяса. Основател на школата на мъдростта Бхагавата.

Шукра

Велик космически принцип, планетно съответствие

	на който е нашата Венера. Той също така е и наставник на асурите. Той стои над мантрата за възкресение на мъртвите (виж Мрутасандживани) и е баща на Деваяни.
Югхишхира	Най-големият от петте синове на Панду в Махабхарата.
Яма	Владиката на смъртта. Също и първата стъпка от осемстепенния път на Патанджали. Яма включва в себе си стъпките по контрола над физическото, етерното, астралното и низшето ментално нива на ученика.
Яяти	Виж Деваяни.

ПРИЛОЖЕНИЕ Б

Таблица I
Дванайсетте знака на зодиака

№	Название		Глиф	Цвят	Звук	Минерал	Число
	българско	санскритско					
1	Овен	Меша	♈	Червен	Х	Желязо	9
2	Телец	Вришабха или Ришабха	♉	Син	Р	Мед	6
3	Близнаци	Митхуна	♊	Зелено-син	С	Живак	5
4	Рак	Катака	♋	Зелен	М	Сребро	2
5	Лъв	Симха	♌	Златисто-жълт	Н	Злато	1
6	Дева	Каня	♍	Целият спектър	—	Радий	7
7	Везни	Тула	♎	Малинов	В	Магнитно желязо	4
8	Скорпион	Вришчика	♏	Черен	П	Олово	8
9	Стрелец	Дханус	♐	—	Ф	Калай	3
10	Козирог	Макара	♑	Индиго	—	—	10
11	Водолей	Кумбха	♒	Синьо-виолетов	—	Уран	Пурнам
12	Риби	Мина	♓	Небесно-син	Пх и Ф	Магнезий	7

Таблица II

Накшатра – зодиак

Забележка: Целият зодиак се дели на 27 равни дъги, започвайки от нула на Овен.

№ на гъгата	Накшатра
1	Криттика
2	Рохини
3	Мригаширша
4	Аргра
5	Пунарвасу
6	Пушия или Тишия
7	Алеша
8	Магха
9	Пурва Пхалгуни
10	Уттара Пхалгуни
11	Хаста
12	Читта
13	Свати
14	Вишакха
15	Анурадха
16	Джйештха
17	Мула
18	Пурвашагха
19	Уттарашагха
20	Шравана
21	Дхаништва
22	Сатабхишак
23	Пурвабхагра
24	Уттарабхагра
25	Реватхи
26	Ашвини
27	Бхарани

Таблица III

Тигхи или елонгации на Луната

Забележка: Всяка елонгация продължава толкова време, колкото е необходимо на Луната да образува със Слънцето видим ъгъл от 12°

№	Ъгъл между Слънцето и Луната в градуси	Название на тигхите	Съответстващ Ману
1	0, или 360	Амавасия (новолуние)	—
2	12	Пратипатх	1-ви Ману
3	24	Двйтия	2
4	36	Трития	3
5	48	Чатурдхи	4
6	60	Панчами	5
7	72	Шаштхи	6
8	84	Саптами	7
9	96	Аштами	8
10	108	Навами	9
11	120	Дашами	10
12	132	Екадаши	11
13	144	Двадаши	12
14	156	Трайодаши	13
15	168	Чатурдаши	14
16	180	Пурнима (пълнолуние)	—
17	192	Пратипатх	14
18	204	Двйтия	13
19	216	Трития	12
20	228	Чатурдхи	11
21	240	Панчами	10
22	252	Шаштхи	9
23	264	Саптами	8
24	276	Аштами	7
25	288	Навами	6
26	300	Дашами	5
27	312	Екадаши	4
28	324	Двадаши	3
29	336	Трайодаши	2
30	348	Чатурдаши	1

